

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวาย

ของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

THE REFLECTION OF MALE HOMOSEXUAL IN THAI Y-NOVELS OF
CHIDANAN LUENGPENSAMUT

HU RUIXUE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

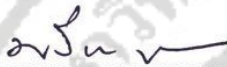
พ.ศ. 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

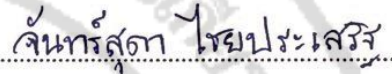
ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวาย
ของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท
THE REFLECTION OF MALE HOMOSEXUAL IN THAI Y-NOVELS OF
CHIDANAN LUENGPENSAMUT

HU RUIXUE

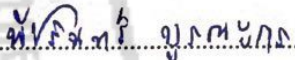
ได้รับพิจารณาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)
สอบวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2566

รองศาสตราจารย์ ดร.มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์
ประธานกรรมการสอบ

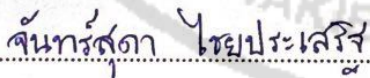
อาจารย์ ดร. จันทรสุดา ไชยประเสริฐ
อาจารย์ที่ปรึกษา

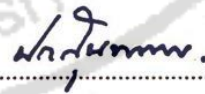
อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร
กรรมการ

อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร
ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

อาจารย์ ดร.จันทรสุดา ไชยประเสริฐ
กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิก สุนทรชัย
คณบดีคณะศิลปศาสตร์

ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

HU RUIXUE

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อาจารย์ ดร.จันทร์สุตา ไชยประเสริฐ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท และปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท โดยศึกษาจากนวนิยายวายจำนวน 7 เล่ม ได้แก่ *ราตรีสวัสดิ์ร้าย* *ตีแม่ชีวิตสายซิ่น* *เพื่อนนคร* *ชายใดเล่าจะแซบเท่าแฟนเก่าแม่* *จีบเยลลี่แอมฟริคนคือ* *ราตรีสวัสดิ์ร้ายแท้* และ *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*

ผลการศึกษาพบภาพสะท้อนของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวาย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวิถีชีวิต มีความเป็นส่วนตัวสูง พักอยู่ในคอนโดมิเนียมและบ้านเดี่ยวคนเดียว จะใส่เสื้อผ้าตามกาลเทศะ ไม่ทำตนเองเป็นจุดเด่นในสาธารณะ และส่วนใหญ่เรียนถึงระดับปริญญาตรีและปริญญาโท แต่วิชาต้องตามความหวังของครอบครัว ทำอาชีพอิสระและพนักงานบริษัทข้ามชาติ 2) ด้านความคิด คิดว่าสังคมไทยไม่ได้ให้ความเท่าเทียมทางเพศ เพศสภาพจะมีผลต่อสถานะในสังคม การทำงานสำคัญกว่าความรัก และจะเลือกคู่ตามบทบาททางเพศ 3) ด้านบุคลิกภาพ มีจิตใจที่เข้มแข็งเมื่อเจอปัญหาด้านเพศสภาพ มีน้ำใจต่อเพื่อน ผู้สูงอายุ และกลุ่มเพศต่าง ๆ สามารถควบคุมอารมณ์กับคู่รัก แต่มีความวิตกกังวลต่อความรัก 4) ด้านการแสดงออกเพศสภาพ จะปกปิดเพศสภาพเพื่อไม่ให้ครอบครัวผิดหวัง แต่เพื่อนญาติพี่น้องให้กำลังใจทำให้ได้เปิดเผยเพศสภาพ และมีส่วนที่ไม่ยอมรับเพศสภาพ เพราะมีการเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนจากกลุ่มรักต่างเพศเป็นรักเพศเดียวกัน 5) ด้านความสัมพันธ์ คู่รักชายรักชายไม่มีสิทธิ์เท่ากับคู่รักชายหญิง พ่อแม่กับลูกชายเกิดความขัดแย้งได้ง่าย นิสัยและหน้าตาไม่เหมือนผู้ชายจะทำให้กลุ่มชายรักชายเกิดความขัดแย้งกับเพื่อนร่วมห้อง และ 6) ด้านภาพลักษณ์ คนในสังคมมองว่าเป็นกลุ่มที่ผิดเพศ มีความสัมพันธ์ซับซ้อน และมีความรักแท้ได้ยาก

ปัญหาของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มี 5 ประการ ได้แก่ 1) ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พ่อแม่ ญาติพี่น้องไม่เข้าใจกลุ่มชายรักชาย คู่รักชายรักชายไม่เชื่อใจกันและมีปัญหาการสื่อสาร มีความเข้าใจผิดกับเพื่อน 2) ปัญหาสุขภาพจิต มีภาวะซึมเศร้า และน้อยเนื้อต่ำใจ ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง 3) ปัญหาพฤติกรรม เป็นกลุ่มที่เกิดความรุนแรงได้ง่าย และถูกโจมตีในสื่อออนไลน์ เปลี่ยนคู่นอนบ่อยเพื่อความสนุก และฆ่าตัวตายเพื่อข่มขู่คู่รักกลับมา 4) ปัญหาคุณธรรม ไม่รักเดียวใจเดียว ขาดความซื่อสัตย์ต่อคู่รัก และสร้างปัญหาให้ครอบครัวคนอื่น เลือกรักที่มีครอบครัวแล้ว 5) ปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน ครอบครัวให้อิสระแก่ลูกสาวมากกว่าลูกชายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย และสังคมให้ความสนใจการแสดงความคิดเห็นต่อรูปร่างของผู้หญิงมากกว่ากลุ่มชายรักชาย ส่วนแนวทางแก้ปัญหาของกลุ่มชายรักชาย สรุปได้เป็น 5 วิธี คือ ความช่วยเหลือจากครอบครัวข้าง การพูดคุยทำความเข้าใจกัน ความพยายามของตนเอง ความอดทน และการหลบหนีปัญหา โดยวิธีความช่วยเหลือจากครอบครัวข้างเป็นวิธีที่ใช้มากที่สุดและทำให้ปัญหาที่มีอยู่หมดไป

คำสำคัญ: กลุ่มชายรักชาย, นวนิยายวาย, จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

The Reflection of Male Homosexual in Thai Y-Novels of Chidanan Luengpiensamut

Hu Ruixue

Master of Arts (Communicative Thai as a Second Language)

Thesis Advisors: Dr. Jansuda Chaiprasert

Abstract

This research aims to analyze reflections, problems and solutions of male homosexuals in seven Y-novels of Chidanan Luengpiensamut, including *Ra-tri-swas-ruk-rai*; *Ti-pear-chi-wit-sai-seun*; *Feung-na-korn*; *Chai-dai-lao-cha-sap-tao-fan-gao-mae*; *Jeep-yelly-tame-free-kon-deu*; *Ra-tri-swas-ruk-tae*; and *Ta-ruk-bang-kerd-kor-perd-jai-ruk*.

The research finds six aspects of reflections of male homosexuals in the novels studied as the following: 1) ways of life, most male homosexuals highly kept their privacy; usually lived alone in a condominium suite or a detached house; wore proper outfits; avoided being outstanding in the public; well educated, a bachelor's or a master's degree according to expectations of their families; and worked as freelancers or in international companies. 2) Ideas, male homosexuals viewed that sexes were treated unequally in Thai society; social status was subjected to genders; professions were more important than love; partners were chosen accordingly to gender roles. 3) Personality, male homosexuals were resolute when encountered gender problems, yet kind-hearted toward friends; elders; and other sexes. Although, they were restrained with their partners, their love was unstable. 4) Gender expression, true gender of male homosexuals was covered due to their family expectations; yet, among friends and their supports the truth was recognized. For some bisexuals, they covered their true gender because of their shifting from heterosexual to homosexual. 5) Relationship, homosexual couples had lesser rights compared to heterosexuals; between parents and sons, their relationships were fragile; because of unusual characteristics, not manly both in appearance and manner, conflicts between homosexual roommates were normal. 6) Image, negative perceptions of others toward male homosexuals included being the abnormal; having complicated relationship; and rarely true love were observed.

Regarding to problems of male homosexuals, five areas are founded including 1) personal relationships, concerning disagreements between parents, siblings and the sons; untrustworthiness between the homosexual lovers; and miscommunication or misunderstanding between friends. 2) Mental problem, including depression; feeling neglected; and deeming low self-esteem. 3) Behavioral problem, easily causing violence; usually being online attacked; often changing sexual partners for enjoyment; and normally committing suicide on a condition of begging back lovers. 4) Moral, concerning infidelity; dishonesty; causing other families problems; and choosing to love married men. 5) Inequality, homosexual sons were treated strictly, compared to daughters, in the family; and in general public, female figures were more admirable than males'. Regarding to solutions, five suggestions are proposed including assistance from close related persons; understandable communication; personal endeavors; diligence; problems avoidance. By all mean, assistance from close related persons is most practiced and effectively rid the problems.

Keywords: Male homosexual, Y-Novel, Chidanan Luengpiensamut

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ โดยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจาก อาจารย์ ดร. จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งให้ความรู้ คำปรึกษาและคำแนะนำการแก้ไข ข้อบกพร่องด้วยความเมตตา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. มณีปิ่น พรหมสุทธิรักษ์ อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร และอาจารย์ ดร. จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าและ ให้ความสนใจ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของ จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ซึ่งส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องมากขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการเรียนและการดำรงชีวิตอยู่ในประเทศไทย

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติทุกท่านที่ ให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทั้ง 10 คน ในชั้นเรียนสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งได้เรียนร่วมกันตลอด 2 ปี และให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งเป็นกำลังใจอย่างดีในทุก ๆ ด้านตลอดมา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และเพื่อนทุกคนที่ให้การสนับสนุนด้าน การศึกษา และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการมาศึกษาเล่าเรียนในประเทศไทย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ หากมีสิ่งใด ผิดพลาดหรือบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขออภัยด้วยความเต็มใจ และขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	4
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 วิธีดำเนินการวิจัย	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับนวนิยายและนวนิยายวาย	11
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย	17
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม	21
2.5 ความรู้เกี่ยวกับจิตดำนันท์ เหลืองเพียรสมุท	28
2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตดำนันท์ เหลืองเพียรสมุท	
3.1 ภาพสะท้อนวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย	43
3.1.1 ที่อยู่อาศัย	43
3.1.2 การแต่งกาย	45
3.1.3 ระดับการศึกษา	46
3.1.4 การประกอบอาชีพ	48
3.2 ภาพสะท้อนความคิดของกลุ่มชายรักชาย	50
3.2.1 ความคิดเกี่ยวกับสังคมรอบข้าง	50

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
3.2.2 ความคิดเกี่ยวกับความรัก	52
3.2.3 ความคิดเกี่ยวกับการเลือกคู่	54
3.2.4 ความคิดเกี่ยวกับเพศสภาพ	55
3.3 ภาพสะท้อนบุคลิกภาพของกลุ่มชายรักชาย	57
3.3.1 จิตใจเข้มแข็ง	58
3.3.2 มีน้ำใจ	59
3.3.3 ควบคุมอารมณ์ได้ดี	61
3.3.4 มีความวิตกกังวลในเรื่องความรัก	62
3.4 ภาพสะท้อนเพศสภาพของกลุ่มชายรักชาย	64
3.4.1 ปกปิดเพศสภาพตลอด	64
3.4.2 เปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรก	65
3.4.3 ไม่ยอมรับเพศสภาพของตนเอง	67
3.5 ภาพสะท้อนความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในสังคม	69
3.5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก	69
3.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว	74
3.5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั่วไป	76
3.6 ภาพสะท้อนภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย	78
3.6.1 เป็นกลุ่มที่ผิดเพศ	78
3.6.2 เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อน	80
3.6.3 เป็นกลุ่มที่มีความรักแท้ได้ยาก	80
บทที่ 4 ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาในกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุ	
4.1 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	84
4.1.1 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว	84
4.1.2 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก	86
4.1.3 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน	88
4.2 ปัญหาสุขภาพจิต	90
4.2.1 ซึมเศร้า	90
4.2.2 น้อยเนื้อต่ำใจ	92
4.3 ปัญหาพฤติกรรม	93

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.3.1 พฤติกรรมรุนแรง	93
4.3.2 พฤติกรรมเปลี่ยนคุ่นอ่อนบ่อย	95
4.3.3 พฤติกรรมฆ่าตัวตาย	96
4.4 ปัญหาคุณธรรม	97
4.4.1 ไม่รักเดียวใจเดียว	98
4.4.2 สร้างปัญหาให้ครอบครัวคนอื่น	99
4.5 ปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน	101
4.5.1 ความไม่เท่าเทียมกันในครอบครัว	101
4.5.2 ความไม่เท่าเทียมกันในสังคม	102
4.6 แนวทางแก้ปัญหากลุ่มชายรักชาย	105
4.6.1 แนวทางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	105
4.6.2 แนวทางแก้ปัญหาสุขภาพจิต	109
4.6.3 แนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรม	112
4.6.4 แนวทางแก้ปัญหาคุณธรรม	115
4.6.5 แนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน	117
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	121
5.2 อภิปรายผล	126
5.3 ข้อเสนอแนะ	128
บรรณานุกรม	129
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เอกสารรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย	135
ภาคผนวก ข เรื่องย่อนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท	136
หนังสือยินยอมการเผยแพร่ผลงานวิจัย	138

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วรรณกรรมเป็นงานเขียนศิลปะสร้างสรรค์จากความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกของมนุษย์ โดยผ่านประสบการณ์ของมนุษย์เอง และมนุษย์มีบทบาทและอาศัยอยู่ในสังคม ได้รับอิทธิพลจากสังคม วรรณกรรมจึงใกล้ชิดกับสังคมอย่างลึกซึ้ง ดังที่ สุจิตรา จรจิตร (2547, น. 33-37) กล่าวว่า วรรณกรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์ในสังคมสร้างขึ้น และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสังคม วรรณกรรมเป็นสื่อเผยแพร่ความคิด แนะนำปฏิบัติให้แก่คนในสังคม และสามารถบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่ละยุคแต่ละสมัย

นวนิยายเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่น่าเสนอเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในสังคม ดังที่ ดนยา วงศ์ระชะชัย (2542, น. 112) กล่าวว่า นวนิยายจะเล่าถึงพฤติกรรมตามธรรมชาติของมนุษย์ แม้จะเป็นเรื่องสมมุติ แต่พยายามทำให้สมจริงด้วยการเสนอพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริงได้ในชีวิตมนุษย์

นอกจากจะสะท้อนชีวิตความเป็นอยู่ ความคิด วัฒนธรรมและอื่น ๆ ที่อยู่ในสังคม นวนิยายยังสะท้อนปัญหาที่มีอยู่ในสังคม ดังที่ อิงอร สุพันธ์วุฒิ (2547, น. บทนำ) กล่าวว่า ภาพสะท้อนสังคมที่ได้จากการอ่านนวนิยายก็จะมีหลากหลายมุมมอง ทั้งแง่มุมเล็ก ๆ ระดับครอบครัว ไปสู่สังคมระดับกว้าง หรือภาพสะท้อนปัญหาในระดับชาติ อาจเป็นเรื่องกว้าง ๆ หรือเฉพาะเจาะจงเป็นยุคสมัย นวนิยายจะทำหน้าที่ถ่ายทอดแง่มุมและปัญหาต่าง ๆ ในสังคมให้ผู้อ่านรับรู้และปรับเปลี่ยนไปตามกระแสของสังคมในแต่ละยุค

ในอดีต กลุ่มชายรักชายถือว่าเป็นปัญหาของสังคม ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม เพราะคนในสังคมส่วนใหญ่มองว่าความรักเป็นเรื่องระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ต้องตามจารีตประเพณี กลุ่มชายรักชายจึงไม่ได้รับการยอมรับ ดังที่ สุพร เกิดสว่าง (2546, น. 67) กล่าวว่า สังคมส่วนใหญ่ในประเทศไทยยังมองชายรักชายในทางลบ ไม่ยอมรับ ตั้งข้อรังเกียจ แม้จะไม่มี การต่อต้านรุนแรงเหมือนในบางประเทศ เด็กชายที่มีพฤติกรรมเอนเอียงไปทาง “ผู้หญิง” จะสร้างความทุกข์ให้กับพ่อแม่ หลายคนถูกกดดันให้เปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นเพศชาย นอกจากนั้นสังคมทั่วไปมักจะเชื่อว่ากลุ่มชายรักชายเป็นคนที่ไม่น่าคบ มีอารมณ์รุนแรง เมื่อผิดหวังอาจมีความคับแค้นถึงต้องตัดสินกันด้วยชีวิต นอกจากนี้ นวนิยายชายรักชายมักจะจบด้วยโศกนาฏกรรม มองตัวละครชายรักชายเป็นตัวปัญหา ดังที่ อิงอร สุพันธ์วุฒิ (2551) กล่าวว่า ตัวละครชายรักชายที่พบมักจะมีพฤติกรรมความรุนแรง ส่ำสอนไม่สมหวังในความรัก สังคมมีการกีดกันหรือต้องแต่งงานกับผู้หญิง เพื่อปิดบังว่าตัวเองเป็นกลุ่มชายรักชาย ตัวละครชายรักชายยังถูกต่อต้านจากสังคม เป็นลักษณะที่มีความผิดปกติ จนไม่ได้รับการยอมรับ

ในสังคมปัจจุบันนี้ การพบเห็นเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายเป็นเรื่องปกติ มีละครวาย ภาพยนตร์วาย นิยายวายและอื่น ๆ ที่เผยแพร่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก มีสมาชิกของ Pantip ตั้งประเด็น “ละครหรือภาพยนตร์ที่มี ชายรักชาย มันจะเยอะไปไหน” (2565) และมีผู้ใช้สมาชิกหมายเลข 3915106 แสดงความคิดเห็นว่า “กล่าวว่าจะละครหรือภาพยนตร์ที่มีชายรักชายมากมาย แบบรายการทุกรายการ ละครโทรทัศน์แทบทุกเรื่องต้องมีคนกลุ่มนี้อยู่หมด” และผู้ใช้สมาชิกหมายเลข 6812641 แสดงความคิดเห็นว่า “วงการบันเทิงไทยมี LGBTQ มาโดยตลอด มันไม่ได้เยอะไปด้วย เพราะสื่อไม่ใช่เครื่องมือมาจำกัดประเภทบุคคลไม่ได้รับสื่อ คนทุกประเภทสามารถเข้าถึงสื่อได้ทุกคน” และผู้ใช้สมาชิกหมายเลข 6645430 แสดงความคิดเห็นว่า “ช่วงนี้ประเทศไทยกระแสชายรักชายมาแรง สังคมเพิ่งเปิดมากขึ้น ก็เลยเห่อเป็นพิเศษ” คนในสังคมมีความคิดเห็นที่เฉพาะเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายจำนวนมาก นวนิยายวายจึงสามารถเผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ เริ่มต้นจากแอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์ที่เผยแพร่นวนิยายวาย เช่น จอยลดา ัญญวลัย ReadAWrite และนิยาย Dek-D เป็นต้น ต่อไปก็มีสำนักพิมพ์หลายสำนักเริ่มตีพิมพ์นวนิยายวาย เช่น เอเวอร์วาย นาบู กล้วยม่วง คัมออน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีนักเขียนเขียนนวนิยายวายตีพิมพ์ออกมาเอง เช่น จิดานันท์ เหลืองเพียรสมุท นามปากกา “ร เรือในมหาสมุทร” และพิชญา สุขพัฒน์ นามปากกา “Afterday” เป็นต้น นวนิยายวายหลายเรื่องยังถูกนำมาทำเป็นซีรีส์วาย ได้รับความนิยมทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น *เขา...ไม่ใช่ผม* ออกอากาศผ่านทาง GMMTV ในปีพ.ศ. 2565 *แค่เพื่อนครับเพื่อน* ออกอากาศผ่านทาง GMMTV ในปีพ.ศ. 2564 *เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดีๆ* ออกอากาศผ่านทาง One 31 ในปีพ.ศ. 2563 *ทฤษฎีจีบเธอ* ออกอากาศผ่านทาง GMM25 ในปีพ.ศ. 2562 และ *บังเอิญรัก* ออกอากาศผ่านทาง Wabi Sabi Studio ในปีพ.ศ. 2561 เป็นต้น ซีรีส์วายเหล่านี้ทำให้ผู้ชมเข้าใจกลุ่มชายรักชายและกลับทำให้แฟนคลับกลุ่มนี้มาสนใจและติดตามนวนิยายวาย นวนิยายวายจึงมีผู้อ่านจำนวนมากขึ้น

นวนิยายวายได้รับความนิยม จึงมีผู้วิจัยศึกษานวนิยายวายในหลายด้าน มีการศึกษาเกี่ยวกับภาพแทน เช่น ภูวเดช ดวงมณี, ปันนิตา เลอเลิศยุทธธรรม, และนันทธัญ ประสานนาม (2564) ศึกษาเรื่อง ภาพแทนชายรักชายในนวนิยายยาโออิ เรื่อง *รักนี้บังเอิญคือคุณ* และสุภาวรัชต์ วัฒนทัฬ (2556) ศึกษาเรื่อง ภาพแทนคนรักเพศเดียวกันในนวนิยายวายจากสื่ออินเทอร์เน็ต และมีการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการแต่ง เช่น LI XINYAO (2564) ศึกษาเรื่อง กลวิธีการแต่งและแนวคิดในนวนิยายวายและสิรภพ แก้วมาก (2558) ศึกษาเรื่อง การสร้างตัวละครหลักและวิธีการเล่าเรื่องชายรักชายในสื่อบันเทิงไทย และมีการศึกษาเกี่ยวกับภาพสะท้อน เช่น อนงค์นาฏ ทองสัน ศรีณย์ จารนัย และหทัยวรรณ มณีวงษ์ (2564) ศึกษาเรื่อง ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชายในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง *นิทานพันดาว* ของ แบคทีเรีย จากการศึกษาดังกล่าวได้เห็นว่า การศึกษานวนิยายวายส่วนใหญ่เกี่ยวกับภาพแทนและกลวิธีการแต่ง ส่วนภาพสะท้อนจากนวนิยายวายเป็นการศึกษาเฉพาะนวนิยายเล่มเดียว ดังนั้น การศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิดานันท์ เหลืองเพียรสมุท

ซึ่งเป็นนวนิยายวายที่ตีพิมพ์ทั้งหมด 7 เล่มในปีพ.ศ. 2560 ถึงพ.ศ. 2565 จะเป็นการศึกษาที่ศึกษานวนิยายวายหลายเล่มของผู้ประพันธ์คนเดียว และผู้วิจัยคนอื่นไม่ค่อยได้ศึกษา จึงมีช่องว่างที่ศึกษาได้ และจุดที่น่าสนใจ

จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เป็นนักเขียนผู้หญิงที่เขียนนวนิยายชายรักชายแบบมีอาชีพ และเป็นนักเขียนสมัยใหม่ที่มีชื่อเสียงเนื่องจากเคยได้รับรางวัลซีไรต์ประจำปีพ.ศ. 2560 แต่เขาเป็นผู้หญิงที่นิยมเขียนนวนิยายวาย เริ่มมีผลงานนิยายวายตั้งแต่ปีพ.ศ. 2560 มีทั้งหนังสือและอินเทอร์เน็ต โดยใช้นามปากกา “ร เรือโนมหาสมุท” เผยแพร่ในเว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ผู้วิจัยได้สำรวจการเผยแพร่งานเขียนของจิตานันท์ ในสื่อต่าง ๆ ได้เห็นว่า ใน Twitter และ Facebook มีผู้ติดตามรวม 1 หมื่นกว่าคน ซึ่งเป็นคนที่สนใจนิยายวายของจิตานันท์ และในเว็บไซต์ READAWRITE มีผลงานของจิตานันท์ 22 เรื่อง ถูกเพิ่มเข้าชั้น 13.1K ครั้ง ถูกอ่าน 525.1K ครั้ง นอกจากนี้ จิตานันท์ยังมีความร่วมมือกับสำนักพิมพ์ Ever Y ซึ่งเป็นเครือบริษัท แจ่มใส พับลิชชิง จำกัด

นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง สะท้อนภาพความรักที่สวยงาม อบอุ่น และให้พลังบวกแก่ผู้อ่าน เช่น *เพียงนคร* มีผู้อ่านให้คะแนนสูงและแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์นายอินทร์ว่า “เรื่องนี้อ่านแล้วให้พลังบวก แต่ก็ยังให้แง่คิดอะไรอีกหลายอย่าง” (MMaii sunisa, 2565) “ได้รับพลังบวกจากพี่เฟื่องไปเต็ม เป็นนิยายน้ำดีที่ทำให้เห็นความจริงในสังคมปัจจุบันว่าเรามีการทำร้ายอย่างไรโดยใช้ศึยบอร์ดปราศจากสติยั้งคิด” (jmlmjmlm, 2562) เป็นต้น และในนิยายวาย *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* มีผู้อ่านแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์นายอินทร์ว่า “เป็นนิยายที่ชื่อเรื่องพาใจบาปมาก แต่เนื้อไม่ได้รุนแรงนะคะ อ่านง่าย ไม่หิวหรือหาว ตัวละครมีมิติ ไม่ทื่อ” (TORSAKUN221, 2565) “ชื่อเรื่องดูแรง แต่จริง ๆ แล้วคือน่ารัก อบอุ่น สนับสนุนสถาบันครอบครัวสุด ทุกตัวละครมีหัวใจคิด สมจริงมาก” (saicharot, 2562) เป็นต้น จากความคิดเห็นดังกล่าวจะเห็นว่า ถึงแม้ว่านักเขียนผู้หญิงจะไม่ใช่กลุ่มชายรักชาย แต่ก็สามารถเขียนนวนิยายวายได้ดี ดังที่ อรรวรรณ วิชญวรกุล (2559) ศึกษาเรื่อง ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย พบว่า ผู้หญิงที่อยู่วงนอกของแวดวงชายรักชาย สามารถเข้าไปสู่วงนวนิยายชายรักชายได้ ด้วยการสั่งสมทุนความรู้ และความสามารถทางวัฒนธรรม จนสามารถสร้างนวนิยายชายรักชายได้ นอกจากนี้ ผู้หญิงที่เขียนนวนิยายชายรักชายแบบมีอาชีพและมีสมัครเล่น มีความแตกต่าง ในเรื่องของประสบการณ์ทั้งการเขียน และระยะเวลาการเข้าสู่แวดวงนวนิยายชายรักชาย ประสบการณ์ที่แตกต่างกันจึงส่งผลต่อความสามารถในการขายทุนของผู้หญิงทั้งสองกลุ่ม จึงเห็นได้ว่า นวนิยายวายที่จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท สร้างขึ้นมาจะมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง เนื่องจากความรู้ความเข้าใจที่ได้จากรอบตัวและความคิดที่มีต่อกลุ่มชายรักชาย

ผู้วิจัยได้ศึกษานวนิยายวายของจิตานันท์เบื้องต้น พบว่า จิตานันท์จะนำเสนอความรักที่อ่อนหวาน เรื่องจบด้วยความสุข และได้สะท้อนให้เห็นภาพกลุ่มชายรักชายที่ต้องปิดบังและไม่ได้รับ

การยอมรับ กลุ่มชายรักชายมีความรักแท้ได้ยาก บางคนต้องปกปิดเพศสภาพตลอด นอกจากนี้ ยังได้สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย จะอยู่คอนโดมิเนียมเป็นหลัก สะท้อนความปรารถนาต่อความอิสระ และกลุ่มชายรักชายมีระดับการศึกษาสูง มีอาชีพที่ดี ส่งผลให้รายได้สูง ทั้งนี้จึงสนับสนุนการดำเนินชีวิตของกลุ่มชายรักชาย มีชีวิตที่มีคุณภาพดี ได้รับการยอมรับของสังคม ส่วนปัญหาของกลุ่มชายรักชาย มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว คู่รัก และบุคคลทั่วไป มีปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาพฤติกรรม และปัญหาความไม่เท่าเทียมกันจากครอบครัวและสังคม ซึ่งแตกต่างกับภาพของกลุ่มชายรักชายในการศึกษาที่ผ่านมา ดังที่ อิงอร สุพันธุ์วณิช (2547) ได้เคยศึกษาภาพสะท้อนสังคมในนวนิยาย ได้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะมีพฤติกรรมความรุนแรง ไม่สมหวังในความรัก และดังที่ ปาณิสรา มงคลวาที (2552) ได้ศึกษากลุ่มชายรักชายในภาพยนตร์ว่า กลุ่มชายรักชายจะเป็นตัวแทนของความตลก มีบุคลิกภาพรุนแรง และมีความรักแบบโศกนาฏกรรม แต่นวนิยายวายของจิตานันท์จะสะท้อนภาพกลุ่มชายรักชายที่สมหวังในความรัก ตัวละครชายรักชายมีจิตใจที่มั่นคง พฤติกรรมไม่รุนแรง สร้างภาพที่แตกต่างกับนวนิยายวายในอดีต การศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายของจิตานันท์จะให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายสังคมปัจจุบัน

จากงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า ถึงแม้ว่าสังคมปัจจุบันเปิดกว้างมากขึ้น แต่สภาพกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายยังอยู่ในฐานะไม่สามารถเปิดเผย แต่นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทจะมีความแตกต่างกับนวนิยายวายดังกล่าว มีลักษณะที่ให้ความอบอุ่น ให้พลังบวก มีความคิดใหม่ต่อกลุ่มชายรักชาย ผู้วิจัยในฐานะชาวต่างชาติที่ศึกษาสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงสนใจศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยและเป็นแนวทางการศึกษากลุ่มชายรักชายยุคปัจจุบันแก่ผู้วิจัยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้กรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย 3 ด้าน คือ แนวคิดเกี่ยวกับภาพสะท้อนสังคม แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย และแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา ดังนี้

1.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพสะท้อนสังคม

วรรณกรรมเป็นกระจกส่องภาพของคนในสังคมแต่ละยุคสมัย เป็นผลผลิตทางความคิดจากการสังคมนับประสพการณ์ในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ผู้แต่งมักสร้างฉากและวิถีชีวิตของตัวละครให้

ใกล้เคียงกับผู้อ่านผู้ฟัง

1.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย

ชายรักชาย หมายถึง ผู้ชายที่มีความรักหรือความปรารถนาทางเพศกับเพศเดียวกัน

1.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหา

ปัญหา หมายถึง ไม่ปกติ ไม่สมดุลของความสัมพันธ์ทางสังคม หรือองค์การทางสังคม ทำให้ความสัมพันธ์เสียหาย

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้จะวิเคราะห์เฉพาะนวนิยายวายที่ตีพิมพ์ของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จำนวน 7 เล่ม ซึ่งนำเสนอชีวิตของตัวละครชายรักชายที่อยู่ในสังคมไทยเท่านั้น ดังต่อไปนี้

1. อรุณสวัสดิ์รักร้าย	จัดพิมพ์ปีพ.ศ. 2560
2. ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่	จัดพิมพ์ปีพ.ศ. 2560
3. พี่องนกร	จัดพิมพ์ปีพ.ศ. 2561
4. ตีแม่ชีวิตสายซิ่น	จัดพิมพ์ปีพ.ศ. 2561
5. จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี	จัดพิมพ์ปีพ.ศ. 2562
6. ราตรีสวัสดิ์รักแท้	จัดพิมพ์ปีพ.ศ. 2562
7. ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก	จัดพิมพ์ปีพ.ศ. 2565

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 นวนิยายวาย หมายถึง นวนิยายที่มีเนื้อหาเรื่องราวความรักวัยรุ่นแบบรักโรแมนติก ตัวเอกเป็นผู้ชายทั้งสองคน ไม่รวมหญิงรักหญิง

1.5.2 กลุ่มชายรักชาย หมายถึง กลุ่มผู้ชายที่มีความรักหรือความปรารถนาทางเพศกับเพศเดียวกัน เป็นผู้ชายที่มีพฤติกรรม กิริยาท่าทางเป็นชาย ไม่รวมกะเทย

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิเคราะห์ตัวบทนวนิยาย (Textual Analysis) โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.6.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยาย สังคมชายรักชายและปัญหาสังคม เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย

1.6.2 ศึกษาประวัติความเป็นมาและองค์ประกอบนวนิยายและนวนิยายวาย

1.6.3 ศึกษาและรวบรวมนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ที่ตีพิมพ์รวมเล่มแล้วทุกเรื่อง และทุกประเภท

1.6.4 คัดเลือกนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะประเภทนวนิยายวายที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับคนไทยเท่านั้น จำนวน 7 เล่ม ได้แก่ 1) ราตรีสวัสดิ์รักร้าย 2) ตีแผ่ชีวิตสายซิ่น 3) เพ็ญนคร 4) ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่ 5) จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี 6) ราตรีสวัสดิ์รักแท้ และ 7) ถ้ำรักบังเกิด ก็เปิดใจรัก

1.6.5 วิเคราะห์ภาพสะท้อนของกลุ่มชายรักชายจากนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

1.6.6 วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาในกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

1.6.7 นำเสนอผลการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทำให้เห็นถึงภาพสะท้อนของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

1.7.2 ทำให้รู้และเข้าใจปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาในกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

1.7.3 ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อกลุ่มชายรักชายในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท
ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม

- 2.1.1 สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรม
- 2.1.2 วรรณกรรมมีอิทธิพลต่อสังคม
- 2.1.3 วรรณกรรมเป็นภาพสะท้อนสังคม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับนวนิยาย และนวนิยายวาย

- 2.2.1 ความหมายของนวนิยาย
- 2.2.2 ประเภทของนวนิยาย
- 2.2.3 คุณค่าของนวนิยาย
- 2.2.4 ความเป็นมาและความหมายของนวนิยายวาย

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย

- 2.3.1 ความหมายของชายรักชาย
- 2.3.2 ลักษณะของชายรักชาย
- 2.3.3 ประเภทของชายรักชาย
- 2.3.4 สาเหตุการเกิดพฤติกรรมชายรักชาย
- 2.3.5 ความคิดเห็นของสังคมต่อชายรักชาย

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม

- 2.4.1 ความหมายของปัญหาสังคม
- 2.4.2 ลักษณะปัญหาสังคม
- 2.4.3 ประเภทของปัญหาสังคม
- 2.4.4 แนวทางแก้ปัญหาสังคม

2.5 ความรู้เกี่ยวกับจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

- 2.5.1 ประวัติของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท
- 2.5.2 ผลงานของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชาย

- 1) งานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชายในละครโทรทัศน์
- 2) งานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชายในภาพยนตร์
- 3) งานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชายในด้านการศึกษาชายรักชายในพื้นที่ต่าง ๆ

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวาย

- 1) งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายในด้านภาพสะท้อน
- 2) งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายในด้านตัวละคร
- 3) งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายในด้านภาพแทน
- 4) งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายในด้านการสร้างเรื่อง
- 5) งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายในด้านเพศสถานะ เพศวิถี

โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคม

วรรณกรรมกับสังคมมีความเกี่ยวข้องกันหลายลักษณะ สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรม วรรณกรรมมีอิทธิพลต่อสังคม วรรณกรรมจึงเป็นเครื่องสะท้อนสังคมได้ดี และเป็นสมบัติของชาติที่ผลิตขึ้นเพื่อเสนอแก่นขนชาตินั้นให้ได้อ่านได้ฟังกัน มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรม

สังคมมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบของวรรณกรรมในด้านต่าง ๆ และวรรณกรรมจะรับใช้สังคมในประเด็นต่าง ๆ นักวิชาการได้อธิบายอิทธิพลที่สังคมมีต่อวรรณกรรม ดังต่อไปนี้

ดวงมน จิตรจำนงค์ (2556, น. 144) กล่าวว่า วรรณคดีสะท้อนสังคมผ่านทัศนะของผู้แต่ง ไม่ว่าจะเขาจะได้รับแรงกระตุ้นให้คล้อยตามสังคมหรือโต้แย้งสังคมในแง่ใดแง่หนึ่ง สังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้แต่งอาจเป็นสังคมกึ่งกำเนิดหรือสังคมภายนอกหรือทั้งสองอย่าง

ตรีศิลป์ บุญขจร (2547, น. 6) กล่าวว่า สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรม เนื่องจากมีอิทธิพลต่อนักเขียน วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา และการเมืองล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้ นักเขียนมีโลกทัศน์และชีวทัศน์ของตนเอง นอกจากนี้ สภาพเศรษฐกิจและการเมืองของสังคมยังมีอิทธิพลต่อวรรณกรรม เนื่องจากสิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อนักเขียน ทำให้นักเขียนได้แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ

สุจิตรา จรจิตร (2547, น. 33-37) กล่าวว่า วรรณกรรมจะหลีกเลี่ยงอิทธิพลของสังคมได้ยาก ทั้งนี้เพราะวรรณกรรมไม่ใช่เป็นเพียงการแสดงความคิด หรือความรู้สึกของผู้แต่งตามอำเภอใจ สังคมมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบของวรรณกรรม ทั้งด้านรูปแบบ เนื้อหา และภาษา ในด้านรูปแบบ

การประพันธ์วรรณกรรมมักเป็นไปตามแนวโน้มของสังคมยุคนั้น ๆ ส่วนด้านเนื้อหา ยุคสมัยหนึ่งมักนิยมเรื่องราวชนิดหนึ่ง ความนิยมนี้เกิดจากความเป็นไปของสังคมในยุคนั้น ในอดีตวรรณกรรมไทยเนื้อเรื่องมักจะอยู่ในวงแคบ และด้านภาษา กวียุคใดสมัยใดเมื่อเขียนวรรณกรรมก็มักต้องใช้ภาษาเดียวกับที่สังคมใช้เสมอ

หทัยวรรณ ไชยะกุล (2544, น. 9) กล่าวว่า ธรรมชาติของวรรณคดีย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะของสังคม ทั้งนี้เพราะ ผู้ประพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ผู้ประพันธ์ย่อมรับรู้ และหากจะสร้างวรรณกรรมขึ้นมา ก็ย่อมแทรกเรื่องราวในสังคมของผู้ประพันธ์ไว้บ้างไม่มากก็น้อย วรรณคดีดำรงอยู่ได้เพราะมีสังคมเป็นฐานสำคัญ แม้ว่าสภาพสังคมจะเปลี่ยนไป ส่งผลให้วรรณคดีบางเรื่องลดบทบาทไปบ้างก็ตาม

สรุปได้ว่า สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมหรือต่อนักเขียน นักเขียนอยู่ในสังคมย่อมได้รับอิทธิพลจากสังคมทั้งด้านวัฒนธรรม ขนบประเพณี ศาสนา ปรัชญา และการเมือง ปัจจัยทางเศรษฐกิจก็อาจทำให้นักเขียนต้องเขียนตามใจผู้อ่าน นักเขียนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ดังนั้นความเปลี่ยนแปลงใดที่เกิดขึ้นในสังคมก็จะมีอิทธิพลต่อนักเขียน

2.1.2 วรรณกรรมมีอิทธิพลต่อสังคม

วรรณกรรมเป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญของกลุ่มชน แสดงถึงการมีอารยธรรม มีบทบาทและมีอิทธิพลต่อสังคมไทยในหลาย ๆ ด้าน นักวิชาการได้อธิบายอิทธิพลที่วรรณกรรมมีต่อสังคม ดังต่อไปนี้

ดวงมน จิตรจำนงค์ (2556, น. 144-145) กล่าวว่า คุณภาพของงานเขียนที่จะส่งผลเป็นการพัฒนาสังคม มักจะส่งผลเป็นการพัฒนาบุคคลที่เป็นผู้รับก่อน ให้เข้าใจตนเข้าใจโลกแล้วเกิดจิตสำนึกที่จะรักษาหรือแก้ไขสังคมตามที่ตนจะทำได้ ความเข้าใจสังคมที่จะรับได้จากวรรณคดีคือ ความเข้าใจวิถีชีวิต คุณค่าหรืออุดมคติ ซึ่งสร้างสรรค์หรือทำลายสังคมได้ มิใช่เพียงความเข้าใจว่ามีอะไรเกิดขึ้นในสังคมเท่านั้น ยังต้องหาเหตุผลของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว และอาจเกิดขึ้นได้ตามการกระทำในระบบความคิดของผู้คนระดับต่าง ๆ ระบบความคิดที่ผู้แต่งสนับสนุนหรือต่อต้านก็ตาม เป็นระบบความคิดที่ผู้แต่งได้รับการกล่อมเกลามาจากสังคมหรือหล่อหลอมขึ้นเอง

องอาจ ไอล้อม (2555, น. 17) กล่าวว่า วรรณคดีเป็นผลผลิตของสังคม มนุษย์ใช้วรรณคดีสร้างความเพลิดเพลินและเป็นเครื่องมือทางสังคมในด้านต่าง ๆ ดังนั้น วรรณคดีจึงเข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลต่อสังคมไทยในหลาย ๆ ด้าน เช่น วรรณคดีเป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญของกลุ่มชน แสดงถึงการมีอารยธรรม

ตรีศิลป์ บุญขจร (2547, น. 7) กล่าวว่า วรรณกรรมหรือนักเขียนมีอิทธิพลต่อสังคม นักเขียนที่ดีเด่นจะเป็นผู้มีความสามารถในการเขียนวรรณกรรมให้มีชีวิต และเป็นผู้ที่มีทัศนะกว้างไกลกว่าคนทั่วไป เพราะนักเขียนมีความเข้าใจและเข้าถึงสภาพของมนุษย์และสังคม อิทธิพลของ

วรรณกรรมต่อสังคมสามารถแบ่งเป็นภายนอกและภายใน อิทธิพลภายนอก เช่น การแต่งกายหรือ การกระทำตามอย่างในวรรณกรรม และอิทธิพลภายใน เช่น การสร้างค่านิยมรวมทั้งความรู้สึกนึกคิด

สุจิตรา จรจิตร (2547, น. 37-41) กล่าวว่า อิทธิพลของวรรณกรรมที่มีต่อสังคมสรุปได้ เป็น 3 ส่วน 1) ชี้นำสังคม วรรณกรรมที่ดีต้องมีความนึกคิดที่เป็นอุดมคติประกอบอยู่ในถ้อยคำที่แสดง ออกมา คือ มีความมุ่งหวังหรือความคิดที่ล้ำลึกกว่าคนธรรมดา ด้วยเหตุนี้วรรณกรรมบางประเภทจึงมี ผลต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม 2) วรรณกรรมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม คือ การเลียนแบบพฤติกรรม อิทธิพลของตัวละคร หรือพฤติกรรมของตัวละครส่งผลต่อผู้อ่าน วรรณกรรม ทั้งผลทางบวกหรือทางลบต่อพฤติกรรม พฤติกรรมของตัวละครในวรรณกรรมอาจจะ ส่งผลให้คนที่อ่านวรรณกรรมมีพฤติกรรมที่เป็นทั้งทางที่ดีและไม่ดีได้ 3) สร้างสำนึกร่วมในความเป็น ชาติ วรรณคดีเป็นสิ่งผูกพันจิตใจของคนในชาติให้สำนึกว่าอยู่ร่วมในชาติเดียวกัน เพราะวรรณคดีเป็น การสำแดงตัวของประชาชาติ

สรุปได้ว่า วรรณกรรมมีอิทธิพลต่อสังคม เนื่องจากวรรณกรรมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาของ บุคคล และบุคคลจะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม บุคคลจะเข้าใจสังคมโดยผ่านวรรณกรรม จึงส่งผลต่อ พฤติกรรมของคนในสังคม นอกจากนี้ วรรณกรรมบางประเภทมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม เพราะความมุ่งหวังหรือความคิดของนักเขียนจะล้ำลึกกว่าคนธรรมดา คุณภาพของงานเขียนจะส่งผล เป็นการพัฒนาสังคม

2.1.3 วรรณกรรมเป็นภาพสะท้อนสังคม

วรรณกรรมเป็นภาพแสดงสังคม เป็นภาพแสดงประสบการณ์ของผู้แต่งและเหตุการณ์ ของสังคม นักวิชาการได้อธิบายภาพสะท้อนสังคมจากวรรณกรรม ดังต่อไปนี้

อิงอร สุพันธุ์วนิช (2552, น. 2) กล่าวว่า นวนิยายทำหน้าที่สะท้อนสังคมโดยลำดับ ถึงแม้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงความคิดทางการเมือง นักเขียนบางคนอาจจะมุ่งเน้นเสนอแนวการเมือง แต่ภาพสะท้อนสังคมโดยรวมกว้าง ๆ ก็ยังคงมีอยู่ นวนิยายก็ได้สะท้อนภาพสังคมของไทยทั้งแคบและ กว้างได้อย่างหลากหลาย

คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพัฒนามาตรฐานวรรณคดีไทย (2550, น. 24-25) กล่าวว่า วรรณกรรมกับสังคมเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะวรรณกรรมเป็นสมบัติของชาติที่ ผลิตขึ้นเพื่อเสนอแก่ชนชาตินั้นให้ได้อ่านได้ฟังกัน ผู้แต่งมักสร้างฉากและวิถีชีวิตของตัวละครให้ ใกล้เคียงกับผู้อ่านผู้ฟัง ทั้งนี้คงเพื่อสะดวกในการถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้แต่งเอง และเพื่อความ สะดวกของผู้อ่านผู้ฟังในอันที่จะจินตนาการตามและประทับใจในวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ จึงมักมีผู้กล่าว อยู่เสมอว่า วรรณกรรมเป็นภาพสะท้อนสังคม หรือเป็นกระจกส่องภาพของคนในสังคมแต่ละยุคสมัย และได้บันทึกไว้เป็นหลักฐาน

ตรีศิลป์ บุญขจร (2547, น. 5-6) กล่าวว่า วรรณกรรมจะสะท้อนเหตุการณ์ทั่วไปที่เกิดขึ้นในสังคม และค่านิยมในชีวิตจิตใจของคนในสังคม วรรณกรรมของนักเขียนบางคนจะแสดงให้เห็นอุดมการณ์ทางสังคม สะท้อนความหวังที่อยากจะปรับปรุงสังคมให้ดีขึ้น

สุจิตรา จรจิตร (2547, น. 33-37) กล่าวว่า วรรณกรรมจะรับใช้สังคมในประเด็นต่าง ๆ 1) เป็นเครื่องมือทางการเมืองการปกครอง มีวรรณกรรมบางเรื่องและผู้แต่งหรือผู้ให้แต่งมีเจตนาที่จะสร้างวรรณกรรมเพื่อจุดหมายอย่างใดอย่างหนึ่งที่ชัดเจน 2) เป็นสื่อเผยแพร่ความคิด แนะนำปฏิบัติให้แก่คนในสังคม 3) บันทึกเหตุการณ์สภาพสังคม วรรณกรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์ในสังคมสร้างขึ้น จึงสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสังคม วรรณกรรมจะทำหน้าที่บันทึกภาพของสังคมในแต่ละยุคแต่ละสมัยไว้ด้วย

วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2541, น. 203) กล่าวว่า วรรณคดีเป็นภาพสะท้อนสังคม เนื่องจากการพิพาทกับอินโดจีนมาจนสงครามโลกครั้งที่ 2 จะเห็นได้ว่าเรื่องราวเกี่ยวกับความรักชาติ จะแสดงถึงความปรารถนาที่จะก้าวหน้าให้ทัดเทียมกับประเทศอื่น ความสำรวม ความนิยม ชีวิตอันฟุ้งเฟ้อน้อยลงไป ไม่เหมือนกับในสมัยหนึ่งซึ่งเรื่องนวนิยายที่แต่งโดยนักเขียนทุกระดับชั้น มีแต่พูดถึงคฤหาสน์โต ๆ รถยนต์คันงาม ๆ เหล้าราคาแพง ๆ และเพชรนิลจินดา

สรุปได้ว่า วรรณกรรมกับสังคมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด วรรณกรรมเป็นผลผลิตทางความคิดจากการสังสมประสบการณ์ในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม วรรณกรรมจะสะท้อนเหตุการณ์ทั่วไปที่เกิดขึ้นในสังคม และค่านิยมในชีวิตจิตใจของคนในสังคม ผู้แต่งมักสร้างฉากและวิถีชีวิตของตัวละครให้ใกล้เคียงกับผู้อ่านผู้ฟัง วรรณกรรมจึงเป็นภาพสะท้อนสังคม หรือเป็นกระจกส่องภาพของคนในสังคม แต่ละยุคสมัย และได้บันทึกไว้เป็นหลักฐาน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับนวนิยาย และนวนิยายวาย

นวนิยายเป็นประเภทหนึ่งของวรรณกรรม การวิเคราะห์นวนิยายวายจึงต้องเข้าใจเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับนวนิยาย เช่น ความหมายของนวนิยาย ประเภทของนวนิยาย และคุณค่าของนวนิยาย จากนั้นจึงไปทำความเข้าใจนวนิยายวาย เข้าใจความเป็นมาและความหมายของนวนิยายวาย จะช่วยผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาของนวนิยายวายให้ดีขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ความหมายของนวนิยาย

นวนิยายเป็นวรรณกรรมบันเทิงคดีใหม่ที่ได้รับจากตะวันตก นักวิชาการได้อธิบายความหมายของนวนิยาย ดังต่อไปนี้

อิงอร สุพันธุ์วณิช (2558, น. 3) กล่าวว่า “นวนิยาย” เป็นวรรณกรรมที่ได้รับรูปแบบมาจากตะวันตก มีวิวัฒนาการมาจากการเล่านิยาย ซึ่งเป็นพฤติกรรมธรรมชาติของมนุษย์ ลักษณะจำกัดแน่นอนของนวนิยายคือแต่งเป็นร้อยแก้ว มีวิธีการดำเนินเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องเรียงเรียงเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ แต่งพลิกแพลงได้ตามความถนัดและความพอใจของผู้เขียน

วนิดา บำรุงไทย (2544, น. 9-14) กล่าวว่า นวนิยายเป็นเรื่องเล่าที่มีกลวิธีแบบใหม่ และพยายามสะท้อนภาพชีวิตสมจริงของมนุษย์ เป็นวรรณกรรมที่นิยมอ่านกันอย่างแพร่หลายในสังคมปัจจุบัน

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2543, น. 171) กล่าวว่า นวนิยายเป็นวรรณกรรมที่แต่งเป็นร้อยแก้วขนาดยาว ในภาษาไทยแต่เดิมเรียกว่าเรื่องอ่านเล่น และมีความหมายแปลตามตัวอักษรว่า นิยายแบบใหม่ ซึ่งตรงกับความหมายของคำว่า Novel ในภาษาอังกฤษ

दनยา วงศ์ระชะชัย (2542, น. 112) กล่าวว่า นวนิยายเป็นบันเทิงคดีแบบใหม่ที่มีวิวัฒนาการมาจากการเล่านิทานหรือนิยาย แต่งเป็นร้อยแก้วเล่าถึงพฤติกรรมตามธรรมชาติของมนุษย์ แม้จะเป็นเรื่องสมมุติ แต่พยายามทำให้สมจริงด้วยการเสนอพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจริงได้ในชีวิตมนุษย์

สรุปได้ว่า นวนิยายเป็นวรรณกรรมบันเทิงคดีแบบใหม่ที่มีวิวัฒนาการรับมาจากตะวันตกและ มีลักษณะแตกต่างไปจากบันเทิงคดีที่มาจากแต่เดิม เล่าถึงพฤติกรรมตามธรรมชาติของมนุษย์ ปัจจุบันนวนิยายเป็นที่แพร่หลายอย่างกว้างขวาง มีวิธีการดำเนินเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องเรียบเรียงเรื่องราวตามลำดับ แต่งพลิกแพลงได้ตามความพอใจของผู้เขียน

2.2.2 ประเภทของนวนิยาย

นวนิยายมีประเภทหลากหลาย และมีวิธีการแบ่งประเภทแตกต่างกัน นักวิชาการได้อธิบายประเภทของนวนิยาย ดังต่อไปนี้

อนนต์ ศรีศักดิ์ดา (2554, น. 109-110) ได้แบ่งประเภทของนวนิยายตามเนื้อเรื่องของตะวันตกเป็น 11 ประเภท ดังนี้ 1) นวนิยายรัก คือ นวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง นวนิยายรักมี 3 แนว ได้แก่ นวนิยายรักเบาสมอง นวนิยายรักสุข และนวนิยายรักโศก 2) นวนิยายสะท้อนสังคม คือมีเรื่องราวเกี่ยวกับสังคมส่วนใดส่วนหนึ่งในสมัยใดสมัยหนึ่ง ผู้แต่งอาจได้แสดงสภาพความเป็นอยู่ หรือเน้นแสดงเพียงแค่ด้านใดด้านหนึ่งของสังคม ซึ่งมีลักษณะสมจริง 3) นวนิยายแสดงข้อคิดหรือปัญหา คือ นวนิยายที่เน้นแสดงทัศนคติของผู้แต่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือชี้ให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม 4) นวนิยายชีวิตโลดโผน เนื้อเรื่องมักจะมีเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการต่อสู้ของตัวละครเอก 5) อาชญนวนิยาย มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนคดีต่าง ๆ ประกอบด้วย ความลึกลับซับซ้อน การพบเจออันตรายและการต่อสู้ 6) นวนิยายผจญภัย คือ นวนิยายที่มีเหตุการณ์เสี่ยงอันตราย อาจเป็นเหตุการณ์ที่มหัศจรรย์เหนือธรรมชาติที่เกิดจากจินตนาการของผู้แต่ง ประกอบด้วย การต่อสู้ มีเหตุการณ์ร้ายแรงต่าง ๆ เป็นต้น 7) หัสนิยาย คือ นวนิยายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนานผ่อนคลายอารมณ์ของผู้อ่านเป็นหลัก 8) นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ คือ นวนิยายที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ และนวนิยายอิงประวัติศาสตร์มีหลายลักษณะด้วย 9) นวนิยายการเมือง คือ นวนิยายที่ปรากฏในสมัยรัชกาลที่ 7 มีเนื้อหาแสดงข้อคิดทางการเมือง 10) นวนิยาย

อิงพุทธศาสนา คือ นวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพุทธศาสนา หลักธรรมในพระพุทธศาสนาเป็นโครงเรื่อง 11) นวนิยายเชิงวิทยาศาสตร์ คือ นวนิยายที่ผู้แต่งใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ประกอบการวางโครงเรื่องและกำหนดเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้จินตนาการของผู้แต่งมาเสริมประกอบในนวนิยาย

วนิดา บำรุงไทย (2544, น. 45-98) กล่าวว่า ประเภทของนวนิยายสามารถแบ่งตามแนวเขียนและเนื้อเรื่อง ตามแนวเขียนมี 3 ประเภท ดังนี้ 1) นวนิยายผูกเรื่อง มีจุดเน้นที่โครงเรื่อง เป็นนวนิยายซึ่งมีการผูกเรื่องราวของโครงเรื่องให้มีความตื่นเต้น เร้าใจ สนุกสนาน 2) นวนิยายสมจริง มีลักษณะที่มุ่งเสนอความเป็นจริงในแง่ใดแง่หนึ่งของชีวิต 3) นวนิยายจิตวิทยา หมายถึง นวนิยายที่มุ่งเปิดเผยความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ

นวนิยายแบ่งตามเนื้อเรื่องมี 22 ประเภท ดังนี้ 1) นวนิยายประเภทตัวเอกเป็นผู้ร้ายที่ทำความดี เนื้อเรื่องจะเป็นผู้ร้ายที่ทำความดี 2) นวนิยายประเภทจดหมาย จะเสนอเรื่องราวในรูปแบบของจดหมายเล่าเรื่องของตัวละคร 3) นวนิยายประเภทพัฒนาการอันเกิดจากการศึกษาชีวิต มีเนื้อหาเกี่ยวกับการผ่านพบประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของตัวละคร 4) นวนิยายประเภทจิตวิทยา เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความแปรปรวนทางจิตใจ 5) นวนิยายแนวสังคม มีเนื้อหาแสดงอิทธิพลของสภาพสังคมที่มีต่อตัวละคร 6) นวนิยายการเมือง จะมุ่งแสดงความคิด ความเชื่อทางการเมือง 7) นวนิยายประวัติศาสตร์ เป็นนวนิยายประเภทหนึ่งที่มีผู้สนใจอ่านและเขียนกันตั้งแต่ยุคต้นของนวนิยายจวบจนปัจจุบัน 8) นวนิยายแสดงข้อคิด จะมุ่งแสดงข้อคิดเป็นจุดใหญ่ของเรื่อง 9) นวนิยายมีหุ่นจริง มีเค้าเงื่อนอันผู้อ่านอาจคาดเดาว่าตัวละครของเรื่องเป็นผู้ใดในชีวิตจริง 10) นวนิยายสืบสวน มีเนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับความพยายามของผู้เชี่ยวชาญในการสืบสวน 11) นวนิยายแนวสงคราม เสนอเรื่องราวการต่อสู้ช่วงชิงอำนาจระหว่างกลุ่มหรือระหว่างชนชาติของมนุษย์ 12) นวนิยายผจญภัย มีแนวเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ เผชิญโชคเคราะห์ในลักษณะต่าง ๆ 13) นวนิยายวิทยาศาสตร์ คือ เรื่องแต่งที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ 14) นวนิยายลึกลับสยองขวัญ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความน่าสพรึงกลัวของภูตผีปีศาจ 15) นวนิยายตะวันตก มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในดินแดนทางตะวันตก 16) นวนิยายชนบท จะเสนอเรื่องราวการดำเนินชีวิตของชาวชนบท 17) นวนิยายทหาร มีเนื้อหาหรือวิธีการเล่าซึ่งให้อารมณ์ขันทหารเป็นสำคัญ 18) นวนิยายรัก มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในเชิงรักใคร่ระหว่างหญิงกับชายเป็นจุดสำคัญในเรื่อง 19) นวนิยายชีวิตครอบครัว เป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพอันสืบเนื่องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในครอบครัว 20) นวนิยายชีวิตต่างแดน มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในต่างแดนของตัวละคร 21) นวนิยายแนวศาสนา เป็นเรื่องเล่ามุ่งเสนอหลักธรรม และ 22) นวนิยายอิงวรรณคดี เป็นเรื่องเล่าสมัยใหม่ที่ดัดแปลงเนื้อหาจากวรรณคดี

สุจิตรา จรจิตร (2543, น. 96-97) ได้กล่าวว่า ประเภทของนวนิยายแบ่งตามเนื้อเรื่องได้ 11 ประเภท ดังนี้ 1) นวนิยายเชิงชีวประวัติ เป็นนวนิยายที่มีเค้าโครงเรื่องจากเรื่องชีวิตจริง 2) นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ เป็นนวนิยายที่เล่าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีต 3) นวนิยายสะท้อนสังคม

มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับสภาพชีวิตในสังคมปัญหาต่างๆ 4) นวนิยายยั่วล้อ เป็นนวนิยายล้อเลียนสังคมมุ่งเสียดสีประชดประชัน 5) นวนิยายผจญภัย เป็นนวนิยายที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นอันตราย มีการต่อสู้ 6) อาชญนิยายและเรื่องลึกลับ เป็นนวนิยายสืบสวนหรือพิสุจน์ 7) นวนิยายวิทยาศาสตร์ เนื้อเรื่องเกี่ยวกับค้นพบสิ่งแปลกใหม่ 8) นวนิยายลึกลับเหนือธรรมชาติ เป็นนวนิยายภูตผีป่าภูตหยาเรีย 9) นวนิยายท่องเที่ยว เป็นนวนิยายที่มีการดำเนินเรื่องแบบชนบท 10) หัสนิยาย เป็นนวนิยายเบาสมองมุ่งเสนออารมณ์ขันแก่ผู้อ่าน 11) นวนิยายเชิงจิตวิทยา เป็นนวนิยายที่บรรยายความรู้สึก และสภาพจิตใจของตัวละครซึ่งเกิดจากพฤติกรรมและเหตุการณ์ต่าง ๆ

สรุปได้ว่า นวนิยายสามารถแบ่งประเภทตามแนวเขียน และเนื้อเรื่อง ถ้าแบ่งประเภทตามแนวเขียนจะมีนวนิยายผูกเรื่อง นวนิยายสมจริง และนวนิยายจิตวิทยา ถ้าแบ่งประเภทตามเนื้อเรื่องมีรูปแบบที่แบ่งตามตะวันตกเป็น 11 ประเภท และมีรูปแบบที่แบ่งตามเนื้อหาอย่างละเอียดเป็น 22 ประเภท

2.2.3 คุณค่าของนวนิยาย

นวนิยายมีคุณค่าต่อสังคมในด้านต่าง ๆ นักวิชาการได้อธิบายคุณค่าของนวนิยายดังต่อไปนี้

รีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2555, น. 99) กล่าวว่า นวนิยายมีคุณค่าแก่ผู้อ่าน 2 ประการ คือ 1) มุ่งให้ความเพลิดเพลิน 90% ของผู้อ่านหนังสือเพื่อพักผ่อนมิใช่ต้องการค้นคว้าจะอ่านนวนิยายซึ่งเป็นเรื่องจริงบ้าง ผันบ้าง เพิ่มเติมอารมณ์ส่วนที่ขาดหายไป 2) นวนิยายเป็นเรื่องของชีวิต นวนิยายทุกประเภทมีตัวละครเป็นเครื่องชูโรง คนอ่านจะรู้สึกเหมือนว่าได้อ่านเรื่องชีวิตของคนในแวดวงเดียวกัน ไกลบ้างใกล้บ้าง ตัวละครทุกตัวในนวนิยายก็ได้แสดงขั้นตอนต่าง ๆ ของชีวิตไม่ว่าจะเป็นความสุข ความสุข หัวเราะ ร้องไห้ รัก เกลียด ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่ให้ความสนใจ สะใจ ให้ข้อคิด เป็นบทเรียนทางอ้อมแก่คนอ่าน

วนิดา บำรุงไทย (2544, น. 161-166) กล่าวว่า นวนิยายมีคุณค่า 6 ด้าน ดังนี้ 1) คุณค่าด้านความบันเทิง เป็นคุณค่าที่สัมผัสได้โดยง่ายก่อนสาระอื่นโดยรูปแบบของนวนิยายซึ่งเสนอเรื่องราวชีวิตมนุษย์ในลักษณะต่าง ๆ จะทำให้ผู้อ่านมีอารมณ์ร่วมไปกับชะตากรรมของตัวละคร ซึ่งนอกจากจะเกิดความเพลิดเพลินในการติดตามชีวิตของตัวละครแล้ว ยังได้รับความผ่อนคลายทางจิตใจ เนื่องจากการหลีกเลี่ยงจากชีวิตจริงเข้าไปในโลกแห่งจินตนาการชั่วขณะหนึ่ง 2) คุณค่าด้านการสร้างเสริมจินตนาการ นวนิยายเป็นเรื่องสมมุติขึ้น ซึ่งผู้เขียนเสนอหรือวาดภาพโลกและตัวละครแห่งจินตนาการขึ้น ผู้อ่านนวนิยายจึงต้องเตรียมตัวเตรียมใจที่จะร่วมเดินทางเข้าไปสู่ดินแดนแห่งความฝันของผู้เขียน ในขณะที่เดียวกันก็สร้างจินตนาการของตนหล่อหลอมร่วมไปกับการโน้มน้าวและวาดภาพฝันของผู้เขียน การอ่านนวนิยายจึงเป็นการฝึกฝนกระตุ้นให้ผู้อ่านมีจินตนาการ มีความกระปรี้กระเปร่าฉับไวในการสร้างสรรค์จินตนาการ 3) คุณค่าทางวัฒนธรรม โดยที่นวนิยายเป็นเรื่อง

ของมนุษย์หรือเป็นการบอกเล่าเกี่ยวกับชีวิต ทำให้นวนิยายเป็นชุมชนแห่งการบันทึกวัฒนธรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ในแต่ละสมัย แต่ละสังคมตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกและค่านิยมของผู้คน นวนิยายเป็นแหล่งข้อมูลทางวัฒนธรรมอันสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะในด้านการสะท้อนวัฒนธรรมแห่งชีวิตของบุคคลในระดับต่าง ๆ ตามที่นวนิยายกล่าวถึง 4) คุณค่าทางภาษา นวนิยายเป็นแหล่งใหญ่ของการจดจากรีกภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาพูดของบุคคลในแต่ละวัย แต่ละกลุ่ม และแต่ละสมัยของสังคม นอกจากคุณค่าในฐานะเป็นเอกสารเก็บบันทึกภาษาแล้ว นวนิยายยังเป็นแหล่งนำเสนอและสร้างสรรค์ถ้อยคำสำนวน นวนิยายจึงมีสาระประโยชน์ในด้านการสร้างสรรค์ภาษารวมทั้งช่วยพัฒนาเสริมสร้างให้ผู้อ่านมีความแตกฉาน และมีการพัฒนาด้านภาษา 5) คุณค่าด้านสาระความรู้ แม้ว่านวนิยายจะไม่ใช่วรรณกรรมซึ่งมุ่งให้ความรู้โดยตรงเช่นงานเขียนประเภทตำราหรือสารคดี แต่นวนิยายก็มักจะมีบทบาทในการให้สาระความรู้ต่าง ๆ ในลักษณะของรายละเอียดที่จำเป็น 6) คุณค่าทางจิตใจ นวนิยายที่ดีนั้นจะต้องให้คุณค่าที่ลึกซึ้งกว่า ยิ่งกว่าความบันเทิงหรือความรื่นรมย์ นั่นก็คือคุณค่าในฐานะเป็นวรรณคดีรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านหรือยกระดับจิตใจผู้อ่านให้มีความละเอียดละไม ประณีต เป็นจิตใจหรือดวงใจที่รู้ทุกซอกซอญในความคิด ความงาม และความจริง ด้วยความตระหนักรู้ความเข้าใจหยั่งเห็นโลกและชีวิต

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2543, น. 37-38) กล่าวว่า นวนิยายเป็นหนังสือที่ให้คุณค่าแก่ผู้อ่านมากพอสมควร เพราะนอกจากจะให้ความเพลิดเพลินช่วยผ่อนคลายอารมณ์และช่วยให้ผู้อ่านเพื่อฝันไปกับจินตนาการของผู้แต่งแล้ว นวนิยายยังเป็นหนังสือที่ให้ “ประสบการณ์เทียม” แก่ผู้อ่านอีกด้วย เพราะนวนิยายเป็นเรื่องที่สะท้อนวิถีชีวิตจริงของคนในสังคมปัจจุบัน นวนิยายจึงไม่ใช่เรื่องไร้สาระอีกต่อไป หากแต่เป็นกระจกเงาบานใหญ่ที่สะท้อนให้ผู้อ่านรู้จักชีวิต รู้จักสังคม หรือให้แง่คิดและคลายปัญหาบางอย่างของชีวิตได้ด้วย ผู้อ่านจึงสามารถเรียนรู้ชีวิตและสังคมจากนวนิยายได้เป็นอย่างดี

เถกิง พันธุ์เถกิงอมร (2541, น. 61-75) กล่าวว่า นวนิยายเป็นบันเทิงคดีที่มีวัตถุประสงค์หลักคือ ให้ความบันเทิง ความสนุกสนาน หรือการผ่อนคลายอารมณ์เป็นสำคัญ ผลพลอยได้อื่นๆ ที่จะได้รับจากการอ่านนวนิยายจัดเป็นวัตถุประสงค์รอง เช่น คติสอนใจ แนวทางการดำเนินชีวิต หรือความรู้ในบางสิ่งบางอย่างที่แฝงเร้นอยู่ในเนื้อเรื่อง และผู้อ่านสามารถมองเห็นและหยิบยกเอามาใช้ประโยชน์ได้

สรุปได้ว่า นวนิยายมีทำหน้าที่สะท้อนภาพสังคม แม้มีการเปลี่ยนแปลงความคิด แต่ภาพสะท้อนโดยรวมกว้าง ๆ ก็ยังคงมีอยู่ นวนิยายก็ได้สะท้อนภาพสังคมของไทยทั้งแคบและกว้างได้อย่างหลากหลาย นอกจากนี้ ยังมีคุณค่าด้านการสร้างเสริมจินตนาการ คุณค่าทางวัฒนธรรม คุณค่าทางภาษา คุณค่าด้านสาระความรู้ และคุณค่าทางจิตใจ

2.2.4 ความเป็นมาและความหมายของนวนิยายวาย

นวนิยายวายเป็นนวนิยายรูปแบบใหม่ที่ได้รับอิทธิพลจากการ์ตูนญี่ปุ่น นักวิชาการได้อธิบายความเป็นมาของนวนิยายวาย ดังต่อไปนี้

นัทธนัย ประสานนาม (2562, น. 18) กล่าวว่า “ยาโออิ” (yaoui) และ “บอยส์เลิฟ” (BL) มีรากมาจาก “โชเน็นไอ” (shonen-ai) ด้วยกันทั้งคู่ โดยยาโออิเป็นศัพท์ที่เริ่มแพร่หลายในกลางคริสต์ทศวรรษ 1980 จุดเริ่มต้นของวัฒนธรรมแขนงนี้เริ่มเผยให้เห็นตั้งแต่ทศวรรษ 1970 โดยสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับการ์ตูนผู้หญิงในยุคนั้นที่อาซึฟนักเขียนการ์ตูนเริ่มยอมรับผู้หญิงมากขึ้น การออกแบบตัวละครชายในยาโออิและบอยส์เลิฟ จึงมีลักษณะกึ่งหญิงกึ่งชายดังตัวละครชายที่ปรากฏในการ์ตูนผู้หญิง ในยุคที่เนื้อหาชายรักชายปรากฏในการ์ตูนผู้หญิง งานกลุ่มดังกล่าวเรียกว่า โชเน็นไอ ซึ่งแปลตามตัวได้ว่า “ความรักของเด็กหนุ่ม” จากความหมายดังกล่าวทำให้ถูกนำไปผสมกับงานเขียนประเภท Boys Love หรือ BL ในบริบทไทย ศัพท์นี้โยงกับหนังสือการ์ตูนที่แปลภาษาไทย เนื้อเรื่องว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างเด็กหนุ่มหรือชายหนุ่ม โดยนำเสนอฉากร่วมเพศที่เซ็นเซอร์ อวัยวะเพศ ในประเทศญี่ปุ่น บอยส์เลิฟเป็นงานที่ขายตามร้านหนังสือหรือร้านสะดวกซื้ออย่างแพร่หลาย

นวนิยายวายหรือนวนิยายยาโออิ เป็นนวนิยายที่เล่าถึงเรื่องราวของกลุ่มรักเพศเดียวกัน ผู้วิจัยรวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของนวนิยายวาย ดังต่อไปนี้

สมัยญา กฐินทอง (2563, น. 4) กล่าวว่า นวนิยายชายรักชาย หมายถึง เนื้อเรื่องที่แต่งมาจากจินตนาการของผู้เขียน ซึ่งส่วนมากผู้แต่งจะเป็นผู้หญิงที่ชื่นชอบในความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย ประกอบไปด้วย นวนิยายชายรักชายแบบทั่วไป คือ นวนิยายที่ผู้แต่งสร้างขึ้นมาจากจินตนาการ ตัวละครและฉากอาจมีอยู่จริงหรือไม่อยู่จริง เป็นการสมมุติขึ้นมาเองของผู้แต่ง ในเรื่องก็จะมีเนื้อเรื่องความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย และนวนิยายชายรักชายแบบแฟน Fiction คือ นวนิยายที่ผู้แต่งนั้นหยิบยกนักร้อง นักแสดง ศิลปินที่มีอยู่จริงมาแต่งนิยาย ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับตัวจริงหรือไม่เกี่ยวข้อง

นัทธนัย ประสานนาม (2562, น. 17) กล่าวว่า นวนิยายวายคือเรื่องโรมานซ์ที่นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชาย เป็นวรรณกรรมที่พัฒนามาจากงานเขียนในวัฒนธรรมประชานิยมของญี่ปุ่น ส่วนใหญ่เขียนโดยนักเขียนหญิง แต่งานสร้างสรรค์กลุ่มนี้กลับเว้นระยะห่างทางเพศสถานะ กล่าวคือ แม้ออยห่างจากความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ แต่ไม่นิยามรักโรแมนติกแบบเพศเดียวกันผ่านอัตลักษณ์เกย์

อนุชา พิมพ์ศักดิ์ และโสภี อุ่นทะยา (2560, น. 178) กล่าวว่า นวนิยายวายจะนำเสนอเรื่องราวของความรักวายแบบรักโรแมนติก เป็นประเภทย่อยของนวนิยายรักวัยรุ่น แตกต่างกันแค่เพียงตัวละครเอกฝ่ายหญิงแทนที่ด้วยตัวละครชาย

สภาวรชต์ วัฒนทัฬ (2556, น. 7) กล่าวว่า นวนิยายวาย หมายถึง นวนิยายคนรักเพศเดียวกัน นิยายวายมี 2 ประเภทย่อย คือ ยาโออิ หมายถึง นิยายชายรักชาย และ ยูริ หมายถึง นิยายหญิงรักหญิง

สรุปได้ว่า นวนิยายวายหรือนวนิยายยาโออิ เป็นวรรณกรรมที่พัฒนามาจากงานเขียนในวัฒนธรรมประชานิยมของญี่ปุ่น ส่วนใหญ่เขียนโดยนักเขียนหญิง และนำเสนอเรื่องราวของความรักวายแบบรักโรแมนติกระหว่างชายกับชายหรือหญิงกับหญิง ผู้แต่งสร้างขึ้นมาจากจินตนาการ ตัวละครและฉากอาจมีอยู่จริงหรือไม่อยู่จริง

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย

กลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่มีความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย ผู้วิจัยรวบรวมความรู้เกี่ยวกับชายรักชาย มีความหมายของชายรักชาย ลักษณะของชายรักชาย ประเภทของชายรักชาย สาเหตุเกิดพฤติกรรมชายรักชาย และความคิดเห็นของสังคมต่อกลุ่มชายรักชาย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 ความหมายของชายรักชาย

ก่อนที่จะศึกษาเรื่องชายรักชายต้องเข้าใจความหมายของชายรักชาย ผู้วิจัยรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความหมายของชายรักชาย ดังต่อไปนี้

สุไลพร ชลวิไล (2562, น. 79) กล่าวว่า “เกย์” เป็นผู้ชายที่แต่งตัวเป็นผู้ชาย แต่มีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน แสดงพฤติกรรมตรงข้ามกับเพศกำเนิด

วิภา ด่านธำรงกุล และวิชัย โปษยะจินดา (2547, น. 65) กล่าวว่า กลุ่มชายชอบชาย หมายถึง กลุ่มเพศชายที่รับรู้ว่ามีเพศสำนึกไม่เป็นชายแท้ โดยสำนึกได้ว่าตนเองมีความชอบชายในลักษณะความนิยมทางเพศเช่นเดียวกับความนิยมเพศชายหรือหญิงระหว่างบุคคลที่แตกต่างกัน ดังปรากฏทั่วไป เช่น ชายชอบหญิง และหญิงชอบชาย ความสำนึกที่เป็นชายชอบชายจะสะท้อนออกมาทางการแสดงออกทั้งด้านความผูกพันทางอารมณ์ เพศสัมพันธ์ และทางสังคม บุคคลกลุ่มนี้มักเรียกตัวเองว่า ไบ (มาจากคำว่า Bisexual) เกย์ และกะเทย

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ (2546 น. 134) กล่าวว่า ภาวะชายรักชาย หมายถึง สภาวะที่มีความพึงพอใจทางเพศระหว่างชายกับชาย (เกย์ ตู๊ด) บทบาททางเพศมี 3 แบบ คือ เป็นแบบกระทำ แบบถูกกระทำ หรือแบบผสม โดยทั่วไป กลุ่มชายรักชายจะเป็นแบบผสม

สุพร เกิดสว่าง (2546, น. 11) กล่าวว่า เกย์ ยืมมาจากภาษาอังกฤษ คือ “Gay” ซึ่งแปลว่า ร่าเริง สดใส มีชีวิตชีวา กลุ่มชายรักชายจะเรียกตัวเองว่า “เกย์” เพื่อป้องกันถึงความหมายที่ดีของชายรักชาย คำนี้ดูจะเป็นคำที่กะทัดรัด มีความหมายในทางบวกเหมาะกว่าคำอื่น

ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล (2544, น. 42) กล่าวว่า กลุ่มชายรักชาย คือ กลุ่มที่มีจารีตพฤติกรรมในการแสดงออกและมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชาย-ชาย

สรุปได้ว่า ชายรักชาย หมายถึง ผู้ชายที่แต่งตัวเป็นผู้ชาย และมีจารีตพฤติกรรมในการแสดงออกและความพึงพอใจทางเพศกับผู้ชาย กลุ่มชายรักชายมักจะเรียกตัวเองว่า “เกย์”

2.3.2 ลักษณะของชายรักชาย

ชายรักชายเป็นประเภทหนึ่งของรักร่วมเพศ ชายรักชายมีลักษณะเฉพาะของตนเอง แตกต่างกับความรักทั่ว ๆ ไป การเข้าใจลักษณะของชายรักชายจะช่วยให้การศึกษานวนิยายวายสามารถเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรวบรวม แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของชายรักชายดังต่อไปนี้

สมภพ เรื่องตระกูล (2550, น. 53-54) กล่าวว่า ลักษณะเฉพาะของเกย์ คือ 1) มีเซ็กส์กับผู้ชาย 2) แสดงกิริยาท่าทางออกชัดเจน 3) ชอบสังคมกับเกย์ด้วยกันรวมทั้งไปพบปะกันที่สถานที่ โดยเฉพาะ 4) มีวิถีชีวิตทั่ว ๆ ไปแบบเกย์ และ 5) แสวงหาคู่นอนไปเรื่อย ๆ

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ (2546, น. 134) กล่าวว่า ลักษณะภายนอกของกลุ่มชายรักชายไม่อาจบ่งบอกตายตัวว่าใครนิยมรักชาย แต่บางครั้งพวกที่เป็นแบบกระทำ อาจมีรูปร่างสูงใหญ่ กล้ามเนื้อเป็นมัด นิสัยห้าวหาญ ในขณะที่แบบถูกกระทำ อาจมีท่าทางกระตือรือร้นเกินกว่ากิริยาของหญิงทั่วไป

สุพร เกิดสว่าง (2546, น. 11) กล่าวว่า พฤติกรรมชายรักชายหรือชายรักหญิงอาจสังเกตไม่ได้เลยจากลักษณะการแต่งตัวและกิริยาท่าทางภายนอก ชายรักชายอาจมีลักษณะและการแสดงออกที่เห็นภายนอกเหมือนชายรักหญิงทั่วไปก็ได้

ปริตตา เณลิเม่า กอนันตกุล (2544, น. 45,133) กล่าวว่า ในอดีต ภาพลักษณ์ของเกย์ที่มีเพศสัมพันธ์กับ “ผู้ชาย” เป็นภาพลักษณ์ที่อยู่ในกรอบของแบบจำลองจากลักษณะที่ถูกเรียกว่า “ประหลาด” อีกทั้งแบบแผนชีวิตของกลุ่มเกย์ได้เริ่มมีเป้าหมายเพื่อความสัมพันธ์ที่ยาวนานและการแต่งงาน ซึ่งนำไปสู่ข้อโต้แย้งในเรื่องการเปลี่ยนแปลงกฎหมายเพื่อชาวเกย์ เรื่องการแพทย์ที่เคยระบุว่า homosexual เป็นโรคชนิดหนึ่ง และเรื่องสถานะของความเป็นระบบครอบครัวของชาวเกย์ จึงทำให้เกิดกระบวนการในการสร้างวัฒนธรรมในแบบฉบับของชาวเกย์ขึ้นมาอย่างชัดเจน อัตลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย เป็นอัตลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นจากกรอบของเพศสภาพ การรับเอาวาทกรรมเรื่องเพศศึกษา และจิตวิเคราะห์จากตะวันตก บวกกับการรับเอาข้อมูลข่าวสารในวงการคนรักเพศเดียวกันจากตะวันตกในยุคหลัง ปราบปรามการเกิดขึ้นของค่านิยมใหม่ ๆ ที่แบ่งประเภทของคนจากอัตลักษณ์ทางเพศของเขา เช่น เกย์

สรุปได้ว่า ชายรักชาย มีลักษณะเฉพาะของตน ลักษณะภายนอกของกลุ่มชายรักชายไม่อาจบ่งบอกตายตัวว่าใครนิยมรักชาย ชายรักชายอาจมีลักษณะและการแสดงออกที่เห็นภายนอกเหมือนชายรักหญิงทั่วไปก็ได้ แต่ก็มีอีกความคิดว่า ชายรักชายจะแสดงกิริยาท่าทางออกชัดเจน ชอบสังคมกับเกย์ด้วยกัน มีวิถีชีวิตทั่ว ๆ ไปแบบเกย์

2.3.3 ประเภทของชายรักชาย

การศึกษานวนิยายวายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักชาย ต้องรู้ว่ากลุ่มชายรักชายมีประเภทอะไร ผู้วิจัยรวบรวม แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประเภทของชายรักชาย ซึ่งมีวิธีและมุมมอง แบ่งประเภทหลากหลาย ดังต่อไปนี้

สุพร เกิดสว่าง (2546, น. 9-14) กล่าวว่า กลุ่มชายรักชายจะเรียกว่า เกย์ แบ่งออกไปตามบทบาทในการมีเพศสัมพันธ์เป็น 3 แบบ คือ 1) เกย์คิง (Gay King) อยู่ในบทบาทของชาย เป็นฝ่ายรุก ส่วนหนึ่งมีความรู้สึกเป็นชาย ท่าทางเหมือนชายทั่วไป และอาจร่วมเพศได้กับทั้งชายและหญิง 2) เกย์ควีน (Gay Queen) มีบทบาทเป็นหญิง เป็นฝ่ายรองรับ มักมีลักษณะให้สังเกตได้จากกิริยามารยาท การพูดจาและความพิถีพิถันในการแต่งกายคล้ายผู้หญิง ศัพท์อีกคำหนึ่งที่ใช้กับเกย์ควีนคือ ตู๊ด 3) เกย์ควิง (Gay Quing) คำว่า Quing มาจาก Queen+King คือเกย์ที่มีทั้งสองบทบาท อยู่ในบทบาท “ชาย” ก็ได้ “หญิง” ก็ได้ คำนี้ใช้กันอยู่ในกลุ่มเกย์ไทย ถ้าเกย์ฝรั่งแล้วเขาไม่รู้จักคำนี้

พนม เกตมาน (2545, น. 201) กล่าวว่า ชายชอบชายเรียกว่า เกย์หรือตู๊ด เกย์ที่ชอบแสดงบทบาททางเพศเป็นชาย เรียกว่าเกย์คิง เกย์ที่ชอบแสดงบทบาทเป็นหญิง เรียกว่า เกย์ควีน

ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันต์กุล (2544, น. 133) กล่าวว่า ประเภทของคนแบ่งจากอัตลักษณ์ทางเพศมี เกย์ เป็นเพียงการจัดประเภทใหม่ภายใต้ระบบเพศสภาพเดิมให้ละเอียดขึ้น โดยคำว่า “เกย์” นั้นแยกออกมาจากความหมายของคำว่า “กะเทย” ส่วนคำว่า “เสื่อใบ” หมายถึง คนรักสองเพศ เป็นคำที่แยกออกมาจากความเป็นชายและหญิงตามบรรทัดฐานเดิมในระบบเก่า

สรุปได้ว่า ชายรักชายแบ่งตามบทบาทในเพศสภาพเป็น 3 ประเภท คือ เกย์คิง เกย์ควีน และ เกย์ควิง และมีการแบ่งประเภทตามเพศสภาพเดิมให้ละเอียดขึ้นคือ เกย์ กะเทย และเสื่อใบ

2.3.4 สาเหตุเกิดพฤติกรรมชายรักชาย

สาเหตุที่เกิดพฤติกรรมชายรักชายมีเหตุผลด้านชีวภาพและจิตใจ ผู้วิจัยรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุเกิดพฤติกรรมชายรักชาย ดังต่อไปนี้

สุมาลี สวยสอาด (2555, น. 291-292) กล่าวว่า สำหรับสาเหตุของความผิดปกติชายรักชายอาจเกิดจากสาเหตุหลากหลาย เช่น สภาพแวดล้อม ค่านิยม ความเชื่อผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีประสบการณ์ที่ผิดหวังในความรัก ทำให้เกิดความกลัวหลีกเลี่ยงรักผู้หญิง และหันไปชอบผู้ชายในที่สุด แต่ไม่มีสาเหตุมาจากร่างกาย

นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์ และคณะ (2546, น. 134-135) กล่าวว่า สาเหตุเกิดพฤติกรรมชายรักชายมีสาเหตุทางกายภาพคือ เกิดจากความผิดปกติของโครโมโซม หรือแม่ได้รับฮอร์โมนเพศ การตั้งครรรภ์ ยังไม่พบหลักฐานยืนยัน ส่วนสาเหตุทางจิตใจคือ จากการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการทางเพศไม่เหมาะสม กล่าวคือ การอบรมเลี้ยงดูผิดเนื่องจากพ่อแม่ไม่ต้องการเพศที่แท้จริงของเด็ก หรือความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับพ่อแม่เพศเดียวกันไม่ดี ทำให้เด็กไม่สามารถลอกเลียนลักษณะและ

บทบาททางเพศที่ถูกต้องเหมาะสมได้ หรือการที่พ่อแม่ทะเลาะกันเป็นประจำ หรือเคยเห็นพ่อแม่ร่วมเพศกันแล้วเข้าใจผิดคิดว่าพ่อกำลังทำร้ายแม่ อาจทำให้เด็กเกลียดกลัวชีวิตชายหญิง หรือในช่วงวัยรุ่นอย่างเข้าหนุ่มสาวเคยมีประสบการณ์ผิดหวังในความรักรุนแรง ทำให้เกลียดกลัวเพศหญิง เลียดหันมาสนใจเพศชาย

สุพร เกิดสว่าง (2546, น. 23-36) กล่าวว่า สาเหตุของชายรักชายแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) สาเหตุทางชีววิทยา การเกิดเป็นเกย์เนื่องจากเหตุทางชีววิทยา ยังสามารถแยกย่อยออกเป็น สาเหตุทางพันธุกรรม ซึ่งมีหลักฐานในคู่แฝด หลักฐานของเกย์ในเครือญาติ และหลักฐานเกี่ยวกับรหัสพันธุกรรม Xavier 28 DNA markers 2) สาเหตุทางจิตวิทยา รวมถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ตั้งแต่เด็กเกิดมา เช่น การอบรมเลี้ยงดู การให้ความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ บุคคลแวดล้อม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การเรียนรู้ ประสบการณ์ และอื่น ๆ ซึ่งอาจมีผลต่อพัฒนาการทางเพศของมนุษย์

สรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมชายรักชาย อาจเนื่องจากสภาพแวดล้อม ค่านิยม ความเชื่อผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ ทำให้เกิดความกลัวหลีกเลี่ยงรักผู้หญิง สาเหตุด้านกายภาพคือ เกิดจากความผิดปกติของโครโมโซม ส่วนสาเหตุทางจิตใจคือ การอบรมเลี้ยงดูผิดเนื่องจากพ่อแม่ไม่ต้องการเพศที่แท้จริงของเด็ก

2.3.5 ความคิดเห็นของสังคมต่อชายรักชาย

คนในสังคมไทยมีความคิดต่อกลุ่มชายรักชายแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงรวบรวม แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของสังคมไทยต่อชายรักชาย เพื่อทำความเข้าใจชายรักชายที่ปรากฏ ในนวนิยายวาย ดังนี้

ปีเตอร์ เอ. แจ็คสัน และนฤพนธ์ ดั่งวิเศษ (2552, น. 153) กล่าวว่า ช่องว่างระหว่างคนรักเพศเดียวกันกับสื่อยังเป็นเรื่องทัศนคติและความเข้าใจผิด ๆ เกี่ยวกับความผิดปกติทางจิตที่ถูกปลูกฝังกันมานานเช่นเดียวกับคนทั่ว ๆ ไปในสังคม การทำลายกำแพงทางความคิดและความเชื่อผิด ๆ ดังกล่าว คือ การค่อย ๆ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและหลากหลายแง่มุมต่อสื่อมวลชน ซึ่งก็ต้องอ้างอิงหลักฐานทางการแพทย์ว่ากลุ่มคนรักเพศเดียวกันไม่ใช่คนผิดปกติทางจิต พวกเขาก็เหมือนกับพวกเรา ดังนั้นจะเรียกกันตรง ๆ ว่า “เกย์” “กะเทย” ก็ไม่มีใครว่า หรือทำให้พวกเขาลำบากใจ

สมภพ เรื่องตระกูล (2550, น. 95) กล่าวว่า ในปัจจุบันสังคมยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศชายเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ระบบความเชื่อเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ทางเพศมีลักษณะซับซ้อนและยากที่จะมีการเปลี่ยนแปลง แต่ก็มีแนวโน้มทางด้านบวกที่จะยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ (2546, น.134) กล่าวว่า ทัศนคติของสังคมต่อชายรักชาย มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากตามยุคสมัย ในปัจจุบันถือว่าเป็นรสนิยมหรือความพอใจส่วนตัว ไม่ถือเป็นความผิดปกติทางจิตใจ トラาบเท่าที่ไม่เป็นเหตุให้เกิดปัญหาทางสุขภาพจิต เช่น มีอาการวิตกกังวล ซึมเศร้า เบื่อชีวิต คิดฆ่าตัวตาย ปรับตัวเข้ากับผู้คนหรือการงานไม่ได้

สุพร เกิดสว่าง (2546, น. 67) กล่าวว่า สังคมส่วนใหญ่ในประเทศไทยยังมองชายรักร่วมเพศไปในทางลบ ไม่ยอมรับ ตั้งข้อรังเกียจ แม้จะไม่มี การต่อต้านรุนแรงเหมือนในบางประเทศ เด็กชายที่มีพฤติกรรมเอนเอียงไปทาง “ผู้หญิง” จะสร้างความทุกข์ให้กับพ่อแม่ ไม่เป็นที่ยอมรับของครู ถูกเพื่อนล้อเลียน หลายคนถูกกดดันให้เปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นเพศชาย นอกจากนั้นสังคมทั่วไปมักจะเชื่อว่าชายรักร่วมเพศเป็นคนที่ไม่น่าคบ มีอารมณ์รุนแรง เมื่อผิดหวังอาจมีความคับแค้นถึงต้องตัดสินใจด้วยชีวิต ฯลฯ แต่พฤติกรรมที่กล่าวนี้อาจพบได้ในคนทั่วไป แม้ไม่ใช่คนรักร่วมเพศ อนึ่งอาจเป็นไปได้ว่าชายรักร่วมเพศมีลักษณะเช่นนี้มาก และนอกจากนั้น การมีอารมณ์รุนแรงอาจเนื่องมาจากความเครียด การไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่งชายรักร่วมเพศประสบมากกว่าคนทั่วไป

ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันต์กุล (2544, น. 38-39) กล่าวว่า ในแง่มุมทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์จากมิติของความคิดในเรื่องเพศและเพศสภาพ จะเห็นได้ว่าบุคคลที่ไม่มีคุณลักษณะที่ตรงกับเพศและเพศสภาพ จะถูกจัดให้เป็นบุคคลชายขอบ ซึ่งเป็นอิทธิพลที่ตกทอดมาจากสกุลความคิดแบบวิวัฒนาการ และโครงสร้างนิยม หากมองภายใต้กรอบสกุลความคิดดังกล่าวจะเห็นได้ชัดเจนว่า บุคคลที่อยู่นอกระเบียบโครงสร้างทางเพศที่ถูกจัดไว้แล้วจะถูกมองว่าเป็นคนไร้ค่าและมักจะถูกทำร้ายให้ได้รับความเจ็บปวดอยู่เสมอ บุคคลเหล่านี้ถูกเรียกด้วยชื่อต่าง ๆ เช่น คนรักเพศเดียวกัน คน 2 เพศ คนเปลี่ยนเพศ เป็นต้น

สรุปได้ว่า คนในสังคมไทยมีความคิดต่อกลุ่มชายรักชายทางบวกและลบ แต่ส่วนใหญ่ยังมองชายรักชายไปในทางลบ ไม่ยอมรับ จึงเกิดความไม่ยุติธรรม คนในสังคมอาจมีพฤติกรรมรุนแรงต่อกลุ่มชายรักชาย ทำให้ชีวิตของพวกเขาลำบาก บุคคลที่ไม่มีคุณลักษณะที่ตรงกับเพศ จะถูกจัดให้เป็นบุคคลชายขอบ บุคคลที่อยู่นอกระเบียบโครงสร้างทางเพศที่ถูกจัดไว้แล้วจะถูกมองว่าเป็นคนไร้ค่าและมักจะถูกทำร้ายให้ได้รับความเจ็บปวดอยู่เสมอ ในมุมมองทางบวกก็มีคนคิดว่าชายรักชายเป็นรสนิยมหรือความพอใจส่วนตัว ไม่ถือเป็นความผิดปกติทางจิตใจ และยอมรับพฤติกรรมชายรักชาย

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคม

ปัญหาสังคมเป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนต่อคนส่วนใหญ่ในสังคม ผลกระทบนั้นเป็นไปในทางไม่ดี หรือในทางลบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดหรือทฤษฎีเกี่ยวกับความหมายของปัญหาสังคม ลักษณะของปัญหาสังคม และประเภทของปัญหาสังคม มีรายละเอียดดังนี้

2.4.1 ความหมายของปัญหาสังคม

ปัญหาสังคม หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคม และเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อผู้คนส่วนใหญ่ในสังคม นักวิชาการได้อธิบายความหมายของปัญหาสังคมดังต่อไปนี้

สุเทพ สุวีรางกูร (2551, น. 2) กล่าวว่า สภาวะทางสังคมและพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่พึงปรารถนาที่สร้างความสับสนวุ่นวายเดือดร้อนหรือความทุกข์ให้กับบุคคลจำนวนมาก

ยูทพงษ์ จันทรวรินทร์ (2550, น. 112) กล่าวว่า ปัญหาสังคมโดยทั่วไปเป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนต่อคนส่วนใหญ่ในสังคม และคนในสังคมมีความเห็นร่วมกันว่าจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข มิฉะนั้นแล้วจะกระทบกระเทือนต่อความอยู่รอดของสังคมและชุมชนหรือประเทศชาติ

พวงเพชร สุรัตน์กีกุล และเมธมาลย์ ราชภัณฑารักษ์ (2547, น.270) กล่าวว่า ปัญหาสังคมคือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคม ซึ่งอาจมองได้ทั้งในเชิงสัมพัทธ์และเชิงสัมบูรณ์ การมองปัญหาในเชิงสัมพัทธ์ ให้ความสำคัญแก่ความรู้สึกของคนในสังคมมากกว่าปรากฏการณ์ กล่าวคือ แม้จะมีปรากฏการณ์ของปัญหาแต่หากผู้คนในสังคมยอมรับได้ ก็ไม่ถือว่าเป็นปัญหา แต่การมองปัญหาในเชิงสัมบูรณ์นั้นให้ความสำคัญแก่ปรากฏการณ์มากกว่าความรู้สึกของผู้คน ดังนั้น หากมีปรากฏการณ์ของปัญหาเกิดขึ้น แม้ผู้คนในสังคมเองจะยังไม่ตระหนักก็ถือว่าเป็นปัญหาที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการแก้ไข

สมจินตนา วิศิษฏ์อนุพงษ์ และวิชาญ ชูช่วย (2547, น. 103) กล่าวว่า ปัญหาสังคมเมื่อเกิดขึ้นจะมีผลกระทบต่อสังคมส่วนรวมและมีผลต่อชีวิต ตลอดจนความเป็นอยู่ของมนุษย์

พัทยา สายหู (2544, น. 210) กล่าวว่า ปัญหาสังคมคือการเสียระเบียบที่สังคมส่วนใหญ่ยังไม่อนุญาต เพราะปัญหาทำให้คนส่วนมากเกิดความขัดใจ ไม่พอใจต่อการที่คนบางคนละเมิดระเบียบที่มีอยู่ และการละเมิดนี้กว้างขวางจนสังคมส่วนใหญ่ไม่สามารถควบคุมแก้ไขได้ทันที

โกศล วงศ์สุวรรณค์ และสฤติ วงศ์สุวรรณค์ (2543, น. 15) กล่าวว่า ปัญหาสังคมจะต้องเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อผู้คนส่วนใหญ่ในสังคม มีผู้คนเป็นจำนวนมากเดือดร้อน ผลกระทบนั้นเป็นไปในทางไม่ดี หรือในทางลบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ผู้คนจำนวนมากคิดว่ามีทางแก้ไขได้ จึงใคร่จะให้หมดไป ทั้งนี้จะเป็นปัญหาเรื่องเกี่ยวกับสังคมก็ต่อเมื่อปัญหานั้นเกิดจากการกระทำต่อกันทางสังคม และปัญหาของส่วนรวม ไม่ใช่ปัญหาของบุคคล

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2542, น. 6) กล่าวว่า ปัญหาสังคม คือ ความเสียระเบียบของความสัมพันธ์ทางสังคม หรือองค์การทางสังคม การเสียระเบียบคือ ไม่ปกติ ไม่สมดุล ไม่มีพลังก่ออันตราย ทำให้ความสัมพันธ์เสียหาย และทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคมสูญสลายไปในที่สุด

สุพัทธรา สุภาพ (2542, น. 4) กล่าวว่า ปัญหาสังคมเป็นสภาวะการณ์ที่กระทบต่อบุคคลจำนวนมากพอสมควร และมีความรู้สึกว่าจะแก้ไขในการกระทำร่วมกัน เพื่อปัญหานั้นทำให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า ปัญหาสังคมคือสภาวะการณ์ที่มีผลกระทบต่อผู้คนส่วนใหญ่ในสังคม เป็นความเสียหายเบียบของความสัมพันธ์ทางสังคม หรือองค์กรทางสังคม ผลกระทบนั้นเป็นไปในทางไม่ดี หรือในทางลบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคน คนในสังคมไม่สามารถควบคุมแก้ไขได้ทันที แต่คิดว่าควรแก้ไขร่วมกัน

2.4.2 ลักษณะของปัญหาสังคม

ปัญหาสังคม เป็นสภาวะการณ์ที่สมาชิกของสังคมไม่พึงปรารถนา เป็นสภาวะการณ์ที่มีผลกระทบต่อคนจำนวนมาก และเป็นสภาวะการณ์ที่มีอยู่จริงในสังคม นักวิชาการได้อธิบายลักษณะของปัญหาสังคม ดังต่อไปนี้

สุเทพ สุวีรางกูร (2551, น. 2) กล่าวว่า ปัญหาสังคมมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ 1) มีลักษณะกระทบกระเทือนทำลายสุขภาพและจิตของบุคคลในสังคม 2) มีลักษณะเบี่ยงเบนทำลายบรรทัดฐานและคุณค่าของสังคม 3) มีลักษณะที่บุคคลในสังคมต้องร่วมกันจัดการแก้ไขปัญหา

มงคล หวังสุขใจ และชมพู โกดิรัมย์ (2548, น. 196) ได้สรุปลักษณะปัญหาสังคมดังนี้ 1) เป็นปรากฏการณ์ที่มีผลกระทบต่อสมาชิกมากพอสมควร 2) เป็นปรากฏการณ์ที่สร้างความไม่พึงพอใจและขัดต่อค่านิยมที่ดีของสังคม จนเป็นเหตุให้สมาชิกตกลงเพื่อหาทางแก้ไข 3) เป็นปรากฏการณ์ที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของสังคม 4) เป็นปรากฏการณ์ที่คนจำนวนหนึ่งไม่สามารถทนดูได้ต่อไป แล้วจึงเกิดการกระทำร่วมกันเพื่อการแก้ไข 5) เป็นปรากฏการณ์ที่ถือเป็นอาการป่วยทางสังคม ควรได้รับการเยียวยาแก้ไข

โกศล วงศ์สวรรค์ และสถิต วงศ์สวรรค์ (2543, น. 23) กล่าวว่า ปัญหาสังคมมีลักษณะสำคัญดังนี้ 1) ปัญหาสังคม เป็นสภาวะการณ์ที่สมาชิกของสังคมไม่พึงปรารถนา หรือเห็นว่าจะเป็นอันตรายต่อสมาชิกถ้าปล่อยทิ้งไว้เช่นนั้น เป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่พิจารณาเห็นว่าเป็นสภาวะที่ไม่ต้องการให้ปรากฏ ไม่อยากให้มี 2) เป็นสภาวะการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ที่ไม่สอดคล้องกับค่านิยมของคนจำนวนมาก เห็นว่าเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมบางประการที่พวกเขายึดมั่น และสภาวะการณ์นั้นไม่ถูกต้อง 3) เป็นสภาวะการณ์ที่มีผลกระทบต่อคนจำนวนมาก หรือเป็นสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นในขนาดมากพอที่จะกระตุ้นคนจำนวนมากให้เกิดความรู้สึกเดือดร้อน 4) เป็นสภาวะการณ์ที่สังคมเห็นว่า สามารถจะปรับปรุงแก้ไขให้หมดไป จะต้องมีการกระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อแก้ไข และเกิดความรู้สึกควรจะได้มีการแก้ไขปรับปรุง 5) มีการร่วมมือกันในกลุ่มสมาชิกของสังคม ในรูปของการกระทำร่วมกัน เพื่อแก้ไขให้บรรเทาเบาบางลงหรือดีขึ้น 6) เป็นเรื่องที่ผู้คนพากันห่วงใยและนำมาวิพากษ์วิจารณ์ 7) เป็นสภาวะการณ์ที่มีอยู่จริงในสังคม และคนในสังคมนั้นกำหนดให้เป็นปัญหาสังคม

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2542, น. 13) กล่าวว่า ลักษณะร่วมของปัญหาสังคม คือ 1) มีการละเมิดกฎของสังคมขึ้น 2) การละเมิดนั้นเกิดขึ้นถี่มากจนทำให้คนเป็นจำนวนมากให้ความ

สนใจ 3) เมื่อเกิดความสนใจและห่วงใยถึงขนาด บุคคลเหล่านั้นจะเริ่มเรียกร้องให้มีการจัดการกับเรื่องเหล่านั้นอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น

สรุปได้ว่า ปัญหาสังคมเป็นสภาวะการณ์ที่สมาชิกของสังคมไม่พึงปรารถนา จะทำลายสุขภาพและจิตของบุคคลส่วนมาก ทำลายบรรทัดฐานและคุณค่าของสังคม และบุคคลในสังคมจัดการแก้ไขปัญหาร่วมกัน

2.4.3 ประเภทของปัญหาสังคม

ปัญหาสังคมมีประเภทที่แบ่งตามเหตุผลที่เกิดปัญหา มีการแบ่งประเภทตามความสำคัญ นักวิชาการได้อธิบายประเภทของปัญหาสังคม ดังต่อไปนี้

ยุทธพงศ์ จันทรวรินทร์ (2550, น. 112-119) กล่าวว่า ปัญหาสังคมที่สำคัญในสังคมไทยมีทั้งหมด 6 ประการ ได้แก่ 1) ปัญหาความยากจน หมายถึงการขาดแคลนทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นสภาพที่เกิดขึ้นกับทุกคนแล้วย่อมก่อให้เกิดความบกพร่องและไม่สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข 2) ปัญหาอาชญากรรม หมายถึง การทำผิดกฎหมายอาญาและผู้ที่กระทำต้องได้รับการลงโทษตามกฎหมาย 3) ปัญหาโรคเอดส์ เป็นโรคติดต่อร้ายแรงที่เกิดจากเชื้อไวรัส HIV 4) ปัญหาโสเภณีเด็ก โสเภณีเด็กชายและหญิงกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะตามเมืองใหญ่ 5) ปัญหาแรงงานต่างด้าว คือ ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายทะลักเข้ามาเป็นจำนวนมาก และ 6) ปัญหายาเสพติด การเสพยาเสพติดไม่ได้ก่อผลเสียเฉพาะผู้เสพยาเท่านั้น ยังเชื่อมโยงนำไปสู่ปัญหาการก่ออาชญากรรมอื่น ๆ ตั้งแต่ลักเล็กขโมยน้อยไปจนถึงฆาตกรรม

มงคล หวังสุขใจ และชมพู โกติรัมย์ (2548, น. 203) กล่าวว่า ประเภทของปัญหาสังคมมี 2 กลุ่ม คือ 1) ปัญหาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ได้แก่ ปัญหาการย้ายถิ่น ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหามลภาวะเป็นพิษ ปัญหาการจราจร ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรมและระบบนิเวศ ปัญหาการว่างงาน ปัญหาคนชรา ปัญหาเยาวชน ปัญหาอุบัติเหตุ ปัญหาความสัมพันธ์ทางเชื้อชาติ และปัญหาประชากรเพิ่ม 2) ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากปกติ ได้แก่ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเสพยาเสพติด ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน และปัญหาโสเภณี

โกศล วงศ์สุวรรณ, สุธีรา ตุลยะเสถียร และสถิต วงศ์สุวรรณ (2547, น. 11-296) กล่าวว่า ปัญหาสังคมมี 12 ประการ คือ 1) ปัญหาอาชญากรรม เป็นปัญหาสังคมที่คุกคามสวัสดิภาพ หรือความสงบสุขของประชาชนในสังคมไทยอย่างมาก 2) ปัญหาการว่างงานและแรงงานต่างด้าว หมายถึงไม่มีงานทำทั้ง ๆ ที่ต้องการจะทำงานประกอบอาชีพ 3) ปัญหาการจราจร เช่น ความแออัดของการจราจรและผลพวงต่าง ๆ ซึ่งได้ก่อความวุ่นวายและความเดือดร้อนแก่การดำเนินชีวิตของผู้คนเพิ่มขึ้นตามลำดับ 4) ปัญหาการใช้อำนาจพลการ เช่น การเดินขบวนประท้วง การปิดถนนทำลายทรัพย์สิน การลอบวางระเบิด เป็นต้น 5) ปัญหาชุมชนแออัด เป็นชุมชนที่ส่วนใหญ่มีอาคารหนาแน่น ไร้ระเบียบ และชำรุดทรุดโทรม ประชากรอยู่อย่างหนาแน่นแออัด 6) ปัญหาจากการเพิ่มของ

ประชากรในประเทศไทย หมายถึงความต้องการในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน เช่น พื้นที่ทำกินทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จนมีการบุกรุกทำลายป่าอันควรสงวนไว้เพื่อรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ 7) ปัญหาป่าไม้ ปัจจุบันนี้ป่าไม้ถูกทำลายไปมากมาย คนบางกลุ่มยังลักลอบตัดไม้ในป่า 8) ปัญหาความยากจน เป็นเรื่องของเศรษฐกิจ เป็นเรื่องชี้เกี่ยวกับคนและความสัมพันธ์ทางสังคมด้วย 9) ปัญหาแรงงานเด็กและอื่น ๆ สภาพปัญหาแรงงานเด็กมีอยู่ในภาคอุตสาหกรรมอย่างชอนเร้นตามโรงงานที่ไม่ได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานของรัฐ ทำให้การช่วยเหลือเป็นไปได้ยาก 10) ปัญหาวัยเด็กและวัยรุ่น คือ เด็กหรือเยาวชนกระทำผิดมีอัตราสูงหรือลักษณะการกระทำผิดร้ายแรงขึ้น 11) ปัญหาอัตวินิบาตกรรม คือ การฆ่าตัวตาย เป็นการกระทำที่เกิดจากน้ำมือของตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยตั้งใจรู้ว่าผลจะเป็นอย่างไร และ 12) ปัญหาสุขภาพจิต หมายถึงสภาพจิตใจที่บุคคลไม่สามารถแก้ปัญหา ไม่สามารถปรับตัวและปรับจิตใจได้อย่างเหมาะสมกับสังคมและสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง

โกศล วงศ์สุวรรณ และสถิต วงศ์สุวรรณ (2543, น. 38) ได้แบ่งประเภทปัญหาตามโครงสร้างของสังคมและลักษณะของสังคม พบว่า การแบ่งประเภทปัญหาสังคมกันโดยทั่วไปมี 3 ประเภท คือ 1) ปัญหาทางเศรษฐกิจ คือ ภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจที่คนในสังคมเป็นจำนวนมากรู้สึกว่าคุกคามคุณค่าของคน และต้องแก้ไขให้ดีขึ้น หรือขจัดให้หมดไป เช่น เศรษฐกิจตกต่ำ เงินเพื่อคนตกงาน เป็นต้น 2) ปัญหาทางการเมือง คือ ภาวะการณ์ทางการเมืองที่คนในสังคมจำนวนมากรู้สึกว่าคุกคามคุณค่าของคน เช่น นักการเมืองใช้อำนาจโอ้อุ้มช่วยเหลือญาติมิตร นักการเมืองแย่งชิงตำแหน่งกัน เป็นต้น 3) ปัญหาสังคม คือ ภาวะการณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่คนในสังคมเป็นจำนวนมากรู้สึกว่าคุกคามต่อคุณค่าของตน เช่น ปัญหายาเสพติด สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ อาชญากรรม เป็นต้น

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2542, น. 99) แบ่งปัญหาสังคมเป็น 2 ประเภท คือ 1) ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกชนกับสังคม หรือปัญหาการปรับตัวของปัจเจกชนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ได้แก่ ปัญหาเยาวชน ปัญหาวัยรุ่น ปัญหาคนแก่ ปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น การติดยาเสพติดต่าง ๆ การติดยาเสพติด เหล้า ปัญหาโรคจิต เป็นต้น 2) ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มต่อกลุ่ม หรือการจัดระเบียบภายในสังคม ได้แก่ ปัญหาการขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติระหว่างกรรมกรกับนายทุน ปัญหาที่อยู่อาศัย แหล่งเสื่อมโทรม ปัญหาสภาวะแวดล้อมเป็นพิษ ปัญหาการจราจรหนาแน่น ปัญหาการเพิ่มของประชาชน เป็นต้น

สรุปได้ว่า ปัญหาสังคมแบ่งประเภทตามความสำคัญที่มีต่อสังคมมี 6 ประเภท คือ ปัญหาความยากจน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาแรงงานต่างด้าว และปัญหายาเสพติด การแบ่งประเภทปัญหาสังคมตามความสัมพันธ์มี 2 ประเภท คือ ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกชนกับสังคม และปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มต่อกลุ่ม

หากรวบรวมการแบ่งประเภทตามโครงสร้างของสังคมและลักษณะของสังคม มี 3 ประเภท คือ ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาทางการเมือง และปัญหาสังคม

2.4.4 แนวทางแก้ปัญหาสังคม

แนวทางแก้ปัญหาคือ วิธีแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด และทำให้ปัญหานั้นหมดสิ้นไปหรือก่อความเดือดร้อนเสียหายแก่สังคมลดลง นักวิชาการได้อธิบายแนวทางแก้ปัญหาสังคม ดังต่อไปนี้

ศิริรัตน์ แอดสกุล (2559, น. 291) กล่าวว่า แนวทางในการแก้ไขปัญหาสังคมอาจทำได้ 2 ทาง คือ 1) การแก้ไขปัญหาสังคมในระยะสั้น การแก้ไขปัญหาแบบนี้เป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เช่น การนำสิ่งของเครื่องใช้ไปแจกจ่ายคนจน หรือคนที่กำลังอยู่ในภาวะน้ำท่วม ไฟไหม้ เป็นต้น 2) การแก้ไขปัญหาสังคมในระยะยาว การแก้ไขปัญหาแบบนี้เป็นการแก้ไขปัญหาที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าในการดำเนินการ เป็นการแก้ไขปัญหาให้หมดสิ้นหรือป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นมาอีก เช่น การสร้างงานสร้างอาชีพให้แก่คนยากจน การสร้างเขื่อนหรือการปลูกป่าป้องกันน้ำท่วม หรือการออกกฎหมายเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำผิดต่าง ๆ เพื่อคนจะได้เกรงกลัว ไม่กล้าทำผิดต่อไป เป็นต้น

ยุบลวรรณ ตันเชียรรัตน์ (2557, น. 165) กล่าวว่า การปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหา มี 2 ระดับ ดังนี้ 1) การแก้ปัญหาแบบย่อย หรือการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเป็นการแก้ไขปัญหาแบบผิวเผิน หรือแก้ตามอาการแสดงออกที่ต้องการแก้ไขอย่างเร่งด่วนขณะนั้น เพื่อให้สภาพการณ์ดีขึ้นในระยะสั้น เช่น การแจกปัจจัย 4 ผู้ประสบน้ำท่วม 2) การแก้ปัญหาแบบรวมถาวรหรือถาวรทั่ว การแก้ปัญหาแบบนี้เป็นการมองปัญหาอย่างกว้างขวาง โดยต้องศึกษาถึงความสัมพันธ์ของระบบปัญหาสังคมนั้นว่ามาจากหลายสาเหตุ การแก้ไขมักจะใช้วิธีวิทยาการนานาแขนงมาปรับปรุงแก้ไข และอาศัยผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขามาร่วมมือวางแผนและดำเนินการ เช่น การแก้ปัญหายากจนด้วยการใช้แนวพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

จำนงค์ อภิวัฒนสิทธิ์ และคณะ (2549, น. 155-156) กล่าวว่า การนำเอาวิธีการใดวิธีการหนึ่งมาแก้ไขปัญหานั้นโดยส่วนรวมนั้นกระทำได้ยาก ทั้งนี้เพราะปัญหาสังคมมีแตกต่างกันมากมายตามประเภทหรือชนิดของปัญหา จึงควรพิจารณาถึงสาเหตุหรือที่มาของแต่ละปัญหาเสียก่อน และค้อยหาทางแก้ไขให้ตรงจุดก็จะทำให้ปัญหานั้น ๆ หมดสิ้นไปหรือก่อความเดือดร้อนเสียหายแก่สังคมลดลง ในการแก้ปัญหานั้นควรมีทั้งการแก้ไขในระยะสั้น และในระยะยาวควบคู่กันไปเสมอ การแก้ไขในระยะสั้นเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เช่น แก้ไขปัญหาความยากจน ขาดแคลนด้วยการนำเอาสิ่งของเครื่องใช้ไปแจก หรือกำหนดให้รถวิ่งทางเดียวในถนนที่มีการจราจรคับคั่งเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการจราจรติดขัด เป็นต้น ส่วนการแก้ไขปัญหาระยะยาวเป็นการวางแผนล่วงหน้าเพื่อแก้ไขปัญหานั้นให้หมดสิ้นไป และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหานั้นขึ้นมาอีก เช่น ฝึกอาชีพให้คนจนให้สามารถเลี้ยงตัวเองได้โดยไม่ต้องคอยรับความช่วยเหลือจากผู้อื่นอีกต่อไปหรือแก้ไขกฎหมายเพิ่มโทษผู้กระทำผิดต่าง ๆ เพื่อให้คนเกิดความเกรงกลัว และไม่กล้ากระทำผิดอีกต่อไป

มงคล หวังสุขใจ และชมพู โกติรัมย์ (2549, น. 202) กล่าวว่า ปัญหาต่าง ๆ ย่อมมีสาเหตุหลายประการ การแก้ปัญหาสามารถกระทำได้ดังนี้ 1) ปัญหาอันมีสาเหตุจากภายนอก เช่น ปัญหาที่เกิดจากความเจริญของเทคโนโลยี และการขยายของชุมชน อุตสาหกรรม การสื่อสาร เป็นต้น ควรแก้ด้วย 1.1) การอบรมสั่งสอน คือ การอบรมถ่ายทอดทางวัฒนธรรมเพื่อนำคนเข้าสู่ระบบสังคม 1.2) ให้การศึกษา การศึกษาควรให้ได้บูรณาการทั้งการพัฒนาสังคม อารมณ์ และปัญญา 1.3) การลงโทษ เป็นมาตรการหนึ่งที่ควบคุมสังคม ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ทางสังคม การลงโทษมีอยู่หลายอย่าง เช่น การจับกุม หรือแสดงอาการรังเกียจไม่คบค้าสมาคมแก่ผู้กระทำผิด เป็นต้น 2) ปัญหาอันมีสาเหตุจากภายใน เช่น การเปลี่ยนนิสัย ค่านิยม ความเชื่อ ซึ่งมีผลต่อปัญหาอันเกิดจากการเมือง และความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม เป็นต้น ควรแก้ด้วย 2.1) หน่วยงานแนะนำให้คำปรึกษา คือ มีหน่วยงานให้คำปรึกษาช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางจิต หรือมีหน่วยงานจัดตั้งเพื่อประกาศเกียรติคุณแก่ผู้ประกอบการดี เป็นต้น 2.2) คำสอนทางศาสนา คือ ทางรัฐบาลควรเปิดโอกาสให้การศึกษาค้นคว้า เพื่อประยุกต์หลักการทางศาสนามาใช้แพร่หลาย กระตุ้นให้เกิดจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม

โกศล วงศ์สวรรค์ และสถิต วงศ์สวรรค์ (2543, น. 49-50) กล่าวว่า การแก้ไขปัญหาสังคม หมายถึงการจัดการกับปัญหาสังคมเมื่อเกิดปัญหาขึ้นแล้ว เช่น แก๊งขโมยรถไปขายประเทศเพื่อนบ้าน การตัดไม้ทำลายป่า การว่างงาน ความยากจน คนต่างชาติแฝงตัวแย่งอาชีพ คนไทยไม่เสียภาษี และอื่น ๆ เครื่องมือที่อาจนำไปใช้ในการแก้ปัญหาสังคม เช่น 1) การล้มล้างระบบสังคมเดิม และนำระบบใหม่เข้ามาใช้แทน 2) ใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและการลงโทษที่รุนแรง เพื่อให้ผู้คนเกรงกลัวกฎหมายของบ้านเมือง 3) การขัดเกลาทางสังคม คือ ทำให้คนในสังคมรู้ว่าอะไรผิดถูก ดี-ชั่ว ควรทำหรือไม่ควรทำ 4) การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้ประเทศเจริญก้าวหน้าอยู่ดีกินดีมีสุขถ้วนทั่ว 5) การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบปัญหา สงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาความยากจน จัดฝึกอบรมวิชาชีพให้ จัดการหาที่พักให้บุคคลากร 6) ขจัดความขัดแย้งในค่านิยม เพื่อลดการต่อสู้ขัดขวาง 7) กำหนดปทัสถานในการดำเนินชีวิตที่ชัดเจนและเหมาะสม

สรุปได้ว่า แนวทางแก้ปัญหามีการแก้ไขปัญหาแบบผิวเผินและการแก้ไขปัญหแบบถาวรทั่ว สามารถตามเหตุผลที่เกิดปัญหามาแก้ปัญห เพราะปัญหาสังคมมีความแตกต่างกันมากมายตามประเภทหรือชนิดของปัญหา ควรมีทั้งการแก้ไขในระยะสั้น และในระยะยาวควบคู่กันไปเสมอ การแก้ไขในระยะสั้นคือการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การแก้ไขปัญหในระยะยาวคือการวางแผนล่วงหน้า

2.5 ความรู้เกี่ยวกับจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

การศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ผู้วิจัย ได้รวบรวมประวัติ รางวัลที่เคยได้รับและผลงานของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.5.1 ประวัติของ จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เกิดปี พ.ศ. 2535 ใช้ชีวิตวัยเด็กที่สมุทรปราการ เรียนมัธยมที่โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากภาควิชาภาษารัสเซีย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เริ่มต้นเขียนนิยายแฟนตาซีตั้งแต่ชั้นมัธยม 1 ในเว็บไซต์ Dek-D และ Exteen หลังกระแสนิยายวายจากญี่ปุ่นเข้ามา จิตานันท์เริ่มหันมาเขียนนิยายวาย และตามมาด้วยงานเขียนแนวสะท้อนสังคมส่งเข้าประกวดเป็นเวลากว่า 10 ปี ปัจจุบันจิตานันท์กลายเป็นนักเขียนอาชีพทั้งสายวายและแนวสะท้อนสังคม และเป็นนักเขียนที่อายุน้อยที่สุดที่ได้รับรางวัลซีไรต์ ขณะที่เรียนมหาวิทยาลัย จิตานันท์ได้ศึกษาวิชาปรัชญาอันเป็นจุดเริ่มต้นของการนำคำถามในชั้นเรียนมาสร้างเป็นพล็อตในงานเขียน และความสนใจในวัฒนธรรมรัสเซีย มาสร้างเป็นเรื่องสั้นจำนวนมากมาเป้าหมายสำคัญของการเขียนวรรณกรรมคือ ตั้งใจอยากเขียนงานที่เป็นมิตรกับเด็ก ไม่ทำให้อ่านวรรณกรรม และต่อยอดไปสู่การอ่านวรรณกรรมที่ยากขึ้น

รางวัลที่เคยได้รับ ได้แก่

- 1) เรื่องสั้นรางวัลรองชนะเลิศรางวัลเกียรติยศนิมวรรณศิลป์ปี 2561
เรื่อง สถานที่แห่งการรอ
- 2) รางวัลซีไรต์ ประจำปี 2560 เรื่อง สิงโตนอกคอก
- 3) นวนิยายรางวัลดีเด่น Young Thai Artist Award 2559
เรื่อง ยุคสมัยแห่งความสิ้นหวัง
- 4) เรื่องสั้นยอดเยี่ยมรางวัลนายอินทร์อะวอร์ดประจำปี 2558
เรื่อง สิงโตนอกคอก
- 5) เรื่องสั้นชนะเลิศรางวัลพระยาอนุমানราชธนปี 2557 เรื่อง สิงโตนอกคอก
- 6) เรื่องสั้นเข้ารอบสุดท้ายรางวัลนายอินทร์อะวอร์ดประจำปี 2557
เรื่อง โลกที่ทุกคนอยากเป็นคนดี
- 7) นวนิยายขนาดสั้นรองชนะเลิศอันดับสองรางวัลนักเขียนรุ่นเยาว์เซเว่นบุ๊คอวอร์ด ครั้งที่ 11 ประจำปี 2557 เรื่อง เสียงจ๊กจั่นในป่าสน
- 8) รวมเรื่องสั้นรางวัลดีเด่น Young Thai Artist Award 2556
เรื่อง เศษของตกแตก

9) เรื่องสั้นเข้ารอบ 20 เรื่องสุดท้ายรางวัลสุภาวดีเทวกุลฯ ปีที่ 17
เรื่อง จดหมายในตู้ไปรษณีย์หมายเลขสี่

ปัจจุบันจิตานันท์ทำงานวรรณกรรมสะท้อนสังคมควบคู่ไปกับการเขียนนิยายรักแนวชายรักชาย ทั้งสองทางเป็นงานที่ชื่นชอบ จิตานันท์ชอบเขียนงานวรรณกรรมเพราะจะได้เขียนถึงความมีมิติของโลกใบนี้ และเมื่อจิตใจมีตมจนถึงขีดสุดการได้เขียนนิยายรักก็ช่วยให้จิตใจสดใสขึ้นมา งานวรรณกรรมแนวสะท้อนสังคมจะเผยแพร่โดยใช้ชื่อจริง ส่วนงานนิยายรักจะใช้นามปากกา ร เรือในมหาสมุทร

2.5.2 ผลงานของ จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

จิตานันท์มีผลงานเขียนทั้งที่ตีพิมพ์แล้ว และเผยแพร่ในสื่อออนไลน์ ดังนี้

นวนิยาย จำนวน 14 เรื่อง ได้แก่ :

1) สีสุดท้ายของกลางคืน	พ.ศ. 2565
2) ถ้ารักบังเกิดก็เปิดใจรัก	พ.ศ. 2565
3) ผู้คนในวังหลวงล้วนหลอกลวงข้าทั้งนั้น เล่ม 1-2	พ.ศ. 2564
4) วรรณกรรมที่แท้จริงนะ ต้องใช้คอมพิวเตอร์เขียนเท่านั้นไม่รู้หรือ เล่ม 1-3	พ.ศ. 2564
5) อ่อนหวานและหาญกล้า	พ.ศ. 2563
6) ยุคสมัยแห่งความลึกลับ	พ.ศ. 2562
7) จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี	พ.ศ. 2562
8) ราตรีสวัสดีรักแท้	พ.ศ. 2562
9) ตีแผ่ชีวิตสายซิ่น	พ.ศ. 2561
10) ชายใดเล่าจะแซบเท่าแฟนเก่าแม่	พ.ศ. 2561
11) ฉลาดเกมส์โกง	พ.ศ. 2561
12) พี่องคร	พ.ศ. 2561
13) อรุณสวัสดีรักร้าย	พ.ศ. 2560
14) บนบานศาลผี	พ.ศ. 2558

รวมเรื่องสั้น จำนวน 9 เล่ม ได้แก่ :

1) เด็กสาวกับแมวสีขาว	พ.ศ. 2565
2) กฎของการคลั่งไคล้	พ.ศ. 2565
3) อาจไม่เหมาะหากเปราะบาง	พ.ศ. 2565
4) วันที่ดอกไม้บานในจักรวาลของความรัก	พ.ศ. 2563
5) Y Do You Love Me 4	พ.ศ. 2560

6) สิงโตนอกคอก	พ.ศ. 2560
7) วันหนึ่งความทรงจำจะทำให้คุณแตกสลาย	พ.ศ. 2560
8) จะขอรับผิดชอบทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว	พ.ศ. 2558
9) Miss You	พ.ศ. 2555

หนังสือออนไลน์ จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่ :

1) ปลายฟ้า สาวสวยสามวิญญาน	พ.ศ. 2565
2) นาราของคุณชิน	พ.ศ. 2564
3) มันเป็นเรื่องของจิตใจ	พ.ศ. 2562
4) God Bless You	พ.ศ. 2562
5) Insomniac Rabbit	พ.ศ. 2562
6) Bone Cross	พ.ศ. 2562
7) เทวดาทกหลุมรัก	พ.ศ. 2562

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ผู้วิจัย ได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชาย นวนิยายวาย และภาพสะท้อนสังคม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชาย

ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย และแบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชายเป็น 3 กลุ่ม คือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชายในละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการศึกษาของกลุ่มชายรักชายในพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) งานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชายในละครโทรทัศน์

วุฒิพงษ์ ทรัพย์มาก (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การเล่าเรื่องความรักของตัวละครชายรักชายผ่านละครโทรทัศน์ไทยและการรับรู้เรื่องเพศทางเลือกของผู้ชมละคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเล่าเรื่องความรักของตัวละครชายรักชายผ่านละครโทรทัศน์ไทยและการรับรู้เรื่องเพศทางเลือกของผู้ชมละคร ขอบเขตของการวิจัยคือ ละครโทรทัศน์ไทย 3 เรื่องคือ 1) *Club Friday The Series 5 ตอน ความลับของหัวใจที่ไม่มีอยู่จริง* 2) *Love Sick The Series รักอุ่น วยร้อนแสบ* และ 3) *SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง* ผลการวิจัยพบว่า เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจฉากแสดงความรักและรับรู้เรื่องราวของตัวละครชายรักชายเกี่ยวกับเพศทางเลือก การเล่าเรื่องความรักของตัวละครชายรักชายผ่านละครโทรทัศน์ไทยเหมือนกับการเล่าเรื่องทั่วไปในซีรีส์ชายหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครผู้ชายและผู้ชายต้องปิดบัง ซีรีส์ชายรักชายถึง 2 เรื่องจึงจบด้วยโศกนาฏกรรม

2) งานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชายในภาพยนตร์

ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง (2553) ได้ศึกษาเรื่อง เพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย และวิเคราะห์กลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย ขอบเขตของการวิจัยคือ ภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาและตัวละครเกี่ยวกับชายรักชายทั้งหมด 25 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า เพศสภาพชายรักชายในภาพยนตร์ไทยที่พบมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ ตัวตลก ส่วนเพศสภาพของชายรักชายที่พบน้อยที่สุดในภาพยนตร์ คือ บุคคลปกติ โดยเพศสภาพนั้นเกิดจากการประกอบสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ในภาพยนตร์จะการกำหนดความหมายของเพศสภาพชายรักชายที่มีผลต่อบทบาท หน้าที่ สิทธิของตัวละครชายรักชาย ในส่วนของเพศวิถีชายรักชายมีรูปแบบ กะเทย เกย์ ไบเซ็กชวล และไม่ชัดเจน แต่ละรูปแบบนั้นเกิดจากวิถีทางเพศ ความปรารถนาทางเพศ วิถีปฏิบัติทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ การแสดงท่าทีทางเพศ ลักษณะการแสดงเพศวิถีของตัวละครชายรักชายถูกกำหนดโดยระบบความคิดและความเชื่อเรื่องเพศจากสังคม ด้านกลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายเพศสภาพและเพศวิถีของชายรักชายในภาพยนตร์ไทยมีกลวิธีการเล่าเรื่องที่ หลากหลาย ได้แก่ การใช้โครงสร้างการเล่าเรื่อง การใช้ความหมายคู่ตรงข้าม การใช้รหัส เพื่อกำหนดความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์

ปาณิสรา มงคลวาทิ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การนำเสนอภาพกลุ่มชายรักชายในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2550 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทย รวมถึงนัยยะซ่อนเร้นจากการสื่อความหมายตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทย ขอบเขตของการวิจัยคือ ภาพยนตร์ไทยที่ผลิตเพื่อฉายตามโรงภาพยนตร์ในปี พ.ศ. 2550 ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครเสริม จำนวน 22 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายหลัก ตัวละครรอง และตัวละครเสริมมีการนำเสนอประเภทตัวละครชายรักชายทั้ง 3 ประเภท คือเกย์ มีทั้งเกย์แบบเหมือนผู้ชาย เกย์แบบเห็นได้ไม่ชัด และเกย์แบบเห็นได้ชัดเจน และกะเทยแปลงเพศ โดยบุคลิกภาพตัวละครที่ภาพยนตร์นำเสนอไม่ว่าจะเป็นบุคลิกท่าทางการแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด นิสัยและอารมณ์ พฤติกรรมทางเพศ และปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย มีความใกล้เคียงและสมจริงกับบุคลิกภาพชายรักชายที่ปรากฏในสังคมไทย ที่สำคัญตัวละครชายรักชายที่เป็นกะเทยและกะเทยแปลงเพศ จะเป็นตัวละครที่ถูกนำเสนอออกมาในรูปแบบของการเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพรุนแรงมากขึ้น นอกจากนี้ ยังพบว่า การนำเสนอตัวละครชายรักชายในด้านอาชีพมีความหลากหลายมากขึ้น ส่วนความคิดของตัวละครจะพบในตัวละครชายรักชายที่เป็นหลักเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการสื่อความหมายนั้นพบว่าตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครหลักมีการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ในเรื่องของอัตลักษณ์หรือตัวตน มุมมองความรักและ โศกนาฏกรรม ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองและตัวละครเสริม มีการสื่อความหมายในด้าน

การเป็นตัวแทนของความตลก เพื่อสร้างสีสันความสนุกสนานและเพิ่มอรรถรสให้กับภาพยนตร์ ทั้งนี้ บุคลิกภาพและการสื่อความหมายตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์เป็นเพียงภาพสะท้อนหนึ่งที่เกิดขึ้นจากเงื่อนไขของโลกทางธุรกิจและความบันเทิงของสื่อภาพยนตร์

3) งานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชายในด้านการศึกษากลุ่มชายรักชายในพื้นที่ต่าง ๆ

อัจฉรา สียา (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การถูกรังแกและความรุนแรงในคูรักรักและปัญหาสุขภาพของกลุ่มชายรักชายในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการถูกรังแก ความรุนแรง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ และปัจจัยทำนายการถูกรังแกและความรุนแรงจากคูรักรักและปัญหาสุขภาพของกลุ่มชายรักชายในเขตกรุงเทพมหานคร ขอบเขตการวิจัยคือ กลุ่มชายรักชายอายุ 18 ปีขึ้นไป ใช้วิธีการสุ่มแบบลูกโซ่ จำนวน 382 คน เก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนธันวาคม 2559 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2560 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยถูกรังแกและความรุนแรงด้านจิตใจมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านร่างกาย และน้อยที่สุดคือด้านเพศ ปัญหาสุขภาพทางกายและทางจิตที่พบมากที่สุดคือมีความรู้สึกเครียดและวิตกกังวล และเคยเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการถูกรังแกและความรุนแรงจากคูรักรักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และการเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง จากผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกพบว่า อายุ ทัศนคติเชิงบวกต่อความรุนแรงในคูรักรัก การเลือกปฏิบัติต่อบุคคลรักร่วมเพศ และรูปแบบการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ระดับต่ำสามารถร่วมทำนายการถูกรังแกและความรุนแรงจากคูรักรักได้

สุธาทิพย์ เม่งชาน (2556) ได้ศึกษาเรื่อง วิถีชีวิตชายรักชาย: กรณีศึกษาตำบลเกาะสุกร อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจต่อการดำเนินวิถีชีวิตของชายรักชายแบบเปิดเผย เพื่อศึกษาปัจจัยแปรผันต่อการดำเนินวิถีชีวิตของชายรักชายแบบเปิดเผย ขอบเขตของการวิจัยคือ บุคคลที่ยอมรับในความเป็นชายรักชายของตนเองและแสดงออกอย่างเปิดเผย จำนวน 17 คน ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก แบบกึ่งโครงสร้างวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า การพักผ่อนกลุ่มชายรักชายชอบดู รายการเพลง รายการบันเทิง ดารา นักร้อง นักแสดง เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวของดาราที่ชื่นชอบ ให้ความสนใจแก่ปัจจัยแปรผันให้เป็นชายรักชาย กลุ่มชายรักชายส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ในช่วงวัยเด็กตอนต้นมีวิถีชีวิตแบบเพศชายส่วนใหญ่จะเริ่มแปรผันเมื่ออายุ 6-7 ปี มีบางคนที่มีวิถีชีวิตแปรผันเมื่ออายุ 13 ปี และวิถีชีวิตบางคนเริ่มแปรผันเมื่ออายุ 18 ปี ปัจจัยที่ทำให้เป็นชายรักชายคือ มาจากความรู้สึกส่วนลึกในจิตใจ เกิดจากความประทับใจในบุคลิกภาพของแม่ พี่สาวที่อ่อนโยน ทำให้อยากมีบุคลิกภาพแบบพวกเขา และต้องการได้รับการยอมรับจากคนในสังคม จึงติดตามความเคลื่อนไหวของดารา นักร้อง นักแสดงกลุ่มชายรักชาย เพื่อดูพฤติกรรม การวางตัว ความสามารถที่สังคมให้การยอมรับ

สมพิศ ปิ่นตบแต่ง (2554) ได้ศึกษาเรื่อง วิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายในเรือนจำ ศึกษากรณีเรือนจำกลางนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายในเรือนจำ

เพื่อศึกษากระบวนการสร้างความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวของกลุ่มชายรักชายในเรือนจำ และเพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมคู่สาวของกลุ่มชายรักชายในเรือนจำ ขอบเขตของการวิจัยคือกลุ่มชายรักชายในเรือนจำศึกษาระณี เรือนจำกลางนครปฐม โดยใช้การศึกษาเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิจัยเอกสารและสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังจำนวน 5 คน ผลการวิจัยพบว่า วิถีชีวิตของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 คน โดยส่วนใหญ่เป็นไปตามระเบียบของกรมราชทัณฑ์ ด้านกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเกิดจากการชักชวนของกลุ่มชายรักชายในเรือนจำ เกิดจากการเลียนแบบพฤติกรรมกันเอง และเกิดจากความชอบที่ติดตัวมา เพราะเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันมาก่อน ด้านปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ปัญหาทะเลาะวิวาทแย่งชิงคนรัก ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาการปกครองดูแล ซึ่งปัญหาทั้งหมดเกิดจากการที่เรือนจำไม่สามารถจัดสรรที่อยู่เป็นส่วนตัวให้แก่กลุ่มตัวอย่างได้ และไม่สามารถจำแนกได้ว่าผู้ใดมีพฤติกรรมชายรักชายชนิดแอบแฝง

บุญลิตา อิมอยู่ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง วิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการในการกลายเป็นชายรักชาย การดำรงชีวิต และความคิดเห็นของกลุ่มชายรักชายต่อการยอมรับของสังคม ขอบเขตของการวิจัยคือ กลุ่มที่เป็นชายรักชายที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดคำถามสำหรับสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการรับรู้ตนเองเป็นเกย์ บางคนเริ่มรู้ตัวเมื่อตอนโต รู้ตัวว่าเป็นเกย์เมื่อมีความรู้สึกชื่นชอบเพศเดียวกัน คิดว่ามีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมที่บ้าน โรงเรียน และมีเพื่อนเป็นเกย์ ในปัจจุบัน ความเป็นเกย์ไม่ได้มีผลกระทบต่อหน้าที่การงาน กลุ่มเกย์จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แหล่งนัดพบมีผับเกย์ บาร์เกย์ หรือสถานที่เฉพาะกลุ่ม สังคมในความเป็นเกย์ มีกลุ่มที่คิดว่าสังคมยอมรับมากขึ้นกับกลุ่มที่คิดว่าสังคมยังไม่ยอมรับ และมีเกย์ส่วนหนึ่งพยายามสร้างคุณค่าให้กับตนเอง มีการศึกษาสูงขึ้นเพื่อทดแทนรอยมลทินที่สังคมกำหนด

อินสอน จันตะ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของชายรักร่วมเพศ : กรณีศึกษาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัวของเกย์ควีน ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ และปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวของเกย์ควีนในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ขอบเขตของการวิจัยคือ กลุ่มเกย์ควีนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวน 8 ราย โดยการคัดเลือกจากสมาชิกของศูนย์สุขภาพชาย Mplus+ เชียงใหม่ และจากกลุ่มเพื่อนของเกย์ควีนที่ถูกคัดเลือก ผลการวิจัยพบว่า เกย์ควีนในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีการปรับตัวทางด้านร่างกาย มีการดูแลตนเอง ออกกำลังกาย โดยการว่ายน้ำ แอโรบิก เข้าฟิตเนต และสปา เป็นต้น ดูแลรูปร่างหน้าตาผิวพรรณ โดยการใช้สมุนไพรในการขัดหน้า นวดหน้า ตลอดจนจนถึงการขัดผิวทั่วร่างกาย กินอาหารเสริม เพื่อให้ตัวเองดูดีในความรู้สึกของตัวเอง และผู้พบเห็นประทับใจ เกย์ควีนจะมีการปรับตัวทางด้านนี้ได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านกลุ่มเพื่อน และข้อมูลข่าวสาร ส่งผลให้เขาจะมีการเรียนรู้ที่จะปรับตัว เกย์ควีนมีการปรับตัวทางด้านกรรับรู้

เกี่ยวกับตัวเอง ยอมรับในความเป็นเกย์ทำให้แสดงออกถึงพฤติกรรมความเป็นเกย์ได้อย่างชัดเจน การที่เกย์ควีนมีการปรับตัวทางด้านการรับรู้เกี่ยวกับตัวเองได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยทางด้านระบบเครือญาติ และระบบความสัมพันธ์ของคนในสังคม ซึ่งถ้าครอบครัวยอมรับและเข้าใจในความเป็นเกย์ เกย์ก็สามารถปรับตัวการเป็นเกย์ได้ดีส่งผลให้เขาสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข เกย์ควีนมีการปรับตัวทางด้านบทบาทหน้าที่ที่ได้รับในสังคม ไม่ว่าจะเป็นบทบาทในการทำงาน บทบาทของการเป็นสมาชิกในครอบครัว บทบาทความเป็นเพื่อน อย่างไรก็ตาม การปรับตัวในด้านนี้ขึ้นอยู่กับอาชีพการงานที่ทำและขึ้นอยู่กับเวลา เหตุการณ์สถานการณ์นั้น และพื้นที่ทางสังคมที่เกย์ควีนได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก เช่น การทำงานร่วมกับองค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ เกย์ควีนมีการปรับตัวในการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยระหว่างกัน มีการอยู่ร่วมกันกับคนในสังคม มีอาชีพที่ต้องติดต่อกับผู้อื่น มีการช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำ แก้ไขปัญหาการทำงาน การเรียน ความรักได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านเพื่อนและแหล่งข่าวสารข้อมูล เช่น วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น เกย์ควีนที่มีกลุ่มเพื่อนหลากหลายด้วยอายุ สาขาอาชีพจะเป็นปัจจัยทำให้สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดี อย่างไรก็ตาม เกย์ควีนมีการเรียนรู้ในการปรับตัวเองให้อยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างปกติสุข

สรุปได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย มีการศึกษาชายรักชายในละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการศึกษาของกลุ่มชายรักชายในพื้นที่ต่าง ๆ ในละครโทรทัศน์พบว่า การเล่าเรื่องเหมือนกับการเล่าเรื่องทั่วไปในซีรีส์ชายหญิง เพียงแต่ตอนจบของซีรีส์ชายรักชายมีความรักไม่สมหวังเป็นความสัมพันธ์ที่ต้องปิดบัง ในภาพยนตร์พบว่า เพศสภาพชายรักชายในภาพยนตร์ไทยที่พบมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือตัวตลก ด้านเพศวิถีของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์นั้นมี 4 รูปแบบ ได้แก่ กะเทย เกย์ ไบเซ็กชวล และไม่ชัดเจน บุคลิกภาพตัวละครที่ภาพยนตร์นำเสนอไม่ว่าจะเป็นบุคลิกท่าทางการแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด นิสัยและอารมณ์ พฤติกรรมทางเพศ และปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชาย มีความใกล้เคียงและสมจริงกับบุคลิกภาพชายรักชายที่ปรากฏในสังคมไทย การศึกษาของกลุ่มชายรักชายในสถานที่ใด ๆ พบว่า กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับตนเองว่ามีความเป็นเกย์ เริ่มที่ระดับอายุแตกต่างกัน ตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยรุ่น วิธีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย เกย์จะมีการปรับตัวทางด้านร่างกาย งานวิจัยเหล่านี้จะช่วยผู้วิจัยศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชาย เข้าใจสภาพของกลุ่มชายรักชาย ประเด็นบางส่วนที่ผู้วิจัยได้จากงานวิจัยเหล่านี้ยังสามารถใช้ในการศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชาย เช่น ความรักระหว่างชายและชายถูกมองเป็นเรื่องที่ผิดกับเพศสภาพตามวิสัยของบุคคลทั่วไป

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวาย

ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายวาย และแบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายเป็น 5 กลุ่ม คือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายในด้านภาพสะท้อน ด้านตัวละคร ด้านภาพแทน ด้านการสร้างเรื่อง และด้านเพศสถานะ เพศวิถี ดังต่อไปนี้

1) งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายในด้านภาพสะท้อน

อนงค์นาฏ ทองสัน ศรีณย์ จารนัย และทศยวรรณ มณีวงษ์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชายในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง *นิทานพันดาว* ของ แบททีเรีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง *นิทานพันดาว* ของ แบททีเรีย โดยวิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพและวิเคราะห์ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชายใน นวนิยายชายรักชาย เรื่อง *นิทานพันดาว* ของ แบททีเรีย ผลการวิจัยพบว่า ตัวละครชายรักหญิงและ ตัวละครชายรักชายต่างมีพฤติกรรมในการแสดงออกเรื่องความรักที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ตัวละครชาย รักหญิงมีการแสดงออกเรื่องความรักระหว่างเพศที่เป็นไปตามเพศสภาพและวิถีของบุคคลทั่วไป ส่วนตัวละครชายรักชาย ไม่สามารถแสดงออกในเรื่องของความรักระหว่างเพศได้เทียบเท่าตัวละคร ชายรักหญิง เนื่องจากเป็นความรักที่ผิดกับเพศสภาพตามวิถีของบุคคลทั่วไป

2) งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายในด้านตัวละคร

จอมขวัญ สุทธิพันธ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพูดประชดประชันของตัวละครใน นวนิยายชายรักชายและหญิงรักหญิง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชนิดของประโยคของการพูดประชด ประชัน เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาของการพูดประชดประชัน และเพื่อศึกษาประเภทของการพูด ประชดประชันในนวนิยายชายรักชายและหญิงรักหญิง แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบ ขอบเขตของ การวิจัยคือ บทสนทนาของตัวละครที่มีพฤติกรรมแบบชายรักชายและหญิงรักหญิงในนวนิยายที่ ตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2556 เมื่อเปรียบเทียบการพูดประชดประชันของตัวละครชายรักชาย และตัวละครหญิงรักหญิง ผลการวิจัยพบว่า โครงเรื่องของนวนิยายมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ถ้อยคำ ของตัวละครกล่าวคือ ตัวละครชายรักชายพูดประชดประชันโดยการแสดงออกที่ไม่สมเหตุสมผลมากที่สุดเพื่อต้องการให้ผู้ฟังสะเทือนใจอันเป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยายชายรักชาย ส่วนตัวละครหญิง รักหญิงพูดประชดประชันโดยการแสดงออกเกินจริงมากที่สุดเพื่อไม่ต้องการให้ผู้ฟังสะเทือนใจอันเป็น ลักษณะเฉพาะของนวนิยายหญิงรักหญิง และการใช้น้ำเสียงที่เน้นย้ำเกินไปเป็นประเภทของการพูด ประชดประชันที่เกิดร่วมกับประเภทของการพูดประชดประชันประเภทอื่นเสมอ เนื่องจากน้ำเสียง ดังกล่าวทำให้น้ำหนักของการประชดประชันมากขึ้น

นัยนัปร จงสมจิตต์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ตัวละครรักร่วมเพศหญิงในนวนิยายไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ตัวละครรักร่วมเพศหญิงเชิงจิตวิทยาและสังคม ขอบเขตของการวิจัยคือ นวนิยายจำนวน 11 เรื่อง ได้แก่ 1) *ตะวันลับฟ้า* 2) *รากแก้ว* 3) *เงาพระจันทร์* 4) *ดงดอกเหมย* 5) *ดอกไม้กับดอกไม้* 6) *นางเอก* 7) *Yes...รักนี้ใช่เลย* 8) *ปิงฟ้าวิไลندا* 9) *กุหลาบของสิริน* 10) *ดอกไม้ที่เปลี่ยนสี* และ 11) *เพียงรักจากเธอ* ผลการวิจัยพบว่า ตัวละครจำมีบทบาทเป็น “ทอม” “ดี” “เลส” และตัวละครที่สับสนกับบทบาททางเพศของตนเอง องค์ประกอบต่าง ๆ ของตัวละครจะขึ้นอย่าง สมจริง มีภูมิหลังของตัวละคร บุคลิกภาพภายนอก และบุคลิกภาพภายใน นอกจากนี้ได้สะท้อน

ทัศนคติของหญิงรักร่วมเพศในสังคมไทย และสะท้อนทัศนคติของสังคมที่มีต่อบุคคลกลุ่มนี้ด้านบวก กลาง และลบ

3) งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายในด้านภาพแทน

ภูวเดช ดวงมณี, ปันนดา เลอเลิศยุดิธรรม และนันทนัย ประสานนาม (2564) ได้ศึกษา เรื่อง ภาพแทนชายรักชายในนวนิยายยาโออิ เรื่อง *รักนี้บังเอิญคือคุณ* มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพแทนของชายรักชายในนวนิยายยาโออิเรื่อง “รักนี้บังเอิญคือคุณ” ผลการวิจัยพบว่า ชายรักชายเป็นสิ่งผิดปกติที่สังคมไทยยังไม่สามารถยอมรับ ไม่สามารถเปิดเผยได้ และมักไม่ได้รับความรักที่จริงจัง สะท้อนตอบโต้กับวาทกรรมชายรักชายเมื่อก่อน เพื่อสร้างความขัดแย้ง สร้างตัวละครร้ายและต้องพบกับจุดจบที่ไม่ดี เพื่อทำลายความเชื่อเดิมของสังคม และจะสร้างความเชื่อใหม่ให้คนที่ได้อ่านนวนิยายยาโออิ เกิดความเข้าใจแก่ชายรักชายในมุมใหม่

สุภาวรัชต์ วัฒนทัฬ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ภาพแทนคนรักเพศเดียวกันในนวนิยายวายจากสื่ออินเทอร์เน็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพแทนคนรักเพศเดียวกันในนวนิยายวายจากสื่ออินเทอร์เน็ต ทั้งด้านกลวิธีการนำเสนอและการประกอบสร้างภาพแทนคนรักเพศเดียวกัน ขอบเขตของการวิจัยคือนิยายวายจำนวน 53 เรื่องจากเว็บไซต์ dek-d niyay และ comeon-book ผลการวิจัยพบว่า ภาพแทนคนรักเพศเดียวกันที่ปรากฏในนิยายวายจะเป็นภาพของผู้ที่ทุ่มเทความรัก และต้องการครอบครองคนรัก ภาพของชายรักชายจะถูกให้ภาพของผู้ที่หมกมุ่นเรื่องเพศ นำเสนอด้วยการแสดงภาพลักษณ์อย่างชายหรือเกย์แต่เพียงอย่างเดียว ภาพของหญิงรักหญิงจะเป็นภาพของผู้ที่โหยหาความรัก นำเสนอด้วยการแสดงภาพลักษณ์อย่างชายและหญิง ภาพแทนที่ปรากฏแสดงให้เห็นว่ามีการรับเอาวาทกรรมต่าง ๆ ในสังคมเข้ามาประกอบสร้างเรื่องราวและตัวละคร นอกจากนี้ยังได้โต้แย้งวาทกรรม มีการนำเสนอวาทกรรมใหม่เกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันเข้าสู่สังคม

วิทยา พุ่มยิ้ม (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพแทนของชายรักร่วมเพศที่ปรากฏในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548 และศึกษาทัศนคติของชายรักร่วมเพศที่มีต่อตนเอง สังคมของชายรักร่วมเพศและสังคมไทย ขอบเขตของการวิจัยคือ วรรณกรรมชายรักร่วมเพศในช่วง พ.ศ. 2544-2548 จำนวน 25 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า วรรณกรรมชายรักร่วมเพศประเภทบันเทิงคดีและสารคดีได้พยายามสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มตนที่เห็นได้ชัดคือการให้ความสำคัญแก่สาเหตุของรักร่วมเพศเพื่อโต้กลับวาทกรรมที่มองว่ารักร่วมเพศเป็นความผิดปกติทางจิตโดยการเน้นย้ำสาเหตุของรักร่วมเพศว่าเกิดจากชีววิทยาและสิ่งแวดล้อม จากการศึกษางานประเภทอัตชีวประวัติและชีวประวัติพบกระบวนการสร้างอัตลักษณ์โดยชี้ให้เห็นจุดเริ่มต้นของการตระหนักรู้ในเพศวิถี การพยายามค้นหาอัตลักษณ์การต่อสู้ฝ่าฟันจนกระทั่งได้รับการยอมรับจากสังคม และความสุขที่ได้จากการค้นพบและยอมรับตัวตนว่าเป็นเพศสภาพที่สาม กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในอัตชีวประวัติและชีวประวัตินี้ สอดคล้องกับลักษณะ

ของโครงเรื่องในบันเทิงคดีกล่าวคือเป็นโครงเรื่องที่แสวงหาตัวตนโดยการเข้าไปเรียนรู้ชีวิตรกร่วมเพศ เรียนรู้วิถีทางสังคมและวัฒนธรรม และเรื่องมักจบลงด้วยการยอมรับเพศสภาวะของตน กระบวนการสร้างอัตลักษณ์อีกประการที่เห็นได้ชัดเจนในช่วงเวลาที่ศึกษานี้คือ การสร้างอัตลักษณ์ทางภาษากลุ่มศัพท์ที่น่าสนใจคือการนิยามประเภทชายรักรกร่วมเพศอย่างหลากหลายโดยแยกตามเพศวิถีและรสนิยมทางเพศที่เลื่อนไหล แสดงนัยของการให้ความสำคัญแก่เพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับสารที่ปรากฏในบันเทิงคดีและสารคดีคือมักเสนอภาพของการมีความสัมพันธ์ทางจิตใจ และทางเพศกับคนหลายคนในเวลาเดียวกัน ปมขัดแย้งในวรรณกรรมเหล่านี้ที่เห็นได้ชัดคือการมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบฉาบฉวยกับความปรารถนาที่จะมีความรักที่มั่นคง ในส่วนของสารคดีประเภทคู่มือท่องเที่ยวมีจุดเน้นที่การใช้ชีวิตทางเพศอย่างไม่จำกัดทั้งคุ่นอน เวลา และสถานที่ ในขณะที่สารคดีประเภทอัตชีวประวัติและชีวประวัติกลับแสดงภาพเชิงอุดมคติว่าชายรักรกร่วมเพศไม่ได้สับสนทางเพศและแม้จะต้องการความรักที่มั่นคงแต่ก็ต้องรู้จักรับมือกับความผิดหวังในความรักและชีวิตที่อ้างว้างโดดเดี่ยว ปรากฏการณ์สร้างกลุ่มและขยายกลุ่มชายรักรกร่วมเพศขยายตัวอย่างกว้างขวางและรวดเร็วมาก มีจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งคือเพื่อให้สังคมรักต่างเพศยอมรับกลุ่มตนมากขึ้นและอยู่ร่วมกันอย่างราบรื่น

4) งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายในด้านการสร้างเรื่อง

LI XINYAO (2564) ได้ศึกษาเรื่อง กลวิธีการแต่งและแนวคิดในนวนิยายวายไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแต่งและแนวคิดในนวนิยายวายไทย ขอบเขตของการวิจัยคือนวนิยายวายจำนวน 16 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า 1) การตั้งชื่อ มีการตั้งชื่อเรื่องและการตั้งชื่อบทการตั้งชื่อเรื่อง พบมีการตั้งชื่อเรื่องตามโครงเรื่อง การตั้งชื่อเรื่องแสดงเหตุการณ์เริ่มต้นความสัมพันธ์ของตัวละครหลัก การตั้งชื่อเรื่องแสดงลักษณะตัวละคร การตั้งชื่อเรื่องแสดงความสัมพันธ์ของตัวละคร และการตั้งชื่อเรื่องด้วยสัญลักษณ์ การตั้งชื่อเรื่องช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจนวนิยายมากขึ้น แต่ส่วนใหญ่ไม่มีลักษณะโดดเด่นที่ทำให้นวนิยายวายแตกต่างจากนวนิยายประเภทอื่น ๆ การตั้งชื่อบทพบว่าการตั้งชื่อบทตามเหตุการณ์สำคัญ การตั้งชื่อบทด้วยลักษณะตัวละคร และการตั้งชื่อบทด้วยชื่อสิ่งของหรือสถานที่สำคัญในบท ทำให้ผู้อ่านรับรู้จุดสำคัญของแต่ละบท 2) การสร้างโครงเรื่อง ได้แก่ การเปิดเรื่อง พบมีการเปิดเรื่องด้วยการบรรยายให้เห็นถึงลักษณะความคิด และการกระทำของตัวละคร และการเปิดเรื่องด้วยบทสนทนา ส่วนการสร้างความขัดแย้งพบ 4 ลักษณะ คือ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักที่เปิดเผยรสนิยมทางเพศเป็นชายรักชายชัดเจน ความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับตัวละครเอกที่ยังไม่เปิดเผยชอบบุคคลเพศเดียวกัน ความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักกับตัวละครอื่น ๆ และความขัดแย้งในจิตใจของตัวละครหลัก การสร้างความขัดแย้งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้นวนิยายวายต่างจากนวนิยายประเภทอื่น และการปิดเรื่อง มีการปิดเรื่องด้วยการบรรยายความคิดและการกระทำของตัวละคร และการปิดเรื่องด้วยบทสนทนา การปิดเรื่องแสดง

ให้เห็นการยอมรับและเปิดเผยรสนิยมทางเพศอย่างชัดเจน และแสดงตัวละครได้รับความรักและความสุข 3) การสร้างตัวละคร คือ พระเอกกับนายเอกเป็นตัวละครเอกที่มีลักษณะดีงามและเป็นคู่รักกัน ตัวละครรอบข้างตัวละครรักร่วมเพศ เป็นบุคคลในครอบครัว เพื่อน คนรอบข้างตัวละครเอกมีบทบาทเป็นคู่ขัดแย้งแสดงการไม่ยอมรับหรือขัดขวางความรักของตัวละครเอก หรือเป็นผู้ช่วยเหลือให้ความรักของตัวละครเอกสมหวัง 4) การสร้างบทสนทนา มีการสร้างบทสนทนาที่แสดงความรักระหว่างตัวละครเอก บทสนทนาที่แสดงลักษณะของตัวละคร และบทสนทนาที่ช่วยดำเนินเรื่อง ทำให้เหตุการณ์พัฒนาอย่างสมเหตุสมผล 5) การสร้างฉากและบรรยากาศ มีการสร้างฉากและบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ส่วนตัว และฉากและบรรยากาศที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ฉากทั้ง 2 ประเภทให้ตัวละครได้เปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง ด้านแนวคิด พบว่า ผู้แต่งได้นำเสนอแนวคิด 4 ประเด็น ได้แก่ 1) แนวคิดเกี่ยวกับความรัก คือ การกล้าเปิดเผยตัวตน ทำให้ได้รับการยอมรับ ความจริงใจทำให้ความรักมีความเข้มแข็ง และการไม่เปิดเผยและไม่เชื่อใจทำให้ความสัมพันธ์แปลกแยก 2) แนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม คือ ความช่วยเหลือสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และความขยันหมั่นเพียรทำให้ชีวิตเจริญก้าวหน้า 3) แนวคิดเกี่ยวกับความประพฤติที่ไม่ดี คือ การดื่มเหล้าทำให้ขาดสติและการทะเลาะวิวาท และ 4) แนวคิดเกี่ยวกับการเข้าใจและยอมรับความเท่าเทียมกันทางเพศแบ่งได้มี 2 ลักษณะ คือ กลุ่มคนรักร่วมเพศการยอมรับความเป็นจริงของตัวเอง จึงทำให้ภูมิใจกับตัวเองมากขึ้น และการได้รับการยอมรับและเข้าใจทำให้ชีวิตกลุ่มคนรักร่วมเพศดีขึ้น แนวคิดดังกล่าวในนวนิยายวายทำให้ผู้อ่านเข้าใจกลุ่มคนรักร่วมเพศเป็นบุคคลควรได้รับการยอมรับในสังคม และช่วยสร้างสังคมที่เคารพเพศวิถีและรสนิยมทางเพศหลากหลายมากกว่าเดิม

อรวรรณ วิชญวรกุล (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการสื่อสารและกระบวนการส่งสมทุนทางวัฒนธรรมผ่านผู้หญิง การแปลงทุนที่นำไปสู่การสร้างผลงานนวนิยายชายรักชาย และการขยับขยายทุนทางวัฒนธรรมไปสู่ทุนด้านอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่อาชีพนักเขียน ขอบเขตของการวิจัยคือ ผู้หญิงที่เขียนนวนิยายชายรักชาย กลุ่มที่เป็นมืออาชีพ และมือสมัครเล่น ผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการสร้างนักเขียนนวนิยายชายรักชายเกิดจากการหล่อหลอม และส่งสมทุนทางวัฒนธรรม ไม่ใช่ความสามารถที่มีมาแต่กำเนิด แต่ต้องอาศัยการสั่งสมอย่างต่อเนื่อง เพื่อกลายมาเป็น ซึ่งผู้หญิงเหล่านี้เรียนรู้ผ่านสิ่งแวดล้อม สังคม การเรียน การอ่าน และการเขียนมาตั้งแต่เด็ก จนกลายมาเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย โดยที่ไม่รู้ตัวว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านมา ล้วนแล้วแต่เป็นทุนที่สั่งสมเอาไว้ และนำไปสู่การเพิ่มพูนมูลค่าในด้านอื่น ๆ ซึ่งการส่งสมทุนทางวัฒนธรรมนี้เองที่เป็นการทลายกำแพงในเรื่องของเพศลงได้ กล่าวคือผู้หญิงที่อยู่วงนอกของแวดวงชายรักชายสามารถเข้าไปสู่แวดวงนวนิยายชายรักชายได้ด้วยการสั่งสมทุนความรู้และความสามารถทางวัฒนธรรมจนสามารถสร้างนวนิยายชายรักชายได้ 2) ผู้หญิงที่เขียนนวนิยายชายรักชายแบบมืออาชีพและมือสมัครเล่น มีความแตกต่างในเรื่องของประสบการณ์ทั้ง

การเขียนและระยะเวลาการเข้าสู่แวดวงนวนิยายชายรักชาย กล่าวคือ กลุ่มมืออาชีพรู้จักการใช้โซเชียลมีเดียให้เกิดประโยชน์ ซึ่งไม่ใช่เพียงการสร้างชื่อกับนวนิยายเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น แต่หมายรวมถึงชื่อนามปากกา ก่อให้เกิดความภักดีของคนอ่านที่มีต่อนักเขียน นำไปสู่การขยับขยายทุนทั้งด้านเศรษฐกิจ ทุนทางสัญลักษณ์ และทุนทางสังคม ในขณะที่กลุ่มมือสมัครเล่นยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นประสบการณ์ที่แตกต่างกันจึงส่งผลต่อความสามารถในการขยายทุนของผู้หญิงทั้งสองกลุ่ม 3) ผู้หญิงที่เขียนนวนิยายชายรักชายมีการต่อสู้เพื่อได้มาซึ่งอำนาจและการต่อรองในหลายระดับ ได้แก่ ระดับโครงสร้างที่ต้องการต่อสู้กับระบบชายเป็นใหญ่ของสังคมไทยที่ฝังรากลึกผ่านการควบคุมตัวละครชายรักชายผ่านผลงาน ระดับสื่อที่ต้องการพื้นที่และเวทีในการนำเสนอผลงานในวงกว้างมากขึ้น ในระดับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอผลงานที่เกี่ยวกับชายรักชายที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่เพียงด้านใดด้านหนึ่ง ในระดับการบริหารจัดการที่ผู้หญิงเหล่านี้ต้องการอำนาจในการต่อรองกับโรงพิมพ์รวมทั้งการออกงานหนังสือต่าง ๆ โดยสามารถมีปากเสียงและต่อรองผลได้ผลเสียได้มากขึ้น และในระดับครอบครัวที่ต้องการต่อรองกับครอบครัวในการดำรงอาชีพนักเขียนนิยายต่อไป

5) งานวิจัยที่เกี่ยวกับนวนิยายวายในด้านเพศสถานะ เพศวิถี

นัทธนัย ประสานนาม (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การเว้นระยะห่างทางเพศสถานะ : นวนิยายยาโออิของไทยในการเมืองเรื่องชนบวรณกรรมกับการตีความ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การเมืองที่อยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์ดังกล่าวในนวนิยายยาโออิของไทย ขอบเขตของการวิจัยคือนวนิยายเรื่อง *ด้วยแดง* ของ LazySheep ผลการวิจัยพบว่า การเว้นระยะห่างทางเพศสถานะอยู่ในข้อถกเถียงเกี่ยวกับยาโออิมาตลอด การเมืองมีทั้งยอมรับและท้าทายบรรทัดฐานรักต่างเพศ วิพากษ์บรรทัดฐานแบบรักเพศเดียวกันผ่านตรรกะของตัวบท การกลับชาติมาเกิดของตัวละครเอกเป็นไปเพื่อได้สมรักกัน ไม่ใช่เพื่อยืนยันอัตลักษณ์เกย์ นวนิยายยาโออิจึงผลิตมโนทัศน์ที่ความรักบริสุทธิ์อยู่เหนือเพศสถานะ

กรวิชญ์ ไทยฉาย (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การเล่าเรื่อง ความหมาย และแก่นจินตนาการด้านเพศวิถีชายรักชาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเล่าเรื่อง ความหมาย และแก่นจินตนาการด้านเพศวิถีชายรักชายผ่านวรรณกรรมออนไลน์ ขอบเขตของการวิจัยคือ แหล่งข้อมูลประเภทวรรณกรรมออนไลน์เรื่อง *จักรพรรดิวิปลาส* และทัศนะของผู้อ่านวรรณกรรมออนไลน์เรื่องนี้ ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบของวรรณกรรมออนไลน์ชายรักชายมี แก่นเรื่อง ตัวละคร มุมมองการเล่าเรื่อง ความขัดแย้ง ฉาก โครงเรื่อง การใช้ภาษา และโครงเรื่องเพื่อใช้เผยแพร่บนสื่อสังคมออนไลน์ เพศวิถีชายรักชายมีความหมายที่แสดงออกถึงตัวตนและรสนิยมทางเพศ ความหมายที่แสดงออกถึงความรักและความหมายที่แสดงออกถึงสังคมรอบข้างของเพศวิถีชายรักชาย ผู้อ่านมีแก่นจินตนาการถึงตัวตนและรสนิยมทางเพศ แก่นจินตนาการความรัก และแก่นจินตนาการสังคมรอบข้างของเพศวิถีชายรักชาย

สรุปได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายวายมีการศึกษาภาพสะท้อน กลวิธีการแต่ง แนวคิด ตัวละคร การพูด ภาพแทน และผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย พบว่า กลุ่มชายรักชายไม่สามารถแสดงออกในเรื่องของความรักระหว่างเพศได้เทียบเท่าตัวละครชายรักหญิง เนื่องจากเป็นความรักที่ผิดกับเพศสภาพตามวิสัยของบุคคลทั่วไป ผู้แต่งมักนำเสนอภาพแทนชายรักชายตามความเชื่อเดิมของสังคมไทยเพื่อสร้างความขัดแย้ง วรรณกรรมชายรักร่วมเพศจะให้ความสำคัญแก่สาเหตุของชายรักชาย วิธีการเล่าเรื่องของชายรักชายมี 3 รูปแบบ คือ การเล่าเรื่องการนิยามตนเอง การเล่าเรื่องการเปิดเผยเพศวิถีตนเอง และการเล่าเรื่องในชีวิตประจำวัน ในด้านการพูด ตัวละครชายรักชายพูดประชดประชันโดยการแสดงออกที่ไม่สมเหตุสมผลมากที่สุด เพื่อต้องการให้ผู้ฟังสะเทือนใจ อันเป็นลักษณะเฉพาะของนวนิยายชายรักชาย จากงานวิจัยเหล่านี้ ผู้วิจัยสามารถได้รับความรู้ของนวนิยายวาย เข้าใจนวนิยายวายมากขึ้น และนำไปประเด็นที่ได้จากงานวิจัยมาใช้ในการศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวาย เช่น ประเด็นที่ผู้แต่งมักนำเสนอชายรักชายตามความเชื่อเดิมของสังคมไทย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจะนำแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย เรื่อง ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีแนวทางการวิจัยที่ชัดเจน

บทที่ 3

ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

การศึกษาภาพสะท้อนสังคมไทยในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า นวนิยายวายทั้งหมด 7 เล่ม พบผลการวิจัยเกี่ยวกับภาพสะท้อนทั้งหมด 6 ประการ ได้แก่ ภาพสะท้อนวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย ภาพสะท้อนความคิดของกลุ่มชายรักชาย ภาพสะท้อนบุคลิกภาพของกลุ่มชายรักชาย ภาพสะท้อนเพศสภาพของกลุ่มชายรักชาย ภาพสะท้อนความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในสังคมไทย และภาพสะท้อนภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย มีดังนี้

3.1 ภาพสะท้อนวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย

- 3.1.1 ที่อยู่อาศัย
- 3.1.2 การแต่งกาย
- 3.1.3 ระดับการศึกษา
- 3.1.4 การประกอบอาชีพ

3.2 ภาพสะท้อนความคิดของกลุ่มชายรักชาย

- 3.2.1 ความคิดเกี่ยวกับสังคมรอบข้าง
- 3.2.2 ความคิดเกี่ยวกับความรัก
- 3.2.3 ความคิดเกี่ยวกับการเลือกคู่
- 3.2.4 ความคิดเกี่ยวกับเพศสภาพ

3.3 ภาพสะท้อนบุคลิกภาพของกลุ่มชายรักชาย

- 3.3.1 จิตใจเข้มแข็ง
- 3.3.2 มีน้ำใจ
- 3.3.3 ควบคุมอารมณ์ได้ดี
- 3.3.4 มีความวิตกกังวลในเรื่องความรัก

3.4 ภาพสะท้อนเพศสภาพของกลุ่มชายรักชาย

- 3.4.1 ปกปิดเพศสภาพตลอด
- 3.4.2 เปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรก
- 3.4.3 ไม่ยอมรับเพศสภาพของตนเอง

3.5 ภาพสะท้อนความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในสังคมไทย

- 3.5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก
- 3.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว

- 3.5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั่วไป
- 3.6 ภาพสะท้อนภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย
- 3.6.1 เป็นกลุ่มที่ผิดเพศ
- 3.6.2 เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อน
- 3.6.3 เป็นกลุ่มที่มีความรักแท้ได้ยาก
- โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ภาพสะท้อนวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย

วิถีชีวิตหมายถึงลักษณะการดำเนินชีวิตของคน มีทั้งที่อยู่อาศัย อาหารการกิน การคมนาคม คุณธรรมจริยธรรม และการประกอบอาชีพ เป็นต้น จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้เขียนนวนิยายวายที่สะท้อนวิถีชีวิตในด้านที่อยู่อาศัย การแต่งกาย ระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 ที่อยู่อาศัย

ที่อยู่อาศัยเป็นสถานที่ที่มนุษย์ดำรงชีวิตและทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่อยู่อาศัยในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทจะอยู่คอนโดมิเนียมที่เดินทางสะดวกและบ้านเดี่ยวอาศัยอยู่คนเดียว ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงที่อยู่อาศัยของกลุ่มชายรักชายจะเป็นคอนโดมิเนียมที่เดินทางสะดวก ตัวละครเกียรติสารภาพว่าเป็นเกย์ ทะเลาะกับพ่อ จึงถูกไล่ออกจากบ้าน แต่แม่กับพี่ชายยังคงคอยให้เงินเขา ตัวละครเกียรติไม่ต้องกังวลเรื่องเงิน หลังจากนั้นตัวละครเกียรติจึงพักอยู่ที่คอนโดมิเนียมหรูหรรษา เมื่อเจอตัวละครจุลที่บาร์ จึงขั้บรถแลมโบพาจูลกลับคอนโดมิเนียมดังตัวอย่าง

เขาหัวเราะขณะพามผมขึ้นลิฟต์ เขาทักคอนโดฯ หรืออย่างที่ผมคาดไว้ ตั้งแต่ลานจอดรถจนถึงลิฟต์สว่างและมีกลิ่นสะอาด เขาเคาะมือกับปุ่มเลขชั้น เหมือนอยากเร่งให้มันเร็ว ๆ

ภายในนั้นเป็นพื้นที่โล่งกว้าง มีทั้งโซฟา ทีวี และโต๊ะทำงานอยู่รวมกัน ผมเห็นส่วนที่เป็นครัวกับโต๊ะกินข้าวอยู่เลยออกไปด้านหลัง ไม่มีกำแพง แต่คั่นด้วยพื้นไม้ระดับ มองไปอีกทางมีประตูสีน้ำตาลเข้มซึ่งปิดสนิท คงจะเป็นห้องนอน

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 10)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายในสังคมไทยมักจะพักอยู่คอนโดมิเนียมที่เฟอร์นิเจอร์ครบ มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ที่จอดรถ ลิฟต์ และมีกลิ่นสะอาดทำให้สิ่งแวดล้อมดีงาม จึงสะท้อนให้เห็นว่า ที่อยู่อาศัยของกลุ่มชายรักชายจะมีอุปกรณ์ครบถ้วน ไม่ต้อง

เตรียมสิ่งของมากมายก็เข้าพักได้ และมีบริการต่าง ๆ ให้การดำเนินชีวิตสะดวก

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายจะพักอยู่ที่บ้าน และคอนโดมิเนียม ตัวละครวรรตม์เมื่อเข้ามาหาวิทยาลัยแล้ว อยากลองใช้ชีวิตของตนเอง พ่อแม่ก็สนับสนุนซื้อคอนโดมิเนียมให้ แต่เมื่อวันหยุดยาว ตัวละครวรรตม์จะพักอยู่ที่บ้าน ดังตัวอย่าง

บ้านของวรรตม์อยู่ในย่านชานเมือง อยู่ในหมู่บ้านที่ดูมีระดับ พอสมควร ตัวบ้านหลังใหญ่ทาสีครีมมีรั้วรอบขอบชิด มองเข้าไปด้านในเห็น รถจอดอยู่แล้วสองคัน รถยนต์สามคันสำหรับสมาชิกสามคนในครอบครัว บรรยากาศที่ดูหรูแพงของหมู่บ้าน และยังไม่นับเรื่องที่วรรตม์มีคอนโดใกล้ มหาวิทยาลัยอีกห้องหนึ่ง เป็นคอนโดที่สามารถเดินทางไปเรียนได้ด้วย รถไฟฟ้า

(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 273)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะอาศัยอยู่บ้านและคอนโดมิเนียม บ้านเดี่ยวจะอยู่ไกลเมือง จึงมีที่จอดรถและรถยนต์เพื่อการเดินทาง ส่วนคอนโดจะอยู่ในเมือง การเดินทางด้วยรถไฟฟ้า จึงสะท้อนให้เห็นว่า ที่อยู่อาศัยของกลุ่มชายรักชายมีทั้งใกล้เมืองและไกลเมือง และมียานพาหนะในครอบครองเพื่อสะดวกสบาย เดินทางได้ง่าย

ในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงตัวละครลุงค์อาศัยอยู่บ้านเดี่ยวที่ห่างจากตัวเมือง พ่อแม่เขาเสียชีวิตเพราะอายุมากแล้ว จึงอยู่คนเดียว ดังตัวอย่าง

ถึงวันนี้ พ่อแม่เฒ่าของผมจากไปหมดแล้ว เหลือบ้านสวนไว้ให้ผมหลังหนึ่ง เป็นมรดกเดียวของตระกูล บ้านหลังนี้อยู่ห่างจากตัวเมือง ต้องขี่มอเตอร์ไซค์ยี่สิบนาที่ รอบ ๆ ล้อมด้วยสวน แต่ผมไม่ใส่ใจปลูกไม้ผลอะไร จึงปล่อยให้มันเป็นเพียง 'ที่ดิน' และพอผ่านไปนับสิบปีมันก็กลายเป็น 'ป่า'

(*ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่*, 2561, น. 6)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า บ้านหลังที่กลุ่มชายรักชายพักอยู่ อยู่ใกล้ธรรมชาติ ล้อมด้วยสวน เป็นบ้านหลังที่อยู่ค่อนข้างห่างจากชุมชนเมือง จึงสะท้อนให้เห็นว่า ที่อยู่อาศัยของกลุ่มชายรักชายจะเงียบสงบ สิ่งแวดล้อมดี ห่างจากเมือง แต่มีวิธีการเดินทางของตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า ที่อยู่อาศัยของกลุ่มชายรักชายมีอยู่ในคอนโดมิเนียมและบ้านเดี่ยว คนกลุ่มนี้อาศัยอยู่คนเดียว มีความเป็นส่วนตัวสูง และจะแยกออกจากสังคม คนใกล้ชิด ที่อยู่อาศัยจึงต้องการอยู่ใกล้กับคมนาคมเพื่อการเดินทาง มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ชีวิตของกลุ่มชายรักชายจึงมีอิสระระดับสูง ไม่อยู่ในการควบคุมของครอบครัว สามารถดำเนินชีวิตตามความชอบตนเอง

3.1.2 การแต่งกาย

การแต่งกาย หมายถึง การตกแต่งร่างกายด้วยเสื้อผ้าและเครื่องประดับทุกอย่าง นวนิยายวายของจิตนันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอการแต่งกายของกลุ่มชายรักชายจะตามรสนิยม และกาลเทศะ มีการใส่เสื้อยืด กางเกงยีน รองเท้าแตะและชุดสูท ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงการแต่งกายของกลุ่มชายรักชายจะใส่แบบสบาย ตัวละครบาส ซึ่งเป็นเพื่อนสมัยมัธยมและเป็นคนที่เคยทำร้ายตัวละครจูล พวกบาสนัดจูลออกมารับประทานอาหาร หลังจากที่ไม่ได้เจอกันมานานและเพื่อมาขอโทษ ตัวละครบาสใส่ต่างหู เสื้อยืดและกางเกงยีน ดังตัวอย่าง

ผมจำบาสได้ทันที เพราะเหมือนเดิมเปี้ยบ ร่างออกท่วมเจ้าเนื้อ เล็กน้อย ผิวค่อนข้างคล้ำ เจาะหูแล้วใส่ต่างหูอันใหญ่ ใส่เสื้อยืดและกางเกงยีนดูสบายๆ

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 87)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะใส่เสื้อยืด กางเกงยีนที่เป็นเสื้อผ้าที่ใส่สบาย นอกจากนี้ยังสามารถใส่ต่างหูมาตกแต่งตนเอง จึงสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายในสังคมไทยจะมีการแต่งกายแบบคนทั่ว ๆ ไป ไม่มีการแต่งกายที่แสดงออกชัดเจนว่าตัวเองเป็นกลุ่มชายรักชาย แต่ก็ยังมีเครื่องประดับที่ใส่ไว้ ซึ่งเป็นเครื่องที่ปกปิดผู้หญิงนิยมใส่

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงการแต่งกายของกลุ่มชายรักชาย จะตามความชอบและความสบายของตนเอง ตัวละครวัฒน์นัดเพื่อนไปกินข้าวที่ร้านอาหารญี่ปุ่น สวมรองเท้าแตะ แต่งตัวง่าย ๆ ไม่มีอะไรเป็นพิเศษ ดังตัวอย่าง

วันนี้วัฒน์ใส่เสื้อยืดสีขาวกับกางเกงยีนและรองเท้าผ้าใบคู่ที่ซื้อมาวันนั้น ชนินทรอดคอมยิ้มไม่ได้ เขายังไม่ได้ลองใส่รองเท้าคูใหม่เลย วันนี้เขาสวมรองเท้าแตะ แต่งตัวง่าย ๆ ไม่ได้ตั้งใจเลือกอะไรเท่าไรนัก

(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 174)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะใส่เสื้อยืด กางเกงยีนและรองเท้าแตะเหมือนผู้ชายปกติ ไม่มีการแต่งตัวพิเศษที่แสดงออกว่าเป็นกลุ่มชายรักชาย กลุ่มชายรักชายจะแต่งตัวตามความสบายและความชอบของตนเอง ไม่ได้แต่งตัวตามเพศสภาพ

ในนวนิยายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายจะแต่งกายตามกาลเทศะ ตัวละครวิปเป็นคนที่ไม่ได้ทำงานมานาน ขอเงินจากบ้านหรือคนรักตลอด ทำทุกอย่างตามใจตนเอง แต่ถึงแม้ตนเองไม่ชอบ เมื่อไปสมัครงานก็ใส่เสื้อเรียบร้อย ดังตัวอย่าง

“เสื้อเชิ้ตสีฟ้าน่าเบื่อ กางเกงสีดำ รองเท้าหนังสีดำหัวถลอกสองรอย ผมยุ่งเพราะลงรถไฟฟ้าใต้ดินแล้วต่อมอเตอร์ไซค์ เดิมทำงานอยู่บริษัทเล็ก ๆ

แต่ว่างงานมานานแล้ว จบมหาวิทยาลัยที่อปสิปในไทยแต่ไม่ใช่จุฬาร-
ธรรมศาสตร์ เกรดแค่สามหน่วย ๆ”

(ราตรีสวัสดิ์รักแท้, 2562, น. 31)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะแต่งกายตามกาลเทศะ การแต่งกายไป
สมัครงานต้องเรียบร้อย ไม่ใส่กางเกงขาสั้นและรองเท้าแตะ การแต่งกายเป็นสิ่งแรกที่คนได้มองเห็น
จึงมีผลต่อสมัครงาน สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายแต่งกายตามสังคมที่ยอมรับ

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า การแต่งกายของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยมีการ
ใส่เสื้อยืด กางเกงยีน รองเท้าแตะและชุดต่าง ๆ ที่ตามกาลเทศะ และมีเครื่องประดับชนิดน้อยใส่ไว้
ทุกอย่างจะตามการยอมรับทั่วไปของสังคมไทย จึงจะให้เห็นถึงชีวิตของกลุ่มชายรักชายจะเจียบสงบ
ไม่ทำตนเองเป็นจุดเด่นในที่สาธารณะ

3.1.3 ระดับการศึกษา

การศึกษา หมายถึง การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ นวนิยายวายของ
จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้นำเสนอสภาพการศึกษาของกลุ่มชายรักชายในระดับสูง มีเรียนถึง
ปริญญาตรี ปริญญาโท และไปศึกษาที่ต่างประเทศ ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึง
ตัวละครจุลเป็นนักศึกษาที่กำลังเรียนปริญญาโท ต้องไปมหาวิทยาลัยพบกับอาจารย์เพื่อปรึกษาเรื่อง
วิทยานิพนธ์ ดังตัวอย่าง

ผมไปมหาวิทยาลัยมาเมื่อเช้านี้เพราะต้องไปหาอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ อาจจะมีฟังดูไม่น่าสนุกเท่าไร แต่มีเรื่องดี ๆ เกิดขึ้นละ
หลังแก้ไขไป ๆ มา ๆ อยู่นาน ค่าโครงของวิทยานิพนธ์ทั้งเล่มก็เสร็จ
เรียบร้อยในที่สุด

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 63)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การศึกษาของกลุ่มชายรักชายมีระดับถึงปริญญาโท และ
กระบวนการที่ยากลำบาก ต้องทำวิทยานิพนธ์ และไปปรึกษากับอาจารย์ จึงสะท้อนให้เห็นว่า
กลุ่มชายรักชายนิยมค้นหาความรู้ ให้ความสำคัญแก่การศึกษา และมีความอดทนต่อการเรียน

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายมีระดับการศึกษา
สูง ตัวละครชนินทร์เป็นนักศึกษาปี 3 ที่เรียนวิชากฎหมายในคณะนิติศาสตร์ เพราะพ่อแม่และ
ญาติ พี่น้องล้วนทำอาชีพหรือเรียนวิชาเกี่ยวกับทนาย ตัวละครชนินทร์จึงต้องเรียนวิชาตามพวกเขา
แต่ตนเองไม่ชอบ จึงทะเลาะกับแม่ ดังตัวอย่าง

“อย่ามาทำเสียงอย่างนั้นกับแม่ ลูกก็รู้ว่าญาติเราน่ะเป็นทนายกัน
ทุกคน แต่ยังไม่เคยมีใครได้เป็นผู้พิพากษาเลย แม่ก็หวังกับลูก ๆ สองคนนี่
แหละ ที่จะป็นหน้าเป็นตาให้วงศ์ตระกูลได้”

[...]

เป็นโชคดีของชนินทร์ที่รถมาจอดหน้าตึกคณะนิติศาสตร์สักที
แม่เลยต้องยุติการบ่นประจำวัน แล้วปล่อยลูกชายลงจากรถ ก่อนเขาจะลงไป
แม่มีวายุพุดย่า

(ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก, 2565, น. 5)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีระดับการศึกษาถึงปริญญาตรี เนื่องจากพ่อ
แม่ญาติพี่น้องก็มีระดับการศึกษาสูง มีรายได้สูง จึงส่งลูกไปเรียนหนังสือ สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรัก
ชายมีครอบครัวที่ให้ความสำคัญแก่การศึกษา และต้องเรียนวิชาตามความหวังพวกเขา

ในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายมีระดับ
การศึกษาสูงเนื่องจากความทุ่มเทและความตั้งใจต่อการศึกษา ตัวละครमुखค์เป็นเพียงคนเดียวใน
อำเภอที่ได้ไปเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย สมัยเด็กของตัวละครमुखค์ การเรียนหนังสือเป็นเรื่อง
ลำบาก ดังตัวอย่าง

ผมเป็นคนเดียวในอำเภอที่ได้ไปเรียนมหาวิทยาลัย คิดดูสิ วันที่ผม
ขึ้นรถกระบะเพื่อจะไปต่อรถไฟในตัวจังหวัด นายอำเภอมาอวยพรให้ผมตั้งใจ
เรียนด้วย หลังเรียนมหาวิทยาลัยจบ ผมตระเวนรับสอนภาษาอังกฤษตาม
บ้านอยู่สองสามปี และกลับมาอยู่บ้านเพื่อจะแปลหนังสือเล่มหนึ่งให้จบตาม
คำขอร้องของอาจารย์ที่สนิทกันท่านหนึ่ง

(ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่, 2561, น. 6)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายที่อยู่ในชนบทได้ไปเรียนมหาวิทยาลัย
ให้ความสำคัญแก่การศึกษา จึงมีระดับการศึกษาที่สูงกว่าคนรอบข้างในตอนเรียนหนังสือ เป็นคนเดียว
ที่ได้สอบเข้ามหาวิทยาลัย สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายที่อยู่นอกเมืองจะมีความพยายามต่อ
การศึกษามาก เพื่อให้ตนเองได้รับการยอมรับจากสังคม และมีการประกอบอาชีพที่ดี

ในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายจะไปเรียนมหาวิทยาลัยที่
ต่างประเทศ ตัวละครกรมเป็นพนักงานบริษัทในประเทศอเมริกา เพราะเมื่อเรียนจบมัธยมปลาย
พ่อแม่ก็ส่งตัวละครกรมไปเรียนที่อเมริกา หลังจากเรียนจบเขาก็เลือกทำงานที่อเมริกา 8 ปีผ่านมา
ตัวละครกรมจึงมีโอกาสกลับประเทศไทยเป็นเวลานานเพื่อพักผ่อน ดังตัวอย่าง

ตั้งแต่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย ผมมาเรียนมหาวิทยาลัยที่อเมริกา
พอเรียนจบก็ทำงานอยู่แถวนี้ได้สี่ปีแล้ว ผมไม่ค่อยได้กลับบ้านมากนัก
อย่างดีก็ปีละครั้งสองครั้ง ครั้งละไม่กี่วันตามวันหยุดเทศกาล การเดินทาง

กลับประเทศในเดือนหน้าจะเป็นทริปกลับไทยที่ยาวนานที่สุดของผม
หลังการเหยียบแผ่นดินอเมริกาครั้งแรกเมื่อแปดปีก่อน

(เฟื่องนคร, 2561, น. 10)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายส่วนหนึ่งจะเลือกไปเรียนมหาวิทยาลัยที่อเมริกา เนื่องจากพ่อแม่มีความสามารถส่งลูกไปต่างประเทศ และลูกมีทักษะด้านภาษาดี สะท้อนให้เห็นว่า ครอบครัวของกลุ่มชายรักชายมีรายได้สูง และนิยมส่งลูกไปศึกษาปริญญาตรีที่ต่างประเทศ การใช้ชีวิตคนเดียวก็ได้มีอิสระ เมื่อเรียนจบก็จะทำอาชีพที่ต่างประเทศ

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มชายรักชายส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี คือปริญญาตรีและปริญญาโท มีการศึกษาที่ประเทศไทยและต่างประเทศ วิชาที่ศึกษาจะตามความหวังของครอบครัว เพราะครอบครัวมีความคาดหวังต่ออนาคตของลูก และกลุ่มชายรักชายไม่ยอมให้พ่อแม่ผิดหวัง จึงจะไม่เลือกวิชาตามตนเองชอบ นอกจากนี้ คนในกลุ่มชายรักชายก็มีความพยายามในการศึกษา นิยมค้นหาความรู้ เพื่อมีบทบาทในสังคม จึงจะให้เห็นถึงชีวิตช่วงเรียนหนังสือของกลุ่มชายรักชายมีความยากลำบากและจะอยู่ในการควบคุมของพ่อแม่ ไม่มีอิสระในด้านการศึกษา

3.1.4 การประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพ เป็นการทำงานที่ทำเป็นประจำและพาร์ทไทม์ ในการดำรงชีวิตมีบทบาทสำคัญเพื่อมีเงินมาหากิน ปัจจุบันสังคมไทยพัฒนาอย่างรวดเร็ว จึงมีอาชีพใหม่เกิดขึ้นมากมาย นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอการประกอบของกลุ่มชายรักชายที่หลากหลาย ทั้งอาชีพผ่านสื่อออนไลน์ ครู นักแปล พนักงานบริษัท และดารา ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึง กลุ่มชายรักชายสามารถใช้สื่อออนไลน์มาทำอาชีพของตนเอง ตัวละครเกียรติชอบไปเที่ยวร้านอาหารต่าง ๆ และเชี่ยวชาญเรื่องการแต่งร้านอาหาร จึงแชร์ชีวิตประจำวันของตนเองในออนไลน์ ทำให้ตัวละครเกียรติมีแฟนคลับมากมาย และให้เขามาช่วยการแต่งร้าน ดังตัวอย่าง

“ก็เลยไลน์หาพี่กันใหญ่เลย เกียรติจ้างนักออกแบบคนไหนดี เกียรติพาพลไปดูของแต่งร้านที่ไหน พี่ก็ไปกับทุกคน ร้านเสื้อ ร้านขนม ร้านอาหาร ฝรั่งเศส ร้านวินเทจ ร้านหรุ ร้านมินิมอล พี่ทำมาแล้วทุกแบบ พอไปช่วยทำหลาย ๆ ร้านเข้าพี่ก็รู้แหล่งซื้อของมากขึ้น รู้จักคนที่จะติดต่อบ่อยขึ้น แบบเหมือนมันขยายไปเรื่อย ๆ นะ จนตอนนี้พี่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการช่วยลูกคนรวยเปิดร้าน ขอแถมมีทุน จะเอาแบบไหนพี่พาไปเนรมิตได้หมดครับ เพื่อนของเพื่อนของพี่ของพ่ออะไรก็ตาม ไลน์หาพี่ได้หมด พี่ช่วยทำ ”

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 95)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะใช้สื่อสังคมออนไลน์มาช่วยการทำอาชีพของตนเอง คนที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์สามารถติดตามบุคคลที่ตนเองสนใจ และค้นหาข้อมูลด้านต่าง ๆ จึงสะท้อนให้เห็นว่า เทคโนโลยีของประเทศไทยได้พัฒนาอย่างรวดเร็ว สื่อสังคมออนไลน์ได้รับความนิยมและมีประโยชน์ต่อการทำอาชีพของกลุ่มชายรักชาย ทำให้คนกลุ่มนี้มีอาชีพที่ให้เลือกมากขึ้น

ในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายจะทำงานที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถมาก ตัวละครภุชงค์เมื่อเรียนมหาวิทยาลัยจบ ก็ทำอาชีพครูสอนพิเศษภาษาอังกฤษสองสามปี จากนั้นทำอาชีพอิสระแปลหนังสือภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยดังตัวอย่าง

หลังเรียนมหาวิทยาลัยจบ ผมตระเวนรับสอนภาษาอังกฤษตามบ้านอยู่สองสามปี และกลับมาอยู่บ้านเพื่อจะแปลหนังสือเล่มหนึ่งให้จบตามคำขอร้องของอาจารย์ที่สนิทกันท่านหนึ่ง ตอนแรกผมกะว่าจะกลับเข้าบ้านป่าเพียงสองสามเดือนเท่านั้น แต่ชะตากลับชักพาให้ผมหลงลักปักฐานแปลหนังสือที่นี้อีกหลายเล่ม

(*ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่*, 2561, น. 6)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีอาชีพที่อิสระ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศถึงระดับสามารถสอนคนอื่น และแปลงานได้ สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะมีความสามารถสูงจึงสามารถประกอบอาชีพอิสระแล้วดำเนินชีวิตได้

ในนวนิยายเรื่อง *ดีแม่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายจะทำอาชีพเป็นพนักงานบริษัทข้ามชาติ ตัวละครซิ่นเป็นคนชอบทำงาน และมีความสามารถในการทำงาน จึงเป็นหัวหน้าแผนก มีทีมงานของตนเอง ดังตัวอย่าง

ผมเดินข้าง ๆ คุณยิ้ม ผ่านโต๊ะทำงานของบรรดาลูกน้อง เราสองคนคุยกันเรื่องงานที่ทีมผมทำอยู่ บริษัทของผมทำเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมใหม่ ๆ สำหรับใช้ในคอมพิวเตอร์ แผนกของผมทำหน้าที่วิจัยแนวโน้มของตลาดและลูกค้า คิดไอเดียและกำหนดทิศทางของผลิตภัณฑ์ขึ้นไปส่วนสุขนิรันดร์ ถึงจะบอกว่ามาจาก IT แต่ความจริง IT เป็นแผนกผลิตของบริษัท เพราะตัวโปรแกรมคือสินค้า

(*ดีแม่ชีวิตสายซิ่น*, 2561, น. 25)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความสามารถที่ได้ทำงานในบริษัทเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมใหม่ ซึ่งเป็นบริษัทที่ต้องการความรู้ด้านวิชาชีพ และเป็นระดับที่มีทีมงานของตนเองและคุยงานกับหัวหน้าแผนกอื่น สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่มีความสามารถด้านการทำงาน มีระดับการศึกษาสูง ได้มีตำแหน่งสูงในบริษัท

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายจะประกอบอาชีพผ่านสื่อออนไลน์ ทำอาชีพอิสระ นักแปล และบริษัทข้ามชาติ มีความสามารถที่ได้มีอาชีพตำแหน่งสูง เพราะมีระดับการศึกษาสูง แต่กลุ่มชายรักชายยังมีข้อจำกัดมากมายในการเลือกอาชีพ ต้องปกปิดเพศสภาพเพื่อไม่ให้ชีวิตการทำงานลำบาก

จากวิถีชีวิตด้านต่าง ๆ ของกลุ่มชายรักชาย สรุปได้ว่า วิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายจะขาดอิสระในช่วงเรียนหนังสือ ต้องตามคำสั่งของพ่อแม่ไปเลือกสาขาวิชา ส่วนใหญ่จะเรียนถึงปริญญาตรี แต่มีอิสระระดับสูงเมื่อได้อาศัยอยู่ลำพัง แยกออกจากสังคม ครอบครัวมีการสนับสนุนช่วยเหลือที่อยู่ในชีวิตประจำวัน กลุ่มชายรักชายจะแต่งกายตามสังคมนิยมเพื่อไม่ให้ตนเองแตกต่างไปกับคนอื่น และทำอาชีพที่พึ่งพาความรู้ความสามารถ

3.2 ภาพสะท้อนความคิดของกลุ่มชายรักชาย

ความคิดของกลุ่มชายรักชาย คือ ความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มชายรักชายต่อตัวเองและต่อสังคมรอบข้าง จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้เขียนนวนิยายวายที่สะท้อนความคิดของกลุ่มชายรักชายเกี่ยวกับสังคมนอกข้าง ความคิดเกี่ยวกับความรัก ความคิดเกี่ยวกับการเลือกคู่ และความคิดเกี่ยวกับเพศสภาพโดยผ่านการดำเนินชีวิตของตัวละคร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 ความคิดเกี่ยวกับสังคมนอกข้าง

ความคิดเกี่ยวกับสังคมนอกข้าง หมายถึง ความคิดต่อคนที่แวดล้อมเกี่ยวข้องอยู่ใกล้ตัว นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอความคิดต่อสังคมนอกข้างของกลุ่มชายรักชายว่าคนในสังคมยังไม่ให้ความเท่าเทียมแก่กลุ่มชายรักชาย ไม่ให้ความเคารพต่อกลุ่มนี้ ดังในนวนิยายเรื่อง *เพื่อนนคร* ได้กล่าวถึง กลุ่มชายรักชายคิดว่าสังคมนอกข้างไม่ได้ปกป้องพวกเขา ตัวละครกรติฐ เป็นดารามีชื่อเสียง และเป็นคนหล่อ มีแฟนคลับพูดคำไม่สุภาพในสื่อออนไลน์ มีการพูดจาไม่ดีเกี่ยวกับหน้าตา รูปร่าง แต่คนในสังคมไม่สนใจการพูดจาเข้าหยอกต่อเขา ไม่คิดว่าคำพูดเหล่านี้จะทำให้ร้ายตัวละครกรติฐ ดังตัวอย่าง

“ถ้าเป็นดาราดูหึงนะ แล้วพี่ไปเมนต์ว่า นมโตดีจังเลยเว้ย พี่จะกลายเป็นคนอย่างเลวเลย คนหีนกามอะ ทุกคนจะรุมประณาม แต่พอเราเป็นผู้ชาย ไอ้โห โดนคอมเมนต์อื่น ๆ ทุกรูปแบบ แต่สังคมไม่ปกป้องพี่เลย”

(*เพื่อนนคร*, 2561, น. 227)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายคิดว่าสังคมนอกข้างไม่ได้ปกป้องดาราดูหึงเหมือนที่ปกป้องดาราดูหึง เมื่อมีคนแสดงความคิดเห็นต่อรูปร่างของดาราดูหึง จะมีคนอื่นมาประณามมาปกป้องดูหึงคนนั้น แต่เมื่อดาราดูหึงที่เป็นกลุ่มชายรักชายถูกแสดงความคิดเห็นต่อรูปร่าง คนอยู่ในสังคมดูเป็นเรื่องปกติ ไม่ได้ปกป้องกลุ่มคนเหล่านั้น จึงสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายใน

สังคมไทยยังไม่มี การปกป้องเท่ากับกลุ่มคนทั่วไป คนในสังคมยังไม่ค่อยสนใจการแสดงความคิดเห็นต่อรูปร่างของกลุ่มชายรักชาย ทำให้เห็นความไม่เท่าเทียมทางเพศของกลุ่มเพศทางเลือกในสังคมไทย

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงตัวละครชนินทร์เป็นเกย์แบบปกปิด ไม่สามารถบอกคนรอบข้างว่าตนเองเป็นเกย์ เพราะครอบครัวคร่ำครวญเข้มงวด ไม่อยากให้พ่อแม่ผิดหวัง จึงได้แต่บอกให้ตัวละครวรรตม์ ซึ่งเป็นคนที่ไม่เคยเจอตัวตน เพื่อให้ตนเองสบายใจขึ้น ดังตัวอย่าง

“คุณแคร์ตัวว่าคุณชอบผู้ชาย?”

“อืม”

“แต่คุณไม่ได้บอกใคร”

“ผมบอกใครไม่ได้หรอก แต่คิดว่ามันคงรู้สึกดีนะถ้าได้บอกครอบครัวผมเข้มงวดมาก เขาหวังกับอนาคตผมไว้เยอะ และก็คงไม่อยากให้ผมเป็นเกย์ด้วย”

(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 73)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายสนใจความคิดเห็นของคนรอบข้างต่อเพศสภาพตนเอง โดยเฉพาะทัศนคติของครอบครัว ความคาดหวังของพ่อแม่ทำให้กลุ่มชายรักชายไม่สามารถเปิดเผยเพศสภาพ จึงได้แต่เปิดเผยกับคนที่ไม่เคยเจอกัน สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายให้ความสำคัญแก่ความรู้สึกและทัศนคติของคนรอบข้างอย่างมาก ทัศนคติทางลบของครอบครัว ทำให้กลุ่มชายรักชายอึดอัดใจ

ในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายคิดว่าสังคมปัจจุบันนี้ไม่เหมือนเดิมในเรื่องการเป็นเกย์ สมัยเด็กของตัวละครภูซังคืออยู่สังคมที่ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมที่เป็นเกย์ ต้องปกปิด แต่ในตอนนี้ ผู้ชายสองคนเดินอยู่ด้วยกันมักถูกมองว่าเป็นคู่รักได้ง่าย ตัวละครพันธุ์อยู่กับน้องชายมักจะถูกมองว่าเป็นคู่รัก เพราะน้องชายหน้าตาน่ารัก ดังตัวอย่าง

“ครับ เป็นแบบนี้เสมอ ผมว่าต้องเป็นเพราะไอ้เย็นอะแหละ หน้าตามันชวนให้คิด” ผมพูดพลาตักแกงราดลงข้าวไปด้วย

“เดี๋ยวนี้มีแบบนี้เยอะเลย สมัยอายุยังหนุ่มไม่มีหรอก หรือถึงมีเขาก็ไม่กล้าแสดงออก ต้องปกปิด” เจ้าของบ้านไม่รู้ตัวว่าผมกำลังคิดไม่ดีจึงชวนคุยต่อ

(*ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่*, 2561, น. 42)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายคิดว่าสังคมปัจจุบันนี้เปิดกว้างมากขึ้น คนในกลุ่มนี้สามารถแสดงออกว่าตนเองเป็นเกย์ คนในสังคมเห็นผู้ชายสองคนสนิทกันก็มักจะคิดว่าเป็นคู่รักกัน เพราะกลุ่มชายรักชายมีจำนวนมากขึ้นและกล้าเปิดเผยตนเอง สะท้อนให้เห็นว่า การเปิดกว้างของ

สังคมทำให้กลุ่มชายรักชายมีความรักที่เปิดเผยได้ แต่สังคมไม่เปิดก็สามารถมีความรัก เพียงแต่ไม่เปิดเผย ไม่บอกใครเท่านั้น

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายคิดว่าสังคมไทยไม่ได้ให้ความเท่าเทียมทางเพศและปกป้องพวกเขา และกลุ่มชายรักชายสนใจความรู้สึกและทัศนคติของคนรอบข้างอย่างมาก จึงไม่ค่อยกล้าเปิดเผยตนเอง แต่เนื่องจากสังคมเปิดกว้างมากขึ้น กลุ่มชายรักชายจะได้มีโอกาสคบกับคู่รักที่เป็นผู้ชาย ไม่ต้องแต่งงานตามความหวังของพ่อแม่

3.2.2 ความคิดเกี่ยวกับความรัก

ความรัก คือความผูกพันของสองคน เป็นความรู้สึกที่อยากให้คนที่รักมีความสุข นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอความคิดเกี่ยวกับความรักของกลุ่มชายรักชาย ต้องรักเดียวใจเดียว แต่การทำอาชีพจะสำคัญกว่าความรัก เพราะความรักที่แท้จริงหาได้ยาก ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงค่านิยมเกี่ยวกับความรักว่าต้องรักเดียวใจเดียว ไม่ให้อภัยแก่คนที่นอกใจคนอื่น ตัวละครเกียรติทิ้งตัวละครจุลอยู่คนเดียว ไปหาแฟนเก่าบ่อยครั้งและยังมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย ตัวละครจุลรักตัวละครเกียรติอย่างมาก ตอนแรกยังอดทนอยู่แต่สุดท้ายไม่ให้อภัยแก่ตัวละครเกียรติ จึงเลิกตัวละครเกียรติ ดังตัวอย่าง

ต่อจากนี้แบบทดสอบของผมจะยากขึ้น เพราะไม่มีคนมาคอยช่วย พุงตอนล้มอีกแล้ว แต่ผมรู้ว่าผมจะต้องสู้ และผมรู้ว่าผมจะผ่านมันไปได้

“ขอบคุณสำหรับ...ช่วงเวลาดี ๆ นะครับ” ผมกระซิบ แล้วก็ออกจากห้อง...ออกจากชีวิตของพี่จุลเกียรติไป

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 166)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายคิดว่าความรักต้องรักเดียวใจเดียว ถึงแม้ตอนแรกจะให้อภัย แต่การนอกใจจะทำร้ายความรู้สึกของคู่รัก นาน ๆ ไปก็อดทนไม่ไหว สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายมีความอดทนต่อความรัก และหวังจะมีความรักที่รักเดียวใจเดียว ให้ความสำคัญแก่ความทรงจำที่ดีงาม แต่ความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายไม่ได้เป็นสิ่งที่ง่าย

ในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายคิดว่าความรักไม่สำคัญ ตัวละครเฟื่องนครเป็นดารา การมีคู่รักจะไม่สะดวกต่อการทำงาน จึงไม่ให้ความสำคัญแก่ความรัก ดังนั้นจึงคิดว่าเพศสภาพก็ไม่สำคัญเหมือนกัน ดังตัวอย่าง

คือผมรู้ว่าผมชอบผู้ชาย แต่ด้วยหน้าที่การงาน ผมไม่อยากคบหา หรือมีความสัมพันธ์กับใครอยู่แล้ว ผมคบไม่ได้ ไม่ว่าจะผู้ชายหรือผู้หญิง มันไม่สะดวกต่องานของผม และมันคงไม่สนุกสำหรับคู่รักของผม ดังนั้นผมจึง ไม่ให้ความสำคัญเรื่องความรัก ตั้งใจว่าจะไม่มีความรัก ในเมื่อความรักไม่สำคัญอยู่แล้ว การที่ผมจะชอบเพศไหนก็ยิ่งสำคัญน้อยกว่านั้นไปอีก มันเป็น

แค่หัวข้อย่อยในเรื่องความรัก เมื่อหัวข้อใหญ่ถูกปิดตกไปตั้งแต่ต้น ผมเลย
ไม่ได้สนใจหัวข้อย่อยพวกนั้น”

(เฟื่องนคร, 2561, น. 100)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายคิดว่าการทำงานจะสำคัญกว่าความรัก
ความรักจะขัดขวางการพัฒนาของอาชีพตนเอง โดยเฉพาะกลุ่มชายรักชายที่เป็นบุคคลสาธารณะ
การเป็นดาราจะไม่ค่อยมีเวลาให้คู่รัก อาจเกิดปัญหาระหว่างคู่รัก นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายยังคิดว่า
เพศสภาพไม่สำคัญสำหรับความรัก สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายอยากให้อาชีพประสบความสำเร็จ
ความรักจึงไม่สำคัญและเพศสภาพก็ไม่สำคัญด้วย

ในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายคิดว่าความรักเป็นเรื่องยาก
จึงต้องจดจำความทรงจำที่สวยงามตลอด ตัวละครเฟื่องนครเป็นดาราที่ปกปิดเพศสภาพ เมื่อมัธยม
ปลายเขาเคยคบกับผู้ชายคนหนึ่งชื่อศรุต แต่เลิกกันมานานแล้ว หลังจากตัวละครเฟื่องนครมีชื่อเสียง
ตัวละครศรุตจึงขายข้อมูลของตัวละครเฟื่องนครเพื่อเงินทอง แต่ตัวละครเฟื่องนครยังไม่ยอมฟ้อง
ตัวละครศรุต เพราะยังจำช่วงเวลาดี ๆ ที่พวกเขาคบกันได้ ดังตัวอย่าง

“ถ้าเสียทำอะไรเขา เขาต้องขายขำวันนี้แน่ แล้วกระแสที่อุตสาหะเจียบ
ลง ก็จะกลับมาใหม่ เพราะงั้นช่วยอยู่นิ่งๆ ที่เถอะครับ” เฟื่องนครรวบรวม
กระดาษบนโต๊ะมาจัดให้เป็นกองเตี้ย เขาเงยหน้ามองผม พูดต่อไป
“และสำหรับคำถาม ว่าผมยังแคร่เขาอยู่ไหม ผมอยากตอบว่าใช่ ถึงเขาจะทำ
แบบนี้กับผม แต่ผมจะจดจำช่วงเวลาดี ๆ ที่เราเคยมีร่วมกันเอาไว้ตลอดไป
เพราะผมเป็นคนแบบนั้น ผมจะจำทุกคนเอาไว้ในรูปแบบที่งดงามที่สุด อยาก
จำไว้ถึงเวลาที่เรายังดีต่อกัน..”

(เฟื่องนคร, 2561, น. 371)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะให้ความสำคัญแก่ความทรงจำที่ดีในความรัก
จะให้อภัยแพนเก่า และความรักจริงใจของกลุ่มชายรักชายจะเป็นเรื่องที่ประทับใจอย่างลึกซึ้ง
สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายให้ความสำคัญแก่ความรักและความทรงจำที่ดีงาม และให้อภัยสิ่งที่
คู่รักทำผิด

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายคิดว่าความรักเป็นเรื่องยาก
เนื่องจากคนในกลุ่มนี้มีความสัมพันธ์ได้ง่าย คู่รักของตัวละครวรรตมน์นอกใจคนอื่น แต่คู่รักของ
เขาไม่ได้รู้สึกผิด บอกว่ากลุ่มนี้ทุกคนก็เป็นแบบนี้ ทำให้ตัวละครวรรตมน์เพื่อความสัมพันธ์ของเกย์ คิดว่า
คนในกลุ่มนี้ไม่จริงใจ ดังตัวอย่าง

วรรตมน์สบถ ก่อนจะพูดยาว “กูโมโหที่นั่นมันพูดถูก สุดท้าย
ความสัมพันธ์ของเกย์มันก็เป็นแบบนี้ เจอกัน เอากัน โอเคก็เอากันต่อ คบกัน

ต่อแต่พอถึงเวลาก็เลิกกันง่าย ๆ ไปหาคนใหม่ เจอคนใหม่ เอาคนใหม่ แมงไม่
มีอะไรจริงจังเลย ภูเขา”

(ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก, 2565, น. 22)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายคิดว่าความรักที่จริงจังหาได้ยาก เนื่องจาก
คนส่วนใหญ่ในนั้นไม่จริงจังต่อความรัก คบกับคนได้ง่าย และไม่เชื่อคู่รักจะรักเดียวใจเดียว จึงมีคนคุย
อยู่ตลอด เพื่อวันไหนคู่รักนอกใจไปหาคนอื่น สะท้อนให้เห็นว่า คนในกลุ่มชายรักชายไม่เชื่อในความรัก
ทำให้กลุ่มชายรักชายมีความรักที่ไม่มั่นคง

ในนวนิยายเรื่อง *จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายคิดว่าความรักต้อง
เป็นเรื่องยาวนาน ตัวละครวิกชอบตัวละครอลัน 3 ปี แต่ตัวละครอลันเป็นคนที่ไม่จริงจังต่อความรัก
เมื่อตัวละครอลันขอคบกับตัวละครวิก ตัวละครวิกก็ปฏิเสธเขา เพราะตัวละครอลันไม่สามารถให้
ความรักที่เขาอยากได้ ดังตัวอย่าง

แสงไฟจากโทรศัพท์เจ้าบาดตาฉิบหายตอนที่ตีพิมพ์ข้อความกลับมา
ว่า “พี่ชายบอกว่าพี่ลันอะ เห็นใครชอบตัวเองก็ชอบตอบหมดแหละ แถม
พอได้ใครแล้วก็เลิกตลอด ไม่คบใครนาน เขาชอบพี่ลันมาก เขาไม่ยอมจบ
แบบนั้น เพราะมันยังไม่เริ่มเลยดีกว่า”

(จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี, 2562, น. 126)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายอยากมีความรักที่ยาวนาน แต่เนื่องด้วยคน
ในกลุ่มนี้มักจะไม่จริงจังต่อความรัก จึงไม่ไว้วางใจไม่เชื่อใจกัน ทำให้ความรักของกลุ่มชายรักชายยัง
ยากลำบาก สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีทั้งต้องการรักแท้และต้องการรักสนุก ๆ

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายคิดว่าการทำอาชีพสำคัญกว่า
ความรัก ความรักอาจจะขัดขวางการพัฒนาของอาชีพ แต่กลุ่มชายรักชายให้ความสำคัญความทรงจำ
ที่ดีงาม ให้อภัยสิ่งที่คู่รักทำผิด มีความอดทนต่อความรัก และกลุ่มชายรักชายอยากมีความรักที่
รักเดียวใจเดียว แต่ไม่เชื่อใจกัน เพราะคนในกลุ่มมีคนที่ต้องการรักแท้และคนที่ต้องการแค่รักสนุก

3.2.3 ความคิดเกี่ยวกับการเลือกคู่

แต่ละคนจะมีความคิดที่แตกต่างกัน คนในสังคมจึงมีค่านิยมเกี่ยวกับการเลือกคู่ไม่
เหมือนกัน นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้สะท้อนความคิดเกี่ยวกับการเลือกคู่ของ
กลุ่มชายรักชายว่าการเลือกคู่ต้องตามบทบาททางเพศและเลือกคนที่ยอมรับข้อเสียของตนเอง
ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึง คนในสังคมไทยมีค่านิยมเกี่ยวกับการเลือกคู่ว่าต้อง
ตามความชอบของตนเอง ตัวละครเกียรติชอบคนที่หน้าตาเหมือนแพนเก่า ตัวละครจุลชอบคนที่ไม่ถือ
แผลบนใบหน้าของเขา ดังตัวอย่าง

เขาเพียงแต่ต้องการใครสักคนที่เหมือนและไม่เหมือนคนรักเก่า
คนที่เหมือนคนเดิมมากพอที่เขาจะหลงรักได้ แต่ก็แตกต่างมากพอที่จะไม่ทำ
ให้เขาเจ็บปวดอีกหน

[...]

ผมเป็นอย่างที่ตัวเองพูดนั่นแหละ ใครก็ได้ ขอแค่โอเคกับแผล

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 21)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายที่มีแผลบนใบหน้าจะถือเรื่องไม่รังเกียจ
หน้าตาเป็นเงื่อนไขที่เลือกคู่รัก และกลุ่มชายรักชายที่มีประสบการณ์ไม่ดีกับแฟนเก่าจะหาคู่รักที่ไม่
เหมือนกับแฟนเก่า ทำให้เขาเสียใจและนึกถึงคนเก่า จึงสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายให้
ความสำคัญแก่หน้าตา มีการเลือกคู่รักที่ยอมรับหน้าตาของตนเอง และมีการเลือกคู่รักที่คล้ายกับ
คนรักเก่า

ในนวนิยายเรื่อง *จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายที่ทำหน้าที่เป็นชาย
ส่วนใหญ่ชอบคนน่ารัก ตัวละครอลันเป็นนักศึกษาปี 3 และเป็นเกย์ที่อ็อปซึ่งเป็นเกย์ที่ทำหน้าที่ฝ่ายชาย
ในกิจกรรมทางเพศ เขาชอบคนน่ารัก ขาว และผอม และเกย์ที่อ็อปส่วนใหญ่ในกลุ่มชายรักชายก็ชอบ
คนแบบนี้ ดังตัวอย่าง

สเป็กของผมเป็นแบบที่เกย์ที่อ็อปส่วนใหญ่เขายกกัน คือผมชอบแบบ
สาว ๆ ไปเลยอะ ตัวเล็ก ๆ ขาว ๆ ผอม ๆ พวกตัวบาง แขนขาเหมือนกำแล้ว
จะหักได้ ผิวบางง่ายนี่ผมชอบมาก หน้าตาขอเน้นสไตล์น่ารัก เด็ก ๆ หน้าใส
จัดฟันด้วยยิ่งดี ยิ่งใครปากแดง ๆ ผมยิ่งหลง

(จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี, 2562, น. 6)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีรสนิยมของตนเองในด้านการเลือกคู่ เกย์ที่
ทำหน้าที่เป็นผู้ชาย ชอบเกย์ที่มีหน้าตาน่ารักแบบผู้หญิง สะท้อนให้เห็นว่า คู่รักชายรักชายจะเลือกคู่
ตามบทบาททางเพศ

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายจะเลือกคู่รักตามหน้าตา มีการ
เลือกคู่รักที่ยอมรับหน้าตาของตนเอง และมีการเลือกคู่รักที่คล้ายกับคนรักเก่า และเนื่องจากคู่รักชาย
รักชายจะมีความสัมพันธ์ทางเพศ จึงจะเลือกคู่ตามบทบาททางเพศ

3.2.4 ความคิดเกี่ยวกับเพศสภาพ

เพศสภาพ หมายถึง บทบาทพฤติกรรม และคุณลักษณะทางเพศที่สังคมกำหนดให้
ผู้คน นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศสภาพใน
สังคมไทย กลุ่มชายรักชายคิดว่าเพศสภาพเป็นอิสระของตนเอง และไม่ควรรนำเรื่องนี้มาจำกัด
พฤติกรรม เช่น ผู้ชายควรทำตัวเป็นผู้ชาย แต่เพศสภาพมีผลกระทบต่อสถานะในสังคม ดังในนวนิยาย

เรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องรักเพศเดียวกันว่าจะให้ความเคารพแก่คนที่รักเพศเดียวกัน เข้าใจนิสัยและพฤติกรรมต่าง ๆ ตัวละครเกียรตินิสัยเหมือนผู้หญิง และเป็นห่วงคนอื่น จะดูถูกเขาในเรื่องนี้ แต่ตัวละครจุลเข้าใจเขา และปลอบใจว่าผู้ชายก็สามารถมีนิสัยเหมือนผู้หญิง นิสัยไม่ได้จำกัดเพศ ดังตัวอย่าง

“อืม...” เขาสบตาผม “พ่ารู้สึกว่าตัวเองมีนิสัยเหมือนผู้หญิง”

“อืม ผมก็รู้สึก”

“ไม่ชอบหรือเปล่า” เขากลาม เอียงใบหน้านิดหน่อย

“เปล่านี้ครับ เรื่องที่บอกว่าเหมือนผู้หญิงผมว่าไม่เชิงหรอก เพื่อนผมผู้ชายแท้ ๆ หลายคนก็ชอบทำอาหาร ช่างดูแลแฟนสาว ชอบเลือกรองเท้าผ้าใบนาน ๆ มันไม่ใช่กิจกรรมที่ทำได้เฉพาะผู้หญิงหรอก”

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 107)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะให้ความเข้าใจกับนิสัยและพฤติกรรมของคนอื่น ไม่จำกัดว่ากิจกรรมนั้นทำได้เฉพาะแค่ผู้หญิง ผู้ชายก็ทำได้เหมือนกัน การทำอาหารและชอบแต่งตัวเป็นเวลานานไม่เป็นสิทธิพิเศษเฉพาะของผู้หญิง จึงสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะให้ความเคารพแก่นิสัยและพฤติกรรมของคนอื่น ไม่นำเรื่องเพศชายหรือเพศหญิงมาจำกัดพฤติกรรมของกลุ่มคน

ในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายคิดว่าคนอาจจะสามารถชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิงได้ ตัวละครกรมเป็นพนักงานบริษัทที่อเมริกา ตอนที่เขายังเรียนมหาวิทยาลัยเคยลองคู่กับทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่ยังไม่รู้ว่าตนเองชอบเพศไหน เมื่อตัวละครกรมเจอคู่รักที่เขาชอบจริงจึงจึงรู้ความต้องการของตนเอง ดังตัวอย่าง

“คือผมเคยนอนกับผู้หญิง และผมเคยนอนกับผู้ชาย” ผมเสยผมอย่างเครียด ๆ “พยายามตามหาอัตลักษณ์ทางเพศของตัวเอง ผมมีเซ็กซ์กับผู้หญิงได้ แต่ไม่คลิก ผมก็เลยคิดว่าตัวเองเป็นเกย์ ผมพยายามนอนกับผู้ชาย แต่ต้องเลิกกลางทางทุกครั้ง แบบแค่ยัดเข้าไปนิดเดียวผมก็ถอยแล้วค่ะ”
“เพราะงั้นผมก็เลย...ไม่แน่ใจว่าตัวเองเป็นเกย์รีเปล่า”

(*เฟื่องนคร*, 2561, น. 197)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะมีช่วงที่สงสัยเพศสภาพของตนเอง พวกเขาจะใช้เพศสัมพันธ์กับผู้ชายมาพิสูจน์ แต่อาจไม่ใช่คำตอบที่ถูกต้อง จนเมื่อเจอคนที่รักจริงจึงจึงรู้เพศสภาพของตนเอง สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายคิดว่าเพศสภาพของคนไม่มีจำกัด อาจชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิง ความรักเป็นอิสระจากเรื่องเพศ

ในนวนิยายเรื่อง *จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายคิดว่าการเป็นเพศที่สามจะมีข้อจำกัดมากมาย ตัวละครวิกเป็นนักศึกษาปี 4 เขามีน้องชายน่ารักที่ชื่อติมิ และตัวละครอลันกำลังจีบน้องชายของเขา แต่เนื่องจากตัวละครวิกเป็นเกย์ เขาคิดว่าการเป็นเพศที่สามมีข้อเสียมากมาย และตัวละครติมิไม่ได้ชอบผู้ชาย ตัวละครวิกจึงไม่ยอมให้ตัวละครอลันคบกับน้องชายของเขา และตัวละครวิกก็ไม่คบกับผู้ชายเพราะกังวลน้องชายเป็นกลุ่มที่มีข้อจำกัดมากมายในสังคม ดังตัวอย่าง

กรวิกขมวดคิ้วเมื่อได้ยินคำก่อนขอของผม เขาพูดตอบมาว่า “ถึงคุณจะพูดอย่างนั้น แต่ก็ต้องยอมรับความจริงว่าการเป็นเพศที่สามมันมีข้อเสียเยอะแยะ อย่าโลกสวยไปหน่อยเลย อยู่เมืองไทยไม่ใช่เมืองนอก ก็รู้ ๆ กันอยู่ ผมนะเป็นแน่ ๆ เปลี่ยนไม่ได้แล้ว แต่ผมไม่ยอมให้ติมิเป็นด้วย ไม่ยอมให้พี่น้องต้องมาลำบากทีหลังเพราะทำอะไรตามผม เลยพยายามเก็บเรื่องนี้ไว้”

(*จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี*, 2562, น. 82)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายคิดว่าการเป็นเกย์จะมีข้อเสียมากมาย ไม่มีสถานะทางสังคม ไม่ดีต่อการทำอาชีพ และการเป็นเกย์จะมีอิทธิพลต่อคนรอบข้าง โดยเฉพาะเด็กชายอาจจะเลียนแบบไปชอบผู้ชาย สะท้อนให้เห็นว่า เพศสภาพจะมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต การทำอาชีพและอื่น ๆ ของกลุ่มชายรักชาย เพราะสังคมไทยยังไม่ยอมรับเพศที่สาม

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายจะไม่จำกัดพฤติกรรมด้วยเพศสภาพ อาจชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิงก็ได้ แต่เพศสภาพจะมีผลต่อสถานะในสังคม เพราะสังคมไทยยังไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย

จากความคิดด้านต่าง ๆ ของกลุ่มชายรักชาย สรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายคิดว่าคนในกลุ่มนี้มักนอกใจไปรักคนอื่นได้ง่าย ความรักระหว่างผู้ชายจะไม่มั่นคง และสังคมไทยไม่ได้ให้ความเท่าเทียมทางเพศกับพวกเขา กลุ่มชายรักชายจะเลือกคู่รักที่ยอมรับข้อเสียทางร่างกาย จิตใจ และตามความต้องการทางเพศสัมพันธ์ และยังคิดว่าเพศสภาพจะมีผลต่อสถานะในสังคม เพราะสังคมไทยยังไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย

3.3 ภาพสะท้อนบุคลิกภาพของกลุ่มชายรักชาย

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือความเด่นประจำตัวของแต่ละบุคคลในด้านต่าง ๆ จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้เขียนนวนิยายวายที่สะท้อนบุคลิกภาพของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย มีความเข้มข้นทางจิตใจ มีน้ำใจ ควบคุมอารมณ์ได้ดีและมีความตลกกังวลเรื่องความรัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.3.1 จิตใจเข้มแข็ง

ความเข้มแข็งทางจิตใจคือพลังจิตที่เข้มแข็งสามารถเผชิญกับปัญหาของชีวิต สามารถจัดการเรื่องต่าง ๆ และควบคุมความรู้สึกของตนเอง นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอกลุ่มชายรักชายที่มีจิตใจที่เข้มแข็ง ไม่ท้อใจกับสิ่งต่าง ๆ ที่พบเจอ ดังในนวนิยายเรื่อง *เพื่อนนคร* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายไม่พึ่งพาคนอื่น มีความเข้มแข็งทางจิตใจ ตัวละครกรมหลังเรียนจบมหาวิทยาลัยที่ประเทศอเมริกา จึงทำงานและใช้ชีวิตด้วยตนเองในประเทศอเมริกา ถึงแม้ยากลำบากแค่ไหนก็ไม่ได้ขอเงินจากบ้าน ดังตัวอย่าง

ตอนเรียนจบมหาวิทยาลัย ผมตัดสินใจจะทำตัวให้เหมือนกับเพื่อนวัยรุ่นอเมริกาคนอื่น ๆ คือเลิกแบมือขอเงินจากพ่อแม่สักที ผมเลยบอกพ่อแม่ให้หยุดส่งเงินมาอย่างเด็ดขาด แล้วใช้ชีวิตด้วยตัวเอง ผลลัพธ์เป็นยังไงนะ เหรอ ก็บรรลัยสิครับ ผมคิดว่าตัวเองเพิ่งเริ่มรู้จักความลำบากและความหิวจริง ๆ ก็ตอนนั้นแหละครับ หลังใช้ชีวิตกลุ่ม ๆ ตอน ๆ ด้วยตัวเองที่อเมริกาสี่ปี พอกลับมาอนอยู่ท่ามกลางกองหุ่นยนต์พลาสติกกันปลา(เป็นชื่อเรียกหุ่นยนต์โมเดลจากการ์ตูนเรื่องกันดั้ม)แบบนี้ ผมก็รู้สึกสงสารพ่อแม่ตัวเองจริง ๆ ที่ตอน ม.ปลายผลาญเงินไปเสียตั้งเยอะแยะ

(*เพื่อนนคร*, 2561, น. 21)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายสามารถใช้ชีวิตด้วยตนเอง เรียนมหาวิทยาลัย และทำงานที่ต่างประเทศอยู่คนเดียว ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ แต่ไม่ได้ท้อใจ สุดท้ายได้มีอาชีพที่พอใจ สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีจิตใจเข้มแข็งที่สามารถใช้ชีวิตด้วยตนเองในต่างประเทศไม่พึ่งพาครอบครัว

ในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์ดีร์ร้าย* ได้กล่าวถึงจิตใจเข้มแข็งของกลุ่มชายรักชาย ตัวละครจุลเป็นโรคซึมเศร้าเพราะใบหน้าเป็นแผล แต่เขาพยายามปรับปรุงตนเอง ยอมรับตนเอง ถึงแม้ยังใส่หน้ากากอยู่ แต่ก็ดำเนินชีวิตได้ดี ดังตัวอย่าง

ใช้เวลาหลายปีกว่าผมจะกลับไปเป็นเด็กที่ร่าเริงคนเดิม ในช่วงหลายปีนั้น มีหลายครั้งที่อาการหดหู่ซึมเซากลับคืนย้อนหวน แต่ผมก็พยายามประคองตัวเองและทำตัวให้ปกติ จนกระทั่งในที่สุดผมก็เยียวยาตัวเองได้ แม้ว่าผมจะใส่หน้ากากปกปิดรอยแผล แต่โดยรวมผมก็ไม่ได้หดหู่มากอีกแล้ว

(*อรุณสวัสดิ์ดีร์ร้าย*, 2560, น. 155)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีจิตใจที่เข้มแข็งสามารถควบคุมอารมณ์ของตนเอง ได้พยายามลดความเศร้าและใช้ชีวิตอย่างปกติ ไม่พึ่งพาคนอื่น สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมักเป็นคนกลุ่มที่มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่แสดงความเปราะบางให้คนอื่นรู้

ในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายมีจิตใจแข็งแรง สามารถเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ตัวละครเฟื่องนครเป็นดาราที่มีผู้ติดตามจำนวนมาก แต่หลังจากเขาเปิดเผยว่าชอบผู้ชาย และมีคู่รักเป็นผู้ชาย ก็เสียแฟนกลับไป และไม่ค่อยมีงานทำ แต่ตัวละครเฟื่องนครไม่ได้ท้อใจพยายามหางานทำ และปลอบคู่รักให้ไม่ต้องเป็นห่วง ดังตัวอย่าง

เฟื่องนครปิดกล่องละครเรื่องที่เขาถ่ายค้างอยู่ไปในที่สุด เขาบอกผมว่าตอนนี้เหลือละครแค่เรื่องเดียว แต่ถ่าย พ.ศ. หน้านู่น จะถูกถอดก่อนเริ่มบวงสรวงหรือเปล่านั้นไม่รู้ พอผมยื่นคิ้วกังวลใจ เขาก็ลูบหัวผม ปลอบว่า “ไม่เป็นไร ๆ”

(*เฟื่องนคร*, 2561, น. 384)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมักจะไม่มีใครอยากให้คนอื่นเป็นห่วง เผชิญปัญหาการทำอาชีพที่ได้รับผลจากเพศสภาพด้วยตนเอง และปลอบคู่รัก ไม่ท้อใจกับทุกสิ่งที่ได้เจอ สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีจิตใจที่ไม่พึ่งพาคนอื่น แสดงคุณค่าของตนเอง พยายามหางานและทำงานให้ดี

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายมีจิตใจที่เข้มแข็งเจอปัญหาด้านเพศสภาพ พยายามทำงานให้ตนเองมีบทบาทในสังคม และไม่แสดงความเปราะบางให้คนอื่นรู้ ไม่พึ่งพาคนอื่น ใช้ชีวิตแบบคนเดียว

3.3.2 มีน้ำใจ

มีน้ำใจ หมายถึง ความจริงใจที่ไม่เห็นแก่เรื่องของตนเอง ยอมช่วยเหลือคนอื่น นวนิยายวายของจิตนันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอกกลุ่มชายรักชายที่มีน้ำใจต่อเพื่อน คนแปลกหน้าและคนที่ลำบาก ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึง กลุ่มชายรักชายมีน้ำใจต่อเพื่อน ให้อภัยได้ง่าย เพื่อนมัธยมของตัวละครจุลทำให้หน้าจุลมีแผล แล้วรู้สึกผิด ไม่กล้าติดต่อสื่อสารกับตัวละครจุลเป็นเวลานาน แต่ตัวละครจุลสามารถปรับตนเอง และให้อภัยแก่พวกเขา จึงพูดคำปลอบใจให้เพื่อน ดังตัวอย่าง

‘อย่าคิดมากเกินไป เราไม่ได้คิดมากจริง ๆ’

ผมพิมพ์ไป ผมหมายความว่าตามนั้นแหละ ผมคิดมากเรื่องที่ทำหน้าผมมีแผล คิดว่าคนอื่นจะมองยังไง แต่ผมไม่เคยคิดกล่าวโทษเพื่อนพวกนี้ ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไม แต่มันคงเป็นโชคคิของผม เพราะถ้าผมทิ้งเกลียดแผลของผม ทั้งโกรธแค้นคนที่ทำร้ายผม ใจผมคงไม่เป็นสุขแน่ ๆ

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 79)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีน้ำใจต่อเพื่อน ไม่กล่าวโทษเพื่อน มีความคิดว่าโกรธแค้นเป็นเรื่องที่ทำร้ายตนเองและคนอื่น จึงสะท้อนให้เห็นว่า การให้อภัยเป็นคุณธรรมที่ดีงามและกลุ่มชายรักชายนิยมและปฏิบัติต่อเพื่อน

ในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึง กลุ่มชายรักชายมีความเมตตาต่อคนที่ยากลำบาก ตัวละครจุลไปห้องสมุดหาหนังสือ เมื่อออกจากห้องสมุด เจอคุณลุงขายรถพลาสติกไหลลานที่ป้ายรถเมล์ อากาศร้อนแรง แดดจัด ตัวละครจุลจึงส่งสารคุณลุง แล้วไปซื้อรถพลาสติกไหลลานเพื่อช่วยเขา ดังตัวอย่าง

ผมเหลือบมองว่าแกขายอะไร อากาศวันนี้ร้อนแล้ง แดดจัด ท้องฟ้าเป็นสีฟ้าสดและไม่มีเมฆเลย คุณลุงนั่งบนบาทวิถี นั่งสงบราวหลับไหล หมวกสานใยกว้างคลุมทับผิวหน้าคล้ายๆ เกรียมแดด มีผ้าสีเข้มผืนหนึ่งปูอยู่ด้านหน้า บนนั้นมีรถพลาสติกไหลลานขนาดหนึ่งคุณสองนิ้วจอดเรียงกันหลายคัน

ไม่รู้อะไรจิตใจ อาจเป็นความร้อนราวกับเตานรก ผมเอ่ยถามออกไปว่า “คันละเท่าไรครับ”

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 132)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายส่งสารคนขายของข้างถนน โดยเฉพาะอากาศร้อนแรงและผู้ขายอายุมาก จึงไปซื้อสิ่งของที่ขายเพื่อช่วยคนขายของ จึงสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายมีน้ำใจต่อคนที่ลำบาก ผู้เฒ่า และยอมช่วยเหลือพวกเขา ความสงสารเป็นคุณธรรมที่ดีงามและกลุ่มชายรักชายจะปฏิบัติเพื่อช่วยพวกเขา

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายจะมีน้ำใจกับคนที่เจอปัญหา ตัวละครชนินทร์เป็นนักศึกษาปี 3 และเป็นเกย์ที่ปกปิด แต่เขาคบกับผู้หญิงชื่อส้มโอ เมื่อตัวละครชนินทร์พบว่าตัวละครส้มโอไม่ได้คบกับเขาอย่างจริงจัง แค่เพื่อไม่ให้พ่อแม่เป็นห่วง และปิดบังความรักหญิงรักหญิงของตนเอง ตัวละครชนินทร์จึงเห็นใจและสงสาร ช่วยตัวละครส้มโอปกปิดความรักด้วยวิธีคบเป็นแบบปลอม ดังตัวอย่าง

“ส้มโอ...เราเข้าใจทั้งหมดที่พูดแล้ว” ชนินทร์พูดชัดซำที่สะพาน “ต่อจากนี้ส้มโอคบเราต่อไปก็ได้ เราจะช่วยปิดบังความจริงให้เอง อยากถ่ายรูปเราอีกก็รูปก็ได้ เราไม่ถือ”

ทั้งสามคนต่างก็หันมามองชนินทร์อย่างไม่อยากเชื่อ แต่ชายหนุ่มเพียงแค่ว่า “เราเข้าใจแล้วว่าส้มโอมาคบเราเพื่ออะไร ต่อจากนี้ไม่ต้องวางท่าว่าเป็นแฟนกันจริงจังก็ได้ เอาเท่าที่ส้มโอกับแฟนสบายใจก็พอ แค่งรูปในเฟซ ให้แม่ส้มโอพอใจก็ยิ่งได้”

(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 108)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะให้น้ำใจกับกลุ่มหญิงรักหญิงโดยเฉพาะคนที่ไม่สามารถเปิดเผยเพศสภาพและความรักของตนเอง สองกลุ่มนี้จึงช่วยกันและกันด้วยวิธีเป็นแฟน

ปลอม เพื่อให้พ่อแม่ไม่เป็นห่วง สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีน้ำใจกับกลุ่มเพศต่าง ๆ เพราะสงสารสภาพพวกเขาและตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายมีน้ำใจต่อเพื่อน ไม่กล่าวโทษและให้อภัยเพื่อน มีน้ำใจต่อคนที่ลำบาก ผู้อาวุโส และยอมช่วยเหลือพวกเขา กลุ่มชายรักชายยังมีน้ำใจกับกลุ่มเพศต่าง ๆ เพราะสงสารสภาพพวกเขาและตนเอง

3.3.3 ควบคุมอารมณ์ได้ดี

ควบคุมอารมณ์ คือ ทักษะในการจัดการอารมณ์ต่าง ๆ ต่อเหตุการณ์ในรูปแบบที่สังคมยอมรับ นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอกลุ่มชายรักชายสามารถควบคุมอารมณ์ในชีวิตประจำวัน และอารมณ์โกรธเมื่อทะเลาะกัน ดังในนวนิยายเรื่อง *ดีแม่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงตัวละครมรรคควบคุมอารมณ์โกรธได้ดี เมื่อทะเลาะกับคู่รักตัวละครซิ่น เขาสามารถใจเย็นก่อน และปลอบคู่รัก ทำให้สองคนกลับสู่สภาพปกติได้พูดคุยดี ๆ ดังตัวอย่าง

เขามองหน้าผมแล้วถอนใจอีกรอบ สบตาเบาๆ “ผมไม่ควรประชดที่กลับเลย โธ่เอ๊ย มานี่มา” มรรคเดินอ้อมโต๊ะกินข้าวมาก้มลงกอดผมที่นั่งอยู่เอามือใหญ่ ๆ ลูบหัวผม ลูบหน้าลูบตา “ทุกอย่างที่พูดมาจนถึงเมื่อก็ เราสองคนไม่มีใครพูดจากใจจริงเลยสักประโยคเดียวใช่ไหมครับ เราเปลือยใจใส่กันด้วยอารมณ์เนอะ” เขาจับคางผมเงยหน้า สบตาถาม “พี่คงเหนื่อยเลยหงุดหงิด ไหนพี่คิดอะไรอยู่ บอกผมตรง ๆ หน่อยครับ”

(*ดีแม่ชีวิตสายซิ่น*, 2561, น. 214)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายควบคุมอารมณ์โกรธได้ดี การทะเลาะระหว่างคู่รักเป็นเรื่องปกติ ส่วนใหญ่จะมีคำพูดด้วยอารมณ์โกรธ ยิ่งทำให้สองคนโต้เถียงกันอย่างรุนแรง ความสามารถที่ให้ตนเองใจเย็น เพราะไม่อยากให้คู่รักเสียใจ จึงยอมแพ้ก่อน จะสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะให้ความสำคัญแก่คู่รัก ควบคุมอารมณ์เพื่อให้ความสัมพันธ์ของสองคนยืนยาว

ในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายได้ควบคุมอารมณ์ตลอด ไม่แสดงอารมณ์รุนแรง ตัวละครกรมเป็นคนที่ไม่ค่อยแสดงอารมณ์ ซึ่งเป็นบุคลิกภาพตั้งแต่เด็ก ดังตัวอย่าง

ตั้งแต่ยังเด็ก ผมเป็นคนไม่ค่อยแสดงอารมณ์มากนัก ใช้เฟื่องนครพูดถูก ผมกวนประสาทได้เก่งไม่น้อย เวลาที่มีคนพูดอะไรตลก ๆ ผมหัวเราะเวลาที่มืออะไรน่าหนักใจ ผมเครียด ผมไม่ใช่มนุษย์รูปปั้นหินไร้อารมณ์หน้าตายแบบพี่กุง แต่สิ่งหนึ่งที่ผมสังเกตเห็นในตัวผมเองคือ ผมจะแสดงอารมณ์แบบปานกลาง แต่ไม่แสดงอารมณ์ระดับรุนแรง

(*เฟื่องนคร*, 2561, น. 294)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีการควบคุมอารมณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เก็บอารมณ์ความรู้สึกของตนเองอย่างมาก เป็นบุคลิกภาพตั้งแต่เด็ก จึงสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีบางส่วนไม่แสดงอารมณ์อย่างรุนแรง เนื่องจากนิสัยหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เคยเจอ

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายมีการควบคุมอารมณ์ในการดำเนินชีวิต ไม่แสดงอารมณ์รุนแรงกับคนรอบตัว เนื่องจากนิสัยเป็นคนที่ไม่ชอบแสดงออก และมีการควบคุมอารมณ์กับคู่รัก ไม่ทะเลาะโดยใช้อารมณ์ต่อคู่รัก

3.3.4 มีความวิตกกังวลในเรื่องความรัก

วิตกกังวล หมายถึง มีความหวาดกลัวเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันมากเกินไป นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอกลุ่มชายรักชายจะวิตกกังวลในเรื่องความรัก กังวลคู่รักจะนอกใจไปคบคนอื่น ดังในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงตัวละครพันธ์กับตัวละครภูงค์เป็นคู่รัก แต่เมื่อตัวละครพันธ์เห็นคู่รักแค้ไปสอนภาษาอังกฤษเพื่อทำงานให้กับตัวละครวีธ และสองคนอายุเท่ากัน จึงเริ่มกังวลใจว่าตัวละครภูงค์จะเปลี่ยนใจ ดังตัวอย่าง

ผมหยิบโทรศัพท์ออกมาดูระหว่างเดินไป พันธ์กำลังโวยวายไม่หยุด
ดูท่าทางเจ้าหนุ่มของผมจะเห็นวีธเป็นคู่แข่งที่เอาชนะไม่ได้

“อย่างอแง” ผมพิมพ์ลงไป “ก็ผมไม่มั่นใจ กลัวเขาเปลี่ยนใจ ทุกวันนี้
อากี้ยังไม่ได้บอกรักผมเลยไม่ใช่หรือ” “อย่าซี้อิจฉา อาทำงาน”

(ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่, 2561, น. 214)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความวิตกกังวลกับคู่รัก กลัวคู่รักจะเปลี่ยนใจ เพราะไม่ไว้ใจคู่รัก และความสัมพันธ์ของสองคนยังไม่มั่นใจ จึงมีพฤติกรรมที่เห็นผู้ชายทุกคนเป็นคู่แข่งในเรื่องความรัก สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะวิตกกังวลเรื่องความรัก เพราะไม่เชื่อใจกัน

ในนวนิยายเรื่อง *จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายจะวิตกกังวลคู่รักจะนอกใจ ตัวละครวิกกับตัวละครอลันเป็นคู่รัก และเมื่อตัวละครวิกได้เห็นมีคนน่ารักมาจีบตัวละครอลัน จึงร้องไห้ขอเลิกกับตัวละครอลัน เพราะก่อนหน้านี้ตัวละครอลันเป็นคนที่คบกับคนง่าย ตัวละครวิกวิตกกังวลใจว่าสุดท้ายเขาจะนอกใจไปมีคนอื่นเมื่อสองคนคบกัน จึงขอแยกกันก่อน ดังตัวอย่าง

“ขอโทษที ขอโทษที่ร้องไห้ ผมควรสงบสติอารมณ์ แต่...” กรวิก
ปาดน้ำตาจากใบหน้า เขาร้องไห้ด้วยท่าทางเหมือนคนใจสลาย ผมตกใจ
ไม่กล้าแตะตัวเขา ไม่กล้าพูดอะไรสักคำ เจ้าชายสะอื้นฮัก ๆ พูดต่อไปแบบ
ขาด ๆ หาย ๆ แทบฟังไม่รู้เรื่อง “ขอโทษที่ไม่น่ารัก คงเป็นอย่างที่ชอบไม่ได้

เพราะงั้นก็ช่างมันเถอะ...เพราะงั้นก็พอเถอะ ผมคงไม่ใช่คนที่คุณต้องการ
เพราะงั้น....เพราะงั้น....คุณไปหาคนอื่นเถอะ”

(จีบเยลลี่แถมฟรีคนดื้อ, 2562, น. 243)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายกลัวคู่รักจะนอกใจไปมีคนอื่น และมีการแสดงอารมณ์อย่างรุนแรง ร้องไห้ไม่หยุด และมีคำพูดที่ทำให้คู่รักไปหาคนอื่น จึงสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายไม่เชื่อใจความจริงใจของคู่รัก เมื่อมีคนอื่นอยู่ใกล้ จะไม่มั่นใจความรัก มีความสัมพันธ์ที่ไม่ไว้วางใจกัน

ในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงตัวละครเกียรติกับตัวละครจุลเป็นคู่รักกัน แต่เนื่องจากตัวละครเกียรติเคยถูกคนอื่นแย่งแฟนได้สำเร็จ เขาจึงไม่ให้ตัวละครจุลคุยกับผู้ชายคนอื่น ดังตัวอย่าง

อยู่ ๆ ก็มีปลายนิ้วร้อน ๆ ของใครบางคนมาแตะหูผม ก่อนจะวกไป
เกี่ยวหน้ากากอนามัยออกจากหน้าผมอย่างรวดเร็ว พอหันไปดูก็เห็นพี่จุล
เกียรติมองมาด้วยแววตาไม่พอใจ

“คุยกับใคร” เขาถาม มือกำลังที่ดึงไปจากหน้าผม

“เขาพักเฉย ๆ” ผมบอก ส่งรอยยิ้มให้แฟนตัวจริงบ้าง

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 74)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีพฤติกรรมวิตกกังวลกับคู่รัก ห้ามคู่รักมีการสื่อสารกับผู้ชายคนอื่น และแสดงอารมณ์ไม่พอใจใส่กับคู่รัก เป็นท่าทางที่ไร้ความมั่นใจกับความสัมพันธ์ของตนเอง สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความรักที่ไม่มั่นคงทำให้คนในกลุ่มนี้ กังวลใจต่อความซื่อสัตย์ของคู่รักตลอด

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายจะมีความวิตกกังวลกับความรักอย่างมาก เพราะความสัมพันธ์ของสองคนไม่มั่นคง และระหว่างคู่รักไม่มีความเชื่อใจกัน

จากบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ ของกลุ่มชายรักชาย สรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายมีบุคลิกภาพที่ดีอย่างจิตใจเข้มแข็ง ไม่พึ่งพาคนอื่น พยายามให้ตนเองมีบทบาทในสังคม และมีน้ำใจต่อเพื่อน คนที่ลำบาก ผู้เฒ่า และกลุ่มเพศต่าง ๆ เพราะสงสารสภาพพวกเขา นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายยังสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีในชีวิตประจำวันตลอดและเมื่อทะเลาะกับคู่รักก็ได้พูดคุยอย่างใจเย็น ในส่วนที่เป็นบุคลิกภาพทางลบ กลุ่มชายรักชายมีความวิตกกังวลต่อความรักมากเกินไป เนื่องจากความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายย่อมจะไม่มั่นคง จึงมีพฤติกรรมไม่เชื่อใจกัน

3.4 ภาพสะท้อนเพศสภาพของกลุ่มชายรักชาย

เพศสภาพเป็นการแสดงออกที่เกี่ยวกับเพศ หมายถึง เพศที่สังคมกำหนดบทบาทหน้าที่ให้เมื่อร่างกายเกิดมาเป็นชายหรือหญิง โดยสังคมได้หล่อหลอมบทบาทหน้าที่ของความเป็นชายและหญิงแตกต่างกัน (บุญสืบ โสโสม, 2560, น. 2) ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้สะท้อนการแสดงออกของกลุ่มชายรักชายมีปกปิดเพศสภาพตลอด เปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรก และไม่ยอมรับเพศสภาพของตนเอง การแสดงออกของกลุ่มชายรักชายในด้านเพศสภาพจะมีความสัมพันธ์กับครอบครัว คนรอบข้างและอาชีพของพวกเขา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1 ปกปิดเพศสภาพตลอด

กลุ่มชายรักชายบางคนปิดบังสภาพของตนเอง ไม่แสดงออกมาว่าตนเองชอบผู้ชาย นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอสภาพกลุ่มชายรักชายที่ปกปิดเพศสภาพตลอด ดังในนวนิยายเรื่อง *เพียงนคร* ได้กล่าวถึง กลุ่มชายรักชายที่เป็นดาราต้องปกปิดเพศสภาพตลอด ตัวละครเพียงนครเป็นดารานักร้องมีชื่อเสียง แต่ไม่สามารถสารภาพเพศสภาพของตนเอง ต้องปกปิดเพศสภาพตลอด เพราะแฟนคลับไม่ยอมรับดารานักร้องเป็นเกย์ ดังตัวอย่าง

“เกย์ เกย์ เกย์ เอาพวกผิดเพศมาเล่นหนังอยู่ได้ สังคมสมัยนี้มันเลย
เสื่อมทรามไป มีแต่ดารานักร้อง เป็นตัวอย่างไม่ดีให้เยาวชน เด็กไทยจะเป็นเกย์
กันหมด ประชากรจะน้อยลง ๆ จนไม่มีแรงงานมาดูแลประเทศ”

(เพียงนคร, 2561, น. 215)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายไม่สามารถเปิดเผยเพศสภาพ โดยเฉพาะคนที่มีชื่อเสียงเป็นบุคคลสาธารณะ เพราะคนในสังคมบางกลุ่มคิดว่ากลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มผิดเพศจะเป็นตัวอย่างไม่ดีให้เด็ก เด็กจะเลียนแบบตามดารา และกลุ่มชายรักชายไม่สามารถมีลูก จะทำให้ประชากรน้อยลง สะท้อนให้เห็นว่า คนในสังคมไทยบางกลุ่มยังไม่ค่อยยอมรับกลุ่มชายรักชาย โดยเฉพาะคนที่มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลต่อสังคมที่ต้องออกมาในสาธารณะจึงต้องปกปิดเพศสภาพตลอด

ในนวนิยายเรื่อง *ดีแม่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายที่ปกปิดเพศสภาพตลอด จะเจอปัญหาเรื่องแต่งงาน ตัวละครซิ่นถูกเพื่อน ญาติพี่น้องถามเรื่องการแต่งงานตลอด แต่เนื่องจากเขาเป็นเกย์ที่ปกปิด ไม่สามารถแต่งงาน จึงบอกกับพวกเขาว่าอยากตั้งใจทำงาน ดังตัวอย่าง

ผมอยู่ในวัยที่ควรแก่การแต่งงานได้แล้ว หน้าที่การงานของผมก็ดี
มั่นคง มีบ้านมีรถ มีเงินเก็บ หน้าที่ก็ได้ดีซะห่วย ๆ แล้วผมควรจะ
แต่งงาน ภายในปีสองปีนี้ จึงไม่แปลกที่ญาติ ๆ และเพื่อนร่วมงานจะรุมกัน
ถามผมว่าจะแต่งงานเมื่อไหร่ เมื่อผมตอบไปว่าผมอยากจะทำหน้าที่สำคัญกับ
งาน อยากจะจริงจังเรื่องงาน พร้อมกับขยับแว่นทำหน้าตาเย็นชา พวกเขา

จะล่าถอยไปเอง เป็นอาวุธที่ใช้สะดวกมาก แต่ความจริงแล้ว....ผมเป็นเกย์
ผมไม่แต่งงานกับขณะนี้

(ตีแผ่ชีวิตสายซัน, 2561, น. 8)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายที่ปกปิดเพศสภาพตลอดเพื่อใช้ชีวิตปกติ เมื่อถึงอายุที่ควรแต่งงาน ญาติพี่น้องจะให้ความสนใจแก่พวกเขา ติดตามครอบครัวของพวกเขา ทำให้กลุ่มชายรักชายไม่สามารถเปิดเผยเพศสภาพได้ง่าย เพราะไม่ยอมให้คนในครอบครัวผิดหวัง แต่กลุ่มชายรักชายไม่สามารถแต่งงานกับผู้หญิง จึงให้ความสำคัญกับงานและเรื่องอื่น สะท้อนให้เห็นว่า ความกดดันจากครอบครัวและเพื่อนญาติพี่น้องทำให้กลุ่มชายรักชายต้องการปกปิดเพศสภาพเพื่อใช้ชีวิตปกติ

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึง คนในกลุ่มชายรักชายเลือกปกปิดเพศสภาพของตนเอง เนื่องจากความหวังของพ่อแม่ ตัวละครชนินทร์เป็นกลุ่มชายรักชาย แต่เขาไม่กล้าเปิดเผย เพราะรู้ว่าพ่อแม่จะไม่อนุญาตและกลัวพ่อแม่จะผิดหวัง จึงทำตัวเหมือนชอบผู้หญิง เพื่อปกปิดเพศสภาพของตนเอง ดังตัวอย่าง

ชนินทร์เดินไปนอนที่ฟูกแล้วกดพิมพ์ข้อความหาส้มโอ ปกติเขาไม่ได้
คุยกับเธอยาวนาน แต่วันนี้ เพราะท่าทางของพี่สาว ทำให้เขาต้องแกล้งทำเป็น
พูดคุยติดพันอยู่กับผู้หญิงที่ชอบ

(ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก, 2565, น. 47)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายปกปิดเพศสภาพตลอดจะใช้วิธีทำตัวเป็นคนชอบผู้หญิงมาปกปิดเพศสภาพ ความกดดันของครอบครัวทำให้กลุ่มชายรักชายไม่กล้าเปิดเผย และกลัวคนอื่นจะดูออกว่าตนเองเป็นกลุ่มชายรักชาย จึงไปหาคู่รักผู้หญิงมาซ่อนความจริง สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะใช้วิธีที่แกล้งทำเป็นตนเองชอบผู้หญิงมาปกปิดเพศสภาพของตนเอง เพราะไม่ยอมให้คนอื่นทราบความจริง

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายปกปิดเพศสภาพ เพราะสังคมไทย ยังไม่ค่อยยอมรับกลุ่มชายรักชาย โดยเฉพาะบุคคลสาธารณะ นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายยังไม่ยอมให้คนในครอบครัวผิดหวัง จึงใช้วิธีทำตัวเป็นคนชอบผู้หญิงมาปกปิดเพศสภาพ หรือให้ความสำคัญกับงานและเรื่องอื่น ๆ แทน

3.4.2 เปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรก

กลุ่มชายรักชายบางคนสามารถเปิดเผยเพศสภาพของตนเอง ประกาศว่าตนเองชอบผู้ชาย นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอสภาพกลุ่มชายรักชายที่เปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรก ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์ดีรักร้าย* ได้กล่าวถึง กลุ่มชายรักชายที่เปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรกเนื่องจากเพื่อนรอบข้างสนับสนุน ตัวละครบาสรู้เพศสภาพของตนเองในช่วงมัธยม เพราะมี

ผู้ชายที่ชอบ และสามารถบอกให้เพื่อนรู้ว่าเขาชอบผู้ชาย ดังตัวอย่าง

K : วันก่อนกูได้เจอจูลด้วยวะ

T : จูลไหนวะ

K : จูลที่หน้าเป็นแผลไง

T : อ้อ จูลที่มึงทำเขาอะนะ

K : เออ...

B : จูลที่มึงเคยชอบอะนะ

T : มึงก็พูดตรงไป

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 76)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายบางคนเปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรกเนื่องจากเพื่อนรอบข้างสนับสนุน เพราะรู้เพศสภาพตั้งแต่เด็ก เพื่อนรอบตัวไม่ได้ดูถูก ถึงแม้ผู้ชายสองคนไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่ประสบการณ์ในช่วงนั้นทำให้กลุ่มชายรักชายมีความกล้าหาญเปิดเผยเพศสภาพของตนเอง จึงสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายที่รู้ตัวเองชอบผู้ชายเร็วและคนรอบข้างไม่ได้ดูถูก ยอมรับพวกเขา จะทำให้กลุ่มชายรักชายเปิดเผยเพศสภาพได้

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึง กลุ่มชายรักชายที่เปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรกเนื่องจากพ่อแม่อนุญาต ตัวละครวรรตม์ชอบผู้ชาย และคบกับผู้ชายอย่างเปิดเผย แต่พ่อแม่ของเขาไม่ได้ดูว่าเรื่องลูกชายชอบผู้ชาย ตัวละครวรรตม์จึงสามารถดำเนินชีวิตตามความชอบของตนเอง ดังตัวอย่าง

พ่อกับแม่ของวรรตม์เรียนจบจากเมืองนอกทั้งคู่ พวกเขาพบรักกันตอนที่มาสอนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ทั้งสองค่อนข้างจะหัวใหม่ เลยไม่ได้ว่าอะไรที่วรรตม์มีแฟนเป็นหนุ่มน้อยหน้ามน สิ่งเดียวที่พ่อแม่จะกวดขันก็คือเกรดเฉลี่ยของวรรตม์ต้องไม่น่าเกลียดน่าชังจนเกินไปนัก

(ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก, 2565, น. 16)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายที่สามารถเปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรกใช้ชีวิตของตนเองอยากได้ เพราะพ่อแม่เรียนจบจากต่างประเทศ สามารถเข้าใจเรื่องกลุ่มชายรักชายได้ง่าย จึงยอมรับเพศสภาพของลูก สะท้อนให้เห็นว่า ทักษะคติของพ่อแม่จะมีผลต่อการแสดงออกของกลุ่มชายรักชาย พ่อแม่ที่ได้รับความคิดใหม่ในเรื่องเพศสภาพทำให้กลุ่มชายรักชายกล้าแสดงออก

ในนวนิยายเรื่อง *จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายเปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรกเนื่องจากครอบครัวยอมรับ ตัวละครอรลันเป็นนักศึกษาปีหนึ่ง พ่อเป็นชาวต่างชาติ แม่เป็นคนไทย พ่อแม่เขาไม่ถือลูกชายเป็นเกย์ แต่ตัวละครอรลันเปลี่ยนคู่นอนบ่อย พ่อแม่จึงกังวลเรื่องสุขภาพ ดังตัวอย่าง

แม่กับพ่อรู้ดีเรื่องที่ผมเป็นเกย์และเปลี่ยนคู่นอนบ่อยแค่ไหน เพราะ
ฉันพวกท่านก็เลยกังวล....ไม่ใช่เรื่องที่ผมเป็นเกย์นะครับ แต่ท่านกลัวว่าผมจะ
ติดโรค

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมกับแม่ซีเรียสสุด ๆ บางเดือนพ่อถึงขั้นโอนเงิน
มาให้ผมเป็นพิเศษแล้วเขียนโน้ตว่า "ค่าถุงยาง" ซึ่งมองมุมหนึ่งมันก็เป็นเรื่อง
ตลก ในครอบครัว แต่มองอีกมุมก็อยากจะบอกพ่อว่าไม่ต้องเปิดเผยเรื่องเพศ
กับผม มากขนาดนี้ก็ได้นะครับ ผมไม่รู้จะทำหน้ายังไงดี ฮ่า ๆ ๆ (ในเลขห้า
มีน้ำตาซ่อนอยู่..)

(จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี, 2562, น. 47)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายที่เปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรกเนื่องจากการ
ยอมรับของพ่อแม่ทำให้กลุ่มชายรักชายมีความกล้าหาญเปิดเผยเพศสภาพของตนเอง การให้กำลังใจ
ของคนรอบข้างจะสำคัญกว่าคนแปลกหน้าสำหรับกลุ่มชายรักชาย ทักษะคติของของคนรอบข้างจึงเป็น
ปัจจัยสำคัญที่กลุ่มชายรักชายสามารถเปิดเผยเพศสภาพ

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะคติของเพื่อน และพ่อแม่จะมีผลต่อการ
เปิดเผยเพศสภาพของกลุ่มชายรักชาย มีทัศนคติทางลบจะกลัวคนรอบข้างผิดหวังและดูถูก มีทัศนคติ
ทางบวกจะให้กำลังใจและกล้าเปิดเผย

3.4.3 ไม่ยอมรับเพศสภาพของตนเอง

กลุ่มชายรักชายบางคนไม่ยอมรับเพศสภาพของตนเองที่ชอบผู้ชาย จึงพยายามมี
พฤติกรรมตามผู้ชายทั่วไป นวนิยายวายของจิตตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้นำเสนอสภาพกลุ่มชายรัก
ชายที่ต้องปรับตัว เพราะไม่ยอมรับเพศสภาพ ดังในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึง
คนในกลุ่มชายรักชายจะไม่ยอมรับเพศสภาพของตนเอง มีพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองไม่ชอบผู้ชาย
ตัวละครชนินทร์ไม่ยอมรับตนเองมีความรู้สึกกับผู้ชาย จึงพยายามปรับปรุง แต่จิตตานันท์จะตาม
ความคิดจริงของตนเอง ตัวละครชนินทร์จึงไม่สามารถปฏิเสธเรื่องชอบผู้ชาย ดังตัวอย่าง

ความรู้สึกนั้นที่แรกทำให้เขาแปลกใจอยู่บ้าง มันยากที่จะยอมรับ
เขาพยายามปฏิเสธ พยายามหยุดยั้งมัน แต่ในเวลาแห่งการมาสเตอร์เบซัน
เวลาที่เป็นส่วนตัวอย่างถึงที่สุด สติหลุดลอยและสามัญสำนึกกระเด็นหนีไป
ไกล ชนินทร์ไม่เคยห้ามตัวเองได้ ส่วนลึกที่สุดในจิตใจของเขาร้องหาผู้ชายเสมอ

(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 69)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะมีบางส่วนยังไม่ยอมรับตนเองชอบผู้ชาย
จะพยายามปฏิเสธเรื่องชอบผู้ชาย ต้องใช้เวลามาปรับสภาพจิตของตนเองให้ยอมรับความจริง ไม่ว่าจะ
อยากยอมรับแค่ไหน สุดท้ายก็ไม่สามารถห้ามตนเอง เพราะเพศสภาพไม่สามารถเปลี่ยนได้ง่าย ๆ

ในนวนิยายเรื่อง *ดีแม่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงตัวละครชั้นเป็นพนักงานบริษัท ไม่อยากเปิดเผยเพศสภาพ อยากใช้ชีวิตเจียบ ๆ แต่ชีวิตแบบนี้ทำให้คนที่เขารักก็เข้าใจผิด ตัวละครชั้นจึงต้องการความช่วยเหลือของตัวละครชาติที่เป็นกลุ่มชายรักชายเปิดเผยเพศสภาพ ดังตัวอย่าง

“น้องเขาคิดว่าแกมีแฟนอยู่แล้ว ฉันเลยยืนยันให้เลยว่าแกโสดมาก
แล้วก็บอกไปว่า...ฉันรอวันที่แกจะมีผัวดี ๆ อยู่” “ล้อเล่นใช่ไหม”

“ไม่จ๊ะ สรุบน้องเขารู้แล้วนะว่าแกป็นเกย์และเป็นฝ่ายรับ ต่อจากนี้
ขอให้โชคดี ขอขอบคุณแม่สีลูก”

(*ดีแม่ชีวิตสายซิ่น*, 2561, น. 67)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การเปิดเผยเพศสภาพของกลุ่มชายรักชายเป็นเรื่องยาก ต้องการความช่วยเหลือของครอบครัว และต้องปรับปรุงสภาพจิตใจให้ตนเองไปใช้ชีวิตแบบเกย์เปิดเผย นอกจากนี้ยังได้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายมีส่วนหนึ่งอยากใช้ชีวิตแบบปกปิด เพราะนิสัยของตนเอง และชีวิตแบบเปิดเผยจะมีผลต่ออาชีพของเขา

ในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายไม่ยอมรับว่าตนเองชอบผู้ชาย จะปฏิเสธความสัมพันธ์นั้น ตัวละครพันธ์เพ็ญรู้ตัวว่าชอบตัวละครภูงค์ แต่เขาไม่สนใจ คิดว่าความรู้สึกทุกอย่างจะหายไปเอง ดังตัวอย่าง

เออ ผมยอมรับว่าจิตใจมันเริ่มไขว้เขวตั้งแต่เช้า แต่ผมไม่นึกว่า
ร่างกายจะตามไวขนาดนี้ เมื่อเย็น ระหว่างอาบน้ำ ผมคิดแค่ที่ว่าตัวเราเหมือน
จะชอบอาแบบผู้หญิงไปแล้วเลยอะ แต่ไม่เป็นไร ถ้าจะชอบก็ชอบอะ
ไม่เป็นไรหรอก ชอบขำ ๆ เก็บไว้ในใจเจียบ ๆ เดียวก็หายชอบ เหมือนเวลา
ถูกใจเพื่อนผู้หญิงอะแหละ ชอบหน้าตาทำทางเขา แต่ก็ไม่ต้องไปรุกจีบอะไร
เดี๋ยวสุดท้ายความรู้สึกทุกอย่างก็จะหายไปเอง..

(*ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่*, 2561, น. 51)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายเมื่อรู้ว่าตนเองชอบผู้ชาย ตอนแรกจะไม่เชื่อเรื่องนี้ คิดว่าเหมือนเวลาถูกใจเพื่อนผู้หญิง และไม่ได้คิดจะจีบผู้ชาย ทั้งหมดจะสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายบางคนไม่ใช่ชอบผู้ชายตั้งแต่แรก อาจจะมีช่วงเวลาที่ชอบผู้หญิง พอรู้ว่าตนเองชอบผู้ชาย จึงไม่ยอมรับและพยายามปรับปรุงสภาพจิตใจ อยากให้ความรู้สึกทั้งหมดหายไป ไม่ยอมรับตนเองชอบผู้ชาย

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายเป็นเหตุผลที่กลุ่มชายรักชายไม่ยอมรับเพศสภาพของตนเอง กลุ่มชายรักชายบางคนไม่ใช่ชอบผู้ชายตั้งแต่แรก พอรู้ว่าตนเองชอบผู้ชาย จึงไม่ยอมรับและพยายามปฏิเสธเรื่องชอบผู้ชาย

จากเพศสภาพของกลุ่มชายรักชายในสภาพต่าง ๆ สรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายปกปิดเพศสภาพ เพราะสังคมไทยยังไม่ค่อยยอมรับกลุ่มชายรักชายและไม่อยากให้คนในครอบครัวผิดหวัง นอกจากนี้

ทัศนคติของเพื่อนญาติพี่น้องจะมีผลต่อการเปิดเผยเพศสภาพของกลุ่มชายรักชาย กลุ่มชายรักชายไม่ยอมรับเพศสภาพของตนเอง เพราะไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ไม่ยอมรับตนเองชอบผู้ชาย และได้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายปกปิดหรือเปิดเผยเพศสภาพจะขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของคนรอบข้าง คนในกลุ่มไม่ยอมให้เพศสภาพมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของตนเอง จึงมีวิธีต่าง ๆ มาปกปิด และพฤติกรรมต่าง ๆ เพราะเปิดเผยเพศสภาพได้ แต่ทั้งหมดนี้ก็เนื่องจากคนในสังคมส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย จึงมีผลต่อการกระทำต่าง ๆ ของกลุ่มชายรักชาย

3.5 ภาพสะท้อนความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในสังคม

ความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายมีลักษณะเฉพาะของตนเอง จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้เขียนนวนิยายวายที่สะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั่วไปโดยผ่านการดำเนินชีวิตของตัวละคร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก

คู่รักชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกับคู่รักชายหญิง นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอคู่รักชายรักชายที่มีความสัมพันธ์ต้องปิดบัง และความสัมพันธ์ที่ไม่ได้รับการยอมรับ ดังในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึง คู่รักชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่ต้องปิดบังตัวละครเฟื่องนครเป็นดารามีชื่อเสียง มีข่าวว่าเขาเป็นเกย์ แต่เมื่อก่อนเฟื่องนครไม่เคยบอกว่าเป็นตัวเองชอบผู้ชาย คู่รักและพนักงานของเขาก็ไม่นำเรื่องเฟื่องนครไปเปิดเผย เพราะจะมีอิทธิพลต่ออนาคตดังตัวอย่าง

ผมสุดทายเป็นใจ รู้สึกในท้องปั่นป่วน ผมเห็นด้วยกับคุณอ้อย ถ้าเขายอมรับว่าเป็นเกย์ อนาคตในวงการของเขาคงหยุดทั้งหมดแน่ ๆ ทุกอย่างจะจบลงทันที แล้วยังไม่นับกระแสต่อต้านที่เขาต้องเผชิญ...มันจะหนักหนาขนาดไหนกันนะ

(เฟื่องนคร, 2561, น. 314)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า คู่รักชายรักชายที่ทำอาชีพดาราส่งเป็นอาชีพมีคนจำนวนมาก จะได้รับรู้จัก ความสัมพันธ์ของคู่รักชายรักชายจำเป็นต้องปิดบัง เพราะอาชีพนี้ยังไม่ค่อยยอมรับเกย์มาทำงาน ถ้าเปิดเผยจะมีอิทธิพลต่ออนาคต สะท้อนให้เห็นว่า ในสังคมไทย คู่รักชายรักชายยังไม่เป็นความสัมพันธ์ที่มีสิทธิ์เท่ากับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง จึงต้องการปิดบัง

ในนวนิยายเรื่อง *ชายใดแล้วจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงตัวละครภูซงค์และตัวละครพันธ์เป็นคู่รักที่ต้องปิดบังความสัมพันธ์เนื่องจากอาชีพ ตัวละครภูซงค์เป็นนักแปลที่มีชื่อเสียงและยังคงเป็นแฟนของแม่ตัวละครพันธ์ เมื่อสองคนไปเที่ยว แม่ตัวละครพันธ์ถามไป ตัวละครภูซงค์ก็ต้องปกปิดความสัมพันธ์กับแม่ตัวละครพันธ์ ดังตัวอย่าง

“พันธ์บอกว่าวันหยุดยาวคราวนี้เขาจะไปชะอำกับเธอ” “ใช่ครับ”

“ฉันก็กลัวมันจะไปรบกวณ เพราะไปหาเธอบ่อยเหลือเกิน แถมยังติดเธอแจ ถ้าเธอเห็นเป็นลูกเป็นหลานก็ชอบคุณนะ” “เห็นเป็นเพื่อนนะ”

(ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่, 2561, น. 235)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า คนในกลุ่มชายรักชายที่เป็นบุคคลสาธารณะจะปิดบังความรักของตนเอง เพราะความรักมีผลกระทบต่อการทำงานอาชีพ คู่รักชายรักชายที่มีอายุแตกต่างกันมากและมีคนหนึ่งเคยมีความรักกับคนในครอบครัวอีกฝ่าย จึงต้องปิดบังความสัมพันธ์เพื่อไม่ให้ครอบครัวผิดหวัง สะท้อนให้เห็นว่า คนในสังคมยังไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย ต้องการปกปิดกับคนในสังคมและครอบครัว

ในนวนิยายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงตัวละครวิปมีแฟนเก่าหลายคน และตอนที่เขามีคนรักอยู่ แฟนเก่าตัวละครมารัสมาหาเพื่อให้ตัวละครวิปคบกับเขา และได้เที่ยวสนุกสนานเหมือนเมื่อก่อน แต่เนื่องจากตัวละครมารัสเป็นคนที่ชอบใช้ความรุนแรง ความกลัวของตัวละครวิปต่อเขาทำให้ตัวละครวิปไม่กล้าปฏิเสธ ดังตัวอย่าง

ที่ยืนอยู่ตรงนี่คือพีมาร์ส แฟนคนที่สี่ของผม เขาจัดเป็นอันดับต้น ๆ ในบรรดาแฟนทุกคนที่ผมคบมา หล่อ บ้านรวย รถสวย เอาเก่ง และอย่าให้เข้าโหมดซ่อม เพราะเขาซ่อมแฟนเก่งพอ ๆ กับที่ซ่อมคนตามถนนเก่งนั้นแหละ

“ว่าแต่วิปไม่คิดถึงชีวิตแบบนั้นบ้างหรือ” พีมาร์สยิ้มแล้วขยิบตาให้ผม “ช่วงนี้พีไม่มีแฟนนะ รุ้มัย แล้ววิปก็ดูดีขึ้นกว่าแต่ก่อนเยอะ ยังอยากไปเที่ยวกับพีปะ อะไร ๆ ก็เหมือนเดิม สนุก สบาย พีจ่ายทุกอย่าง ถ้ามีปัญหาเดี๋ยวพวกเพื่อน ๆ พีจัดการให้”

“อืม” แต่ต่อหน้าเขา ผมกลัวจนไม่กล้าปฏิเสธ

(ราตรีสวัสดิ์รักแท้, 2562, น. 139)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ประสบการณ์ความรักมากครั้ง ทำให้กลุ่มชายรักชายเจอคนรักที่นิสัยไม่ดีได้ง่าย เป็นคนรักเพื่อสนุก และยากที่จะเลิกความสัมพันธ์ สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ซับซ้อน เพราะมีคนรักเก่ายังเข้ามาพัวพันและเป็นความรักเพื่อเที่ยวสนุก

นอกจากนี้ ในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงคู่รักชายรักชายจะปิดบังความสัมพันธ์กับครอบครัว คู่รักของตัวละครพันธ์คือตัวละครภูงค์ ซึ่งเป็นคุณลุงที่อายุมากกว่า 10 ปี และเคยเป็นคู่รักของแม่พันธ์ ตัวละครพันธ์จึงเลือกไม่บอกครอบครัว ดังตัวอย่าง

‘พีจะบอกแม่ยังไงให้แม่ไม่ด่าวะ...’

คราวนี้พี่ชายก็นิ่งไปนานอีก ในที่สุดก็พิมพ์ตอบกลับมาว่า

‘ไม่บอก ไม่มีการไปคุกเข่าสารภาพผิดอะไรทั้งนั้น รอให้แม่รู้เอง’

‘ถ้าแม่รู้เองนะ โดนกรีดใส่จนบ้านแตกแน่’

‘อยากกรีดก็กรีดไปวะ พี่ชอบคนนี้ พี่ไม่ได้ว่าอะไรนะถ้าแม่จะกรีด พี่แค่ไม่เปลี่ยนใจ ไม่ว่าจะกรีดแค่ไหนก็ไม่เปลี่ยน พี่ยอมยื่นฟัง ให้แม่กรีดไปจนกว่าแม่จะทำใจได้นั้นแหละ สองวัน สามวัน จะกรีดเป็นปี ๆ ก็เอาเลย’

(ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่, 2561, น. 283)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า อายุระหว่างคู่รักชายรักชายเป็นเหตุผลที่ความสัมพันธ์ต้องปิดบัง อายุของสองคนต่างกันมากทำให้คนรอบตัวไม่สามารถยอมรับได้ง่าย และยังเป็นกลุ่มชายรักชายที่คนในสังคมส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับ จึงทำให้ความสัมพันธ์ของคู่รักชายรักชายต้องปกปิด สะท้อนให้เห็นว่า คู่รักชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่มีปัญหาด้านอายุ แต่มีความมั่นใจต่อความรัก ไม่ยอมเปลี่ยนตามความคิดของคนอื่น

ในนวนิยายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายที่มีความสัมพันธ์ต้องปกปิด ตัวละครวิปไปเป็นแฟนของผู้ชายที่มีภรรยา และไม่กล้าบอกคนอื่นพวกเขาอยู่ด้วยกันเมื่อเพื่อนของตัวละครวิปรู้ความสัมพันธ์ของพวกเขาและสังเกตได้ว่าผู้ชายคนนั้นมีภรรยา จึงบอกให้เขาเลิกกัน ดังตัวอย่าง

“รู้สึกผิดละสิ เต๊กตื้อ” ผมกล่าวซ้ำ ๆ “ที่ไม่ยอมบอกพี่ เพราะรู้ตัวไข้ใหม่ว่ามันไม่ดี” “ก็...” วิปลากเสียงแล้วพยักหน้า “ทำไมละฮิ ตอบมาทีสิว่าทำไม” “แต่เขาใจดีนะ ผมทำอย่างที่คริสบอกให้ทำเลยรู้มัย หากคนใจดีมาเป็นแฟนใจ” “คนใจดีเขาไม่นอกใจเมียตัวเองกันหรือ พี่เขามีลูกหรือยัง ยังอยู่กับภรรยาไหม”

วิปส่ายหัว เขามีมือจับผมหน้าม้าของตัวเอง “ผมไม่รู้หรือ ผมไม่เคยถาม” “ดี” ผมกล่าวเสียงหนักและนั่นไม่ใช่คำชม “เลิกซะ”

(ราตรีสวัสดิ์รักแท้, 2562, น. 51)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ผู้ชายอยู่ด้วยกันกับผู้ชายที่แต่งงานแล้ว จะเป็นความสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรม คนในสังคมไม่ยอมรับ คู่รักชายรักชายที่อยู่ในความสัมพันธ์นั้นก็มักเล่าสารภาพความจริงคนอยู่รอบข้างจะโน้มน้าวว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องผิด สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนจะมีความรักที่ไม่สนใจสภาพของคนอื่น มีพฤติกรรมไม่ถูกต้อง ขาดการยับยั้งชั่งใจ และคนในกลุ่มชายรักชายมีมิตรภาพที่ดี คอยเตือนไม่ให้ทำผิด

ในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึง ตัวละครพันธ์เป็นนักศึกษาปี 3 ตัวละครภูงค์เป็นคุณอาที่ทำงานหลายปี แต่ตัวละครพันธ์ชอบตัวละครภูงค์ และจีบเขาอย่างจริงจัง ไม่สนใจตัวละครภูงค์เป็นแฟนเก่าแม่ และอายุแตกต่างกันมาก ดังตัวอย่าง

คำถามของเขาทำให้ผมยิ้ม “เธอชอบผู้ชายรี”

“ก็เพิ่งมาชอบคนนี่นี่แหละครับ” เขาตอบ “ไม่ยิ้มเลย แหวตาคู
จริงจัง” “นี่ฉันอายุเท่าไรแล้ว รั้ม้ย และฉันเคยจีบแม่เธอมาก่อน”

“ผมรู้ทุกอย่างดี” เขาบอก

(ชายโตแล้วจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่, 2561, น. 71)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ของคู่รักชายรักชายจะซับซ้อน เพราะหาแค่คนที่ถูกใจ และไม่สนใจคุณสมบัติของคู่รักที่อายุมากกว่า 20 กว่าปีและสนิทกับแม่ สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายไม่สนใจเรื่องอายุและครอบครัว ทำให้พวกเขามีความสัมพันธ์ซับซ้อนในความรัก

ในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึง ตัวละครจูลกับตัวละครเกียรติเป็นคู่รัก แต่เมื่อเห็นตัวละครเกียรติคุยกับคนอื่น ตัวละครจูลไม่รู้สึกรังเกียจและบอกตรง ๆ กับตัวละครเกียรติว่ายังไม่ได้รับรักมาก หลังจากสองคนตกลงในเรื่องนี้ ตัวละครจูลยังคุยกับเพื่อนในเฟซบุ๊กว่าความรักครั้งนี้เขาแค่คุยเล่น เพื่อนเขาก็เตือนใจว่าอย่าตกหลุมรัก กลัวจะเจ็บปวด ดังตัวอย่าง

“เราเพิ่งรู้จักกันนะพี่” ผมมองตาเขา “ผมยังไม่ชอบพี่มากขนาดนั้น
เลย ผมแค่ชอบพี่นิดหน่อย อยากอยู่ด้วย พี่เองก็ยังไม่ได้ชอบผมขนาดนั้น
เรายังไม่มีความจำเป็นต้องทิ้งกัน”

เขาพยักหน้ายอมรับ “แต่พี่ชอบเวลาเราอยู่ด้วยกันนะ”

“อืม ผมก็ชอบ” “ถ้าเราอยู่ด้วยกันไปเรื่อย ๆ เราจะรักกันมัย”

“ใครจะรู้” ผมตอบ

[...]

“ผมคงแค่เที่ยวเล่นกับเขา” ผมบอกผ่านคิรินนี้ทางเฟซบุ๊ก เธอตอบ
กลับ“อย่าผลอใจแล้วกัน แบนตกายแบบนี้ตกหลุมรักง่าย ถอนยากแล้วก็เจ็บนาน”

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 27)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า คู่รักชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่ไม่จริงจัง เพราะคนในกลุ่มคิดแค่เป็นคนกันไปเที่ยวเล่น จึงไม่สนใจความซื่อสัตย์ของคู่รัก สะท้อนให้เห็นว่า คู่รักชายรักชายส่วนใหญ่ไม่ซื่อสัตย์และไม่จริงจังต่อความรัก

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงตัวละครวรรตม์กำลังคุยกับตัวละครโทะระ เมื่อถูกถามว่าชอบคนแบบไหน ตัวละครวรรตม์ตอบว่าที่ผ่านมาก็คอบกับใครก็ได้ ทำให้ตัวละครโทะระคิดว่าความรักของตัวละครวรรตม์เหมือนร้านสะดวกซื้อ ดังตัวอย่าง

“อืม พี่ไม่มีสเปกกว่าชอบคนแบบไหน คนที่เคยคบกันผ่าน ๆ มากี่...

พอดีว่ารู้จักกัน แล้วเขาขอเป็นแฟน พี่ก็เลยตอบตกลง ทั้งสองคนที่เคยคบ ก็
ไม่ได้เหมือนกันอะไรตรงไหนเลยนะ”

โทระคุดโกโก้วปลางทำหน้าที่คิด “ถ้าผมขอ พี่วัตก็จะตอบตกลงสินะครับ” “อืม คงจั้น” “ไม่ไหวเลยน้ำ” หนุ่มทันตะฯบอกออกมาด้วยน้ำเสียงน่าเอ็นดู “ทำไมเธอ”

“จู้ ๆ พี่วัต แพนกันนะเขาต้องเริ่มคบจากคนที่ชอบครับ ไม่ใช่ว่าใครแวะมากก็ได้หมด แบบนั้นมันร้านสะดวกซื้อต่างหากละ ไม่ใช่ความสัมพันธ์สักหน่อย”

(ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก, 2565, น. 157)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนหาคู่รักอย่างไม่จริงจัง ไม่คัดเลือกคบกับทุกคนที่มาขอเป็นคู่รัก จึงมีคู่รักที่มีลักษณะหลากหลายและไม่เป็นความรักที่เริ่มจากคนที่ชอบ จึงสะท้อนให้เห็นว่า คู่ชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่คบง่ายและเลิกเร็ว เพราะไม่ใส่ใจความรัก คบกับใครก็ได้

ในนวนิยายเรื่อง *จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี* ได้กล่าวถึงตัวละครอันเป็นผู้ชายที่มีแฟนเก่ามากมาย ตอนที่ชอบและอยากขอจีบตัวละครวิก ตัวละครวิกจึงไม่ไว้ใจเขา และฝากน้องชายมากบอก ว่าไม่อยากคบกัน เพราะความรักของตัวละครอันสั้นเกินไป เขาชอบตัวละครอันมาก จึงไม่อยากความสัมพันธ์จบด้วยเจ็บปวด ดังตัวอย่าง

“แต่พี่ชายบอกมาอย่างนี้ ผมไม่รู้ว่ามันจริงไหม”

“เขาว่าไง”

แสงไฟจากโทรศัพท์จำบาดตาฉิบหายตอนที่ติ่มพิมพ์ข้อความกลับมาว่า “พี่ชายบอกว่าพี่อันอะ เห็นใครชอบตัวเองก็ชอบตอบหมดแหละ แถมพอได้ใครแล้วก็เลิกตลอด ไม่คบใครนาน เขาชอบพี่อันมาก เขาไม่อยากจบแบบนั้น เพราะจั้นขอไม่เริ่มเลยดีกว่า”

(จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี, 2562, น. 126)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า คู่รักชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่ไม่ไว้ใจกัน เพราะคนในกลุ่มบางส่วนชอบตอบกับทุกคนที่แสดงความชอบ และไม่ได้หวังว่ามีความรักที่ยาวนาน พอได้แล้วก็ทิ้งไป ทำให้คนที่จริงจังกับความรักไม่กล้าคบกับคนกลุ่มนี้ กลัวจะผิดหวังและเจ็บปวด สะท้อนให้เห็นว่า คนที่จริงจังต่อความรักจะไม่คบกับคนที่ไม่จริงจัง และคนในกลุ่มชายรักชายส่วนใหญ่ไม่จริงจัง จึงมีความรักที่ไม่มั่นคง

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนจะมีความรักที่ไม่สนใจสภาพของคนอื่น จึงมีความสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรมต้องการปกปิดกับคนในสังคมและครอบครัว แต่คนในกลุ่มชายรักชายจะคอยเตือนคนรอบข้างในกลุ่มนี้ ไม่อยากให้ทำผิด กลุ่มชายรักชายบางส่วนมีคู่รักเก่าหลายคน และคนรักเก่าบางคนยังเข้ามาเกี่ยวพันกับชีวิตของกลุ่มชายรักชาย ทำให้ความสัมพันธ์ไม่บริสุทธิ์ คู่รักชายรักชายส่วนใหญ่ไม่ซื่อสัตย์และไม่จริงจังต่อความรัก ไม่สนใจเรื่องอายุและครอบครัว

ทำให้พวกเขามีความสัมพันธ์ซับซ้อนในความรัก นอกจากนี้ คู่รักชายรักชายยังไม่เป็นความสัมพันธ์ที่มีสิทธิ์เท่ากับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม

3.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว

ครอบครัวคือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกันและมีความสัมพันธ์ทางสายเลือด นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอกลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวทั้งดีคือพ่อแม่ พี่สาวเข้าใจและยอมรับความคิดของลูก และไม่ตีความขัดแย้งด้านความคิดกับพ่อแม่ ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงตัวละครเกียรติพาตัวละครจุลกินข้าวกับแม่ และไม่ได้บอกกับแม่ว่าสองคนเป็นคู่รัก แต่คุณแม่รู้และยอมรับเพศสภาพของลูกชาย ก็ให้ตัวละครจุลเรียกเขาเป็นคุณแม่ ดังตัวอย่าง

“เอ่อ คุณบ่ทานปลาอีกหน่อยมั๊ยครับ” ผมปิดพีที่เกียรติไปไกล ๆ
กลางหยิบส้มจะตักขึ้นปลา

“คุณแม่ก็ได้ลูก” เสียงเรียบ ๆ แต่ความหมายดูจفاผ่าฟาดลงมา
กลางวงล้อมของผมจิ้มเนื้อปลาอย่างไร้จุดหมาย ผมเงยหน้าขึ้นมองคนพูด
เผลอมองตอมมาพลาจิ้มให้และกล่าวซ้ำอีกครั้ง “คุณแม่ก็ได้...เนอะ”

ผมมองหน้าเผลอมองหน้าพี่จุลเกียรติ พี่เขาก็มองหน้าแม่ตัวเองแล้วก็
หันมายิ้มแห้ง ๆ ให้ผม ผมถอนส้มจากปลาแล้วก็เอ่ยตะกุกตะกัก “ครับ...
คุณแม่ ทานปลาอีกหน่อยนะครับ...”

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 114)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคุณแม่ เนื่องจากคุณแม่ได้เข้าใจกลุ่มชายรักชาย คิดว่าคู่รักของลูกชายเหมือนเป็นลูกชายอีกคนหนึ่งของตนเอง แสดงกิริยาท่าทางที่ยอมรับและให้กำลังใจแก่คู่รักชายรักชาย สะท้อนให้เห็นว่า คุณแม่จะให้การยอมรับแก่คู่รักชายรักชายแบบไม่พูดตรง แต่คู่รักชายรักชายก็เข้าใจและแสดงพฤติกรรมทางมิตรกลับไป

ในนวนิยายเรื่อง *ดีแม่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงตัวละครซิ่นเป็นเกย์ที่ปกปิด เมื่อถึงวัยควรแต่งงานถูกเพื่อนญาติพี่น้องถามตลอด แต่พ่อแม่ของตัวละครซิ่นเข้าใจและยอมรับการเลือกของเขา จึงช่วยปิดบังเพศสภาพ และตอบคำถามของญาติต่าง ๆ ดังตัวอย่าง

“ความจริงแล้ว...ผมเป็นเกย์ ผมไม่แต่งงานกับชะนี แม่ของผมก็รู้
เรื่องนี้ดีอยู่แกใจ ทุกครั้งที่ลุงป้าน้าอาถามกันถามแม่เรื่องผมหาเมียได้รึยัง แม่
ก็จะได้แต่ยิ้มแหย ๆ ตอบบายเบี่ยงโบ้ไปเรื่อย แต่พ่อแม่รู้ว่าผมเอาเรื่อง
งานมาอ้างเพื่อเอาตัวรอดจากคำถามนี้ แม่ก็รีบเอาเรื่องผมบ่งานมาอ้าง เพื่อ
เอาตัวรอดบ้างเหมือนกัน กลายเป็นว่าข้ออ้างนี้ช่วยให้พวกเราสบายกันทั้งแม่ทั้งลูก”

(*ดีแม่ชีวิตสายซิ่น*, 2561, น. 8)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่ดีกับแม่ แม่จะช่วยปิดบังเพศสภาพของลูกชายให้กับญาติพี่น้อง และความกดดันของญาติพี่น้องในเรื่องการแต่งงานทำให้ทั้งแม่ทั้งลูกสองคนรู้สึกลำบากใจ เพราะกลุ่มชายรักชายไม่สามารถแต่งงานในประเทศไทย จึงสะท้อนให้เห็นว่า ความกดดันจากญาติพี่น้องอาจทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูกดีขึ้น เนื่องจากแม่เข้าใจความเป็นอยู่ของลูก

ในนวนิยายวายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชายรักชายกับแม่ ตัวละครชนินทร์เป็นลูกชายที่ทำตามคำสั่งของแม่ตลอด ไม่สามารถใช้ชีวิตอย่างอิสระ แต่แม่แอบไปอ่านไดอารี่ของตัวละครชนินทร์ ทำให้เขาทนไม่ไหว ทะเลาะกับแม่แล้วออกจากบ้าน พี่สาวของตัวละครชนินทร์รู้เรื่องลำบากใจของน้องชาย จึงโมโหแทนน้องและช่วยบอกความจริงกับแม่ ดังตัวอย่าง

“ทำไมหนูจะโมโหไม่ได้คะ น้าน้องชายของหนูทุกคน” ชะมัดซี่ไปทางประตูซึ่งชนินทร์เพิ่งเดินออกไปเมื่อครู่ “แม่รู้ใหม่น้องอดทนเพื่อแม่มาตลอด ชะเอมมันอยากเรียนนิเทศ แม่ก็ให้มันเรียนกฎหมาย แล้วมันเคยบ่นสักคำไหม ไม่เลย มันเป็นเกย์มาตั้งนานแล้ว หนูก็รู้ แต่มันทนเก็บกดมาตลอดไม่บอกใคร เพราะมันกลัวจะทำให้แม่เสียใจ แล้ววันนี้ดูสิว่าแม่ทำอะไรลงไป แม่แอบอ่านความลับของน้อง ถือวิสาสะ ทำโดยไม่ได้รับอนุญาต แล้วก็ออกมาไล่โว้ยวายใส่น้องแบบนี้ แม่ลองคิดดูสิคะว่ามัน เป็นการกระทำที่ดีมั๊ย”

(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 236)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับแม่ แต่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพี่สาว เนื่องจากพี่สาวอายุไม่ได้ต่างกันมาก ได้เข้าใจน้องชายง่ายกว่า และแม่จะเป็นห่วงเรื่องอนาคตของลูกตลอด จึงมีพฤติกรรมกดดันลูก ทำให้ความสัมพันธ์แย่งลงไป จึงสะท้อนให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายระหว่างพี่น้องจะดีกว่าความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก เพราะอายุใกล้กันจะเข้าใจกันได้ง่าย

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายระหว่างพ่อแม่กับลูกชายมีทั้งดีและไม่ดี มีความสัมพันธ์ที่ดีกับแม่เนื่องจากให้การยอมรับแก่คู่รักชายรักชาย มองคู่รักของลูกชายเหมือนเป็นลูกชายของตนเองอีกคนหนึ่ง มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับแม่เพราะแม่เป็นห่วงอนาคตของลูกชาย ไม่อยากให้ลูกชายเป็นกลุ่มที่อาจจะเจอปัญหาต่าง ๆ ในการทำอาชีพ และความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายระหว่างพี่น้องจะดีกว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก เพราะอายุใกล้กันจะเข้าใจกันได้ง่าย และให้กำลังใจแก่กลุ่มชายรักชายไปใช้ชีวิตที่ตนเองอยากได้

3.5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั่วไป

บุคคลทั่วไป หมายถึง คนแปลกหน้า เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมห้อง และคนที่อยู่ในกลุ่มชายรักชาย นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายที่ไม่เป็นมิตรและมีมิตรภาพที่ดี ดังในนวนิยายวายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชายรักชายกับเพื่อนร่วมห้อง ตัวละครวิปมีครอบครัวที่ร่ำรวย และเอาใจใส่เขา แต่กลับทำให้ตัวละครวิปเอาแต่ใจตนเอง ชอบอวดสิ่งของ ในวัยที่เรียนหนังสือจึงไม่มีเพื่อน และเพื่อนร่วมห้องเกลียดเขา ดังตัวอย่าง

ผมมาจากครอบครัวร่ำรวย พ่อแม่ตามใจ ผมมักจะมีของใช้ราคาแพงมาอวด หรือชอบพูดอะไรที่เอาแต่ใจขึ้นมาโดยไม่สนกาลเทศะ ชอบพยายามโน้มน้าวทุกคนในกลุ่มให้ทำตามใจตัวเอง ทั้งหมดนั้นทำให้ผู้คนรำคาญผม และหาทางขับผมออกไปจากวงสังคมเพื่อจะได้ไม่ต้องมาทนรับนิสัยแย่ ๆ ของผมอีก

[...]

พอเรียนประถม พ่อแม่ดันพาผมไปเข้าโรงเรียนชายล้วน แล้วทุกคนในห้องก็เอาแต่ล้อผมว่าตืดๆๆๆ ผมก็เลยไม่มีเพื่อนสักคน

(*ราตรีสวัสดิ์รักแท้*, 2562, น. 22)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับเพื่อนร่วมห้อง เนื่องจากพ่อแม่ตามใจลูก ให้ใช้ของมีราคาสูง และลูกอยู่โรงเรียนทำตัวเหมือนอยู่ในบ้าน จึงทำให้เพื่อนร่วมห้องรู้สึกรำคาญ นอกจากนี้ ผู้ชายที่มีหน้าตาเอียงไปผู้หญิงจะถูกแฉได้ง่าย จึงสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายที่มีความสัมพันธ์ไม่ดีกับเพื่อนร่วมห้อง เพราะนิสัยและหน้าตาไม่เหมือนผู้ชายทั่วไป ทำให้เพื่อนคิดว่าแตกต่างกับพวกเขา

ในนวนิยายเรื่อง *ดีแต่ชีวิตสายสั้น* ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชายรักชายกับเพื่อนร่วมงาน ตัวละครชั้นเป็นเกย์ที่ปกปิด และกลัวเพศสภาพจะมีผลต่อการประกอบอาชีพ แต่ที่แท้จริงเพื่อนร่วมงานตัวละครสุขนิรันดร์สังเกตเห็นว่าเขาเป็นเกย์มานาน แต่ไม่ได้บอกคนอื่น และแสดงความเคารพต่อเพศสภาพของตัวละครชั้น ดังตัวอย่าง

“คุณรู้ได้ยังไง”

“ผมดูออกครับ แต่ผมไม่เคยคิดว่ามันเป็นปัญหาเลยนะครับ ไม่มีใครคิดว่ามันเป็นปัญหาหรอก ไม่อยากให้คุณกังวลนะ”

ผมอ่านข้อความแล้วรู้สึกวาบโหวงในใจ ถ้าสุขนิรันดร์ดูออกแล้วใครอีกบ้างที่ดูออก มีใครอีกที่รู้เรื่องนี้ คำตอบของเขาทำให้ผมไม่สบายใจในคราแรก.... แต่พอคิดอีกที ในเมื่อหลาย ๆ คนอาจจะดูออกอยู่แล้ว

แต่ที่ผ่านมา ผมก็ไม่เคยมีปัญหาอะไรนี้มา ฉันบางทีมันอาจจะจริงอย่างที่คุณ
ยิ้มบอกก็ได้ว่าคนอื่นเขาไม่ได้มีปัญหากับเรื่องนี้หรอก

(ตีแผ่ชีวิตสายซิ่ง, 2561, น. 97)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน เพราะ
เพื่อนร่วมงานในบริษัทข้ามชาติจะให้ความสนใจกับเรื่องผู้ชายชอบผู้ชาย ถือเป็นอิสระของแต่ละคน
ไม่เป็นปัญหาต่อการทำงาน จึงสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรกับเพื่อน
ร่วมงาน ได้ร่วมงานอย่างปกติ

ในนวนิยายเรื่อง *ตีแผ่ชีวิตสายซิ่ง* ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชายรักชายกับ
คนแปลกหน้า ตัวละครธาวิศเป็นเกย์ที่เปิดเผย และมีท่าที การแต่งกายที่ดูออกได้ง่ายว่าเป็นเกย์
เมื่อนัดไปดื่มเหล้ากับเพื่อน จึงมีคนแปลกหน้ามาพูดคำไม่ดี ตูถูกกลุ่มชายรักชาย ดังตัวอย่าง

นายนั้นตามฉันไปถึงห้องน้ำ แถมยังปากดีกระแหนะกระแหนะ

“โห กลุ่มเพื่อนคุณนี่มือไม่อ่อนกันทั้งกลุ่มเลยเนอะ”

“แล้วไปอ่อนบนหัวคุณหรือไง” ฉันกอดอกมองหน้าเขา เขาจึงตอบ
กลับมาอย่างหาเรื่อง แล้วก็ว่าฉัน “ทำเป็นต่อปากต่อคำกับคนอื่น นึกเลงนึ้ก
หรือ เป็นแค่พวกผิดเพศแท้ ๆ”

(ตีแผ่ชีวิตสายซิ่ง, 2561, น. 271)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับคนแปลกหน้า
เนื่องจากคนแปลกหน้าสามารถใช้คำพูดที่ไม่ดีกับคนอื่นได้ง่าย เพราะไม่รู้จักมาก่อน จึงสะท้อนให้เห็น
ว่า กลุ่มชายรักชายจะมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับคนแปลกหน้า เพราะคนบางส่วนมีการพูดจาไม่เคารพ
ต่อกลุ่มนี้ จึงเกิดการทะเลาะกัน

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายที่มีความสัมพันธ์ไม่ดีกับเพื่อนร่วม
ห้องและคนแปลกหน้า เพราะนิสัยและหน้าตาไม่เหมือนผู้ชายทั่วไป และบางคนมีทัศนคติทางลบต่อ
กลุ่มชายรักชาย จึงมีการพูดจาที่ไม่สุภาพต่อพวกเขา แต่กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่เป็น
มิตรภาพกับเพื่อนร่วมงาน เพราะเพื่อนร่วมงานจะเน้นความสามารถในการทำงาน ไม่สนใจชีวิต
ส่วนตัวของเพื่อนร่วมงาน

จากความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของกลุ่มชายรักชายสรุปได้ว่า คู่รักชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่ผิด
ศีลธรรม เนื่องจากสนใจแค่ความรู้สึกของตนเอง แต่มีเพื่อนคอยเตือนใจ ไม่อยากให้เกิดผิด คู่รักเก่าของ
กลุ่มชายรักชายบางส่วนยังเข้ามาพัวพันชีวิตของกลุ่มชายรักชาย ทำให้ชีวิตลำบาก กลุ่มชายรักชายยัง
มีความสัมพันธ์ที่ดีและไม่ดีกับพ่อแม่ เพราะพ่อแม่มีความคาดหวังต่ออนาคตของลูกชาย แต่ก็มีคุณแม่
บางส่วนยอมรับกลุ่มชายรักชาย มองคู่รักของลูกชายเป็นลูกของตนเอง และกลุ่มชายรักชายมี
ความสัมพันธ์ที่ดีกับพี่สาว เพราะอายุใกล้เคียงกันจะเข้าใจกันได้ง่าย ยอมรับน้องชายเป็นกลุ่มชายรักชาย

และให้กำลังใจแก่น้องชายไปใช้ชีวิตที่อยากได้ นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ไม่ดีกับเพื่อนร่วมห้องและคนแปลกหน้า เพราะคนบางส่วนมีทัศนคติทางลบต่อกลุ่มชายรักชาย และมีพฤติกรรมที่ทำร้ายร่างกายและจิตใจของกลุ่มชายรักชาย แต่กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรภาพกับเพื่อนร่วมงาน เนื่องจากเพื่อนร่วมงานจะไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นกับชีวิตส่วนตัวของเพื่อนร่วมงานที่เป็นกลุ่มชายรักชาย ทั้งนี้ก็จะได้เห็นว่ ความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนอื่นจะขึ้นอยู่กับทัศนคติของคนอื่นต่อกลุ่มชายรักชาย ถ้ายอมรับก็จะมีความสัมพันธ์ที่ดี ถ้าไม่ยอมรับและแสดงออกมา มีพฤติกรรมที่ส่งผลแก่กลุ่มชายรักชาย ก็จะเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ดี

3.6 ภาพสะท้อนภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

ภาพลักษณ์ หมายถึง ลักษณะของกลุ่มคนที่ปรากฏแก่สายตาหรือความรู้สึกนึกคิดของประชาชน กลุ่มชายรักชายในสายตาของคนในสังคมเป็นกลุ่มที่ผิดเพศ เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อน และเป็นกลุ่มที่มีความรักแท้ได้ยาก จิดานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้เขียนนวนิยายวายที่สะท้อนภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.6.1 เป็นกลุ่มที่ผิดเพศ

ผิดเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ผิดไปจากเพศสรีระ นวนิยายวายของจิดานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้สะท้อนกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่ผิดเพศในสายตาของคนในสังคม เนื่องจากมีหน้าตา และเพศสภาพแตกต่างไปกับผู้ชายทั่วไป ดังในนวนิยายวายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่ผิดเพศในสายตาของครอบครัว ตัวละครชินทร์เป็นเกย์ที่ปกปิดตลอด ไม่ได้บอกกับพ่อแม่ เมื่อบังเอิญพ่อแม่ได้ทราบลูกชายเป็นเกย์ จึงสั่งให้ตัวละครชินทร์ทำตัวเป็นผู้ชายปกติ และเก็บเพศสภาพเป็นความลับ ดังตัวอย่าง

“แม่ไม่ต้องฟังอะไรทั้งนั้น คำพูดของแม่คือสิทธิ์ขาด แม่สั่งให้ลูก เลิกไป เลิกทำอะไรแปลก ๆ แล้วทำตัวให้เป็นคนปกติ เข้าใจไหม”

“แม่พูดแรงเกินไปแล้วนะคะ” ชนัญญาเถียง เธอหันไปมองพ่อแล้วพูด “พ่อช่วยพูดอะไรหน่อยสิคะ พ่อไม่ได้ยินหรือคะว่าแม่พูดจากรุนแรงเกินไป”

พ่อมองดูลูกทั้งสองคนก่อนจะหันมองภรรยาของตัวเอง จากนั้นจึงกล่าวเบา ๆ ว่า “แต่พ่อเห็นด้วยกับแม่นะ ถ้าเป็นตุ๊ดเป็นเกย์อะไรนี้มันจะทำให้ดูไม่ดีเท่าไร ถ้าเลิกเป็นไม่ได้ ก็เก็บไว้เป็นความลับได้ไหมล่ะ”

(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 235)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า พ่อแม่มีทัศนคติทางลบต่อกลุ่มชายรักชาย ถึงแม้ไม่ได้สังเกตเห็นว่าลูกชายมีพฤติกรรมตรงไหนแตกต่างกับคนอื่น เมื่อรู้ว่าลูกชายชอบผู้ชาย ก็คิดว่าเขาจะไม่เป็นคน

ปกติ สั่งให้เลิกเป็นกลุ่มชายรักชาย เป็นตุ๊ดเป็นเกย์เป็นเรื่องที่ไม่ดี ต้องเป็นความลับ สะท้อนให้เห็นว่าครอบครัวมองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่ผิดเพศ ไม่เป็นคนปกติ ลูกชายเป็นเกย์เป็นเรื่องที่น่าอาย ต้องปกปิด

ในนวนิยายเรื่อง *ตีแผ่ชีวิตสายซัน* ได้กล่าวถึงตัวละครธาวิศเป็นเกย์ที่หน้าตาสวย ผิวขาว เมื่อไปดื่มเหล้ากับเพื่อนกลุ่มชายรักชาย ถูกคนแปลกหน้าที่นั่งอยู่ข้าง ๆ แสดงความคิดเห็นต่อรูปร่างและถูกตำว่าเป็นพวกผิดเพศ ดังตัวอย่าง

“โห กลุ่มเพื่อนคุณนี่มีมือไม่อ่อนกันทั้งกลุ่มเลยเนอะ”

“แล้วไปอ่อนบนหัวคุณหรือไง” ฉันทอดอก มองหน้าเขา เขาจ้องตอบกลับมาอย่างหาเรื่อง แล้วก็ว่าฉัน “ทำเป็นต่อปากต่อคำกับคนอื่น นักร้องนักร้อง เป็นแค่พวกผิดเพศแท้ ๆ”

(ตีแผ่ชีวิตสายซัน, 2561, น. 270)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ผู้ชายบางส่วนคิดว่ากลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มผิดเพศ แยกแยะพวกเขากับผู้ชายทั่วไปโดยผ่านหน้าตา และมีการพูดจาไม่ดี ดูถูกพวกเขา สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายในสายตาของคนบางส่วนยังเป็นกลุ่มปัญหา กลุ่มผิดเพศ และแสดงความคิดเห็นต่อรูปร่างหน้าตาของพวกเขาอย่างดูถูก

ในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึง ตัวละครเฟื่องนครเป็นดาราผู้ชายมีชื่อเสียง แต่ไม่ได้เปิดเผยเพศสภาพ พอมีข่าวว่าตัวละครเฟื่องนครเป็นเกย์ คนในสังคมบางส่วนก็ไม่พอใจกับเกย์สามารถทำอาชีพดารา ดังตัวอย่าง

“เกย์ เกย์ เกย์ เอาพวกผิดเพศมาเล่นหนังอยู่ได้ สังคมสมัยนี้นั้นเลยเสื่อมทรามไป มีแต่ดาราเกย์ เป็นตัวอย่างไม่ดีให้เยาวชน เด็กไทยจะเป็นเกย์กันหมด ประชากรจะน้อยลง ๆ จนไม่มีแรงงานมาดูแลประเทศ”

(เฟื่องนคร, 2561, น. 215)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า คนในสังคมบางกลุ่มคิดว่ากลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มผิดเพศ ไม่สามารถเป็นบุคคลสาธารณะ เพราะจะเป็นตัวอย่างไม่ดีให้เด็ก เด็กจะเลียนแบบตามดารา ทำให้ประชากรน้อยลง สะท้อนให้เห็นว่า คนในสังคมไทยบางส่วนยังไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย เพราะกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อจำนวนประชาชน

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่ผิดเพศในสายตาของครอบครัวและคนในสังคม ผู้ปกครองคิดว่าผู้ชายชอบผู้ชายเป็นเรื่องผิด ไม่ยอมรับลูกชายมีเพศสภาพที่แตกต่างกับผู้ชายปกติ และคนในสังคมยังมองกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มปัญหา คิดว่ากลุ่มชายรักชายจะมีผลกระทบต่อความคิดของเด็ก ทำให้พวกเขาเลียนแบบเป็นเกย์ และมีอิทธิพลต่อจำนวนประชาชน จึงแสดงความคิดเห็นต่อรูปร่างหน้าตา ความเป็นอยู่ของกลุ่มชายรักชายอย่างดูถูก

3.6.2 เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อน

ซับซ้อน หมายถึง ปะปนกันอยู่หลายอย่าง ยุ่งยากสับสน นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้สะท้อนกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนด้านความรัก มีคู่รักที่เป็นแฟนเก่าแม่ และคู่รักที่แค่พาไปเที่ยวสนุก ดังในนวนิยายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงตัวละครน้ำเป็นผู้หญิง และคบกับตัวละครคริส สองคนไม่ได้คบกันนานจึงเลิกกัน แต่เหตุผลที่ตัวละครคริสบอกเลิก ซับซ้อนจนทำให้ตัวละครน้ำรู้สึกไม่น่าเชื่อและเจ็บปวด ดังตัวอย่าง

น้ำทำใจได้ตอนที่พี่คริสขอเลิก มันก็เป็นธรรมดาที่คนจะคบกันหรือเลิกกัน เราไม่ได้ดูเข้ากันได้ เวลาพี่คริสอยู่กับน้ำ เขาก็ดูไม่ค่อยสนุก น้ำรับรู้ได้และเตรียมใจมามากแล้ว แต่สิ่งที่ทำให้น้ำรับไม่ได้คือ “เหตุผล” ที่พี่คริสขอเลิกซึ่งน้ำได้รู้ในเวลาต่อมา....เขาชอบคนอื่น เขาไม่ได้ชอบน้ำเลย เขาชอบผู้ชายกว่าเจ็บแล้ว แต่ยังไม่พอ ยังมีอีกดอก เขาคบน้ำเพราะน้ำดูคล้าย ๆ กับผู้ชายคนนั้น เขาปักใจอยู่กับคนนั้น และเรามันเป็นแค่ตัวแทน

(*ราตรีสวัสดิ์รักแท้*, 2562, น. 31)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า เกย์ที่คบกับผู้หญิงที่ตนเองไม่ชอบ และใช้เป็นตัวแทนของผู้ชายคนอื่น จะทำร้ายความรู้สึกของคนอื่น และทำให้คนในสังคมบางส่วนไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย จึงสะท้อนให้เห็นว่า คนในสังคมคิดว่ากลุ่มชายรักชายบางส่วนมีความสัมพันธ์ซับซ้อนที่ใช้คนที่ไม่ใช่กลุ่มชายรักชายเป็นเครื่องมือ

3.6.3 เป็นกลุ่มที่มีความรักแท้ได้ยาก

รักแท้คือคู่รักสองคนมีความซื่อสัตย์ และความจริงใจเป็นรากฐาน ไม่หลอกลวง นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้นำเสนอกกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มคนที่มีความรักแท้ได้ยาก เพราะเป็นคู่รักได้ง่าย ไม่ได้เริ่มด้วยความรัก ดังในนวนิยายเรื่อง *จีบเยลลี่แอมพีร์คนดี* ได้กล่าวถึงตัวละครฟิล์มเป็นเพื่อนของตัวละครอลัน และคิดว่าตัวละครอลันเป็นเกย์ที่ไม่ใส่ใจความรัก คบกับใครก็ได้ ดังตัวอย่าง

“โห เจ้าที่แรง จันทำไม่ไม่ถอยเสียละไปจีบคนอื่นก็ได้เนี่ยหว่า สเป็กของมึงมีเยอะแยะเต็มท้องฟุ้ง” “ไม่เอาละ กูจะเอาคนนี้”

“อะไรวะ” ฟิล์มเลิกคิ้ว “ปกติถึงไม่อะไรกับใครนี่นา คนไหนได้ก็คือได้ คนไหนไม่ได้ก็ไม่ไล่ตาม ทำไม่ถึงอยากได้คนนี้นะขนาดนั้นวะ” จากนั้นเจ้าเพื่อนตัวแสบก็ยิ้มกริ่ม แล้วถามเสียงกะล่อน “หรือว่า...เสื่ออย่างมึงจะตกหลุมรัก”

(*จีบเยลลี่แอมพีร์คนดี*, 2562, น. 19)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า คนในสังคมคิดว่ากลุ่มชายรักชายมีความรักที่ไม่จริงจัง เพราะเพื่อนในกลุ่มเป็นคนที่ไม่ใส่ใจคู่รัก คบกับใครก็ได้ และไม่จริงจังจะชอบคนใดคนหนึ่ง จึงสะท้อน

ให้เห็นว่า ความคิดของคนในสังคมไทยต่อกลุ่มชายรักชายจะขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของเพื่อนชายรักชาย ส่วนใหญ่จะไม่จริงจังต่อความรัก ทำให้คนในสังคมคิดว่ากลุ่มชายรักชายมีความรักแท้ได้ยาก

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายมีความรักแท้ได้ยาก เพราะคนในกลุ่มชายรักชายส่วนใหญ่ไม่ซื่อสัตย์และไม่จริงจังต่อความรัก ไม่ใส่ใจความรัก คบกับใครก็ได้ ทำให้คนคนที่จริงจังต่อความรักไม่กล้าคบกับพวกเขา คนในสังคมจึงมองกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่มีความรักแท้ได้ยาก

ในนวนิยายเรื่อง *จีบเฮลลี่แกมพีริคนดื้อ* ได้กล่าวถึงตัวละครอลันเป็นเกย์ แต่ไม่มีคู่รักที่ยาวนาน คุณแม่ของเขากังวลตัวละครอลัน และคิดว่ากลุ่มชายรักชายไม่ค่อยจริงจังต่อความรัก ดังตัวอย่าง

“แฟนเป็นไง หรือยังมีแต่คุณนอนอยู่”

“มีแต่อาจารย์” ผมบอกตามตรง “มันถาวรไม่ค่อยได้หรอก สังคมเกย์อะ” “ลุงคาร์ลเพื่อนแม่ยังคบกับพาร์ตเนอร์ของเขาตั้งยาว หรือลูกไปหาแฟนเมืองนอกดี เกย์ที่นั่นเขาอาจจะจริงจังกว่า”

(*จีบเฮลลี่แกมพีริคนดื้อ*, 2562, น. 47)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายในสังคมไทยมีความรักที่ไม่ยืนยาว ทำให้ผู้ปกครองของคนในกลุ่มกังวล และเปรียบเทียบกับคู่รักชายรักชายในต่างประเทศ จึงคิดว่ากลุ่มชายรักชายในสังคมไทยไม่จริงจัง สะท้อนให้เห็นว่า คนในสังคมคิดว่ากลุ่มชายรักชายมีความรักแท้ได้ยาก เพราะสังคมเกย์ในไทยไม่จริงจัง และเกย์ในต่างประเทศอาจจะจริงจังกว่าเกย์ที่ประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมของกลุ่มชายรักชายในรอบข้างจะมีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์ของพวกเขา เพื่อนเกย์ไม่จริงจังต่อความรัก และคนบางส่วนจะเปรียบเทียบกับเพื่อนเกย์ในประเทศไทยและต่างประเทศ ทำให้คนในสังคมคิดว่ากลุ่มชายรักชายมีความรักแท้ได้ยาก

จากภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสายตาของคนในสังคมสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่ผิดเพศในสายตาของครอบครัวและคนในสังคม สมาชิกในครอบครัวไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย เพราะคิดว่าผู้ชายชอบผู้ชายเป็นเรื่องผิด ไม่เหมือนผู้ชายปกติ และคนในสังคมก็มองกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มปัญหา จึงมีกิริยาท่าทางที่ดูถูก เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับการปกป้องจากคนส่วนใหญ่ในสังคม และกลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ซับซ้อนในความรัก เพราะใช้คนนอกกลุ่มเป็นเครื่องมือ และเนื่องจากเพื่อนชายรักชายไม่จริงจังต่อความรัก ทำให้คนในสังคมคิดว่ากลุ่มชายรักชายมีความรักแท้ได้ยาก และก็ได้เห็นว่าคนในกลุ่มชายรักชายส่วนใหญ่ไม่ใส่ใจ ไม่จริงจังต่อความรักเป็นเรื่องปกติ ก็อาจจะเห็นว่าเป็นเหตุผลที่คนในสังคมมีทัศนคติทางลบต่อกลุ่มชายรักชาย คิดว่ากลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มผิดเพศที่มีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและมีความรักแท้ได้ยาก

บทที่ 4

ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาในกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวาย ของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทผู้วิจัยพบว่าในนวนิยายวายทั้งหมด 7 เล่ม ได้แก่ 1) ราตรีสวัสดิ์รักร้าย 2) ตีแม่ชีวิตสายซิ่น 3) พี่องนคร 4) ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่ 5) จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี้อ 6) ราตรีสวัสดิ์รักแท้ และ 7) ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก พบการนำเสนอปัญหา 5 ประการ ได้แก่ ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาพฤติกรรม ปัญหาคุณธรรม และปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน โดยมีแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวเสนอไว้ด้วย ดังนี้

- 4.1 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
 - 4.1.1 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว
 - 4.1.2 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชายรักชาย
 - 4.1.3 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน
- 4.2 ปัญหาสุขภาพจิต
 - 4.2.1 ซึมเศร้าวิตกกังวล
 - 4.2.2 น้อยเนื้อต่ำใจ
- 4.3 ปัญหาพฤติกรรม
 - 4.3.1 พฤติกรรมรุนแรง
 - 4.3.2 พฤติกรรมเปลี่ยนคู่นอนบ่อย
 - 4.3.3 พฤติกรรมฆ่าตัวตาย
- 4.4 ปัญหาคุณธรรม
 - 4.4.1 ไม่รักเดียวใจเดียว
 - 4.4.2 สร้างปัญหาให้คนอื่น
- 4.5 ปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน
 - 4.5.1 ความไม่เท่าเทียมกันในครอบครัว
 - 4.5.2 ความไม่เท่าเทียมกันในสังคม
- 4.6 แนวทางแก้ปัญหาในกลุ่มชายรักชาย
 - 4.6.1 แนวทางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
 - 4.6.2 แนวทางแก้ปัญหาสุขภาพจิต

4.6.3 แนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรม

4.6.4 แนวทางแก้ปัญหาคุณธรรม

4.6.5 แนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน

โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลย่อมจะเกิดปัญหาต่าง ๆ ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้กล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายเกิดขึ้นกับคนในครอบครัว คู่รัก และเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว

ครอบครัวคือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกันโดยมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดหรือสัมพันธ์กันทางกฎหมาย ปัญหาครอบครัว คือ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างสมาชิกในครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคม ปัญหาครอบครัวก็จะมีผลกระทบต่อสังคม ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชายรักชายกับคนในครอบครัวในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เป็นปัญหาของกลุ่มชายรักชายกับพ่อแม่ และญาติพี่น้อง

ในนวนิยายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับพ่อแม่ พ่อแม่บังคับตัวละครเริญแต่งงาน แต่ตัวละครเริญเป็นเกย์ และครอบครัวเป็นคนที่มีหน้ามีตาในสังคม ไม่อยากเสียหน้าไปหย่าร้าง จึงทำให้สมาชิกในครอบครัวทุกคนอึดอัดใจ และมีผลกระทบต่อชีวิตลูกชายของตัวละครเริญ เพราะจะขาดความอบอุ่นจากพ่อแม่ ดังตัวอย่าง

“พวกเรา...อย่างน้อยก็พอกับแม่ บังคับให้เขาแต่งงาน เราหลงผิดไปทำให้เขาต้องอึดอัด และทำให้ภรรยาของเขาต้องเจ็บปวด พวกเราสำนึกผิดในสิ่งที่ทำลงไป การดูแลภรรยาของเขาให้อยู่ดีมีสุขเป็นภาระหน้าที่ของผม และครอบครัว”

(*ราตรีสวัสดิ์รักแท้*, 2560, น. 65)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การบังคับของพ่อแม่กลายเป็นปัญหาครอบครัวของลูก ความหวังของพ่อแม่คือต้องการให้ลูกมีครอบครัวของตัวเอง ต้องแต่งงานในอายุที่เหมาะสม แต่กลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่ไม่สามารถสมหวังในเรื่องนี้ การบังคับของผู้ปกครองเป็นพฤติกรรมที่ทำร้ายผู้หญิงที่แต่งงานด้วย การแต่งงานที่ไร้ความรักจึงทำให้ภรรยาและลูกเจ็บปวดทั้งคู่

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับแม่ ตัวละครชนินทร์เป็นนักศึกษาปี 3 และเป็นเกย์ที่ปกปิด เขาเขียนไดอะรี่เพื่อจดจำความรู้สึกของตนเอง และมีแฟนเป็นผู้ชาย แต่แม่แอบอ่านไดอะรี่เขา จึงได้รู้ว่าลูกชายเป็นเกย์ แต่แม่

ไม่อนุญาต เพราะส่งผลต่ออนาคตของลูก สองคนจึงทะเลาะกัน ดังตัวอย่าง

“แม่อ่านดูข้างในแล้วตกใจมาก มันเรื่องอะไรกัน ลูกชอบผู้ชาย
หรือ” “นี่แม่อ่านได้อะไรของผมหรือครับ” เสียงของน้องชายทำให้ชั้นสัญญา
รีบวิ่งมาขึ้นข้างห้องอย่างรวดเร็ว เธอทำเสียงสูง รีบเบี่ยงประเด็นแทนน้อง
“แม่ทำไมทำแบบนี้คะ แม่ไม่ควรอ่านสมุดบันทึกของคนอื่นนะ” “ไม่รู้ละ
แม่เป็นแม่ของลูก แม่ย่อมมีสิทธิ์รู้เรื่องของลูก นี่ตกลงลูกชอบผู้ชายงั้นหรือ
มันเขียนเอาไว้ในนี้”

[...]

“แม่ไม่อนุญาตนะ เรื่องแบบนี้ไม่ได้เด็ดขาด ลูกก็รู้ว่ามันส่งผลต่อ
หน้าที่การงานในอนาคต เลิกเป็นเดี๋ยวนี”

(ถั่วรักบังเกิด ก็เปิดใจรัก, 2565, น. 234)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความหวังของพ่อแม่ต่อลูกจะเป็นเหตุผลที่เกิดปัญหา พ่อแม่
หวังว่าลูกจะมีอนาคตที่สวยงามและครอบครัวที่ดีต่อการทำงาน กลุ่มชายรักชายที่ทำงานเกี่ยวกับการ
การเมืองจะมีข้อจำกัด แต่ลูกชายให้ความสำคัญแก่อิสระและความรักของตนเอง ผู้ปกครองและลูกไม่
สามารถเข้าใจกัน จึงเกิดการทะเลาะ และก็ได้เห็นความคิดของคุณแม่ที่มองว่าการเป็นเกย์สามารถ
เปลี่ยนและแก้ไขได้ตามต้องการ

ในนวนิยายวายเรื่อง *ดีแม่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรัก
ชายกับญาติพี่น้อง ตัวละครซิ่นเป็นพนักงานบริษัท และเป็นเกย์ที่ปกปิด เมื่อถึงอายุที่แต่งงาน เพื่อน
ญาติพี่น้องจึงให้ความสนใจแก่การแต่งงานของเขา แต่ตัวละครซิ่นเป็นเกย์ ไม่สามารถแต่งงาน และไม่
อยากเปิดเผยกับญาติพี่น้อง จึงหาข้ออ้างต่าง ๆ มาตอบคำถามของเพื่อนญาติพี่น้อง ดังตัวอย่าง

ผมอยู่ในวัยที่ควรแก่การแต่งงานได้แล้ว หน้าที่การงานของผมก็ดี
มันคง มีบ้านมีรถ มีเงินเก็บ หน้าตาก็ไม่ได้ซีเหร่ ดูรวม ๆ แล้วผมควรจะ
แต่งงานภายในปีสองปีนี้ จึงไม่แปลกที่ญาติ ๆ และเพื่อนร่วมงานจะรุมกัน
ถามผมว่าจะแต่งงานเมื่อไหร่

เมื่อผมตอบไปว่าผมอยากจะทำให้ความสำคัญกับงาน อยากจะจริงจัง
เรื่องงาน พร้อมกับขยับแว่นทำหน้าตาเย็นชา พวกเขา ก็จะล่าถอยไปเอง
เป็นอาวุธที่ใช้สะดวกมาก แต่ความจริงแล้ว...ผมเป็นเกย์ ผมไม่แต่งงานกับ
ชะนี

(ดีแม่ชีวิตสายซิ่น, 2561, น. 8)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายถูกกดดันในเรื่องส่วนตัว เนื่องจากญาติพี่น้อง
จะให้ความสำคัญแก่การแต่งงานของญาติ และการกระตุ้นนั้นจะทำให้เขาจำเป็นต้องพูดโกหกว่า

การทำงานจะสำคัญกว่าการแต่งงานเพื่อปกป้องตนเอง ไม่อยากให้ญาติพี่น้องมารบกวนชีวิตตนเอง และส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างญาติพี่น้อง ไม่เป็นมิตร

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในครอบครัว ส่วนใหญ่เป็นปัญหาของกลุ่มชายรักชายกับพ่อแม่ แต่ก็มีบางส่วนเป็นปัญหาเกี่ยวกับญาติพี่น้อง ความคิดแตกต่างกันของสองรุ่นจะสร้างปัญหาไม่เข้าใจกัน ผู้ปกครองหวังว่าลูกมีครอบครัวที่สมบูรณ์ และอนาคตที่ดีงาม เพราะการเป็นกลุ่มชายรักชายมีผลต่ออนาคต แต่ลูกให้ความสำคัญแก่อิสระและความรักของตนเอง กลุ่มชายรักชายจึงถูกกดดันในเรื่องการแต่งงาน

4.1.2 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชายรักชาย

คู่รักชายรักชายคือผู้ชายสองคนที่รักกัน มีความผูกพันกันและมีความรู้สึกดีต่อกัน ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เป็นปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชายรักชายที่เกิดจากการไม่เข้าใจกัน ไม่รักเดียวใจเดียว คู่รักมีอายุแตกต่างกันมาก และคู่รักมีนิสัยเก็บตัวมากเกินไป ดังในนวนิยายวายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงตัวละครวรรตม์เป็นเกย์ที่เปิดเผย และคบกับตัวละครนัท เขาจับได้ว่าตัวละครนัทนอกใจไปหาคนอื่น แต่เมื่อตัวละครวรรตม์ไปถามตัวละครนัท ตัวละครนัทบอกว่าไม่รักเดียวใจเดียวเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับเกย์ จึงเกิดการทะเลาะกัน ดังตัวอย่าง

“โอ๊ย จะทำให้เป็นเรื่องใหญ่ทำไมเนี่ย เราเป็นเกย์นะ” นัทร้องเสียงดังออกมา คนอื่น ๆ ในร้านเริ่มหันมามอง กับดั้นที่เดินมาคุมวรรตม์อยู่ห่าง ๆ ขยับเข้ามาใกล้มากขึ้น

“เป็นเกย์แล้วเกี่ยวอะไร” วรรตม์ถาม

“เราไม่ได้คบคนเดียวแล้วไงล่ะ ก็คบเพื่อไว้ใจ เพื่อไปกับคนไหนไม่รอดก็จะได้มีตัวเลือก ทุกคนก็ทำแบบนี้ทั้งนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายอะ มันก็แบบนี้แหละ” นัทอธิบายทำหน้าที่เหมือนนี้เป็นเรื่องปกติเสียเต็มประดา

(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 20)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความไม่ซื่อสัตย์ของคู่รักชายรักชายจะทำให้ความสัมพันธ์สองคนมีปัญหา โดยเฉพาะคู่รักยังไม่รู้สึกตนเองทำผิด คิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายต้องไม่มีความจริงจัง ไม่คบคนเดียวเพื่อให้ตนเองมีตัวเลือกตลอด ทำให้คนในกลุ่มชายรักชายส่วนใหญ่จะไม่เข้าใจกัน เพราะกลัวจะเสียใจ จึงทำให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ได้ง่าย

ในนวนิยายวายเรื่อง *ดีแล้วชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชายรักชายที่ไม่เปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริง เก็บตัวมากเกินไป ตัวละครซิ่นเป็นคนที่เก็บตัว เมื่อคบกับตัวละครมรรค ก็ทำตัวเหมือนเดิม ทำให้ตัวละครมรรคไม่รู้ตัวละครซิ่นคิดอะไรอยู่ สองคนจึงเกิดความ

เข้าใจผิด ตัวละครมรรคคิดว่าตัวละครชั้นไม่ยอมให้เขาไปคอนโดของตนเอง ตัวละครชั้นคิดว่าตัวละครมรรคอยู่กับเขาไม่ค่อยสบาย ดังตัวอย่าง

“วันหลัง ถ้าพี่ไม่ยอมให้ผมมาก็ปฏิเสธตรง ๆ ได้นะครับ ผมจะได้ไม่รบกวนพี่” มรรคเอ่ยขึ้นก่อน “ไม่ใช่แบบนั้น” ผมเริ่มพูด แยกของผมยืมแห่ง ๆ ในแวตเขาไม่ยืมเลย “ขอโทษที่มากวนนะครับ ผมกลับละ”

ผมรู้ว่าตัวเองเป็นคนที่อยู่ด้วยค่อนข้างยาก บางที... มรรคอาจจะรู้สึกเบื่อที่ต้องมานั่งเดาใจผม เขาอาจจะเพลียแล้ว.... ช่วงนี้งานของมรรคก็หนักมากด้วย เย็นนี้ให้น้องกลับไปพักก่อนคงจะดีกว่า

“ตอนนี้คุณคงเบื่อกับผม กลับไปก่อนก็ได้”

(ตีแผ่ชีวิตสายซิ่น, 2561, น. 213)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า นิสัยของคนเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาระหว่างคู่รัก กลุ่มชายรักชายมักจะเจอประสบการณ์ที่คนรอบข้างดูถูกกลุ่มชายรักชาย จึงมีอิทธิพลต่อนิสัย ทำให้ไม่กล้าแสดงความรู้สึกและความคิดของตนเอง คู่รักชายรักชายจึงมีปัญหาในการสื่อสาร

ในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชายรักชายที่มีอายุแตกต่างกันมาก ตัวละครพันธ์เป็นนักศึกษาปี 3 ตัวละครภุขงค์เป็นแฟนเก่าของแม่ตัวละครพันธ์ แต่ตัวละครพันธ์ชอบตัวละครภุขงค์ และกำลังจีบอยู่ แต่ความสัมพันธ์ของสองคนเป็นปัญหาที่ทำให้เป็นคู่รักไม่ได้ ถึงจะอยู่ด้วยกันได้ก็ไม่สามารถเปิดเผย ดังตัวอย่าง

คำถามของเขาทำให้ผมยืม “เธอชอบผู้ชาย”

“ก็เพิ่งมาชอบคนนี่แหละครับ” เขาตอบ ไม่ยืมเลย แวตาดูจริงจัง “นี่ฉันอายุเท่าไรแล้ว รั้มยี้ และฉันเคยจีบแม่เธอมาก่อน”

“ผมรู้ทุกอย่างดี” เขาบอก

[...]

“น่ารักนะคะ พาคูณพ้อมาซื้อของเธอ”

ผมยืมแบบหล่อที่สุดในชีวิต หันไปมองอาภุขงค์ที่ยืนรออยู่ห่างออกไป แค่ออกไปก่อนจะตอบ “เปล่าครับ คนนี้แฟน”

แน่นอนว่าอาภุขงค์ก็ได้ยินเหมือนกัน พอผมพูดแบบนี้เลยเกิดการสะดุ้งกันทั้งคนซื้อคนขาย อากั๊บเจ้าพนักงานมองหน้ากันแล้วก็หันมามองหน้าผม พนักงานนัดดูพิน แต่อาภุขงค์ สายตาเขาเหมือนจะเอาเรื่อง

(ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่, 2561, น. 71,109)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า รูปร่างหน้าตาและความสัมพันธ์ทางสังคมจะสร้างปัญหา ระหว่างคู่รักชายรักชาย เนื่องจากมีคู่รักที่อายุแตกต่างกันมาก จะไม่เป็นตามจารีตประเพณีของสังคม

ทำให้กลุ่มชายรักชายบางส่วนสนใจสายตาของคนอื่นอย่างระมัดระวัง สร้างปัญหาระหว่างคู่รักชายรักชายในเรื่องเปิดเผยความสัมพันธ์กับคนอื่น

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชายรักชายเกิดจากคู่รักไม่เชื่อใจกัน เพราะบรรยากาศความรักของกลุ่มชายรักชายทำให้คนในกลุ่มนี้คิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายต้องไม่มีความจริงจัง และกลุ่มชายรักชายอาจจะเจอประสบการณ์ที่คนรอบข้างดูถูกกลุ่มชายรักชาย จึงมีนิสัยที่ไม่กล้าแสดงความรู้สึกและความคิดของตนเอง การกระทำจะส่งผลต่อการสื่อสารระหว่างคู่รักชายรักชาย นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายบางส่วนให้ความสำคัญกับความคิดของคนอื่น ไม่อยากเปิดเผยความสัมพันธ์ จึงมีความขัดแย้งในเรื่องนี้กับคู่รัก

4.1.3 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

เพื่อน มีหลากหลายกลุ่มทั้ง เพื่อนบ้าน เพื่อนเล่น เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมห้องและอื่น ๆ ปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับเพื่อนในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เป็นปัญหาของกลุ่มชายรักชายที่เกิดกับเพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมห้อง และเพื่อนสนิทดังในนวนิยายวายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับเพื่อน ตัวละครชินทร์เป็นนักศึกษาปี 3 และเป็นเกย์ที่ปกปิด เมื่อแม่สนใจความรักของเขา ตัวละครชินทร์จึงไปหาผู้หญิงที่ชื่อส้มโอมาเป็นแฟน ซึ่งเป็นเพื่อนในมหาวิทยาลัยเดียวกัน เพื่อให้พ่อแม่ไม่เป็นที่ห่วงและปกปิดเพศสภาพของตนเอง แต่สุดท้ายตัวละครชินทร์ก็สารภาพความจริงกับตัวละครส้มโอ ดังตัวอย่าง

“เราเป็นเกย์ ส้มโอ เราเองก็มีแฟนเพื่อให้คนอื่นคิดว่าเราเป็นผู้ชาย
แม่เราเองก็ดีใจมากที่เรามีแฟน พุดแบบนี้ส้มโอคงเข้าใจเราใช่ไหม”

ส้มโอนิ่งไป คล้ายกำลังประมวลผลอยู่ครู่ใหญ่ ในที่สุดเธอก็พยักหน้า
(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 111)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนจะไปหลอกลวงผู้หญิงมาเป็นแฟนเพื่อปกปิดเพศสภาพกับครอบครัว ถึงสุดท้ายสารภาพความจริง แต่ก็ยังเป็นพฤติกรรมทำร้ายความรู้สึกของคนอื่น การไม่ยอมรับจากครอบครัวทำให้กลุ่มชายรักชายอาจจะใช้วิธีที่มองเพื่อนผู้หญิงเป็นเครื่องมือมาปกปิดเพศสภาพ เพราะสังคมยังมองกลุ่มชายรักชายในทางลบ

ในนวนิยายเรื่อง *ตีแม่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับเพื่อนสนิท ตัวละครชันเป็นพนักงานบริษัท ไม่อยากเปิดเผยเพศสภาพ อยากใช้ชีวิตเงียบ ไม่มีเรื่องมาก แต่ตัวละครธาวิศซึ่งเป็นกลุ่มชายรักชายเปิดเผยเพศสภาพ ช่วยตัวละครชันเปิดเผยตนเอง คิดว่าแบบนี้จะได้มีความสุข แต่การกระทำนี้กลับทำให้ชีวิตของตัวละครชันยากลำบาก ดังตัวอย่าง

ผมเข้าใจเพื่อนนะ รู้ว่าเขาหวังดีที่ทำแบบนี้ ธาวิศไม่เคยคิดร้ายกับ
ผมหรอก เขาแค่อยากให้ผมสลัดคราบแม่ชีแล้วออกไปสู่โลกภายนอก นั่นคือ

ความคิดของเกย์ที่เปิดเผยไ้ เขาจะอยากให้คนอื่นเปิดบ้าง เพราะเขารู้สึกว่า มันดีกว่า ถูกต้องกว่า อะไรเทือกนั้น

แต่ธาวิศ แกควรเข้าใจว่าเพื่อนแกอยากเป็นเกย์แบบปิด นั่นคือสิ่งที่ผมเลือกให้ชีวิตผม การที่แกมาเที่ยวเปิดม่านคนอื่นเขาแบบนี้ ผมใช้ชีวิตลำบากนะโว้ย แกควรเคารพหนทางที่เพื่อนแกเลือกสิ

(ตีแผ่ชีวิตสายซิ่น, 2561, น. 68)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความคิดแตกต่างกันต่อเรื่องเปิดเผยเพศสภาพ บางคนคิดว่าเปิดเผยจึงจะได้ใช้ชีวิตเต็มที่ และกลัวที่จะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น บางคนคิดว่าถ้าเปิดเผยจะทำให้ชีวิตลำบาก กลัวถ้าเปิดเผยจะมีผลต่อชีวิต สองกลุ่มนี้จะมีชีวิตที่แตกต่างกัน และทัศนคติที่ไม่เหมือนกันทำให้มีปัญหาความสัมพันธ์

ในนวนิยายเรื่อง *ตีแผ่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับเพื่อนร่วมงาน ตัวละครชั้นเป็นพนักงานบริษัท ไม่อยากเปิดเผยเพศสภาพ เพราะมีผลต่ออาชีพของเขาถึงแม้สุดท้ายเป็นความเข้าใจผิด เมื่อเพื่อนร่วมงานพูดคำเหมือนสังเกตได้ว่าเขาเป็นเกย์ ตัวละครชั้นจึงต้องการปกป้องตนเองทันที เพื่อไม่ให้ตนเองเดือดร้อน ดังตัวอย่าง

“ผมรู้ความลับของคุณแล้ว” “เรื่องใหญ่อะเนี่ย!” ข้อความแจ้งเตือนมาอีก “ถ้านายใหญ่รู้ คุณโดนดูแลๆ :)”

“คุณพูดแบบนี้กับผมไม่ได้นะครับ การล้อเลียนเรื่องเพศสามารถแจ้งเป็น harassment ได้นะ”

การแจ้งแผนกบุคคลว่าถูก harassment คือการที่พนักงานไปแจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนจากพฤติกรรมของพนักงานคนอื่น ไม่ว่าจะเป็ นพฤติกรรม ทางสายตา วาจา หรือการกระทำ ความเดือดร้อนที่ได้รับอาจเกิดจากประเด็นทางเพศ เชื้อชาติ ศาสนา หรือประเด็นอื่น ๆ

(ตีแผ่ชีวิตสายซิ่น, 2561, น. 94)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า บางคนคิดว่าเพศสภาพเป็นเรื่องที่สามารถจู้จี้ได้ กลุ่มชายรักชายจึงต้องการปกปิดเพื่อไม่ให้ชีวิตการทำงานยากลำบาก บริษัทต่าง ๆ ก็มีนโยบายออกมาเพื่อป้องกันกลุ่มชายรักชาย แต่ถึงแม้สังคมเริ่มให้ความสำคัญแก่ความเท่าเทียมของกลุ่มชายรักชาย แต่เพื่อนร่วมงานบางส่วนยังคงถูกกลุ่มชายรักชาย คนกลุ่มชายรักชายจึงต้องปกปิดเพศสภาพและพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานอย่างระมัดระวัง ทำให้กลุ่มชายรักชายกับเพื่อนร่วมงานเกิดทะเลาะกันในเรื่องเพศสภาพได้ง่าย

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับเพื่อน มีปัญหาระหว่างเพื่อนในมหาวิทยาลัยเดียวกัน เพราะครอบครัว สังคมยังไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย

ทำให้คนในกลุ่มนี้มีบางคนใช้วิธีหลอกลวงเพื่อนมาเป็นแพนเพื่อปกปิดเพศสภาพ และมีปัญหาระหว่างเพื่อนสนิทในกลุ่มชายรักชาย มีการโต้เถียงในเรื่องควรเปิดเผยเพศสภาพหรือไม่ และมีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน กลุ่มชายรักชายต้องการปกปิดเพศสภาพกับเพื่อนร่วมงานเพื่อไม่ให้ชีวิตการทำงานยากลำบาก เพราะเพื่อนร่วมงานบางส่วนจะนำเรื่องเพศสภาพมาจู่โจมกลุ่มชายรักชาย

จากปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่าง ๆ สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้กล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในครอบครัว เป็นปัญหาระหว่างพ่อแม่ และญาติพี่น้อง ผู้ปกครองหวังว่าลูกมีครอบครัวที่สมบูรณ์และอนาคตที่ดีงาม ญาติพี่น้องสนใจชีวิตส่วนตัวของกลุ่มชายรักชาย จึงทำให้กลุ่มชายรักชายคิดว่าถูกกดดันและเกิดปัญหาความสัมพันธ์ ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก เนื่องจากกลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ได้ง่าย ทำให้เกิดความไม่ไว้ใจกันและไม่จริงใจ การดูถูกจากคนรอบข้างต่อกลุ่มชายรักชายก็มีผลต่อการสื่อสารระหว่างคู่รักชายรักชาย ส่วนปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน กลุ่มชายรักชายจะมีปัญหากับเพื่อนในมหาวิทยาลัยเดียวกัน เพื่อนสนิทและเพื่อนร่วมงาน เนื่องจากกลุ่มชายรักชายจะปกปิดเพศสภาพตอนเรียนหนังสือที่อยู่มหาวิทยาลัยและการทำงาน เพื่อไม่ให้เพศสภาพมีผลต่อชีวิต แต่ในเรื่องควรเปิดเผยเพศสภาพหรือไม่ คนในกลุ่มนี้ก็มีกรโต้เถียงกัน ปัญหาทั้งหมดนี้เกิดจากคนในสังคมยังไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย มีความเข้าใจผิดต่อกลุ่มนี้ และคนในกลุ่มนี้ก็ไม่เชื่อใจกัน

4.2 ปัญหาสุขภาพจิต

สุขภาพจิตเป็นสภาวะทางจิตใจของบุคคล มีผลต่อพฤติกรรมของคน ปัญหาสุขภาพจิตของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้กล่าวถึงปัญหาจิตซึมเศร้าและน้อยเนื้อต่ำใจของกลุ่มชายรักชาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ซึมเศร้าวิตกกังวล

ซึมเศร้าและวิตกกังวลเป็นอาการทางจิตใจที่รู้สึกตนเองไม่มีความสุข มีความหวาดกลัวเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันมากเกินไป ปัญหาซึมเศร้าวิตกกังวลของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เป็นซึมเศร้าเกิดจากประสบการณ์ในชีวิตวัยเด็ก และความเหงา ดังในนวนิยายวายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงตัวละครจุลมีปัญหาซึมเศร้าวิตกกังวลเนื่องจากช่วงมัธยม เพื่อนร่วมห้องเล่นฟุตบอลทำให้กระฉกแตกโดยไม่ได้ตั้งใจ แต่กระฉกทำให้ใบหน้าของตัวละครจุลมีแผลที่ลบหายไม่ได้ เพื่อนจึงถอยห่างจากเขาด้วยความรู้สึกผิดและความกลัว ความห่างไกลของเพื่อนทำให้ตัวละครจุลเกิดปัญหาจิตใจที่ไม่กล้าถอดหน้ากาก ปกปิดตัวเองตลอดรุนแรงสุดคือมีโรคซึมเศร้า ดังตัวอย่าง

เท้าของผมก้าวเดินต่อ แต่พอเดินไปได้สักสองสามก้าว ผมก็เริ่มเป็นกังวล อากาศในห้องเย็นเฉียบ แต่ผมกลับเหงื่อแตกทุกครั้งทีใครเผชิญหน้าทางผม ทั้งที่พวกเขาเหล่านั้นไม่ได้แสดงท่าทางรังเกียจอะไรสักหน่อย แต่ใน

หัวผมกลับคิดไปเป็นร้อยเป็นพันว่าคนอื่นคงจะรู้สึกว่ามันแปลกประหลาดแน่
[...]

ความหม่นหมองยังคงไล่หลอกหลอนผมอีกเป็นปีหลังจากนั้น
จากคนที่เข้ากับเพื่อนได้ง่าย ผมกลายเป็นเด็กที่เงียบและเก็บตัว จิตใจุ่นวาย
อยู่กับการซ่อนหน้าตัวเอง ผมยอมรับว่าในช่วงนั้นตัวเองเข้าใจถึงความ เป็น
ผู้ป่วยโรคซึมเศร้ามากทีเดียว

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 155)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ซึมเศร้าเป็นปัญหาจิตใจของกลุ่มชายรักชาย การถูกทำร้าย
ในวัยเด็กจะมีผลกระทบต่อตลอดชีวิตของคนในกลุ่ม เนื่องจากหน้าตามีผลต่อความคิดเห็นของคน
รอบข้างแก่กลุ่มชายรักชาย การห่างไกลของคนรอบตัวจะทำให้กลุ่มชายรักชายเกิดอารมณ์ซึมเศร้า
และมีอาการเก็บตัว เงียบ ไม่กล้าเข้าใกล้กับคนอื่น และยากที่จะมีคู่รักชายรักชาย

ในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงปัญหาซึมเศร้าของกลุ่ม
ชายรักชาย หลังจากพ่อแม่เสียชีวิต ตัวละครถูกขังคักอยู่เดี่ยวหลายสิบปี ไม่มีเพื่อน ไม่มีคู่รัก และ
เนื่องจากเป็นกลุ่มชายรักชายยังไม่กล้าเข้าใกล้กับคนอื่น จึงมีอาการนอนไม่หลับ รู้สึกเหงา
อยากร้องไห้ มีปัญหาสุขภาพจิตเกิดภาพหลอน ดังตัวอย่าง

ผ่านอีกคำอีกคืนที่นอนไม่หลับ นีมันร่วมสิบวันแล้วหนอ บ่ายนี้ผม
ผลอฟูบหลับที่โต๊ะทำงาน เพราะยามกลางคืนถูกปีศาจความเหงารบกวน
อย่างร้ายกาจ แล้วก็สะดุ้งตื่นเพราะรู้สึกว่ามีบางอย่างที่มีขนนึ่ม ๆ ตะปลายจุมูก
บางอย่างขน ๆ นั้นเคลื่อนห่างออกไป ตาคคนเพิ่งตื่นนอนยังโง่กั๊
อะไรไม่ได้ ผมมองเห็นเพียงลายสีเหลืองสลั้บดำเลื่อนราง

(ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่, 2561, น. 85)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความเหงาความสูญเสียจะทำให้กลุ่มชายรักชายเกิดภาพ
หลอนได้ง่าย และมีพฤติกรรมที่นอนไม่หลับ ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ เนื่องจากการเป็นเกย์ที่ต้อง
ห่างไกลกับคนอื่น และไม่มีการสื่อสารต่าง ๆ กับบุคคลเพื่อไม่ให้ชีวิตยุ่งยาก จะทำให้กลุ่มชายรักชายมี
ปัญหาด้านจิตใจ

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายมีปัญหาซึมเศร้าวิตกกังวล เพราะ
ในวัยเด็กถูกทำร้าย และมีหน้าตาที่ทำให้คนรอบข้างห่างไกล นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายบางส่วนใน
สมัยก่อนเลือกห่างไกลจากชุมชน ทำให้มีปัญหาสุขภาพจิตเกิดภาพหลอน ขาดการสื่อสารกับเพื่อน
และคู่รัก จะมีผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิต ไม่สามารถเรียนหนังสือ ทำงานและหาคู่รักตามปกติ

4.2.2 น้อยเนื้อต่ำใจ

น้อยเนื้อต่ำใจเป็นความรู้สึกเสียใจที่ตนเองไม่สามารถสู้กับคนอื่นได้ ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง ปัญหา น้อยเนื้อต่ำใจของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เกิดจากรูปร่างหน้าตา ความไม่สมหวังในความรักและความไม่ถนัดเรื่องการสื่อสาร ดังในนวนิยายวายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงปัญหาจิตใจที่รู้สึกตนเองไม่มีคุณค่า น้อยเนื้อต่ำใจ ตัวละครเกียรติเมื่ออยู่กับคนรักเก่าจะรู้สึกตนเองไม่มีคุณค่า คนที่เขารักมากไม่ได้รักเขา หลังจากเลิกกันยังติดต่อสื่อสารอย่างต่อเนื่องเพราะต้องการความช่วยเหลือจากเขา จึงทำให้ตัวละครเกียรติอึดอัดใจและ น้อยเนื้อต่ำใจ ตัวละครจุลเมื่ออยู่กับตัวละครเกียรติจะรู้สึกตนเองไม่มีคุณค่า เพราะตัวละครเกียรติเป็นคนรักของเขา แต่ตอนที่คบกัน ตัวละครเกียรติยังไปหาคนรักคนเก่า และทิ้งเขาอยู่คนเดียว จึงทำให้ตัวละครจุลรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ ดังตัวอย่าง

“พี่ไม่ยากให้จุลรู้สึกแบบพี่เลย”

“พี่รู้สึกยังไงล่ะ” ผมอยากถาม

“เวลาอยู่ต่อหน้าเขา...รู้สึกตัวเราไม่มีค่า”

ผมหลับตาลง เวลาคิดเรื่องพี่จุลเกียรติกับคุณวิป ผมก็รู้สึกนะว่า
ตัวเองไม่มีค่า...

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 55)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจกับความไม่ใส่ใจของคู่รักเพราะกลุ่มชายรักชายจะให้ความสำคัญแก่คู่รัก แต่ความทุ่มเทให้แก่คนรักไม่มีผล ทำให้กลุ่มชายรักชายน้อยเนื้อต่ำใจที่ตนเองไม่มีคุณค่าสำหรับคู่รัก และเกิดการทะเลาะกัน

ในนวนิยายวายเรื่อง *ตีแม่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงตัวละครซิ่นเป็นคนที่ไม่เก่งในเรื่องแสดงความรู้สึกของตนเอง เมื่อสนิทและคบกับตัวละครมรรค ก็ไม่สามารถแสดงความรู้สึกได้ดี จึงรู้สึกตนเองโง่และคิดว่าคู่รักจะเบื่ออยู่กับเขา ดังตัวอย่าง

ควรจะพูดยังไงนี่ถึงจะอยู่ต่อ ผมถามตัวเอง สมองที่โง่เรื่องการแสดงความรู้สึกต้องทำงานแข่งกับเวลา มรรคกำลังจะกลับไป ผมควรพูดอะไรสักอย่าง... ผมมองตามรรค เห็นความเหนื่อยล้า มีความอ่อนแรงอยู่ในนั้น... ทำไม่ล่ะ...

ผมรู้ว่าตัวเองเป็นคนที่อยู่ด้วยค่อนข้างยาก บางที... มรรคอาจจะรู้สึกเบื่อที่ต้องมานั่งเดาใจผม เขาอาจจะเพื่อยแล้ว... ช่วงนี้งานของมรรคก็หนักมากด้วย

(*ตีแม่ชีวิตสายซิ่น*, 2561, น. 212)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนน้อยเนื้อต่ำใจที่ตนเองไม่สามารถแสดงความคิดความรู้สึกของตนเองได้ดี เพราะเคยถูกดูถูกในเรื่องเพศสภาพ แต่คู่รักเป็นคนที่ถนัดในเรื่องแสดงความรู้สึกนึกคิด และเดาใจคู่รักตลอด เมื่อคู่รักเหนื่อยกับการพูดคุยอย่างยากลำบาก จึงรู้สึกตนเองเป็นคนผิดและน้อยเนื้อต่ำใจกับความโง่ของตนเอง

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายจะรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจในเรื่องความรัก เพราะคู่รักไม่ใส่ใจตนเอง นอกใจไปหาคนอื่น และน้อยเนื้อต่ำใจที่ตนเองไม่สามารถแสดงความรู้สึกของตนเอง เพราะคนรอบข้างมองกลุ่มชายรักชายในทางไม่ดี

จากปัญหาสุขภาพจิตต่าง ๆ สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้กล่าวถึงปัญหาสุขภาพจิตด้านซึมเศร้าวิตกกังวลของกลุ่มชายรักชาย เนื่องจากมีหน้าตาที่ไม่ดีและห่างไกลกับกลุ่มคนต่าง ๆ ทำให้เกิดอารมณ์ซึมเศร้าและจะมีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตและอาชีพ ส่วนปัญหาน้อยเนื้อต่ำใจเกิดจากความไม่สมหวังในความรัก ขาดความสนใจจากคู่รัก ไม่สามารถแสดงความรู้สึกของตนเอง กลัวคนอื่นโจมตีเรื่องเพศสภาพ จึงไม่มั่นใจและไม่เห็นคุณค่าของตนเอง

4.3 ปัญหาพฤติกรรม

พฤติกรรมที่เป็นปัญหาคือพฤติกรรมที่ผิดปกติ จะมีผลกระทบต่อคนอื่น ตนเองและสังคม ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้กล่าวถึงปัญหาพฤติกรรมของกลุ่มชายรักชาย มีพฤติกรรมรุนแรง พฤติกรรมเปลี่ยนคุณอนบอย และมีพฤติกรรมฆ่าตัวตาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.3.1 พฤติกรรมรุนแรง

ความรุนแรงคือการใช้กำลังและพลังทางกายและคำพูดต่อคนอื่น ทำร้ายร่างกายและจิตใจของคนอื่น ปัญหาพฤติกรรมรุนแรงของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีความรุนแรงระหว่างคู่รัก ความรุนแรงระหว่างนักเรียนในโรงเรียน และความรุนแรงจากการพูดจาในสื่อออนไลน์ ดังในนวนิยายวายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงปัญหาการใช้ความรุนแรง ตัวละครวิปลุกคนรักต่อยตีหลายครั้ง เพราะคนรักเป็นหนี้พันจำนวนมาก ตัวละครวิปลุกไม่ยอมเลิกกับเขา จึงยอมให้เงินแก่เขา แต่เมื่อขอเงินไม่สำเร็จ คนรักจะใช้ความรุนแรงกับตัวละครวิปลุกทำร้ายด้วยมือหรือใช้อุปกรณ์ ดังตัวอย่าง

แฟนหนุ่มรับผมไปอีกครั้งเมื่อเห็นผมพอจะแก้ปัญหากการเงินให้เขาได้ ตั้งแต่นั้นผมก็พยายามประคองความสัมพันธ์มาเรื่อย ๆ แต่ก็ไม่มีอะไรดีขึ้น บ่ายวันนี้ ทุกอย่างที่ผมพยายามรักษาแตกหักและพังลง

หกโมงเย็น ผมกุมแก้มซ้าย ๆ มีรอยโดนต่อยตำแหน่งเดียวกับครั้งแรกที่เคยโดนผู้ชายซ้อม

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 142)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การต่อตีเป็นพฤติกรรมความรุนแรง และเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างคู่รักชายรักชาย เนื่องจากการทะเลาะเรื่องเงิน และความสัมพันธ์ที่อยู่ด้วยกันได้ง่าย ก็ง่ายที่จะเกิดพฤติกรรมความรุนแรง และการให้อภัยการทำร้าย เมื่อไม่ได้แจ้งตำรวจจะถูกใช้ความรุนแรงหลายครั้ง จนทนไม่ไหว

ในนวนิยายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงปัญหาพฤติกรรมรุนแรงของกลุ่มชายรักชายกับนักเรียนในโรงเรียน โดยผ่านการพุดจา ตัวละครวิปเป็นผู้ชายที่ไม่สูงและมีหน้าตาน่ารัก จึงทำให้เขาตั้งแต่อนุบาลจนถึงสอบเข้ามหาวิทยาลัย ถูกเพื่อนร่วมห้องล้อว่าเป็นตุ๊ด ตะโกนใส่ และไม่มีใครสักคนร่วมกลุ่มพุดคุยกับเขา ดังตัวอย่าง

พอเรียนประถม พ่อแม่ดันพาผมไปเข้าโรงเรียนชายล้วน แล้วทุกคนในห้องก็เอาแต่ล้อผมว่าตุ๊ดๆๆ ผมก็เลยไม่มีเพื่อนสักคน

จากนั้นพ่อก็พาผมไปเข้าโรงเรียนที่มีทั้งผู้ชายและผู้หญิง ...แต่แล้วผมก็ได้รู้ว่าสังคมผู้หญิงนั้นมันโหดร้ายกว่าสังคมผู้ชายตั้งหลายเท่า

เวลาที่เพื่อนผู้ชายเกลียดผม พวกเขาจะตะโกนใส่ผมเวลาที่ผมเดินผ่านหรือเข้ามาผัดผมแรง ๆ แต่เพื่อนผู้หญิงนั้นต่างออกไป พวกเขาพุดตีกับผม แต่แอบนินทาผมลับหลังในยามที่ผมลุกออกจากกลุ่ม

(*ราตรีสวัสดิ์รักแท้*, 2560, น. 21)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความรุนแรงอยู่ในโรงเรียนจะสร้างปัญหาให้กลุ่มชายรักชายที่หน้าตาเอียงไปทางผู้หญิง เป็นพฤติกรรมทำร้ายร่างกายและจิตใจของคน และมีผลกระทบต่อคนนั้นเป็นปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ อาจจะทำให้มีคนเสียชีวิตในความรุนแรงนั้น และวัยรุ่นมีพฤติกรรมความรุนแรงต่อผู้ชายกลุ่มนี้ เพราะสังคมไทยไม่นิยมผู้ชายมีหน้าตาหรือพฤติกรรมเหมือนผู้หญิง

ในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึงปัญหาพฤติกรรมรุนแรงจากการพุดจาในสื่อออนไลน์ต่อกลุ่มชายรักชาย ตัวละครเฟื่องนครเป็นดาราและเป็นกลุ่มชายรักชาย แต่ไม่ได้ระบุเพศสภาพของตนเอง เมื่อมีนักข่าวบอกว่าตัวละครเฟื่องนครอาจจะเป็นเกย์ จึงพุดจารุนแรงในสื่อออนไลน์ แสดงทัศนคติทางลบ ดังตัวอย่าง

“เฟื่องแม่งสายอึดตุ๊ดจริง ๆ พวกเกย์เทียวกกลางคืนมีคนเคยได้มาแล้วตั้งหลายคน เขายืนยันว่าจริง แต่ถ่ายรูปรูปมาได้ครึ่ง ระวังตัวจัดมาก”

“ตอนถ่ายละครเรื่องที่มีคำที่ว่าดาว เห็นมีข่าวว่าแอบไปกินกันกับพระเอกชื่อย่อ N. นีคะ”

“ถ้าเป็นเกย์จริงก็แปลว่า ที่บอกว่าเป็นคนบวก ๆ นี่คือไม่ใช่คิดบวกนะ แต่เลือดบวก 5555555”

(*เฟื่องนคร*, 2561, น. 216)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า คนในสังคมมีความคิดทางลบต่อกลุ่มชายรักชาย คิดว่ากลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มปัญหา และเนื่องจากสื่อออนไลน์ยากที่จะหาตัวจริงได้ ขาดการควบคุม จึงมีการพูดจารุนแรงกว่าปกติต่อกลุ่มชายรักชาย

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายมีสัมพันธ์ที่อยู่ด้วยกันได้ง่าย และง่ายที่จะเกิดพฤติกรรมความรุนแรง สังคมไทยไม่นิยมผู้ชายมีหน้าตาหรือพฤติกรรมเอียงไปทางผู้หญิง วัยรุ่นจึงมีพฤติกรรมความรุนแรงต่อผู้ชายกลุ่มนี้ สังคมไทยยังขาดการควบคุมในสื่อออนไลน์ กลุ่มชายรักชายในสื่อออนไลน์จะเป็นกลุ่มที่ถูกโจมตี

4.3.2 พฤติกรรมเปลี่ยนคู่ขนอนบ่อย

เปลี่ยนคู่ขนอนบ่อยเป็นพฤติกรรมที่ไม่จริงจังต่อความรัก ไม่สามารถมีความสัมพันธ์ยาวนานในความรัก ปัญหาพฤติกรรมเปลี่ยนคู่ขนอนบ่อยของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจินดามณี เหลืองเพียรสมุท เป็นปัญหาเกิดจากไม่มีความสุขในวัยเด็ก ไม่มีเพื่อน จึงต้องการคู่ขนอนมาทดแทนการขาดเพื่อน ไม่อยากมีความรักที่ยาวนาน และเพื่อความสนุก ตั้งในนวนิยายวายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวตัวละครวิปเป็นชายตงงาน และมีหน้าตาน่ารัก เขาเปลี่ยนคู่ขนอนบ่อยเพื่อชดเชยความเหงาที่ไม่มีเพื่อน เนื่องจากตอนวัยเด็กมีประสบการณ์ที่ไม่ดี ถูกเพื่อนร่วมห้องต่อว่าและต่อยตีเนื่องจากเป็นเกย์ จึงไม่มีเพื่อนตลอดชีวิตทั้ง 20 กว่าปี เมื่อเติบโตขึ้นจึงมีพฤติกรรมชดเชยเปลี่ยนคู่รักตลอด ดังตัวอย่าง

ผมมีแฟนมาตลอด ผมมีแฟนเพื่อนชดเชยเรื่องเพื่อน เพื่อบรรเทาความเหงา เพื่อจะได้รู้สึกว่าตัวเองยังมีใครสักคน ผมกลายเป็นคนที่ไม่สามารถใช้ชีวิตโดยปราศจากแฟนได้ ทันทึที่เลิกกับคนหนึ่ง ผมก็จะเริ่มมองหาคนใหม่ต่อภายในเวลานาน

(*ราตรีสวัสดิ์รักแท้*, 2560, น. 24)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การเปลี่ยนคู่ขนอนบ่อยเป็นปัญหาจิตใจที่เกิดจากการขาดเพื่อน ประสบการณ์ในวัยเด็กจะมีผลกระทบต่อชีวิตของคน สิ่งที่ดีอนั้นขาดไป เมื่อโตขึ้นจะใช้วิธีอื่นมาชดเชยตัวเอง การขาดเพื่อนก็จะทำให้กลุ่มชายรักชายไม่มั่นใจตัวเอง ไม่ทราบต้องอยู่กับคนอื่นได้อย่างไร

ในนวนิยายเรื่อง *ชายใดแล้วจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงปัญหาเปลี่ยนคู่ขนอนบ่อย ตัวละครวิปเป็นคนที่ชอบทั้งผู้ชายและผู้หญิง เปิดร้านอาหารหลายที่ กลัวคู่รักคบกับเขาเพราะอยากได้เงิน จึงใช้เงินซื้อคู่รักและเปลี่ยนเรื่อย ๆ เมื่อถูกตัวละครเย็นเจอเรื่องนี้ ก็ไม่รู้สึกผิด ดังตัวอย่าง

“ปกติซื้อพี่คนนี้ตลอดเหอ” ผมถามอีก

“ไม่หรอก ถ้าซื้อคนเดิม ๆ ตลอดเขาจะติดเรา จะอยากผูกสัมพันธ์กับเรามากกว่าเป็นแค่ลูกค้าคนขาย เตี่ยจะมีปัญหา ต้องเปลี่ยนคนไป

เรื่อย ๆ ถ้าจะกลับไปเรียกคนเดิมก็ต้องทิ้งระยะห่างหน่อย อย่าเรียกถี่”
 ลุงให้ความรู้แบบเจนสนาม

(ชายโตเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่, 2561, น. 127)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายบางคนไม่ยอมมีความสัมพันธ์ที่ยืนยาว จึงใช้เงินไปซื้อบริการมาแก้ความต้องการของตนเอง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย แต่ขาดการควบคุม เนื่องจากกลุ่มชายรักชายที่ร่ำรวย มีความกังวลต่อความจริงใจของคนอื่น กลัวตนเองจะเจอคนที่มุ่งแต่เงินทองของเขา จึงไม่ยอมมีความรัก ต้องการแค่คู่นอน

ในนวนิยายเรื่อง *จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี* ได้กล่าวถึงตัวละครอันเป็นนักศึกษาปี 3 หน้าตาดี รวย และสูง ชอบผู้ชายน่ารัก จีบใครไม่ค่อยมีคนปฏิเสธ แต่เมื่อคบกันจะเลิกกันเร็วมาก หลังจากเลิกกันจะไปหาคู่นอนใหม่ ดังตัวอย่าง

ด้วยความที่เป็นคนหน้าตาดี จีบก็คนผมก็ได้ตลอดและแม่ผมไม่ค่อยอยู่บ้าน ผมเลยพาทุกคนกลับไปที่บ้านได้แบบไม่ขาดระยะ หลังจากนอนกันแล้วอาจมีติดต่อกันอีกนิดหน่อย แต่ส่วนใหญ่สุดท้ายก็จะเลิกกันไป แล้วผมก็จะไปจีบคนใหม่ พอทำไปทำมาจนถึงปีสามเนี่ย ผมเลยเริ่มมีอายุติดตัวว่าเป็นพวกฟันแล้วทิ้งไปทั่ว แต่ถึงอย่างนั้นก็ได้ทำให้ผมอึดท้องน้อยลงเลยพวกน้อง ๆ สายรับน่ารัก ๆ แทนที่จะกลัวกิตติศัพท์ของผม กลับยังเข้ามามากขึ้นเรื่อย ๆ เหมือนอยากมาลองไฟ หรือบางคนก็รู้ว่าผมไม่ร่วนวายไม่ผูกพันแน่ ๆ ก็เข้ามาเพื่อหาความสนุกชั่วครั้งชั่วคราว

(จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี, 2562, น. 5)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายที่หน้าตาดีและรวยจะหาคู่นอนได้ง่าย และในมหาวิทยาลัยมีกลุ่มชายรักชายจำนวนมาก จึงทำให้คนที่หน้าตาดีสามารถเปลี่ยนคู่นอนเรื่อย ๆ บางคนก็คบกันก็แค่เพื่อหาความสนุก ไม่ได้จริงจัง

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายเปลี่ยนคู่นอนบ่อยเพื่อความต้องการ และไม่ให้ความสัมพันธ์มีผลต่อชีวิตของตนเอง เพราะคนในกลุ่มชายรักชายจะไม่จริงจังต่อความรัก เคยมีประสบการณ์เลวร้าย และกลุ่มชายรักชายในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ที่ไม่ยาวนานส่วนใหญ่เพื่อความสนุกสนานและลองใช้ชีวิตแบบอิสระ

4.3.3 พฤติกรรมฆ่าตัวตาย

การฆ่าตัวตายเป็นพฤติกรรมรุนแรงต่อตนเอง อาจเกิดมาจากภาวะความเสียใจอย่างมาก ปัญหาพฤติกรรมฆ่าตัวตายของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท คือฆ่าตัวตายเพราะผิดหวังในความรัก ชมชู้คู่รักเพื่อให้กลับมา

ในนวนิยายวายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงตัวละครเกียรติรับไม่ได้ว่าจะสูญเสียความรักไป จึงกรี๊ดข้อมือเพื่อฆ่าตัวตาย และมีพฤติกรรมที่อยากฆ่าตัวตายหลายครั้ง ครั้งหนึ่งคือตัวละครวิปจะเลิกกับเขา จึงกรี๊ดข้อมือเพื่อให้ตัวเองลืมความเสียใจ ครั้งที่สองคือ ตัวละครจุลจะเลิกกับเขา ไม่ยอมเจอกัน ตัวละครเกียรติจึงส่งข้อความแสดงความมุ่งหมายที่อยากจะฆ่าตัวตายเพื่อดึงดูดความสนใจและข่มขู่คู่รักให้เขายอมพบเจอ ครั้งที่สามคือเมื่อเจอกับตัวละครจุล ข่มขู่จะฆ่าตัวตายเพื่อให้คู่รักเป็นห่วงและไม่กล้าออกจากเขา พฤติกรรมฆ่าตัวตายของตัวละครเกียรติจึงเกิดเป็นปัญหา และมีผลกระทบต่อตัวเองและคนอื่น ดังตัวอย่าง

“ตอนเลิกกันนี่ฆ่าตัวตายหรือ” ผู้ชายตัวโตขนาดนี้เนี่ยนะ

“ไม่ได้กรี๊ดลึก แค้ให้สัณฐานมันขาดเฉย ๆ”

“ไม่จริง” ผมสบตาเขา เขาหลบตา “ไม่ได้กรี๊ดลึกนะเชื่อ คุณลักษณะรอยแผลเป็นแล้วแผลไม่ลึก แต่อารมณ์ตอนนั้นไม่ใช่แน่ ๆ”

[...]

“กลับมาได้ไหม ยังไม่ยอมก็มีอีกรอย”

“ถ้าพี่ฆ่าตัวตาย พี่จะรุ่งจุลไว้ได้ใช่ไหม”

จริงด้วยสิ ผมมาพบเขาตอนนี้เพราะเรื่องนั้น ผมกอดอก ถอนหายใจ

“มันไม่เท่าหรือที่พี่รู้ พี่ยอมทำทุกอย่างเลยนะ ถึงมันจะไม่เท่า ถ้าเราจะได้อยู่ด้วยกัน”

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 177)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การฆ่าตัวตายของกลุ่มชายรักชายเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากปัญหาจิตใจ ไม่ยอมรับความจริง ให้ความสำคัญแก่ความรักหรือคู่รักมากเกินไป ไม่ได้นึกถึงคุณค่าของตัวเอง สนใจแค่ความเสียหายของความรัก จึงฆ่าตัวตายเพื่อข่มขู่หวังว่าคนรักจะกลับมา

จากปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้กล่าวถึงปัญหาพฤติกรรมรุนแรงโดยผ่านร่างกายและการพูดจาทั้งชีวิตจริงและสื่อออนไลน์ จะเกิดปัญหาระหว่างคู่รักชายรักชาย เพราะความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักเป็นความสัมพันธ์ที่ใช้ความรุนแรงได้ง่าย และปัญหาพฤติกรรมเปลี่ยนคู่นอนบอย เพราะกลุ่มชายรักชายไม่จริงจังต่อความรัก เปลี่ยนคู่นอนเพื่อความสนุก และปัญหาพฤติกรรมฆ่าตัวตาย เกิดจากความไม่สมหวังในความรัก ปัญหาทั้งหมดนี้ส่วนใหญ่เกิดระหว่างคู่รัก และเกิดจากความไม่จริงจังหรือจริงจังเกินไปต่อความรัก

4.4 ปัญหาคุณธรรม

คุณธรรม หมายถึง สภาพคุณงามความดี ปัญหาคุณธรรมก็จะเป็นความประพฤติที่เลวร้าย และไม่มีประโยชน์แก่ตนและสังคม ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้กล่าวถึงปัญหา

คุณธรรมของกลุ่มชายรักชายที่ไม่รักเดียวใจเดียว และสร้างปัญหาให้คนอื่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.4.1 ไม่รักเดียวใจเดียว

ไม่รักเดียวใจเดียวคือคนที่มีคู่รัก แต่ยังไม่พอใจไปมีคนอื่น ปัญหาคุณธรรมไม่รักเดียวใจเดียวของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท คือ เจ้าชู้ ไปคุยกับคู่รักของคนอื่น ตอนที่มิแพนยังไปคุยกับคนอื่น ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงปัญหาคุณธรรมที่ไม่รักเดียวใจเดียว ตัวละครเกียรติกกับตัวละครจุลเป็นคู่รักกัน แต่ตัวละครเกียรติกทิ้งคนรักของตนเองอยู่คนเดียว ไปหาผู้ชายอีกคนหนึ่ง และมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย ตัวละครจุลจึงเสียใจและโกรธ ดังตัวอย่าง

“เมื่อคืนพินอนกับเขาใช้ไหม” ผมตัดสินใจถามไปตรงเป้า

ปลายสายเงียบไปครู่หนึ่ง ก่อนจะตอบ [ครับ]

“เขาร้องให้ออนพีใช้ไหม น่ารักมากเลยละสิ ปลอดภัยปลอดภัยก็ได้กินสินะ เขาคงตั้งใจทำเพื่อจะเอาเงินจากพินะแหละ เป็นคนอยู่ดี ๆ ไม่ชอบชอบเป็นตุเอทีเอ็มเนอะ เป็นไง โดนกดไปเท่าไร?”

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 48)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ไม่รักเดียวใจเดียวเป็นปัญหาคุณธรรมที่เกิดขึ้นระหว่างคนรัก ไม่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ของคนที่มีคนรัก มีพฤติกรรมทำร้ายคนรัก มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนอื่น ทั้งหมดนี้เป็นคุณธรรมที่ไม่ดี ขาดความซื่อสัตย์ต่อคู่รัก

ในนวนิยายวายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงตัวละครเกียรติกกับตัวละครจุลเป็นคู่รัก แต่เมื่อสองคนนัดไปเที่ยว และคู่รักเก่าโทรมาหาตัวละครเกียรติก ตัวละครเกียรติกก็ทิ้งตัวละครจุลอยู่คนเดียวไปหาคู่รักเก่า ดังตัวอย่าง

“เป็นอะไร” เขากลามเสียงห่วยโย ผมหันไปมองคนที่โทรศัพท์ไปขับ

รถไป สีหน้าของเขาดูไม่ได้มีสมาธิกับท้องถนนเลย ปลายสายพูดบางคำทำให้เขานิ่งไป และในที่สุดก็ตอบ “ได้สิ เดี่ยวพีไปตอนนี้เลย”

“พຽงนี้เราไปสะพานพระรามแปดด้วยกันนะ” เขาเอ่ยเสียงนุ่มที่สุดเท่าที่จะทำได้

ผมน้ำตาไหล เอาหลังมือปาดน้ำตา ปิดปากตัวเองไม่ให้สะอื้น หมออดปากตัวเองให้เงียบ แต่ตัวก็สั่นไปหมด น้ำตาก็ไหลไม่หยุด

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 43)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ไม่รักเดียวใจเดียวของกลุ่มชายรักชายจะทำร้ายความรู้สึกของคู่รัก ทำให้เสียใจ และเนื่องจากความอดทนของคู่รัก ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งออกไปหาคนอื่นโดยไม่ปกปิด ทำให้ความรักของกลุ่มชายรักชายยังไม่สามารถเชื่อใจกัน

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงไม่รักเดียวใจเดียวของกลุ่มชายรักชาย ตัวละครหนึ่งกับตัวละครวรรตม์เป็นคู่รัก แต่ตัวละครนอกใจไปหาคนอื่นโดยไม่รู้สึกลึกซึ้ง คิดว่าคนในกลุ่มทุกคนก็เป็นแบบที่ไม่จริงจังต่อความรัก ดังตัวอย่าง

“เราไม่ได้คบคนเดียว แล้วไงละ ก็คบเผื่อไว้ใจ เพื่อไปกับคนไหนไม่รอดก็จะได้มีตัวเลือก ทุกคนก็ทำแบบนี้ทั้งนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายอะมันก็แบบนี้แหละ” นัทอธิบายทำหน้าที่เหมือนนี้เป็นเรื่องปกติเสียเต็มประดา

“โอ๊ย อะไรกัน รักเดียวใจเดียวเธอ ไร้สาระ” นัทตะโกนออกมา
“เราไม่ได้รักกันขนาดนั้นด้วยซ้ำ เราแค่คบกันเพราะว่าเราอยู่คนเดียวกัน เป็นเกย์เหมือนกัน แล้วเราก็เจอกัน เรื่องมันก็แค่นั้น อย่าจริงจังอะไรมากได้ปะ”

(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 20)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายมีความรักที่ไม่รักเดียวใจเดียว เพราะคนในกลุ่มส่วนใหญ่ไม่จริงจังต่อความรัก คบกันได้ง่าย จึงไม่มีความซื่อสัตย์ต่อความรัก ไม่รักเดียวใจเดียว โดยไม่รู้สึกลึกซึ้ง และแสดงออกอย่างตลกแก่คนที่จริงจังต่อความรัก

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนไม่รักเดียวใจเดียวกับคู่รัก โดยไม่รู้สึกลึกซึ้ง มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนอื่น ขาดความซื่อสัตย์ และทิ้งคู่รักของตนเองอยู่คนเดียวไปหาคนอื่นโดยไม่ปิดบัง เพราะคนในกลุ่มส่วนใหญ่ก็ทำแบบนี้ เป็นปัญหาคุณธรรมด้านความรัก

4.4.2 สร้างปัญหาให้คนอื่น

สร้างปัญหาให้คนอื่นในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทคือกลุ่มชายรักชาย มีพฤติกรรมที่แอบเป็นคู่รักของคนที่มิภรรยา ใช้ผู้หญิงเป็นเครื่องมือปกปิดเพศสภาพ และทำร้ายความสัมพันธ์ของคนอื่น ดังในนวนิยายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงปัญหาคุณธรรมที่ตัวละครวิปคบกับตัวละครเรียว แต่ตัวละครเรียวเป็นคนที่แต่งงานแล้ว มีภรรยาและลูกของตัวเองเป็นชู้กับผู้ชาย เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ตัวละครวิปก็รู้มาก่อนที่คบกัน เพราะเห็นแหวนแต่งงาน แต่เขาทำตัวแบบไม่ได้เห็นและไม่ได้ถาม ทำร้ายครอบครัวของตัวละครเรียว ดังตัวอย่าง

คือนี้มือข้างซ้ายของเขามีแหวนทองวงหนึ่งอยู่บนนั้น

ผมรู้ตั้งแต่แรก และก้าวเข้ามาในนี้โดยเต็มใจ ในเมื่อผมเลือกที่จะ

ก้าวเข้ามา ผมก็ควรจรรู้กฏกติกาของสนามดี

ห้ามพูดเรื่องแหวนแต่งงานวงนี้ ไม่ว่าจะในกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

(*ราตรีสวัสดิ์รักแท้*, 2560, น. 40)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การทำร้ายครอบครัวของคนอื่นเป็นเรื่องผิดคุณธรรม ทั้งสองคนล้วนมีคุณธรรมที่ไม่ดี ทำร้ายสมาชิกในครอบครัว และไม่รับผิดชอบกับภรรยาและลูกของตัวเอง เนื่องจากกลุ่มชายรักชายบางคนไม่สนใจสถานะของคู่รัก เลือกรักได้ง่าย จึงมีพฤติกรรมขาดคุณธรรม

ในนวนิยายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงปัญหาทำร้ายความรู้สึกคนอื่น ตัวละครคริสเป็นเกย์ และชอบตัวละครวิป แต่ไม่สามารถคบกับตัวละครวิป จึงคบกับตัวละครน้ำซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานผู้หญิงที่หน้าตาคล้ายกับตัวละครวิป และตัวละครน้ำก็เสียใจที่ตัวละครคริสไม่ได้ชอบเธอแต่หลอกลวงคบกับเธอ ดังตัวอย่าง

เหตุผลที่ผมเลือกคบน้ำ ไม่ใช่หญิงสาวคนอื่น ๆ ก็เป็นเพราะหน้าตาบางส่วนของน้ำละม้ายคล้ายวิป ทั้งรูปทรงของจมูกและโครงหน้า เธอตาเล็กกว่าวิปและปากอ้อมกว่ามาก แต่มองเผิน ๆ แล้วก็คล้ายกัน นั่นทำให้น้ำเป็นตัวเลือกของผม และก็ทำให้ผมไม่อยากจะเห็นใบหน้านี้ร้องไห้

(*ราตรีสวัสดิ์รักแท้*, 2560, น. 57)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนใช้ผู้หญิงเป็นเครื่องมือปกปิดเพศสภาพ หลอกลวงผู้หญิงมาเป็นคู่รัก เพราะอยากได้สถานะสังคมที่ดีกว่าเกย์ จึงปกปิดเพศสภาพกับเพื่อนร่วมงาน ทำร้ายความรู้สึกของคนอื่น และอาจจะสร้างปัญหาในเรื่องการทำงาน

ในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงตัวละครวิปเป็นคู่รักเก่าของตัวละครเกียรติ แต่เมื่อตัวละครเกียรติเป็นคู่รักกับตัวละครจูล ตัวละครวิปยังไม่ยอมปล่อยตัวละครเกียรติไป ยังรบกวนให้ตัวละครเกียรติไปช่วยแก้ปัญหา จนตัวละครจูลอดทนไม่ไหวไปถามตัวละครวิป แต่ตัวละครวิปไม่รู้สึกลด ดังตัวอย่าง

มันมีคนแบบนี้อยู่บนโลกได้ยังไงวะ ผมมองหน้าเขาก่อนเอ่ยคำถามข้อใหม่ “ถ้าคุณเบื่อแล้ว มันจะคอยตอบพีเกียรติทำไม...”

“ไม่รู้คุณจะเข้าใจไหมนะ แต่เวลาที่ผมมีปัญหา ไม่มีใครให้พึ่งพาเลย ป้าเป็นคนเดียวที่ผมรู้ว่าจะรับโทรศัพท์แน่ ๆ แล้วก็รีบมาหา มาดูแลโดยไม่มีเงื่อนไขอะไร เป็นคนที่ช่วยแก้ปัญหาให้ได้ตลอด พอถึงเวลาที่จันทรอกผมก็เลยโทรหาป้า เท่านั้นเอง ผมคิดชื่อคนอื่นไม่ออก”

พูดจบเขาก็ยกไหล่ เสริมอีก “แต่ผมไม่อยากจะคบหาเป็นแฟนกับเขาอะ เราไปด้วยกันไม่รอดหรอก”

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 67)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนทำร้ายความรักของคนอื่น ติดต่อกับคนรักเก่าที่มีคู่รักอยู่ เพราะเคยเป็นคนที่สนิทกัน อยากได้เงินจากคนรักเก่า และให้ช่วยแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต แต่ไม่ยอมคบกับคนรักเก่าอีก และไม่ได้รู้สึกผิดที่ทำร้ายความสัมพันธ์ของคนรักเก่ากับคนรักของเขา ทำให้คนรักเก่าไม่สามารถมีความรักของตนเอง

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนจะทำร้ายครอบครัวของคนอื่น ไม่รับผิดชอบกับภรรยาและลูกของตัวเอง และคนในกลุ่มบางส่วนจะสร้างปัญหาให้ความรัก

ของคนรักเก่า เพราะยังติดต่อและขอเงินจากคนรักเก่าตลอด นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายบางส่วนยัง หลอกลวงความรักของเพื่อนร่วมงานผู้หญิง เพื่อปกปิดเพศสภาพ แต่จะสร้างปัญหาในการทำงานกับเพื่อนร่วมงาน

จากปัญหาคุณธรรมต่าง ๆ สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้กล่าวถึง ปัญหาคุณธรรมของกลุ่มชายรักชายที่ไม่รักเดียวใจเดียว นอกใจไปหาคนอื่นโดยไม่ปกปิดกับคู่รัก และ ปัญหาคุณธรรมที่สร้างปัญหาให้คนอื่น เป็นคนรักของคนที่มีภรรยา ไม่สนใจสถานะของคู่รัก หลอกลวงผู้หญิงที่เป็นเพื่อนร่วมงานมาเป็นคู่รักเพื่อปกปิดเพศสภาพ และทำร้ายความรักของคนรักเก่า ทำให้ไม่สามารถมีความสัมพันธ์ที่ยาวนานกับคู่รัก ปัญหาทั้งหมดนี้ส่วนใหญ่เป็นปัญหาคุณธรรมระหว่างคู่รักชายรักชาย และเป็นปัญหาด้านความรัก เนื่องจากขาดความซื่อสัตย์ต่อคู่รัก

4.5 ปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน

ความไม่เท่าเทียมกันคือสถานะทางรายได้ ทรัพย์สิน โอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างปัจเจกบุคคล และกลุ่มคน ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้กล่าวถึง ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายในครอบครัวและปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายในสังคม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.5.1 ความไม่เท่าเทียมกันในครอบครัว

ความไม่เท่าเทียมกันในครอบครัวคือพ่อแม่ญาติพี่น้องไม่สนใจความคิดของลูกชายที่เป็นกลุ่มชายรักชาย ไม่ให้ความเข้าใจต่อกลุ่มชายรักชาย ความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายในครอบครัว ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท คือพ่อแม่บังคับให้ลูกชายเป็นผู้ชายแท้ ให้เปลี่ยนเพศสภาพแต่งงานกับผู้หญิง และหวงลูกชายมากเกินไป ไม่ให้ใช้ชีวิตของตนเอง ดังในนวนิยายวายเรื่อง *ตีแม่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชายไม่ได้รับความเท่าเทียมในครอบครัว ตัวละครธาวิศสารภาพกับพ่อแม่ว่าตนเองเป็นเกย์ แต่พ่อแม่ไม่ยอมรับ ไม่เห็นกลุ่มชายรักชายเป็นผู้ชายปกติ ไม่ติดต่อกับลูกชายอีก ทำร้ายความรู้สึกและความรักของตัวละครธาวิศต่อพ่อแม่ดังตัวอย่าง

เห็นธาวิศเปิดเผยตัวเองแบบนั้น แต่ครอบครัวของเขาคิดว่าเขาเป็นผู้ชายแท้ ๆ พ่อแม่ของเขาดูและเข้มงวด ไม่มีวันยอมรับเรื่องความแตกต่างของลูกชาย ธาวิศต้องปิดใจที่บ้าน เขาจึงเลือกโลกภายนอกเป็นแหล่งพักพิงสุดท้าย เปิดเผยให้กับผู้คนที่ไม่รู้จัก เราอาจเห็นเขาร่าเริงและยิ้มแย้มแต่ภายใน...เขาต่อสู้อยู่ในสงครามของตัวเอง

(ตีแม่ชีวิตสายซิ่น, 2561, น. 101)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ครอบครัวไม่เห็นกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่ยอมรับได้ พ่อแม่ไม่ยอมรับลูกชายแตกต่างกับคนอื่น อยากให้ลูกชายเป็นผู้ชายแท้ ๆ เมื่อถูกปฏิเสธก็ไม่ติดต่อกับลูกชายอีก เพราะพ่อแม่ในสังคมไทยคิดว่าลูกต้องทำตามคำสั่ง ตามหน้าที่ของลูกชาย กลุ่มชายรักชายไม่มีสิทธิ์ใช้ชีวิตของตนเอง สมาชิกในครอบครัวจึงไม่ได้ให้ความเท่าเทียมแก่กลุ่มชายรักชาย

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงปัญหาที่แม่ไม่ให้ความเท่าเทียมแก่น้องชายและพี่สาว ตัวละครชนินทร์เป็นนักศึกษาปี 3 แต่แม่ยังไม่ไว้ใจกับเขา ส่งรับจากมหาวิทยาลัยตลอด ไม่ยอมให้ตัวละครชนินทร์พักอยู่นอกบ้าน แต่ยอมให้พี่สาวของตัวละครชนินทร์พักอยู่คนเดียว ดังตัวอย่าง

“ผมอยากไปอยู่กับพี่ แม่จะได้ไม่ต้องคอยขับรถมารับมาส่งผมที่มหาลัยแบบนี้ไง”

“แม่ทำเพื่อลูกได้ มารับมาส่งแค่นี้ไม่ได้รับกวนเสียหน่อย ถ้าลูกอยู่บ้าน แม่จะได้คอยดูแลด้วย”

ชนินทร์ทำหน้าที่ที่พี่สาว แม่ยอมให้ออกไปอยู่คนเดียวจะได้ตั้งใจอ่านหนังสือ แต่พอเป็นเขา แม่กลับไม่ไว้ใจใจ อยากให้อยู่บ้านเพื่อจะได้กวาดชั้นให้อ่านหนังสือ

(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 5)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนได้รับความเป็นห่วงของแม่มากกว่าผู้หญิง แม่ยอมให้พี่สาวพักอยู่คนเดียวอย่างอิสระ แต่ยังไม่ไว้ใจกับน้องชายที่อายุ 20 กว่าปี ความไม่เท่าเทียมของแม่ก็ทำให้ผู้ชายที่เป็นกลุ่มชายรักชายไม่กล้าเปิดเผย และใช้ชีวิตของตนเองอยากได้เพราะกลัวแม่ผิดหวัง

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนต้องตามคำสั่งที่เปลี่ยนเพศสภาพเป็นผู้ชายแท้ ไม่มีสิทธิ์ใช้ชีวิตของตนเองอย่างอิสระ เพราะพ่อแม่ไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย และคนในกลุ่มบางส่วนยังได้รับการควบคุมจากแม่มากกว่าพี่สาว แม่จะติดตามทุกอย่างและมีความคาดหวังต่อลูกชาย แต่ความไม่เท่าเทียมทั้งนี้ก็ทำให้กลุ่มชายรักชายรู้สึกอึดอัดและไม่กล้าเปิดเผย

4.5.2 ความไม่เท่าเทียมกันในสังคม

ความไม่เท่าเทียมกันในสังคมคือสังคมมองกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มผิดปกติ ไม่ให้โอกาสทำอาชีพ และมีพุดจาไม่สุภาพต่อกลุ่มชายรักชาย ความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายในสังคมในนวนิยายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท คือคนที่เปิดเผยเพศสภาพเป็นเกย์จะไม่สามารถทำงานตามใจตนเองหรือทำแค่อาชีพที่คนในสังคมคิดว่ากลุ่มชายรักชายควรทำ

ในนวนิยายวายเรื่อง *ตีแผ่ชีวิตสายซิ่ง* ได้กล่าวถึงปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในสังคมที่ไม่ให้อิสระแก่ผู้ชายในความชอบ ตัวละครชั้นตอนเด็ก ๆ เคยเขียนเรียงความได้รางวัลชนะเลิศ และขอรางวัลเป็นนาฬิกาสายดอกไม้ แต่ครูที่โรงเรียนเอาเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ และแจ้งรายละเอียดให้พ่อแม่ของตัวละครชั้น ตอนให้พ่อแม่อย่าให้ตัวละครชั้นมีพฤติกรรมผิดเพศ ทุกอย่างก็ทำให้ตัวละครชั้นรู้สึกผิด แต่เขาแค่ผู้ชายที่ชอบนาฬิกาสายดอกไม้ ไม่ได้คิดอะไรมาก ดังตัวอย่าง

ทำไมถึงขอลายดอกไม้ไม่ได้ละ ในเมื่อนาฬิกาอีกเรือนก็ไม่ได้เอาไปทำอะไรไม่ใช่เหรอ และผมก็ควรจะมีสิทธิ์เลือกว่าผมอยากได้อะไร

ผมกลับบ้านพร้อมนาฬิกาสายรถและซองกระดาษสีเหลี่ยมสีขาว เย็นชา ภายในคือจดหมายจากครู ฝากผมให้ส่งถึงพ่อ เนื้อหาในจดหมายแจ้งรายละเอียดเหมือนผมก่อเรื่องรุนแรงร้าย เขียนชัดเจนว่า ด.ช. อรุณอยากได้นาฬิกาสายดอกไม้ ให้ผู้ปกครองช่วยกดดันระมัดระวังไม่ให้มีพฤติกรรมผิดเพศ

(ตีแผ่ชีวิตสายซิ่ง, 2561, น. 99)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า คนในสังคมคิดว่ากลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มผิดปกติ จึงไม่ให้เกิดมีพฤติกรรมและความชอบคล้ายกับผู้หญิง กำหนดให้ผู้ชายไม่ควรชอบสีชมพู ชอบดอกไม้ ครูที่โรงเรียนก็ให้ความสำคัญแก่พฤติกรรมผิดเพศ จะติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง แต่เป็นพฤติกรรมทำร้ายจิตใจของเด็กชาย

ในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึงความไม่เท่าเทียมในสังคมต่อกลุ่มชายรักชาย ตัวละครกรติฐเป็นดารามีชื่อเสียง และเป็นคนหล่อมีแฟนคลับพูดคำไม่สุภาพในสื่อออนไลน์ มีการพูดจาไม่ดีเกี่ยวกับหน้าตา รูปร่างและอวัยวะเพศ แต่คนในสังคมไม่สนใจการพูดจาเข้าหยอกต่อเขา ไม่คิดว่าคำพูดเหล่านี้จะทำร้ายตัวละครกรติฐ ดังตัวอย่าง

“ถ้าเป็นดารานักหญิงนะ แล้วพี่ไปเมนต์ว่า นมโตดีจังเลยว้ย พี่จะกลายเป็นคนอย่างเฉยเลย คนที่นีกามอะ ทุกคนจะรุมประณาม แต่พอเราเป็นผู้ชาย โอ้โฮ โดนคอมเมนต์อื่น ๆ ทุกรูปแบบ แต่สังคมไม่ปกป้องพี่เลย”

(เฟื่องนคร, 2561, น. 227)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายคิดว่าสังคมไม่ได้ปกป้องชายรักชาย เมื่อมีคนเข้าหยอกผู้หญิง จะมีคนอื่นมาประณาม มาปกป้องผู้หญิงคนนั้น แต่เมื่อกลุ่มชายรักชายถูกเข้าหยอกหรือถูกพูดจาไม่ดี คนอยู่ในสังคมดูเป็นเรื่องปกติ ไม่ได้ปกป้องกลุ่มคนเหล่านั้น เพราะกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยยังไม่มี การปกป้องเท่ากับกลุ่มคนทั่วไป คนในสังคมยังไม่ค่อยสนใจการพูดจาเข้าหยอกต่อกลุ่มชายรักชาย จึงเกิดความไม่เท่าเทียมทางเพศของกลุ่มเพศทางเลือกในสังคมไทย

ในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึงความไม่เท่าเทียมในสังคมต่อกลุ่มชายรักชาย ตัวละครเฟื่องนครเป็นดารามีชื่อเสียง หลังจากเขาเปิดเผยเป็นเกย์ งานทุกอย่างเกือบจะหมด ไม่มีละครยอมให้ตัวละครเฟื่องนครเป็นพระเอก ดังตัวอย่าง

“ปัญหาเรื่องรายได้จะมาเมื่อเราขาดงานฟรีเซ็นเตอร์จากทีพีแชนด์ ไปคุยคร่าว ๆ เพื่อกำลังจะเสียสินค้าทุกตัวที่มีอยู่ไป หมายถึงทุกตัวจริง ๆ ทุกที่ไม่มีที่ท่าอยากต่อสัญญาหลังหมดสัญญาที่มีอยู่ตอนนี้ ซึ่งก็เข้าใจได้ละนะ งานที่สื่อสารกับตลาดกว้างต้องการดาราที่คนทุกระดับในสังคมให้การยอมรับ และไม่ใช่นักไทยทุกระดับที่ชอบเกย์จริงมัย คนกรุงเทพฯ ยอมรับได้มากกว่าคนต่างจังหวัดก็จริง แต่งานฟรีเซ็นเตอร์มันมีผลกับคนต่างจังหวัดมากกว่ากรุงเทพฯ ซื้อเพราะรีวิวในเน็ต คนต่างจังหวัดซื้อเพราะดารา เพราะฉะนั้นบริษัทก็ต้องการดาราแม่เหล็ก และเราต้องยอมรับว่า คน...พี ไม่อยากใช้คำพูดดูถูกนะ แต่คนในระดับรากหญ้า...เขาอาจไม่ชอบเฟื่องอีกแล้ว”

(*เฟื่องนคร*, 2561, น. 364)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายที่เป็นบุคคลสาธารณะ ส่วนใหญ่จะไม่ระบุเพศสภาพ เพราะมีผลไม่ดีต่อการทำงาน ถ้าเปิดเผยจะมีอิทธิพลต่ออนาคต ทำให้กลุ่มนี้ไม่สามารถทำอาชีพตามใจตนเอง ไม่มีสิทธิ์เท่ากับบุคคลทั่วไป

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า สังคมไม่ให้ความเท่าเทียมแก่กลุ่มชายรักชาย เพราะสังคมให้ความสำคัญแก่เพศสภาพตั้งแต่เด็ก และกลุ่มชายรักยังถูกมองเป็นกลุ่มผิดเพศ จึงไม่สามารถใช้ชีวิตตามใจตนเอง กลุ่มชายรักชายในสังคมไทยยังไม่มีกรปกป้องเท่ากับกลุ่มคนทั่วไป คนในสังคมยังไม่ค่อยสนใจการพูดจาเข้าหยอกต่อกลุ่มชายรักชาย ทำให้เห็นความไม่เท่าเทียมทางเพศของกลุ่มเพศทางเลือกในสังคมไทย

จากปัญหาความไม่เท่าเทียมกันต่าง ๆ สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้กล่าวถึงปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายในครอบครัว ผู้ปกครองบางส่วนในสังคมไทยคิดว่ากลุ่มชายรักชายสามารถเปลี่ยนเพศสภาพเป็นผู้ชายแท้ มีครอบครัวของตนเอง และผู้ปกครองให้ความคาดหวังต่อผู้ชายมากเกินไป ทำให้กลุ่มชายรักชายรู้สึกอึดอัดและไม่กล้าเปิดเผย และในสังคม กลุ่มชายรักยังถูกมองเป็นกลุ่มผิดเพศ ไม่สามารถใช้ชีวิตและการทำอาชีพตามใจตนเอง ปัญหาทั้งหมดนี้เกิดจากคนในสังคมมีทัศนคติทางลบต่อกลุ่มชายรักชาย และส่งผลต่อสมาชิกในครอบครัว

4.6 แนวทางแก้ปัญหากลุ่มชายรักชาย

แนวทางแก้ปัญหาคือ วิธีแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด และทำให้ปัญหานั้นหมดสิ้นไปหรือก่อความเดือดร้อนเสียหายแก่สังคมลดลง จากการศึกษาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้พบแนวทางแก้ปัญหากลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ทั้งหมด 5 แนวทาง มีแนวทางแก้ปัญหาคือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แนวทางแก้ปัญหาสุภาพจิต แนวทางแก้ปัญหาลักษณะพฤติกรรม แนวทางแก้ปัญหาค่านิยม และแนวทางแก้ปัญหาค่านิยมไม่เท่าเทียมกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.6.1 แนวทางแก้ปัญหาค่านิยมระหว่างบุคคล

แนวทางแก้ปัญหาค่านิยมระหว่างบุคคล ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีการแก้ปัญหาค่านิยมช่วยเหลือจากคนรอบข้าง การแก้ปัญหาค่านิยมด้วยการพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกัน และการแก้ปัญหาค่านิยมด้วยความพยายามของตนเอง ดังต่อไปนี้

1) การแก้ปัญหาค่านิยมช่วยเหลือจากคนรอบข้าง

ความช่วยเหลือ คือ ส่งเสริมเพื่อให้สำเร็จประโยชน์ ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาค่านิยมของกลุ่มชายรักชายกับคนในครอบครัวด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้แก้ปัญหาค่านิยมที่พ่อแม่ไม่ยอมรับลูกชายเป็นเกย์ ตัวละครเกียรติสารภาพกับครอบครัวว่าเป็นเกย์ และถูกไล่ออกจากบ้าน หลังจากนั้นตลอดเวลาสามปีไม่ได้กลับบ้าน ไม่ได้เจอกับคุณแม่ พ่อ ตัวละครเกียรติใช้ชีวิตอยู่คนเดียวใช้เวลาจัดการและในระหว่างนี้คุณแม่ก็พยายามโน้มน้าวให้ลูกชายกลับบ้าน ดังตัวอย่าง

“ช่วยมาพาพี่เกียรติกลับบ้านทีนะ”

“คงเป็น...งานยาก” ผมเอ่ยไปตามที่ใจคิด

“จ๊ะ ยากเพราะมีคนหัวตื้อสองคน” คุณแม่เอื้อมมือมาจับต้นแขนพี่จุลเกียรติ “เขาหัวตื้อเหมือนพ่อเขา มาเลยต้องหาพันธมิตรมาช่วยเกลี้ยกล่อมเขาเยอะ ๆ นื่องบ้าง พี่บ้าง แฟนบ้าง ใครกล่อมเขาได้มาก็ขอให้ช่วยหมดเลย”

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 115)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัวและการสื่อสารซึ่งกันและกันเป็นแนวทางแก้ปัญหาค่านิยมระหว่างคุณแม่กับลูกชาย คุณแม่เป็นคนสำคัญสำหรับคุณแม่และลูกชาย จึงสามารถโน้มน้าวสองคนได้สำเร็จ และคุณแม่ก็รักลูกชายของตนเอง อยากให้ลูกชายมีความสุข หลังจากการพูดคุยกันจึงเข้าใจและยอมรับเพศสภาพของลูกชาย

ในนวนิยายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหากลุ่มชายรักชายกับพ่อแม่ พ่อแม่บังคับตัวละครเรณูแต่งงาน แต่ตัวละครเรณูเป็นเกย์ สมาชิกในครอบครัวทุกคนจึง

พยายามดูแลชดเชยภรรยาของตัวละครเรณู เมื่อตัวละครเรณูไปหาผู้ชายเป็นแฟน จะจัดการเรื่องนี้ให้สองคนเลิกกัน ดังตัวอย่าง

“เขาแต่งงานไปแล้ว เขาต้องรับผิดชอบเมียและลูกของเขา”

คู่สนทนาของผมตอบ

ออกจะเป็นคำตอบที่เย็นชา ผมไม่นึกแต่ก็พยักหน้ารับเพราะเห็นว่ามีส่วนที่จริงอยู่ในคำพูดนั้น “ยังไงก็...ไม่ต้องห่วงครับ ผมคิดจะเลิกอยู่แล้ว เพียงแค่รอสัญญาณปล่อยตัวให้ออกวิ่งเท่านั้น”

(ราตรีสวัสดิ์รักแท้, 2560, น. 65)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัวเป็นแนวทางแก้ปัญหาระหว่างพ่อแม่กับลูกชาย พ่อแม่บังคับให้ลูกชายที่เป็นเกย์ไปแต่งงาน จึงต้องรับผิดชอบชดเชยภรรยาของลูกชาย และเตือนลูกชายไปทำหน้าที่ของตัวเองถึงแม้ไม่ได้เป็นแนวทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุด แต่ก็พยายามทำตามหน้าที่ของตนเอง

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า ความช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัวเป็นแนวทางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสุดในสังคม การโน้มน้าวจึงได้ผล

2) การแก้ปัญหาด้วยการพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกัน

การพูดคุย คือ พูดจาเพื่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ ความรู้สึกและประสบการณ์ ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชายรักชายและปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับเพื่อนด้วยการพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกัน ดังในนวนิยายวายเรื่อง *ตีแม่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงตัวละครซันและตัวละครมรรคเป็นคู่รัก แต่นิสัยของสองคนแตกต่างกัน จึงมีความเข้าใจผิด และทะเลาะกัน สุดท้ายตัวละครมรรคสามารถใจเย็นก่อนและพูดจาดี ๆ กับตัวละครซัน ดังตัวอย่าง

“ทุกอย่างที่พูดมาจนถึงเมื่อก็ เราสองคนไม่มีใครพูดจากใจจริงเลยสักประโยคเดียวใช่ไหมครับ เราเปลอพูดใส่กันด้วยอารมณ์เนอะ” เขาจับคางผมเงยหน้า สบตาถาม “พี่คงเหนื่อยเลยหงุดหงิด ไหนพี่คิดอะไรอยู่ บอกผมตรง ๆ หน่อยครับ”

ผมขยับปากไปมา เอ๋อเบา ๆ “ผมพูดไม่ออก...”

“เหอครับ” เขาลูบหัวผมเบา ๆ ด้วยมือใหญ่ ๆ “แค่พี่คิดอะไรอยู่ บอกผมแบบไม่ต้องคิดมาก”

(ตีแม่ชีวิตสายซิ่น, 2561, น. 214)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การพูดคุยทำความเข้าใจเป็นวิธีที่ดีให้แก่ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ไม่ใช่อารมณ์มาสื่อสารกัน และใจเย็น ๆ เพราะเวลาคู่รักทะเลาะกันมักจะมีคำพูดที่ทำร้ายความรู้สึกของคู่รัก จะทำให้ความสัมพันธ์แย่ลง

ในนวนิยายเรื่อง *ตีแม่ชีวิตสายซิ่น* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับเพื่อนร่วมงานด้วยการสื่อสาร ตัวละครชั้นเป็นพนักงานบริษัท และเข้าใจผิดว่าตัวละครอื่นจะไปฟ้องว่าเขาเป็นเกย์ จึงเกิดการเถียงกัน สุดท้ายเป็นความเข้าใจผิด ตัวละครอื่นก็แสดงความเคารพต่อเพศสภาพของตัวละครชั้น ดังตัวอย่าง

“อันที่จริง ผมไม่คิดเลยว่าคุณจะตีความไปในทางนั้น เพราะเรื่องนั้นมันไม่เห็นเป็นเรื่องใหญ่เลยนะครับ นายใหญ่ก็คงไม่ว่าด้วย”

“ครับ?” ผมงงเลยตอบไปแค่นั้น แล้วเขาก็ตอบกลับมาว่า

“ยูนี่แล้วนะครับ ชอบเพศอะไรก็ไม่เห็นเป็นไร”

(*ตีแม่ชีวิตสายซิ่น*, 2561, น. 96)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การพูดคุยทำความเข้าใจและใจกว้างกับเพศสภาพของคนอื่นเป็นแนวทางแก้ปัญหาในกลุ่มชายรักชายกับเพื่อนร่วมงาน กลุ่มชายรักชายจะระวังเพศสภาพไม่ให้คนอื่นทราบ แต่สมัยนี้เพศสภาพเป็นอิสระของตนเอง ส่วนใหญ่เข้าใจได้ การสื่อสารอย่างจริงจังจึงสามารถมีผลดี และเป็นแนวทางแก้ปัญหา

ในนวนิยายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับเพื่อนด้วยการสื่อสารทำความเข้าใจ ตัวละครชนินทร์และตัวละครส้มโอเป็นคู่รัก แต่ตัวละครชนินทร์เป็นเกย์ และจับได้ว่าตัวละครส้มโอ ไม่ชอบผู้ชาย คบกับเขาแค่เพื่อให้พ่อแม่ไม่เป็นที่ห่วง หลังจากสองคนได้คุยกัน ตั้งละครชนินทร์รู้สึกเห็นใจ จึงให้ของขวัญและยอมช่วยตัวละครส้มโอ ดังตัวอย่าง

“ส้มโอ...เราเข้าใจทั้งหมดที่พูดแล้ว” ชนินทร์พูดชัดซำที่ละพยางค์ “ต่อจากนี้ส้มโอคบเราต่อไปก็ได้ เราจะช่วยปิดบังความจริงให้เอง อยากถ่ายรูปเราอีกก็รูปก็ได้ เราไม่ถือ”

ทั้งสามคนต่างก็หันมามองชนินทร์อย่างไม่อยากเชื่อ แต่ชายหนุ่มเพียงแค่ว่าพูดต่อไป “เราเข้าใจแล้วว่าส้มโอมาคบเราเพื่ออะไร ต่อจากนี้ไม่ต้องวางท่าว่า เป็นแฟนกันจริงจังกี่ก็ได้ เอาเท่าที่ส้มโอกับแฟนสบายใจก็พอ แค่งรูปในเฟซให้แม่ส้มโอพอใจก็ยิ่งได้”

(*ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก*, 2565, น. 108)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกันเป็นแนวทางแก้ปัญหา คู่รัก ถึงแม้เป็นคู่รักที่ไม่รักกัน การอยู่ด้วยกันแค่เพื่อนปกปิดเพศสภาพกับครอบครัว แต่การพูดคุยทำ

ให้เข้าใจเหตุผลและความลำบากใจของเขา จึงยอมช่วยเหลือและให้อภัยกับคู่รักที่พูดโกหกหลอกลวง เป็นแฟน

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า การพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกันเป็นแนวทางที่ดีไปแก้ไขปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชายรักชาย เพราะไม่ใช่อารมณ์มาสื่อสารกัน และใจเย็นเป็นวิธีที่ดีสำหรับคู่รักที่ทะเลาะกันหรือมีความเข้าใจผิดกัน และการพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกันก็ได้แก้ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน เพราะสมัยนี้เพศสภาพเป็นอิสระของตนเอง ส่วนใหญ่เข้าใจได้ การสื่อสารอย่างจริงจังจึงสามารถมีผลดี

3) การแก้ปัญหาด้วยความพยายามของตนเอง

ความพยายาม คือ การจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำแล้วทำอีก นวนิยายวายของจินานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในครอบครัวด้วยความพยายามของตนเอง ดังในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาด้วยความพยายามของตนเองตัวละครพันธ์เป็นนักศึกษาปี 3 ตัวละครภูซังค์เป็นแฟนเก่าของแม่ตัวละครพันธ์ ความสัมพันธ์ของสองคนซับซ้อน แม่ของตัวละครพันธ์จะไม่ยอมรับแน่ ๆ แต่ตัวละครพันธ์ตั้งใจจะรักษาความรักของตนเอง ดังตัวอย่าง

“พี่จะบอกแม่อังใจให้แม่ไม่ด่าวะ...”

คราวนี้ที่ชายก็นิ่งไปนานอีก ในที่สุดก็พิมพ์ตอบกลับมาว่า

“ไม่บอก ไม่มีการไปคุกเข่าสารภาพผิดอะไรทั้งนั้น รอให้แม่รู้เอง”

“ถ้าแม่รู้เองนะ โดนกรีดใส่จนบ้านแตกแน่”

“อยากกรีดก็กรีดไปวะ พี่ชอบคนนี้ พี่ไม่ได้ว่าอะไรนะถ้าแม่จะกรีดพี่แค่ไม่เปลี่ยนใจ ไม่ว่าจะกรีดแค่ไหนก็ไม่เปลี่ยน พี่ยอมยื่นฟังให้แม่กรีดไปจนกว่าแม่จะทำใจได้นั้นแหละ สองวัน สามวัน จะกรีดเป็นปี ๆ ก็เอาเลย”

(ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่, 2561, น. 283)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การยืนยันการตัดสินใจของตนเองเป็นแนวทางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในครอบครัว พ่อแม่จะได้เห็นความจริงจังของลูกชายต่อคู่รักชายรักชาย เพราะการเดินทางของคู่รักชายรักชายเป็นทางที่ยากลำบาก และด้วยความรักและความเป็นห่วงของพ่อแม่ต่อลูก สุดท้ายจะอนุญาตให้ลูกชายมีคู่รักชายรักชาย

ในนวนิยายวายเรื่อง *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* ได้กล่าวถึงตัวละครวรรตม์เป็นเกย์ที่อยากหาความรักที่แท้จริง ความรักของเขาก็ไม่สำเร็จหลายครั้ง แต่เขาไม่ได้ยอมแพ้ พยายามสรุปความรักของตนเอง หาทางที่มีความรักจริงจัง และสอบถามความคิดเห็นของเพื่อน ดังตัวอย่าง

“ตอนนี้เพื่อนมันหาคนใหม่ ๆ มาให้ผมอีกละ ผมลองพักใจไปแล้ว

เขาก็คุยดีแหละ แต่ผมก็สงสัยนะ มันก็คงไม่ใช่ความรักอยู่ดี แค่การคบกัน

ของคนสองคนที่เจอกัน เพราะเพื่อนแนะนำปะ คุณว่าผมบ้ามั๊ยที่อยากจะหาความรักจริงจัง ทั้งที่อายุเท่านี้” “อายุเท่านี้แล้วมันยังงៃเทรอ” “ก็มันน้อยไปปะ คนที่อยากหาความรักจริงจังน่าจะเป็นคนวัยที่กำลังจะแต่งงานมั๊ย ไม่ใช่วัยรุ่นที่ยังรัก ๆ เลิก ๆ แบบพวกเรา...หรือไม่ก็การที่ผมหมกมุ่นกับเรื่องความรักจริง ๆ ทั้งที่โตจนหมาเลียกันไม่ถึงแล้วเนี่ย ผมคิดอะไรเป็นเด็ก ๆ ไปรีเปล่า”

(ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก, 2565, น. 92)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายบางส่วนพยายามหาความรักที่จริงจัง เพราะอยากได้คู่รักที่ไม่นอกใจไปหาคนอื่น และมีความสัมพันธ์ที่มั่นคง แต่ความรักที่เคยเจอมีแต่ความรักที่คบกันได้ง่าย และเลิกอย่างรวดเร็ว กลุ่มชายรักชายจึงสรุปประสบการณ์ความรักของตนเอง พยายามให้เป็นไปทางที่ดี และได้ผลดีที่มีความรักแท้จริง

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายจะพยายามปกป้องความรักด้วยตนเอง ให้ผู้ปกครองเห็นถึงความจริงจังของตนเอง และยอมรับคู่รักชายรักชาย และกลุ่มชายรักชายบางส่วนยังพยายามหาความรักที่จริงจัง สรุปข้อผิดพลาดในความสัมพันธ์กับคู่รักเก่า จึงได้รับความรักที่มั่นคง

จากแนวทางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่าง ๆ สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในครอบครัวด้วยความช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัว เพราะการโน้มน้าวจากคนสนิทจะมีผลกว่าคนอื่น แต่ก็สามารถใช้ความพยายามของตนเองมาแก้ปัญหา เนื่องจากพ่อแม่จะรักและเป็นห่วงลูก ถ้าแสดงความจริงใจให้พ่อแม่รู้ จะได้รับอนุญาตในสิ่งที่ทำ และแนวทางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก จะพยายามพูดคุยทำความเข้าใจกัน ใจเย็นในการสื่อสาร จึงได้แก้ปัญหาการทะเลาะกัน และคนในกลุ่มบางส่วนยังพยายามหาคู่รักที่จริงจัง อยากมีความรักที่ยาวนาน และใช้วิธีที่พยายามสรุปประสบการณ์ความรักกับคู่รักเก่า แก้ข้อผิดพลาดของตนเอง และปัญหาระหว่างเพื่อนร่วมงาน สามารถแก้ด้วยการพูดคุยทำความเข้าใจกัน การสื่อสารอย่างจริงใจกับเพื่อนร่วมงานจะทำให้พวกเขาเข้าใจและยอมรับเพศสภาพของกลุ่มชายรักชาย

4.6.2 แนวทางแก้ปัญหาสุขภาพจิต

ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เสนอแนวทางแก้ปัญหาสุขภาพจิต มีการแก้ปัญหาด้วยความช่วยเหลือจากครอบครัว การแก้ปัญหาด้วยความพยายามของตนเอง และการแก้ปัญหาด้วยการหลบหนี ดังต่อไปนี้

1) การแก้ปัญหาด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง

นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาซิมเศร้าและปัญหาน้อย เนื้อต่ำใจของกลุ่มชายรักชายด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง ดังในนวนิยายเรื่อง *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาซิมเศร้าด้วยการขอความช่วยเหลือจากคนอื่น ตัวละครภุชงค์พักอยู่คนเดียวหลายสิบปีแบบไม่มีเพื่อน ไม่มีคูรัก จึงมีอาการนอนไม่หลับ รู้สึกเหงาอยากร้องไห้ จนทนไม่ไหวไปขอความช่วยเหลือจากคนที่ชอบเขา ดังตัวอย่าง

“อาพุดอะไรครับเนี่ย ผมไม่เข้าใจเลย” ผมเริ่มกังวลจริง ๆ แล้ว เขาดูแปลกมาก ต้องมีอะไรเกิดขึ้นแน่ ๆ

เสียงเครือ ๆ ดังมาตามสายโทรศัพท์ “พินซ์ อานอนไม่ได้เลย”

ผมได้ยินแล้วหัวร้อน เพราะอะไรก็ไม่รู้วะ ไม่เป็นไร เดียวไปหาอย่าทำเสียงอย่างนั้น อย่าทำเสียงอย่างนั้นสิ ฟังแล้วเป็นห่วงว้อย “ใจเย็น ๆ ครับ ผมกำลังจะไปเดี๋ยวนี้เลย”

(*ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่*, 2561, น. 93)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การขอความช่วยเหลือจากคูรักเป็นแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับปัญหาซิมเศร้า เนื่องจากการควบคุมอารมณ์ซิมเศร้าเป็นเรื่องยาก คูรักเป็นคนที่รักและเข้าใจตนเอง การอยู่ด้วยกันและพูดคุยกันสามารถให้อารมณ์ออกจากซิมเศร้าไปอารมณ์อื่นได้ง่าย

ในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาน้อยเนื้อต่ำใจของกลุ่มชายรักชาย ตัวละครจุลไม่กล้าเปิดหน้า ปกปิดตัวเองตลอด เพราะใบหน้ามีแผลที่มาจากอุบัติเหตุ แต่ความช่วยเหลือจากคนที่ตัวเองรักสามารถทำให้ตัวละครจุลไม่ได้สนใจแผลของตัวเองอย่างมาก สองคนแก้ปัญหาด้วยกัน พาไปเดินเล่นเรื่อย ๆ จนตัวละครจุลไม่ได้ตัวแข็งและเหงื่อไหล ไม่ปกปิดตัวเองอีก ดังตัวอย่าง

เราเดินเรื่อย ๆ มาจนถึงบันไดเลื่อน ผมกับพีจุลเกียรติ เตรียมจะก้าวลง แต่เผชิญสบสายตาเข้ากับหญิงสาวคนหนึ่งที่กำลังเลื่อนขึ้นมา เธอ ชะงักไปชั่วขณะ ก่อนจะเริ่มจ้องมองรอยแผลของผมไม่วางตา ทำเอาผมตัวแข็งก้าวขาไม่ออก แต่คนข้างตัวผมไม่ได้นิ่งไปด้วย เขาขยับมือมาโอบไหล่ผม ตาก็มองตอบผู้หญิงคนนั้นไปด้วยสายตาดูจัด จนเธอต้องหลบตาไปเอง

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 35)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความช่วยเหลือจากคนรักเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาจิตใจที่ปกปิดตัวเอง ไม่กล้าถอดหน้ากาก คนรักจะให้กำลังใจแก่พวกเรา ทำให้รู้สึกมั่นใจตัวเอง จึงเป็นแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับคนขาดความกล้าหาญ

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า ความช่วยเหลือจากคนรอบข้างเป็นแนวทางแก้ปัญหาซึมเศร้าและน้อยเนื้อต่ำใจของกลุ่มชายรักชาย เพราะการควบคุมอารมณ์ซึมเศร้าด้วยตนเองเป็นเรื่องยาก ความช่วยเหลือจากคนใกล้ชิดจะดีกว่าอยู่คนเดียว และการให้กำลังใจจากคู่อริก็เป็นสิ่งที่ทำให้กลุ่มชายรักชายมีความกล้าหาญ และรู้สึกมั่นใจตนเอง

2) การแก้ปัญหาด้วยความพยายามของตนเอง

นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาซึมเศร้าด้วยความพยายามของตนเอง ดังในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาโรคซึมเศร้าของกลุ่มชายรักชายด้วยความพยายามตนเอง ตัวละครจุดเกิดอุบัติเหตุทำให้ใบหน้ามีแผลที่ไม่สามารถหายไป ใบหน้าเป็นแผลยังทำให้เพื่อนร่วมห้องไม่กล้าเข้าใกล้ จึงมีปัญหาจิตใจ ตัวละครจุดใช้วิธีอ่านหนังสือหาแนวทางแก้ปัญหาจิตใจของตัวเอง และพยายามปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ดังตัวอย่าง

ระหว่างที่ผมเยียวยาตัวเองจากความหดหู่ นั้น ผมค่อย ๆ เรียนรู้วิธีจัดการกับความเศร้าด้วยตนเอง มีกฎแค่มิก็้อเกี่ยวกับการใช้ชีวิต ทุกข้อต้องถูกปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ไม่เช่นนั้นความเศร้าจะกลับมาจู่โจมคุกคาม

กฎข้อแรกเพื่อหลีกเลี่ยงความซึมเศร้าคือผมจะพูดสิ่งที่ผมคิดและผมจะทำการที่ผมชอบ กฎข้อที่สองของผมคือผมต้องไม่คิดวน กฎข้อที่สามของผมคือจงใจดีกับตัวเอง

(*อรุณสวัสดิ์รักร้าย*, 2560, น. 155)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การอ่านหนังสือเป็นวิธีแก้ปัญหาโรคซึมเศร้าได้ดี เพราะในหนังสือต่าง ๆ มีวิธีแก้ไขปัญหาย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังต้องมีจิตใจที่เข้มแข็ง สามารถปรับปรุงตัวเองได้ดี และปฏิบัติตามกฎที่หนังสือเขียนไว้อย่างเคร่งครัด

3) การแก้ปัญหาด้วยการหลบหนี

การหลบหนี คือ ไม่เผชิญหน้ากับปัญหา ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทเสนอการแก้ปัญหาน้อยเนื้อต่ำใจของกลุ่มชายรักชายด้วยการหลีกเลี่ยง ดังในนวนิยายวายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาน้อยเนื้อต่ำใจ ตัวละครจุดกับตัวละครเกียรติเป็นคู่อริ แต่ตัวละครเกียรติไปหาคนรักเก่าบ่อย และทิ้งตัวละครจุดอยู่คนเดียวตลอด ทำให้ตัวละครจุดรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ แต่สุดท้ายตัวละครจุดเลือกเลิกกับตัวละครเกียรติ หลบหนีกับคนที่ทำให้ตนเองรู้สึกไม่มีคุณค่า ดังตัวอย่าง

ผมไม่เชื่อ ไม่เชื่อแม้แต่คำเดียว พี่จุลเกียรติบอกว่าไม่มีรีเทิร์น แต่ถ้าจะทำให้ถูกต้องที่สุด เขาต้องไม่ก้าวออกจากประตูไปในคืนนี้ ปล่อยให้หิว ตายโหงตายห้าไปบนท้องถนนเถอะ ถ้าหากอยากยืนยันความบริสุทธิ์ใจ พี่จุล

เกียรติต้องเลือกผม ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับคนรักเก่าของเขาก็ตาม

เอาเถอะ ครั้งนี้ผมจะเลิก ผมตัดสินใจแน่วแน่ เดินไปทั่วห้อง
เก็บของทุกชิ้นลงกระเป๋า เดินไปหน้าประตูเพื่อสวมรองเท้า พลันผมเหลือบ
ไปเห็นกล่องเครื่องมีอวางซุกแอบอยู่ใต้ชั้นวางรองเท้า ผมใจลอย ไม่รู้ว่า
ตัวเอง กำลังทำอะไรอยู่ เหมือนมันโกรธจนในสมองว่างเปล่า

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 148)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะหลบหนีกับคนที่ทำให้ตนเองรู้สึกน้อย
เนื้อต่ำใจ เพราะความรู้สึกนั้นเป็นความรักให้กับพวกเขา คู่รักมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นบ่อยโดยไม่ใส่ใจ
ความรู้สึกของพวกเขา ทำให้กลุ่มชายรักชายมีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ ไม่เห็นถึงคุณค่าของตัวเอง
จึงควรหลีกเลี่ยงการเข้าใกล้และเลิกกับคนรัก

จากแนวทางแก้ปัญหาสุขภาพจิตต่าง ๆ สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท
ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาสุขภาพจิตของกลุ่มชายรักชาย ด้านซิมเศร่า สามารถแก้ปัญหาด้วยความ
พยายามของตนเองที่ไปอ่านหนังสือค้นหาวิธีและขอความช่วยเหลือจากคู่รัก และแนวทางแก้ปัญหา
สุขภาพจิตด้านน้อยเนื้อต่ำใจ จะแก้ด้วยความช่วยเหลือจากคู่รัก ให้กำลังใจแก่กลุ่มชายรักชายที่ไม่
เห็นคุณค่าของตนเอง แต่ก็มีบางส่วนเลือกหลบหนีปัญหาน้อยเนื้อต่ำใจ หลบหนีคนที่ทำให้ตนเองรู้สึก
ไม่มีคุณค่า

4.6.3 แนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรม

ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เสนอแนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรมที่มี
พฤติกรรมความรุนแรง พฤติกรรมเปลี่ยนคู่นอนบ่อย และพฤติกรรมฆ่าตัวตาย มีการแก้ปัญหาด้วย
ความอดทน การแก้ปัญหาด้วยการหลบหนี และการแก้ปัญหาด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง
ดังต่อไปนี้

1) การแก้ปัญหาด้วยความอดทน

ความอดทน หมายถึง การรักษาปกติภาวะของตนไว้ได้ ในนวนิยายวายของ
จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาคการใช้ความรุนแรงของกลุ่มชายรักชายด้วยความอดทน
ดังในนวนิยายเรื่อง ราตรีสวัสดิ์รักร้ายแท้ ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาคการใช้ความรุนแรง ตัวละครวิบูล
แฟนต่อตีหลายครั้ง แก้ปัญหาด้วยความอดทนแล้วแยกทางจากกัน ดังตัวอย่าง

จากสถิติเดิม ทุกครั้งที่ถูกแฟนเก่าคนใดก็ตามลงไม้ลงมือ ผมมักจะ
บอกตัวเองว่าผมไหว กระทบกับตัวเองให้ทนอีกหน่อย แล้วก็ปล่อยให้เขา
ทำร้ายผมอีกหลายต่อหลายครั้ง ผมมักบอกเลิกกับผู้ชายตอนที่ถูกลงมือหนัก ๆ
ในครั้งที่ห้าหรือหก

(ราตรีสวัสดิ์รักร้ายแท้, 2560, น. 7)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะใช้ความอดทนเป็นแนวทางแก้ปัญหาการใช้ความรุนแรง แต่ไม่เป็นแนวทางที่ดี เพราะวิธีนี้จะทำให้การใช้ความรุนแรงไม่มีวันสิ้นสุด จะมีการต่อตีหลาย ๆ ครั้ง จนทนไม่ไหว เลิกกับคนรักที่ใช้ความรุนแรง

ในนวนิยายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาความรุนแรงของกลุ่มชายรักชายที่อยู่ในโรงเรียนด้วยความอดทนและหลบหนี ตัวละครวิปตอนเรียนประถมอยู่โรงเรียนชายล้วน เมื่อถูกล้อเป็นตืดแค้นอดทนจนเรียนจบให้พ่อพาไปโรงเรียนอื่น ตอนเรียนมัธยมอยู่โรงเรียนชายหญิง ถูกใช้ความรุนแรง ไม่มีเพื่อน จึงอดทน ยอมอยู่คนเดียว ดังตัวอย่าง

ผมร้องให้ซ้มนึกโป่งในวันจบการศึกษาชั้นประถมปีที่หก จากนั้นพ่อก็พาผมไปเข้าโรงเรียนที่มีทั้งผู้ชายผู้หญิง

[...]

และสุดท้ายผมก็นั่งอ่านหนังสือเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัยอย่างโดดเดี่ยวใต้ไม้หลังตึกเรียน เพราะไม่มีใครอยากให้ผมร่วมกลุ่มพูดคุยตอนพักกลางวันอีกแล้ว

(*ราตรีสวัสดิ์รักแท้*, 2560, น. 22)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความอดทนเป็นแนวทางแก้ปัญหาความรุนแรงในโรงเรียน แต่อดทนและหลบหนีไม่ได้ทำให้ตัวละครมีสภาพดีขึ้น กลับทำให้คนรอบตัวมีการต่อตีที่รุนแรงไปกว่าการพุดจา จากการต่อว่าถึงการต่อตี มีผลกระทบต่อจิตใจของกลุ่มชายรักชาย ความอดทนจึงไม่เป็นแนวทางที่ดีสำหรับแก้ปัญหาความรุนแรงในโรงเรียน

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า ความอดทนเป็นแนวทางแก้ปัญหาความรุนแรงของกลุ่มชายรักชาย ถึงแม้เป็นแนวทางที่ไม่สามารถให้ปัญหาจบสิ้นสุด จะทำให้ปัญหาแย่ไปอีก แต่กลุ่มชายรักชายบางส่วนไม่มีวิธีอื่นไปแก้ความรุนแรงจากคู่อริ และเพื่อนที่ในโรงเรียน จึงทำได้แต่อดทน

2) การแก้ปัญหาด้วยการหลบหนี

ในนวนิยายวายของจิตตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาพฤติกรรมรุนแรงของกลุ่มชายรักชายด้วยการหลบหนี ดังในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาความรุนแรงจากการพุดจาในสื่อออนไลน์ ตัวละครเฟื่องนครเป็นดารารุ่นใหม่และเป็นกลุ่มชายรักชาย มีพุดจาความรุนแรงในสื่อออนไลน์ แสดงทัศนคติทางลบต่อเขา แต่ด้วยนิสัยของตัวละครเฟื่องนคร เขาจึงเลือกอดทนจากการทำร้ายพวกนี้ และไม่ใช้สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ดังตัวอย่าง

เขาหลับตาลงชั่วขณะแล้วพุดต่อ “ดาราคณอื่นเข้มแข็งที่รับได้ แต่ที่รับไม่ได้ พี่จึงเลือกที่จะหนี ไม่อ่านอะไร ไม่ดูอะไร หนีจากความจริงเพื่อจะ

รักษาสภาพจิตใจไว้ มาซ่อนตัวอยู่ในแอพๆ ที่ไม่มีข้อความร้าย ๆ มันเป็นทางที่ปลอดภัยที่สุดสำหรับพี”

(เพื่อนนคร, 2561, น. 213)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การหลบหนีปัญหาเป็นแนวทางแก้ปัญหาคาความรุนแรงจากการพูดจาในสื่อออนไลน์ต่าง ๆ คนที่แสดงความคิดเห็นอย่างรุนแรงในสื่อออนไลน์ จะยากที่จะพูดคุยอย่างใจเย็น การพูดคุยทำความเข้าใจจะไม่ได้ผล และการพูดจารุนแรงต่าง ๆ จะทำให้อารมณ์เสีย การหลีกเลี่ยงไม่ไปอ่านความคิดเห็นต่าง ๆ จึงเป็นวิธีที่ดี

3) การแก้ปัญหาด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง

ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาเปลี่ยนคู่นอนบ่อยและปัญหาการฆ่าตัวตายของกลุ่มชายรักชายด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง ดังในนวนิยายวายเรื่อง *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาลูกเปลี่ยนคู่นอนบ่อย ตัวละครวิปเป็นผู้ชายหน้าตาน่ารักพ่อแม่ตามใจทุกอย่าง แต่ตั้งแต่เด็ก ๆ ก็ไม่มีเพื่อน รู้สึกชีวิตเบื่อบ้างจึงชอบหาผู้ชายหน้าตาดีโดยไม่สนใจนิสัยของผู้ชาย เพื่อชดเชยความเหงาที่ไม่มีเพื่อน ตัวละครคริสเป็นคนนิสัยดีและรักตัวละครวิปจึงพยายามช่วยตัวละครวิปออกจากสภาพที่มีแต่คู่รักที่ชอบใช้ความรุนแรงทำร้ายร่างกายเขาดังตัวอย่าง

คริส...เพื่อนคนเดียวของผม ตั้งแต่เรารู้จักกันมา ผมเล่าทุกอย่างให้คริสฟังเสมอ รวมทั้งเรื่องแฟน ผมทะเลาะกับแฟนคนไหนยังไง พวกเขาซ่อมผมแบบไหน ขอคืนดีแบบไหน ผมกลับไปหาเขาก็ครั้ง คริสให้คำแนะนำซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพื่อให้ผมกลับไปโดนผู้ชายซ่อมอีกคน อีกคน แล้วก็อีกคน

(*ราตรีสวัสดิ์รักแท้*, 2560, น. 8)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การเตือนใจจากเพื่อนเป็นแนวทางแก้ปัญหาวงการเปลี่ยนคู่นอนบ่อย บางทีตนเองจะไม่ได้รู้ตัวว่าเรื่องที่ตนเองทำไปผิดแล้ว จึงต้องการคนอยู่รอบข้างมาเตือน พฤติกรรมเปลี่ยนคู่นอนจะอันตรายทั้งร่างกายและจิตใจ อาจเจอคนที่ทำร้ายตนเอง เพราะรู้จักเป็นเวลานาน

ในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาคาความรุนแรงที่อยากฆ่าตัวตายของกลุ่มชายรักชาย ตัวละครเกียรติส่งข้อความในสื่อออนไลน์ว่าอยากฆ่าตัวตาย คนที่ติดตามเขาจึงรีบมาช่วยเหลือ เพราะเมื่อก่อนเขาเคยฆ่าตัวตาย การแก้ปัญหาด้วยความช่วยเหลือจากคนรักเป็นแนวทางที่ได้ผลสำเร็จ คนรักค้นหาคนที่ฆ่าตัวตายอย่างรวดเร็วและอธิบายผลกระทบให้กับตัวละครเกียรติ ดังตัวอย่าง

“ผมยอมรับว่าผมเป็นห่วง แต่...พีจะเล่นมุกนี้ได้สักห้าหกครั้งแล้วผมก็จะรำคาญ แล้วผมก็จะปล่อยให้พีตาย”

ผมเคยซิมเคร้า ผมเคยอยากฆ่าตัวตาย ผมรู้ว่ามันรู้สึกยังไง เพราะ
 ฉันจะช่วยเสมอถ้ามีใครบอกว่าอยากตาย ผมไม่ชอบให้ใครต้องอยู่ใน
 ความรู้สึกนั้น แต่ผมก็ไม่ชอบคนที่เอาการฆ่าตัวตายมาใช้ประโยชน์

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 177)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความช่วยเหลือจากคนที่สนิทเป็นแนวทางแก้ไขปัญหา
 จิตใจที่อยากฆ่าตัวตาย เมื่อพวกเขาควบคุมอารมณ์ด้วยตัวเองไม่ได้ จึงต้องการความช่วยเหลือ
 การดูแลของคนที่พวกเขาเชื่อใจ เตือนพวกเขาว่าไม่ควรไปทำสิ่งที่ทำร้ายตัวเอง

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า ความช่วยเหลือจากคนรอบข้างเป็นแนวทาง
 แก้ปัญหาพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงน้อย เพราะกลุ่มชายรักชายบางส่วนไม่รู้สึกตนเองทำผิด
 จึงต้องการการเตือนจากเพื่อนสนิท และความช่วยเหลือจากคนรอบข้างก็เป็นแนวทางแก้ปัญหา
 การฆ่าตัวตาย อารมณ์รุนแรงตอนนั้น ตนเองคนเดียวไม่สามารถควบคุม จึงต้องการความช่วยเหลือ

จากแนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตนันท์ เหลืองเพียรสมุท
 ได้กล่าวถึง แนวทางแก้ปัญหาความรุนแรงของกลุ่มชายรักชายด้วยความอดทน กลุ่มชายรักชาย
 บางส่วนไม่มีวิธีอื่นไปแก้ความรุนแรงจากคู่รัก และเพื่อนที่ในโรงเรียน จึงทำได้แต่อดทน และสำหรับ
 ปัญหาความรุนแรงจากสื่อออนไลน์ จะแก้ด้วยการหลบหนีปัญหา เพราะคนที่พูดคำรุนแรงในสื่อ
 ออนไลน์จะยากที่จะพูดคุยทำความเข้าใจและไม่สามารถหาเจอตัวจริงได้ การหลบหนีจึงเป็นวิธี
 แก้ปัญหาที่ดี และปัญหาเปลี่ยนแปลงน้อยและฆ่าตัวตายจะแก้ด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง
 เพราะกลุ่มชายรักชายที่อยู่คนเดียวลำพังไม่สามารถควบคุมอารมณ์รุนแรง ต้องขอความช่วยเหลือและ
 การเตือนใจจากเพื่อน

4.6.4 แนวทางแก้ปัญหาคุณธรรม

ในนวนิยายวายของจิตนันท์ เหลืองเพียรสมุท เสนอแนวทางแก้ปัญหาคุณธรรมที่ไม่
 รักเดียวใจเดียว และสร้างปัญหาให้ครอบครัวคนอื่น มีการแก้ปัญหาด้วยความอดทน และ
 การแก้ปัญหาด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง ดังต่อไปนี้

1) การแก้ปัญหาด้วยความอดทน

ในนวนิยายวายของจิตนันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาคุณธรรมไม่รักเดียวใจ
 เดียวของกลุ่มชายรักชายด้วยความอดทน ดังในนวนิยายเรื่อง อรุณสวัสดิ์รักร้าย ได้กล่าวถึง ตัวละคร
 จุลทราบว่าคนรักมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนอื่น แต่เขารักคนรักมาก ไม่สามารถออกจากเขา จึงแค่
 โกรธต่อว่าและให้อภัยคนรัก แต่แนวทางนี้ไม่ได้สำเร็จ คนรักของเขายังออกไปหาผู้ชายอีก ดังตัวอย่าง

“พี่ก็คงรู้อยู่แล้วว่าผมรู้สึกยังไง” ผมพูดทั้งที่ยืนหันหลัง

ผมหมุนตัวมาจ้องตาเขา “มันเป็นความรู้สึกที่เหี้ย”

[...]

“แต่ผมไม่เลิก” ผมร้องอย่างตื้อตึง ดวงตาจ้องเขานิ่ง เขาก็มองตอบ
กลับมา มีความอ่อนโยนอยู่ในแวตานั้น

“ผมรักพี่มาก” ผมสะอื้น เอ่ยสิ่งที่ตัวเองก็เพิ่งรู้ตัว

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 50)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความอดทนและการให้อภัยเป็นแนวทางแก้ปัญหา
คุณธรรมที่คนรักไม่รักเดียวใจเดียว เนื่องจากความรักที่ทำให้ไม่สามารถออกจากกัน จึงใช้วิธี
อดทน และให้โอกาสกับคนรัก แต่แนวทางนี้ไม่ได้เป็นแนวทางที่สำเร็จได้ คนที่ได้รับการให้อภัยยังไม่
รักเดียวใจเดียวเหมือนเดิม ออกไปหาผู้ชายคนอื่นอีกต่อไป

ในนวนิยายเรื่อง *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* ได้กล่าวถึง ตัวละครจูลกับตัวละครเกียรติเป็น
คู่รัก และตัวละครเกียรติสัญญาว่าจะไม่ติดต่อกับคนรักเก่า แต่เมื่อเจอกันตัวละครเกียรติยังให้ดอกไม้
แก่คนรักเก่า ทำให้ตัวละครจูลไม่เชื่อใจตัวละครเกียรติ แต่ยังคงอดทนและให้อภัย ดังตัวอย่าง

“รู้ไหมลาเวนเดอร์มีความหมายว่าอะไร” เขามองหน้าผม ไม่เข้าใจ
“มันหมายถึงความไม่เชื่อใจ” ผมกัดริมฝีปาก “เป็นการเลือกที่รสนิยมแย่
แต่คิดอีกที เอามาเถอะ เหมาะดีเหมือนกัน” ผมเงยหน้าอีกครั้ง สองแก้ม
ประดับหยดน้ำตา “ผมไม่เชื่อใจพี่แล้ว”

“ให้เวลาพี่หน่อยสิ” เขาบอก จับมือผม แววตาแว่ววน “พี่ใช้เวลา
มานานเกินไปแล้ว....” “พี่รู้” เขาระงับ ผมรู้สึกเหนื่อยไปหมด เหนื่อยและ
ปวดหัว

(อรุณสวัสดิ์รักร้าย, 2560, น. 70)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะอดทนกับพฤติกรรมไม่รักเดียวใจเดียว
ของคู่รัก เพราะให้อภัยกับคู่รัก และเชื่อใจคู่รักจะไม่นอกใจคนอื่นอีก แต่ความอดทนไม่เป็นแนวทาง
แก้ปัญหาที่ดี คู่รักชายรักชายจะนอกใจไปหาคนอื่นอีก ไม่สามารถให้ปัญหาหายหมดไป

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่มชายรักชายจะใช้วิธีความอดทนแก้ปัญหา
คุณธรรมที่คนรักไม่รักเดียวใจเดียว แต่แนวทางนี้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จ คนรักยังนอกใจไปหา
คนอื่นอีก

2) การแก้ปัญหาด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง

ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาคุณธรรมของกลุ่มชาย
รักชายที่สร้างปัญหาให้ครอบครัวคนอื่น ด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง ดังในนวนิยายเรื่อง
ราตรีสวัสดิ์รักแท้ ได้กล่าวถึงตัวละครวิปคบกับผู้ชายที่มีภรรยา และไม่กล้าบอกคนอื่นพวกเขาอยู่
ด้วยกัน เมื่อตัวละครคริสจับได้ จึงบอกให้เขาเลิกกัน และตัวละครวิปก็ทำตามเขา เพราะตัวละครคริส
เป็นเพื่อนคนเดียวของตัวละครวิป ดังตัวอย่าง

“รู้สึกผิดละสิ เด็กดี” ผมกล่าวซ้ำๆ “ที่ไม่ยอมบอกพี่ เพราะรู้ตัวไข
โหมว่ามันไม่ดี” “ก็...” วิปลากเสียงแล้วพยักหน้า “ทำไมละอี ตอบมาทีสิว่า
ทำไม”

“แต่เขาใจดีนะ ผมทำอย่างที่คริสบอกให้ทำเลยรู้มัย หากคนใจดีมา
เป็นแฟนง” “คนใจดีเขาไม่นอกใจเมียตัวเองกันหรอก พี่เขามีลูกหรือยัง
ยังอยู่กับภรรยาไหม”

วิปสายหัว เอามือจับผมหน้าม้าของตัวเอง “ผมไม่รู้หรอก ผมไม่เคย
ถาม” “ดี” ผมกล่าวเสียงหนักและนั่นไม่ใช่คำชม “เลิกซะ”

(ราตรีสวัสดิ์รักแท้, 2562, น. 51)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การเตือนใจจากคนรอบข้างเป็นแนวทางแก้ปัญหา
คุณธรรมที่สร้างปัญหาให้ครอบครัวคนอื่น ความสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรมจะทำร้ายครอบครัวทั้งสอง
กลุ่มชายรักชายที่อยู่ในสภาพนี้บางที่ไม่รู้ต้องหาทางออกอย่างไร จึงต้องการคนรอบข้างเตือนใจและให้
กำลังใจ

จากแนวทางแก้ปัญหาคุณธรรมต่าง ๆ สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท
ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาคุณธรรมของกลุ่มชายรักชายที่ไม่รักเดียวใจเดียวด้วยความอดทน
เพราะกลุ่มชายรักชายบางส่วนมีความรู้สึกที่ไม่อยากออกจากกันและไม่อยากทะเลาะกัน แต่แนวทาง
แก้ปัญหาที่ไม่สามารถให้ปัญหาหายหมดไป และแนวทางแก้ปัญหาคุณธรรมที่สร้างปัญหาให้คนอื่น
ด้วยการเตือนใจจากคนรอบข้าง เพราะความสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรมต้องเพื่อนสนิทมาเตือนใจถึงจะออก
จากสภาพนั้นได้ ถ้าอยู่คนเดียวอาจจะไม่รู้สึกละ

4.6.5 แนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน

ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท แนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน
ของกลุ่มชายรักชาย มีแนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายในครอบครัว และ
แนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายในสังคม จะแก้ปัญหาด้วยการพูดคุยเพื่อ
ทำความเข้าใจกัน แก้ปัญหาด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง และแก้ปัญหาดด้วยความพยายามของ
ตนเอง ดังต่อไปนี้

1) การแก้ปัญหาด้วยการพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกัน

ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาคความไม่เท่าเทียมกัน
ของกลุ่มชายรักชายในครอบครัว ด้วยการพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกัน ดังในนวนิยายเรื่อง
ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก ได้กล่าวถึง ตัวละครชนินทร์เป็นเกย์ที่ไม่กล้าสารภาพความจริงกับพ่อแม่
แต่เมื่อพ่อแม่รู้ความจริง ถึงแม้มีการทะเลาะนิดหน่อย แต่สุดท้ายพ่อแม่ก็ยอมรับเนื่องจากความรักต่อ
ลูก ดังตัวอย่าง

‘แล้วเรื่องที่ลูกชอบผู้ชายนะ’ แม่ดูลำบากใจนิดหน่อยขณะพูดเรื่องนี้ ‘พ่อบอกแม่แล้วว่ามันคงให้เลิกเป็นไม่ได้ง่าย ๆ และจริง ๆ แม่ก็อยากให้ลูกเก็บมันไว้เป็นความลับจะดีกว่า แต่พ่อดูไม่พอใจมากเลย พ่อดบอกว่าคุณมีแฟนแล้ว’

“ครับแม่ เราเพิ่งรู้จักกัน แต่...” ซนินทร์นั่งเงียบ เริ่มพูดใหม่ในเรื่องที่สำคัญกว่า “ผมคงเลิกเป็นเกย์ไม่ได้นะครับ และผมก็ไม่อยากให้มันเป็นความลับด้วย ผมอยากจะใช้ชีวิตในแบบที่ผมเป็นครับ”

(ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก, 2565, น. 246)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า การพูดคุยเข้าใจกันเป็นแนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันจากครอบครัว พ่อแม่กับลูกพูดคุยดี ๆ แสดงความคิดเห็นของตนเอง พ่อแม่จะเป็นคนที่ยอมรับลูกชายเป็นกลุ่มชายรักชาย เพราะพ่อแม่รักลูกชาย อยากให้ชีวิตของลูกชายมีความสุข การสื่อสารระหว่างพ่อแม่กับลูกชายจะได้มีผลดี

2) การแก้ปัญหาด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง

ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายในสังคมด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง ดังในนวนิยายวายเรื่อง *ตีแม่ชีวิตสายซิน* ได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในสังคมที่ไม่ให้ผู้ชายมีพฤติกรรมเอียงไปผู้หญิง ตัวละครชั้นตอนเด็ก ๆ ถูกครูที่โรงเรียน เตือนให้พ่อแม่ว่าอย่าให้เขามีพฤติกรรมผิดเพศ เพราะตัวละครชั้นชอบนาฬิกาสายดอกไม้ พ่อแม่ไม่ได้โกรธลูก พาลูกไปชื้อนาฬิกาสายดอกไม้ แต่ตัวละครชั้นไม่เคยใส่แม่แต่ครั้งเดียว ดังตัวอย่าง

แต่อนิจจา ผมในวัยเด็กสับสนวุ่นวาย น้ำตาหยดโตไหลเต็มแก้ม พ่ออ่านจดหมายแล้วโกรธเคืองครู พ่อถอดผม ปล่อยโยน แล้วเรียกแม่ให้พาผมไปล้างหน้าล้างตา เย็นวันนั้นพ่อกับแม่พาผมไปห้าง ไปชื้อนาฬิกาสีชมพูสายดอกไม้ แต่ผมก็ไม่เคยสวมมันไปโรงเรียนเลย แม้แต่ครั้งเดียว

(ตีแม่ชีวิตสายซิน, 2561, น. 99)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความช่วยเหลือจากพ่อแม่เป็นแนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในสังคม ตอนเด็ก ๆ ถูกครูบอกว่ามีพฤติกรรมผิดเพศ อายุนั้นยังไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง ถึงแม้สุดท้ายยังเสียใจกับปัญหาที่ได้เจอ แต่การปล่อยโยนของพ่อแม่จะให้ผลของการทำร้ายน้อยลง

3) การแก้ปัญหาด้วยความพยายามของตนเอง

ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จะแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายในสังคมด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง ดังในนวนิยายเรื่อง *เฟื่องนคร*

ได้กล่าวถึง ตัวละครเฟื่องนครเป็นดารามีชื่อเสียง หลังจากเขาเปิดเผยเป็นเกย์ งานทุกอย่างเกือบจะหมด แต่เขาไม่ได้ใส่ใจ พยายามหางานที่ยังยอมให้เขาทำ ดังตัวอย่าง

“รถแบบที่ส่วนใหญ่ผู้หญิงจะซื้ออะ คันเล็ก ๆ ไฟหน้ากลม ๆ เหมือนตา รถที่หน้าแบ้ว ๆ” เขาบอก ทำมือโค้ง ๆ ให้ดูประกอบคำพูด “ปกติเขาจะอยากใช้ฟรีเซ็นเตอร์ผู้หญิง แต่ผลก็คือพอภาพลักษณ์มันหวานเกินไป ยอดขายในกลุ่มลูกค้าชายก็จะน้อยหน่อย ตอนนี้องค์บริษัทเลยลองหาดาราที่มีเพศเป็นกลาง ผู้ชายรู้สึกว่าจะซื้อได้และผู้หญิงรู้สึกว่าซัพไม่ยาก”

(เฟื่องนคร, 2561, น. 384)

จากตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความพยายามของตนเองเป็นแนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมจากสังคมต่อกลุ่มชายรักชาย เนื่องจากสังคมยังไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย และมีความประทับใจคงที่ต่อกลุ่มชายรักชาย ดาราที่เป็นเกย์จะมีงานทำน้อยกว่าคนอื่น จึงต้องการพยายามค้นหาโอกาสที่ต้องการภาพลักษณ์อย่างกลุ่มชายรักชาย

จากแนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันต่าง ๆ สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้กล่าวถึงแนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายในครอบครัว ด้วยการพูดคุยเข้าใจกัน เพราะผู้ปกครองรักลูกชายอยากให้ชีวิตมีความสุข การสนทนาที่จริงจังก็จะได้ผลดี และแนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชายในสังคมด้วยความช่วยเหลือจากพ่อแม่ เพราะตอนเด็กยังไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง แต่เมื่อโตขึ้นสามารถแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมในสังคมด้วยความพยายามของตนเอง ให้ตนเองมีบทบาทในสังคม

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้กล่าวถึงปัญหาของกลุ่มชายรักชายหลายด้าน ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พบว่า กลุ่มชายรักชายมีปัญหาความสัมพันธ์กับพ่อแม่ และญาติพี่น้อง เนื่องจากผู้ปกครองและญาติพี่น้องสนใจครอบครัวของกลุ่มชายรักชาย และคู่รักชายรักชายมีปัญหาด้านความซื่อสัตย์ คู่รักไม่ไว้ใจกัน กลุ่มชายรักชายยังมีปัญหากับเพื่อนเรียนและเพื่อนร่วมงาน เพราะต้องปกปิดเพศสภาพตอนเรียนหนังสือและการทำงาน และมีการทะเลาะเรื่องเปิดเผยเพศสภาพหรือไม่กับคนในกลุ่ม ปัญหาสุขภาพจิต พบว่า กลุ่มชายรักชายจะมีอารมณ์ซึมเศร้าวิตกกังวลต่อรูปร่างหน้าตาของตนเอง และมีอารมณ์ซึมเศร้าเนื่องจากห่างไกลกับเพื่อน และปัญหาน้อยเนื้อต่ำใจเกิดจากขาดความสนใจของคู่รัก ปัญหาพฤติกรรม พบว่า คู่รักชายรักชายมีปัญหาการใช้รุนแรง เพราะคู่รักเป็นความสัมพันธ์ที่ใช้ความรุนแรงได้ง่าย กลุ่มชายรักชายบางส่วนเปลี่ยนคู่นอนบ่อยเพื่อความสนุก และคนในกลุ่มบางส่วนฆ่าตัวตาย เพราะความไม่สมหวังในความรัก ปัญหาคุณธรรม พบว่า กลุ่มชายรักชายมีปัญหาไม่รักเดียวใจเดียว นอกใจไปหาคนอื่นโดยไม่ปกปิดกับคู่รัก และเป็นคนรักของคนที่มีภรรยา และทำร้ายความรักของคนรักเก่า ทำให้ไม่สามารถมีความสัมพันธ์ที่ยาวนานกับคู่รัก คนในกลุ่มบางส่วนหลอกลวงผู้หญิงมาเป็นคู่รักเพื่อปกปิดเพศสภาพ

ปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน พบว่า ผู้ปกครองบางส่วนบังคับให้กลุ่มชายรักชายเปลี่ยนเพศสภาพ มีครอบครัวของตนเอง และความคาดหวังของผู้ปกครอง ทำให้กลุ่มชายรักชายรู้สึกอึดอัดและไม่กล้าเปิดเผย และในคนในสังคมไทยบางส่วนยังมองกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มผิดเพศ ในนวนิยายวายของ จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้นำเสนอแนวทางแก้ปัญหาของกลุ่มชายรักชาย พบว่า แนวทางแก้ปัญหา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จะแก้ปัญหาของกลุ่มชายรักชายกับคนในครอบครัวด้วยความช่วยเหลือ จากสมาชิกในครอบครัว และแก้ปัญหาคู่รักชายรักชาย และเพื่อนด้วยการพูดคุยทำความเข้าใจกัน และคนในกลุ่มบางส่วนยังพยายามด้วยตนเองมาค้นหาความรักจริงจัง แนวทางแก้ปัญหาสุขภาพจิต ของกลุ่มชายรักชาย จะแก้ปัญหาซึมเศร้าวิตกกังวลด้วยความพยายามของตนเอง ไปอ่านหนังสือ ค้นหาวิธีและขอความช่วยเหลือจากคู่อีก และแก้ปัญหาเหนื่อยเนื้อต่ำใจด้วยความช่วยเหลือจากคู่อีก และหลบหนีคนที่ทำให้ตนเองรู้สึกไม่มีคุณค่า แนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรมของกลุ่มชายรักชาย จะแก้ปัญหาความรุนแรงด้วยความอดทน และการหลบหนี แก้ปัญหาเปลี่ยนคู่นอนบ่อยและฆ่าตัวตาย ด้วยความช่วยเหลือจากคนรอบข้าง แนวทางแก้ปัญหาคุณธรรมของกลุ่มชายรักชาย จะอดทนกับคู่อีก ที่ไม่รักเดียวใจเดียว และแก้ปัญหาที่สร้างปัญหาให้คนอื่นด้วยการเตือนใจจากคนรอบข้าง แนวทาง แก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มชายรักชาย จะแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในครอบครัวด้วยการพูดคุยเข้าใจกัน และแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในสังคมด้วยความช่วยเหลือจากพ่อแม่และความพยายามของตนเอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท และเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท โดยศึกษาวิจัยจากนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ที่มีเนื้อหานำเสนอ ชีวิตของตัวละครชายรักชายที่อยู่ในสังคมไทยเท่านั้น จำนวน 7 เล่ม และเป็นการศึกษาด้วยวิธีวิจัย เอกสาร (Documentary Research) และการวิเคราะห์ตัวบทนวนิยาย (Textual Analysis) มีผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีจุดน่าสนใจที่สามารถเห็นทั้งด้านดีและไม่ดีของกลุ่มชายรักชาย กลุ่มชายรักชายมีจิตใจที่เข้มแข็ง ได้แก้ปัญหาต่าง และพัฒนาตนเองให้มีระดับการศึกษาสูง และได้ทำอาชีพหลากหลาย ความสัมพันธ์กับครอบครัวก็ดีขึ้น คนในสังคมบางส่วนได้ยอมรับเพศสภาพของกลุ่มชายรักชาย แต่พฤติกรรม และความคิดของกลุ่มชายรักชายต่อความรัก ทำให้คนในกลุ่มส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับรัก ไม่เชื่อใจและอยู่ด้วยกันได้ง่าย ทำให้คนในสังคมมีความคิดทางลบต่อความรักความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชาย สรุปได้ว่า นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้สะท้อนภาพของกลุ่มชายรักชายในทางที่ดีและไม่ดี คนในกลุ่มเหมือนคนในชีวิตจริง มีข้อผิดพลาดมากมาย แต่ก็มีจุดเด่นของตนเอง และเนื่องจากนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท เล่าถึงความรักโรแมนติกของกลุ่มชายรักชาย ความรักจบด้วยความสุขหมด ปัญหาส่วนใหญ่จึงเกี่ยวกับความรัก แต่ก็สามารถเข้าใจชีวิตของกลุ่มชายรักชายอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยผลการศึกษสามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายที่ปรากฏในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มี 6 ประการ ได้แก่ ภาพสะท้อนวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย ภาพสะท้อนความคิดของกลุ่มชายรักชาย ภาพสะท้อนบุคลิกภาพของกลุ่มชายรักชาย ภาพสะท้อนการแสดงออกเพศสภาพของกลุ่มชายรักชาย ภาพสะท้อนความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในสังคมไทย และภาพสะท้อนภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ภาพสะท้อนวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ที่อยู่อาศัย การแต่งกาย ระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพ สรุปได้ดังนี้

1.1) ที่อยู่อาศัยของกลุ่มชายรักชายมีอยู่ในคอนโดมิเนียมและบ้านเดี่ยวของตนเอง อยู่ใกล้กับคมนาคม มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เนื่องจากคนกลุ่มนี้อาศัยอยู่คนเดียว มีความเป็นส่วนตัวสูง ไม่อยู่ใน การควบคุมของครอบครัวและจะแยกออกจากสังคม 1.2) การแต่งกายของกลุ่มชายรักชายใน สังคมไทยมีการใส่เสื้อยืด กางเกงยีน รองเท้าแตะและชุดต่าง ๆ ที่ตามกาลเทศะ และมีเครื่องประดับ ใส่ไว้ ทุกอย่างจะตามสังคมนิยม ไม่ทำตนเองเป็นจุดเด่นในที่สาธารณะ 1.3) ระดับการศึกษาของกลุ่ม ชายรักชาย ส่วนใหญ่อยู่ที่ปริญญาตรีและปริญญาโท มีการศึกษาที่ประเทศไทยและต่างประเทศ แต่กลุ่มชายรักชายไม่มีอิสระในด้านการศึกษา สาขาวิชาที่เลือกต้องตามความหวังของครอบครัว 1.4) การประกอบอาชีพของกลุ่มชายรักชาย ส่วนใหญ่เป็นอาชีพอิสระและพนักงานบริษัทข้ามชาติที่ ยอมรับกลุ่มชายรักชาย เพราะกลุ่มชายรักชายยังมีข้อจำกัดมากมายในการเลือกอาชีพ

2. ภาพสะท้อนความคิดของกลุ่มชายรักชาย ในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ความคิดเกี่ยวกับสังคมนอบข้าง ความคิดเกี่ยวกับความรัก ความคิดเกี่ยวกับการเลือกคู่ และความคิดเกี่ยวกับเพศสภาพ สรุปได้ดังนี้ 2.1) ความคิดเกี่ยวกับสังคม รอบข้าง กลุ่มชายรักชายคิดว่าสังคมไทยไม่ได้ให้ความเท่าเทียมทางเพศ และไม่ได้ปกป้องพวกเขา จึงไม่ค่อยกล้าเปิดเผยตนเอง แต่เนื่องจากสังคมเปิดกว้างมากขึ้น กลุ่มชายรักชายจะมีความรักของ ตนเองได้ 2.2) ความคิดเกี่ยวกับความรัก กลุ่มชายรักชายคิดว่าการทำอาชีพสำคัญกว่าความรัก แต่เมื่อมีความรักแท้จะเป็นความรักที่สำคัญตลอดชีวิต 2.3) ความคิดเกี่ยวกับการเลือกคู่ จึงจะเลือกคู่ ตามบทบาททางเพศ และจะเลือกคู่รักที่ยอมรับข้อเสียทางร่างกายและจิตใจของตนเอง 2.4) ความคิด เกี่ยวกับเพศสภาพ กลุ่มชายรักชายคิดว่าเพศสภาพจะมีผลต่อสถานะในสังคม เพราะสังคมไทยยังไม่ ยอมรับกลุ่มชายรักชาย และคนในกลุ่มชายรักชายจะไม่จำกัดพฤติกรรมด้วยเพศสภาพ อาจชอบทั้ง ผู้ชายและผู้หญิงก็ได้

3. ภาพสะท้อนบุคลิกภาพของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ จิตใจเข้มแข็ง มีน้ำใจ ควบคุมอารมณ์ได้ดี และวิตกกังวลใน เรื่องความรัก สรุปได้ดังนี้ 3.1) จิตใจเข้มแข็ง กลุ่มชายรักชายมีจิตใจที่เข้มแข็งเจอปัญหาด้าน เพศสภาพ พยายามให้ตนเองมีบทบาทในสังคม แสดงคุณค่าของตนเอง 3.2) มีน้ำใจ กลุ่มชายรักชายมี น้ำใจต่อเพื่อน ไม่กล่าวโทษและให้อภัยเพื่อน มีน้ำใจต่อคนที่ลำบาก ผู้สูงอายุ และยอมช่วยเหลือพวกเขา และมีน้ำใจต่อกลุ่มเพศต่าง ๆ เพราะสงสารสภาพพวกเขาและตนเอง 3.3) การควบคุมอารมณ์ ได้ดี กลุ่มชายรักชายมีการควบคุมอารมณ์ในการดำเนินชีวิตกับคู่รักและบุคคลต่าง ๆ สามารถควบคุม อารมณ์เมื่อทะเลาะกับคู่รัก 3.4) มีความวิตกกังวลในเรื่องความรัก ความรักความสัมพันธ์ของกลุ่มชาย รักชายมักจะไม่มั่นคงและไม่เชื่อใจกัน ทำให้กลุ่มชายรักชายมีความวิตกกังวลต่อความรักอย่างมาก

4. ภาพสะท้อนเพศสภาพของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ปกปิดเพศสภาพตลอด เปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรก และ

ไม่ยอมรับเพศสภาพของตนเอง สรุปได้ดังนี้ 4.1) ปกปิดเพศสภาพตลอด กลุ่มชายรักชายปกปิดเพศสภาพ เพราะสังคมไทยยังไม่ค่อยยอมรับกลุ่มชายรักชาย มีผลต่อการทำอาชีพ นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายยังไม่อยากให้คนในครอบครัวผิดหวัง จึงใช้วิธีทำตัวเป็นคนชอบผู้หญิงมาปกปิดเพศสภาพ 4.2) เปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรก ทักษะคติทางบวกของเพื่อนญาติพี่น้องจะให้กำลังใจแก่กลุ่มชายรักชาย และกล้าเปิดเผยตนเอง 4.3) ไม่ยอมรับเพศสภาพของตนเอง การปฏิเสธเรื่องชอบผู้ชายและไม่อยากมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายเป็นเหตุผลที่กลุ่มชายรักชายไม่ยอมรับเพศสภาพของตนเอง และกลุ่มชายรักชายบางส่วนเคยชอบผู้หญิง

5. ภาพสะท้อนความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในสังคมไทยในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั่วไป สรุปได้ดังนี้ 5.1) ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก ความสัมพันธ์ของคู่รักชายรักชายไม่เป็นที่สัมพันธ์ที่มีสิทธิ์เท่ากับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง และกลุ่มชายรักชายบางส่วนมีความรักที่ผิดศีลธรรม จึงต้องการปกปิดกับคนในสังคมและครอบครัว มีพฤติกรรมไม่ถูกต้อง ขาดการยับยั้งชั่งใจ 5.2) ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว ความคิดแตกต่างกันของรุ่นพ่อแม่กับรุ่นลูกชายทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกชายเกิดการทะเลาะกันและความขัดแย้งกันได้ง่าย และความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายระหว่างพี่น้องจะดีกว่าพ่อแม่ 5.3) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั่วไป นิสัยและหน้าตาไม่ใช่ผู้ชายจะทำให้กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ไม่ดีกับเพื่อนร่วมห้องและคนแปลกหน้า เพราะคนส่วนใหญ่ในสังคมยังมองกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มผิดปกติ แต่กลุ่มชายรักชายมีความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรภาพกับเพื่อนร่วมงาน

6. ภาพสะท้อนภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ คนในสังคมคิดว่ากลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่ผิดเพศ เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อน และเป็นกลุ่มที่มีความรักแท้ได้ยาก สรุปได้ดังนี้ 6.1) เป็นกลุ่มที่ผิดเพศ ครอบครัวและคนในสังคมมองกลุ่มชายรักชายเป็นกลุ่มที่ผิดปกติ คิดว่าผู้ชายชอบผู้ชายเป็นเรื่องผิด และคนในสังคมดูถูกกลุ่มชายรักชาย แสดงความคิดเห็นต่อรูปร่างหน้าตาของพวกเขา 6.2) เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนที่ใช้คนที่ไม่ใช่กลุ่มชายรักชายเป็นเครื่องมือที่ปกปิดเพศสภาพ 6.3) เป็นกลุ่มที่มีความรักแท้ได้ยาก เพราะเพื่อนที่เป็นเกย์ส่วนใหญ่ไม่จริงใจต่อความรัก และมีความรักที่ไม่ยั่งยืนยาว

5.1.2 ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาของกลุ่มชายรักชายที่ปรากฏในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีปัญหาทั้งหมด 5 ประการ ได้แก่ ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ปัญหา

สุขภาพจิต ปัญหาพฤติกรรม ปัญหาคุณธรรม และปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน โดยมีแนวทางแก้ปัญหา ดังกล่าวเสนอไว้ด้วย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ได้กล่าวถึงปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลใน 3 ด้าน ได้แก่ ปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับคนในครอบครัว ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชายรักชาย และปัญหาความสัมพันธ์ของกลุ่มชายรักชายกับเพื่อน สรุปได้ดังนี้ 1.1) ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัว เป็นปัญหาของกลุ่มชายรักชายกับพ่อแม่ และญาติพี่น้อง ความคิดแตกต่างกันของสองรุ่นจะสร้างปัญหาไม่เข้าใจกัน และการเป็นกลุ่มชายรักชายมีผลต่ออนาคต จึงถูกกดดันในเรื่องแต่งงานและการทำอาชีพ 1.2) ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชายรักชาย บรรยากาศความรักของกลุ่มชายรักชายทำให้คนในกลุ่มนี้คิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายต้องไม่มีความจริงจัง จึงไม่เชื่อใจกัน เกิดความสัมพันธ์ได้ง่ายและมีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน ยังมีปัญหาการสื่อสารระหว่างคู่รักชายรักชาย เพราะกลุ่มชายรักชายมักจะเจอประสบการณ์ไม่ดีเกี่ยวกับเพศสภาพ มีผลต่อนิสัยและการกระทำ 1.3) ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน เพื่อนสนิท และเพื่อนในมหาวิทยาลัยเดียวกัน เนื่องจากคนในสังคมมีความเข้าใจผิดที่เกิดจากจินตนาการต่อกลุ่มชายรักชายในหลาย ๆ ด้าน ทั้งหน้าตา พฤติกรรมและนิสัย จึงมีใช้วิธีหลากหลายมาปกปิดให้ชีวิตการทำงานและชีวิตเรียนหนังสือตามปกติ และมีการโต้เถียงในเรื่องเพศสภาพ

2. ปัญหาสุขภาพจิตในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้เสนอปัญหาของกลุ่มชายรักชายใน 2 ด้าน ได้แก่ ซึมเศร้าและน้อยเนื้อต่ำใจ สรุปได้ดังนี้ 2.1) ซึมเศร้าวิตกกังวล การเป็นกลุ่มชายรักชายจะใช้วิธีห่างออกจากสังคมมาปกป้องตนเอง แต่การขาดเพื่อนจะทำให้มีโรคซึมเศร้า พฤติกรรมปกปิดตัวเองก็เป็นปัญหาจิตใจที่ทำให้มีอารมณ์ซึมเศร้า ไม่นั่นใจตัวเองได้ง่าย 2.2) น้อยเนื้อต่ำใจ กลุ่มชายรักชายให้ความสำคัญแก่คู่รัก แต่ไม่รักเดียวใจเดียวจะสร้างปัญหาสุขภาพจิตให้คู่รักจะทำให้ไม่มั่นใจ ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง

3. ปัญหาพฤติกรรมในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้เสนอปัญหาของกลุ่มชายรักชายใน 3 ด้าน ได้แก่ ความรุนแรง การเปลี่ยนคู่นอนบ่อย และการฆ่าตัวตาย สรุปได้ดังนี้ 3.1) พฤติกรรมรุนแรง กลุ่มชายรักชายมีสัมพันธ์ที่อยู่ด้วยกันได้ง่าย และจะง่ายที่จะเกิดพฤติกรรมความรุนแรง สังคมไทยไม่นิยมผู้ชายมีหน้าตาหรือพฤติกรรมเอียงไปผู้หญิง วัยรุ่นจึงมีพฤติกรรมความรุนแรงต่อผู้ชายกลุ่มนี้ นอกจากนี้ สังคมไทยยังขาดการควบคุมในสื่อออนไลน์ กลุ่มชายรักชายในสื่อออนไลน์จะเป็นกลุ่มที่ถูกละเมิด 3.2) พฤติกรรมเปลี่ยนคู่นอนบ่อย กลุ่มชายรักชายจะไม่จริงจังต่อความรัก เพราะเคยมีประสบการณ์เลวร้าย และกลุ่มชายรักชายในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ที่ไม่ยาวนานส่วนใหญ่เพื่อความสนุกสนานและลองใช้ชีวิตแบบอิสระ 3.3) พฤติกรรมฆ่าตัวตาย กลุ่มชายรักชายจะ

ให้ความสำคัญแก่คู่รักมากเกินไป จึงมีพฤติกรรมฆ่าตัวตายเพื่อข่มขู่คู่รักให้กลับมา สนใจแค่ความเสียหายของความรัก ไม่เห็นคุณค่าของชีวิต

4. ปัญหาคุณธรรมในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้เสนอปัญหากลุ่มชายรักชายใน 2 ด้าน ได้แก่ ไม่รักเดียวใจเดียว และสร้างปัญหาให้ครอบครัวคนอื่น สรุปได้ดังนี้ 4.1) ไม่รักเดียวใจเดียว กลุ่มชายรักชายบางคนไม่รักเดียวใจเดียวโดยถือว่าเป็นปกติ ขาดความซื่อสัตย์ต่อคู่รัก มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนอื่น ไม่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ของคนที่มีคู่รัก 4.2) สร้างปัญหาให้คนอื่น กลุ่มชายรักชายบางส่วนจะทำร้ายครอบครัวของคนอื่น ไม่รับผิดชอบกับภรรยาและลูกของตัวเอง และติดต่อขอเงินจากคนรักเก่าตลอด

5. ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทได้เสนอปัญหากลุ่มชายรักชายใน 2 ด้าน ได้แก่ ความไม่เท่าเทียมกันในครอบครัว และความไม่เท่าเทียมกันในสังคม สรุปได้ดังนี้ 5.1) ความไม่เท่าเทียมกันในครอบครัว พ่อแม่ในสังคมไทยคิดว่าลูกต้องทำตามคำสั่ง ตามหน้าที่ของลูกชาย กลุ่มชายรักชายไม่มีสิทธิ์ใช้ชีวิตของตนเอง ครอบครัวไม่ได้ให้ความเท่าเทียมแก่กลุ่มชายรักชาย 5.2) ความไม่เท่าเทียมกันในสังคม สังคมให้ความสำคัญแก่เพศสภาพตั้งแต่เด็ก กลุ่มชายรักยังถูกมองเป็นกลุ่มผิดเพศ จึงไม่สามารถใช้ชีวิตตามใจตนเอง กลุ่มชายรักชายในสังคมไทยยังไม่มี การปกป้องเท่ากับกลุ่มคนทั่วไป คนในสังคมไม่ค่อยสนใจการพูดจาเข้าหยอกต่อกลุ่มชายรักชาย ทำให้เห็นความไม่เท่าเทียมทางเพศของกลุ่มเพศทางเลือกในสังคมไทย สังคมไม่ให้ความเท่าเทียมแก่กลุ่มชายรักชาย กลุ่มนี้ไม่สามารถทำอาชีพตามใจตนเอง

6. แนวทางแก้ปัญหากลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท มีปัญหาทั้งหมด 5 ประการ ได้แก่ แนวทางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แนวทางแก้ปัญหาสุขภาพจิต แนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรม แนวทางแก้ปัญหาคุณธรรม และแนวทางแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน สรุปได้ดังนี้

6.1) แนวทางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถแก้ปัญหาด้วยความช่วยเหลือจากครอบครัว การพูดคุยทำความเข้าใจกัน และความพยายามของตนเอง เนื่องจากการโน้มน้าวจากคนสนิทจะมีผลกว่าคนอื่น พ่อแม่จะรักและเป็นห่วงลูก ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวจึงได้แก้ด้วยความช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัวและความพยายามของตนเอง ส่วนปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักและปัญหาระหว่างเพื่อนร่วมงาน จะใช้วิธีการพูดคุยทำความเข้าใจกัน เพราะการสนทนาแบบใจเย็นเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับคู่รักที่ทะเลาะกัน และปัจจุบันนี้เพศสภาพเป็นอิสระของตนเอง ส่วนใหญ่เข้าใจได้ การสื่อสารอย่างจริงจังจึงมีผลดี

6.2) แนวทางแก้ปัญหาสุขภาพจิต สามารถแก้ปัญหาซึมเศร้าและน้อยเนื้อต่ำใจด้วยความพยายามของตนเอง ความช่วยเหลือจากคู่รัก และการหลบหนี เนื่องจากหนังสือได้เขียนวิธี

สภาพได้ คู่รักชายรักชายยังไม่เป็นความสัมพันธ์ที่มีสิทธิ์เท่ากับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง แต่มีเปิดเผยเพศสภาพตั้งแต่แรก เพราะได้รับการยอมรับจากครอบครัว นอกจากนี้ ภาพลักษณ์ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย เป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับการยอมรับและมีความรักแท้ได้ยาก แต่ก็มีส่วนหนึ่งเข้าใจและยอมรับกลุ่มชายรักชาย เพราะได้สัมผัสกับวัฒนธรรมต่าง ๆ คิดว่าเพศสภาพเป็นอิสระของคนอื่น ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของนางลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์ และคณะ (2546, น.134) กล่าวว่า ทศนคติของสังคมต่อชายรักชาย มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากตามยุคสมัย ในปัจจุบันถือว่าเป็นรสนิยมหรือความพอใจส่วนตัว ไม่ถือเป็นความผิดปกติทางจิตใจ トラบเท่าที่ไม่เป็นเหตุให้เกิดปัญหาทางสุขภาพจิต และสอดคล้องกับแนวคิดของสมภพ เรื่องตระกูล (2550, น. 95) กล่าวว่า ในปัจจุบันสังคมยอมรับกลุ่มชายรักชายเพิ่มมากขึ้น ถึงแม้ระบบความเชื่อเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ทางเพศมีลักษณะซับซ้อนและยากที่จะมีการเปลี่ยนแปลง แต่ก็มีแนวโน้มทางด้านบวกที่จะยอมรับกลุ่มชายรักชาย นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอนงค์นาฏ ทองสัน ศรีณีย์ จารณีย์ และหทัยวรรณมณีวงศ์ (2564) ศึกษาเรื่อง ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชายในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบททีเรีย พบว่า ตัวละครชายรักชายไม่สามารถแสดงออกในเรื่องของความรักระหว่างเพศได้ เทียบเท่าตัวละครชายรักหญิง เนื่องจากเป็นความรักที่ผิดกับเพศสภาพตามวิสัยของบุคคลทั่วไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ LI XINYAO (2564) ศึกษาเรื่อง กลวิธีการแต่งและแนวคิดในนวนิยายวายไทย พบว่า การกล้าเปิดเผยตัวตนทำให้ได้รับการยอมรับ ความจริงใจทำให้ความรักมีความเข้มแข็ง การไม่เปิดเผยและไม่เชื่อใจทำให้ความสัมพันธ์แปลกแยก และการได้รับการเข้าใจและยอมรับความเท่าเทียมกันทางเพศทำให้ชีวิตกลุ่มคนรักร่วมเพศดีขึ้น แต่ก็มีส่วนที่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของภูวเดช ดวงมณี, ปันนดา เลอเลิศยุติธรรม และนันทนีย์ ประสานนาม (2564) ศึกษาเรื่อง ภาพแทนชายรักชายในนวนิยายอาโออิ เรื่อง รักนี้บังเอิญคือคุณ พบว่า ชายรักชายเป็นสิ่งผิดปกติที่สังคมไทยยังไม่สามารถยอมรับได้ ไม่สามารถเปิดเผยได้ ทำให้ครอบครัวผิดหวังและต้องอับอาย เนื่องจากกลุ่มชายรักชายบางส่วนในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทสามารถเปิดเผยเพศสภาพและได้รับการยอมรับจากครอบครัว ผลการศึกษาภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทมีสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าว เพราะสังคมไทยปัจจุบันมีทั้งคนที่ยอมรับและไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้ประพันธ์ต่อกลุ่มชายรักชาย

5.2.2 งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา กลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว กลุ่มชายรักชายถูกกดดันในเรื่องการแต่งงาน ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก เกิดจากมีความสัมพันธ์ได้ง่ายและมีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน และปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน เพราะคนในสังคมมีความเข้าใจผิดที่เกิดจาก

จินตนาการต่อกลุ่มชายรักชายในหลาย ๆ ด้าน ปัญหาสุขภาพจิตมีซึมเศร้าและน้อยเนื้อต่ำใจ ปัญหาพฤติกรรมมีความรุนแรงจากคู่รัก การเปลี่ยนคู่นอนบ่อย และการฆ่าตัวตายเพื่อเรียกร้องความสนใจจากคู่รัก ปัญหาคุณธรรมมีไม่รักเดียวใจเดียว และสร้างปัญหาให้คนอื่น สุดท้ายคือปัญหาความไม่เท่าเทียมกันจากครอบครัวและสังคม ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดปัญหาพฤติกรรมและปัญหาสุขภาพจิตของโกศล วงศ์สวรรค์, สุธีรา ตุลยะเสถียร และสถิต วงศ์สวรรค์ (2547, น. 11-296) กล่าวว่า ปัญหาสังคมจะมีปัญหาการฆ่าตัวตาย เป็นการกระทำที่เกิดจากน้ำมือของตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยตั้งใจรู้ตัวว่าผลจะเป็นอย่างไร และปัญหาสุขภาพจิตที่บุคคลไม่สามารถแก้ปัญหา ไม่สามารถปรับตัวและปรับจิตใจได้อย่างเหมาะสมกับสังคมและสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง นอกจากนี้ประเด็นปัญหาพฤติกรรมและปัญหาสุขภาพจิตยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา สียา (2560) ศึกษาเรื่อง การถูกกระทำ ความรุนแรงในคู่รักและปัญหาสุขภาพของกลุ่มชายรักชายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มชายรักชายเคยถูกกระทำ ความรุนแรงด้านจิตใจ และร่างกาย มีปัญหาสุขภาพทางกายและทางจิตที่มีความรู้สึกเครียดและวิตกกังวล ผลการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาของกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทสอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาสังคม เพราะสังคมจริงของมนุษย์ก็มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และปัญหาสุขภาพจิต พฤติกรรมอย่างทั่ว ๆ ไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไปดังนี้

1. ควรวิเคราะห์นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุทในด้านอื่น ๆ เช่น กลวิธีการแต่งความขัดแย้งของตัวละคร เป็นต้น
2. ควรวิเคราะห์นวนิยายวายของผู้ประพันธ์อื่น ๆ เช่น จิตติณัฐ งามหนัก, รัชเพ็ญ พรหมดี และอรรธรณ วิชญวรรณกุล เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรวิชญ์ ไทยฉาย. (2562). *การเล่าเรื่อง ความหมาย และแก่นจินตนาการด้านเพศวิถีชายรักรักชาย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.
- โกศล วงศ์สวรรค์ และสถิต วงศ์สวรรค์. (2543). *ปัญหาสังคมไทย*. กรุงเทพมหานคร : บริษัท รวมสาส์น จำกัด.
- โกศล วงศ์สวรรค์, สุธีรา ตุลยะเสถียร และสถิต วงศ์สวรรค์. (2547). *ปัญหาสังคม*. กรุงเทพมหานคร : บริษัท รวมสาส์น จำกัด.
- คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพัฒนาวรรณคดีไทย. (2550). *พัฒนาการวรรณคดีไทย*. นนทบุรี : ศูนย์หนังสือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จอมขวัญ สุทธิพันธ์. (2558). *การพูดประชดประชันของตัวละครในนวนิยายชายรักรักชายและหญิงรักรักหญิง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- จำนงค์ อภิวัดนสิทธิ์ และคณะ. (2549). *สังคมวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง. (2553). *เพศสภาพและเพศวิถีชายรักรักชายในภาพยนตร์ไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ดนยา วงศ์ธนะชัย. (2542). *วรรณกรรมปัจจุบัน*. พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ดวงมน จิตรจพนงค์. (2556). *วรรณคดีวิจารณ์เบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร : ประพันธ์สาส์น จำกัด.
- ตรีศิลป์ บุญขจร. (2547). *นวนิยายกับสังคมไทย (2475-2500)* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. (2541). *นวนิยายและเรื่องสั้น การศึกษาเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์*. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์ และคณะ. (2546). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นัทธนัย ประสานนาม. (กรกฎาคม - ธันวาคม 2562). นวนิยายยาโออิของไทย : การศึกษาเชิงวิเคราะห์. *วารสารวิชาการหอสมุดแห่งชาติ*, 7(2), 16-34.
- นัยน์พร จงสมจิตต์. (2550). *ตัวละครที่ร่วมเพศหญิงในนวนิยายไทย* (ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- บุญสิตา อิมอยู่. (2550). *วิถีชีวิตของกลุ่มชายรักรักชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร* (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บุญสืบ โสโสม (2560). การคำนึงถึงเรื่องเพศสภาพ: ประเด็นสำคัญสำหรับการปฏิบัติในคลินิกและการศึกษาพยาบาล. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. 25(2), 2.
- ปริตตา เณลิเมเฝ้า กอนันตกุล. (2544). *ชีวิตชายขอบ: ตัวตนกับความหมาย*. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์มนุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- ปาณิสรา มงคลวาที. (2552). *การนำเสนอภาพกลุ่มชายรักชายในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2550* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ปีเตอร์ เอ. แจ็คสัน และนฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2552). *เปิดประตูสู่รัฐ: หนังสือและเว็บไซต์ของเกย์-กะเทยในสังคมไทย*. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสร้างสุขเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- พนม เกตมาน. (2545). *โตแล้วนะ...น่าจะรู้ไว้* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล และเมธมาลย์ ราชภัณฑารักษ์. (2547). *มนุษย์กับสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัทยา สายหู. (2544). *กลไกของสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูวเดช ดวงมณี, ปันนดา เลอเลิศยุทธธรรม, และนันทนีย์ ประสานนาม (2564). ภาพแทนชายรักชายในนวนิยายยาโออี เรื่อง รักนี้บังเอิญคือคุณ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 40(4), 70-82.
- มงคล หวังสุขใจ และชมพู โกดิรัมย์. (2549). *สังคมวิทยาเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ยุทธพงศ์ จันทรวรินทร์. (2550). *มนุษย์กับสังคม*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- ยุบลวรรณ ต้นเธียรรัตน์. (2557). *มนุษย์กับสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 15). ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- รินฤทัย สัจจพันธุ์. (2560). *อ่านวรรณกรรม Gen Z*. กรุงเทพมหานคร : แสงดาว.
- วนิดา บำรุงไทย. (2544). *ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย*. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. (2541). *วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร : ธรรมชาติ.
- วิทยา พุ่มยิ้ม. (2550). *ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิภา ด้านธำรงกุล และวิชัย โปษยะจินดา. (2547). *เครือข่ายสังคมและเพศสัมพันธ์กลุ่มชายรักชาย*. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายศูนย์วิจัยยาเสพติด สถาบันวิทยาศาสตร์การแพทย์.
- วุฒิมพงษ์ ทรัพย์มาก. (2563). *การเล่าเรื่องความรักของตัวละครชายรักชายผ่านละครโทรทัศน์ไทยและการรับรู้เรื่องเพศทางเลือกของผู้ชมละคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.
- ศิริรัตน์ แอดสกุล (2559). *ความรู้เบื้องต้นทางสังคมวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมจินตนา วิศิษฏ์อนุพงษ์ และวิชาญ ชูช่วย. (2547). *ชีวิตและวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมพิศ ปันตบแต่ง. (2554). *วิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายในเรือนจำ ศึกษากรณีเรือนจำกลางนครปฐม* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- สมภพ เรื่องตระกูล. (2550). *พฤติกรรมรักร่วมเพศและสุขภาพจิต*. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์.
- สมัญญา กลืนทอง. (2563). *ปัจจัยในการเลือกอ่านนวนิยายชายรักชายที่มีอิทธิพลต่อการเปิดรับเรื่องเพศของสาววายในเขตกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์ .(2542). *สังคมวิทยาปัญหาสังคม*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2543). *วรรณกรรมไทยปัจจุบัน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : เอส. อาร์. พรินต์ติ้ง แมสโปรดักส์.
- สุจิตรา จรจิตร. (2547). *มนุษย์กับวรรณกรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สุเทพ สุวีรางกูร. (2551). *ปัญหาสังคม*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สุธาทิพย์ เม่งซ่าน. (2556). *วิถีชีวิตชายรักชาย: กรณีศึกษาตำบลเกาะสุกร อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, สงขลา.
- สุพร เกิดสว่าง. (2546). *ชายรักชาย*. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนามัยการเจริญพันธ์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตแห่งประเทศไทย.
- สุพัตรา สุภาพ. (2542). *ปัญหาสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพมหานคร : บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุภาวรัชต์ วัฒนทัฬ. (2556). *ภาพแทนคนรักเพศเดียวกันในนวนิยายวายจากสื่ออินเทอร์เน็ต* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- สุมาลี สวีสอาด. (2555). *เพศศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุไลพร ชลวิไล. (2562). *เพศแห่งสยาม*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพิพิธภัณฑสถานการเรียนรู้แห่งชาติ.
- หทัยวรรณ ไชยะกุล. (2544). *วรรณกรรมศึกษา*. เชียงใหม่ : ภาควิชาภาษาไทย, คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- องอาจ ไอ้โลม. (2555). *วรรณคดีศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : บริษัท ทริปปี้เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- อนงค์นาฏ ทองสัน ศรีณีย์ จารนัย และหทัยวรรณ มณีวงษ์. (2564). ภาพสะท้อนกลุ่มรักร่วมเพศชายในนวนิยายชายรักชาย เรื่อง นิทานพันดาว ของ แบคทีเรีย. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 5(1), 45-64.
- อนนต์ ศรีศักดิ์. (2554). *ความรู้พื้นฐานทางวรรณกรรมไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 6). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ปทุมธานี.
- อนุชา พิมพ์ศักดิ์ และโสภี อุ่นทะยา (2560). SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง : การประกอบสร้างอัตลักษณ์เพศนอกกรอบในนวนิยายรักรุ่นแนววาย. *วารสารการบริหารปกครอง*, 6(2), 174-193.
- อรรวรรณ วิชฌวรรกุล. (2559). *ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- อัจฉรา สียา. (2560). *การถูกกระทำความรุนแรงในคูรักรและปัญหาสุขภาพของกลุ่มชายรักชายในเขตกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- อิงอร สุพันธ์วณิช. (2551). *รัก ทุกข์ สุข โศกในงานวรรณกรรมไทย : ภาพสะท้อนสังคม จากอดีตสู่ปัจจุบัน*. กรุงเทพมหานคร : สร้างสรรค์บุ๊คส์จำกัด.
- อิงอร สุพันธ์วณิช. (2552). *นวนิยายนิทัศน์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิงอร สุพันธ์วณิช. (2558). *เลื่อมลายสายรุ้ง ภาพสะท้อนสังคมในนวนิยายปัจจุบัน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

อินสอน จันดี๊ะ. (2550). *การปรับตัวของชายรักร่วมเพศ : กรณีศึกษาในอำเภอเมืองเชียงใหม่*
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

LI XINYAO. (2564). *กลวิธีการแต่งและแนวคิดในนวนิยายวายไทย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, สมุทรปราการ.

ฐานข้อมูลออนไลน์

ความคิดเห็นของผู้ใช้ Pantip ต่อชายรักร่วมเพศ. (2565). *ละครหรือภาพยนตร์ที่มี ชายรักร่วมเพศ มันจะ
เยอะไปไหน* ค้นคืนจาก <https://m.pantip.com/topic/41555405?>

ความคิดเห็นของผู้อ่าน นวนิยายวาย *ชายใดเล่าจะแซ่บเท่าแฟนเก่าแม่* ในเว็บไซต์นายอินทร์ (2565)
ค้นคืนจาก <https://www.naiin.com/product/detail/208233>

ความคิดเห็นของผู้อ่าน นวนิยายวาย *เพื่อนนคร* ในเว็บไซต์นายอินทร์ (2565) ค้นคืนจาก
<https://www.naiin.com/product/detail/243372>

สรณัฐรัตน์ ไร่เกียรติ. (2560). *จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท จากจินตนาการของสาววายสู่โลกซีไรต์*.
ค้นคืนจาก <https://thestandard.co/jidanun-leungpiansamut/>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

เอกสารรับรอง

(Certificate of Exemption)

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่ 3 พฤศจิกายน 2565

ชื่อเรื่อง ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท
 ชื่อนักวิจัย/หัวหน้าโครงการ MS. RUIXUE HU
 คณะวิชา/หลักสูตร หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ขอรับรองว่า งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับ
 ประกาศเขตเชิงก จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลงนาม

(อาจารย์ ดร.วิรัตน์ ทองรอด)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่รับรอง

วันที่ 3 พฤศจิกายน 2565

เลขที่รับรอง

อ.1280/2565

วันที่ให้การรับรอง: 3 พฤศจิกายน 2565

วันหมดอายุใบรับรอง: 2 พฤศจิกายน 2567

ภาคผนวก ข

เรื่องย่อนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

นวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท ที่มีเนื้อหานำเสนอชีวิตของตัวละครชายรักชายที่อยู่ในสังคมไทย จำนวน 7 เล่ม ได้แก่ *อรุณสวัสดิ์รักร้าย* *ตีแม่ชีวิตสายซิ่น* *เฟื่องนคร* *ชายใดเล่าจะแซบเท่าแฟนเก่าแม่* *จีบเยลลี่แถมฟรีคนคือ* *ราตรีสวัสดิ์รักแท้* และ *ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก* มีเรื่องย่อต่อไปนี้

1. อรุณสวัสดิ์รักร้าย (พ.ศ. 2560)

“จูล” เป็นนักศึกษาที่กำลังเรียนปริญญาโท แต่เนื่องจากตนเองเป็นเกย์และใบหน้ามีแผล จึงไม่เคยมีความรัก วันหนึ่งได้เจอ “เกียรติ” ในบาร์ สองคนพูดคุยสนุกดี จึงลองคบกัน แต่ถึงแม้สองคนคบกันเป็นเวลานาน “เกียรติ” ก็ไม่สามารถลืมแฟนเก่า ทั้ง “จูล” ไปหาแฟนเก่าบ่อย ทำให้ “จูล” คิดว่า “เกียรติ” ไม่มีวันจะรักเขา จึงเลิกกับ “เกียรติ” แต่เนื่องด้วยการทุ่มเทของ “จูล” ในความสัมพันธ์นี้ หลังจากเลิกกัน “เกียรติ” ได้รู้สึกตนเองรัก “จูล” จริง ๆ จึงไม่คุยกับแฟนเก่าอีก และขอโทษ “จูล” สุดท้ายสองคนได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

2. ตีแม่ชีวิตสายซิ่น (พ.ศ. 2561)

“อรุโณ” เป็นบอสผู้เจียบขริมจริงจัง เย็นชาและบ้างาน แต่แท้จริงแล้วเขามีทักษะการสื่อสารความในใจระดับดีดลอบ ทั้งยังเป็นเกย์ที่ปกปิดเพื่อจะได้ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย แต่ “อรุโณ” ได้หลงรักกับพนักงานใหม่อย่าง “มรรค” ซึ่งเป็นคนที่ร่าเริง “อรุโณ” ไม่อยากให้ “มรรค” รู้ว่าเขาแอบรัก จึงพยายามห่างไกล แต่กลับทำให้ “มรรค” สนใจและสนิทกับ “อรุโณ” “มรรค” สอนให้ “อรุโณ” แสดงความรู้สึกของตนเอง สุดท้ายสองคนได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

3. เฟื่องนคร (พ.ศ. 2561)

“กรม” พนักงานชาวไทยแอปพลิเคชันสุขภาพอเมริกาคนที่ชื่อว่า “เซนต์าย่า” ซึ่งเป็นแอปฯ สังคมออนไลน์ที่มีกว่าทุกโพสต์จะต้องมีเนื้อหาแบบพลังบวกเท่านั้น “เฟื่องนคร” เป็นดาราที่เจอความรุนแรงในออนไลน์อย่างมากมาย จึงชอบใช้ “เซนต์าย่า” และบังเอิญได้เจอกับ “กรม” ที่เพิ่งกลับประเทศไทย สองคนเป็นเพื่อนบ้าน และสนิทเรื่อย ๆ จึงเป็นคู่รักกัน แต่เนื่องจาก “เฟื่องนคร” เป็นดารา คู่รักนี้จึงเผชิญกับสภาพที่แฟนคลับไม่ยอมรับ ตกงานและความรุนแรงที่ต่อเกลียดในออนไลน์ สุดท้ายสองคนได้ผ่านปัญหาต่าง ๆ และคนกันอยู่อย่างเปิดเผย

4. ชายใดเล่าจะแซบเท่าแฟนเก่าแม่ (พ.ศ. 2561)

“ภูซังค์” และ “วีธ” ต่างเคยเป็นแฟนเก่าของแม่ “พันธ์” และ “เย็น” และเพราะเรื่องการย้ายบ้านทำให้พวกเขาได้เจอกัน “พันธ์” เป็นพี่ชาย อยากรู้จักแฟนเก่าของแม่ที่คนพูดกัน จึงไป

เยี่ยม “อาภุชงค์” ส่วน “เย็น” น้องชายไม่อยากจะย้ายโรงเรียนเพื่อมาอยู่บ้านใหม่ จึงจำเป็นต้องไปอาศัยกับ “ลุงวีธ” เมื่อได้รู้จักและคุ้นเคยกันมากขึ้น ความสัมพันธ์จึงเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเป็นคู่รักกัน

5. จีบเยลลี่แถมฟรีคนดี (พ.ศ. 2562)

“อลัน” เป็นชายหนุ่มลูกครึ่ง ชื่นชอบผู้ชายตัวเล็กน่ารัก แต่คบแล้วก็ทิ้งไป เป้าหมายล่าสุดของเขาคือ “ติมิ” และเขามีพี่ชายชื่อ “กรวิก” เป็นเจ้าชายคณะ “กรวิก” หวังน้องชายมาก และแสดงท่าทีชัดเจนว่า “อลัน” อย่างชัดเจน “อลัน” จึงทำทุกทางเพื่อได้ใกล้ชิดกับน้อง แต่ผลที่ได้แถมมาคือการสนิทกับพี่ชายด้วย และ “อลัน” ได้หลงรัก “กรวิก” อย่างจริงจัง แต่ “กรวิก” ไม่เชื่อความจริงใจของ “อลัน” จึงไม่อยากจะคบกัน แต่สุดท้าย “อลัน” มีพฤติกรรมต่าง ๆ ทำให้ “กรวิก” เชื่อใจเขา และสองคนได้อยู่ด้วยกัน

6. ราตรีสวัสดิ์รักแท้ (พ.ศ. 2562)

“วิป” เป็นผู้ชายน่ารัก แต่เลือกคู่รักที่เลวร้ายและทำให้ตนเองตกอยู่ในสภาพที่ลำบากตลอด “คริส” เป็นผู้ชายที่ดี แต่เหมือนเป็นพระรอง ไม่เคยสมหวังในความรัก “คริส” ได้หลงรัก “วิป” และคอยเตือน “วิป” ไม่อยากให้เขาทำเรื่องผิดตลอด ในความเป็นเพื่อนอย่างยาวนาน “วิป” ก็ได้หลงรัก “คริส” ด้วย สองคนจึงได้คบกันและมีชีวิตไม่เหมือนเดิม

7. ถ้ารักบังเกิด ก็เปิดใจรัก (พ.ศ. 2565)

“ชนินทร์” กับ “วรัทม์” ไม่รู้จักกัน แต่ได้ซื้อสมุดที่ถ้าเขียนลงในเล่มหนึ่งจะมาปรากฏในอีกเล่มหนึ่งด้วย ทำให้สองคนสนิทกัน “วรัทม์” พยายามสืบหาตัวจริงของเจ้าของสมุดอีกเล่ม แต่ “ชนินทร์” พยายามปกปิดความลับที่ตัวเองเป็นเกย์มาตลอด เพราะเรื่องของครอบครัวและทัศนคติเรื่องการปกปิดเพศของตนที่ “ชนินทร์” คิดค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไป และมีคนรอบตัวค่อย ๆ ยอมรับเขา จนในที่สุดพ่อแม่ก็ยอมรับเขา และ “ชนินทร์” กับ “วรัทม์” ก็ได้รักกัน

เว็บไซต์ของโรงเรียน

หนังสือยินยอมการเผยแพร่ผลงานวิจัย
Letter of Consent for Publication of Research
论文发表同意书

เขียนที่ At 写于 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่ Date 日期 24 เมษายน 2566

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว Mr./Mrs./Miss 姓名...HU RUIXUE.....

รหัสนักศึกษา Student ID 学号.....646028-812.

ระดับ level 学位 ปริญญาโท Master's degree 硕士 ปริญญาเอก Ph.D. 博士

หลักสูตร Courses 专业 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา field of study 系 การสื่อสาร

ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะ Faculty 学院 ศิลปศาสตร์

Email 电子邮件: ruixue217hu@gmail.com..

ชื่อเรื่อง Title 论文题目(ดุษฎีนิพนธ์博士论文/วิทยานิพนธ์硕士论文/การศึกษาอิสระ自由研究)

(ชื่อภาษาไทย) (Thai Title) (泰文题目) ภาพสะท้อนกลุ่มชายรักชายในนวนิยายวายของจิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท.....

(ชื่อภาษาอังกฤษ) (English Title) (英文题目) THE REFLECTION OF MALE HOMOSEXUAL IN THAIY-NOVELS OF CHIDANAN LUENGPENSAMUT.....

อนุญาต ให้ศูนย์บรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เผยแพร่งานวิจัย ของข้าพเจ้าสู่สาธารณะ เพื่อเป็นผลงานทางวิชาการ ผ่านระบบฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLIS

Permit the Information Center at Huachiew Chalermprakiet University to publish my research to the public as an academic achievement through the ThaiLIS research database system

我同意將本人論文透過华侨崇圣大学信息中心發表至泰国文献数据库 ThaiLIS

ไม่อนุญาต Not permitted 不同意

ลงชื่อ Sign.....HU RUIXUE..... Researcher ผู้วิจัย 作者签名

(MISS HU RUIXUE)